

FIAT LVX

ESEJI O
DREVNOM I PRIHVATĀENOM
ŠKOTSKOM OBREDU
SLOBODNOG ZIDARSTVA

LIBERO.!

Radna verzija 19.01.6004 A.L.
© Slobodan Škrbić

SADRŽAJ:

**KRATAK OPIS NASTANKA INICIJATSKOG SISTEMA
TRI INICIJACIJE**

- 1° UČENIK
MOST IZMEĐU KABALE I SLOBODNOG ZIDARSTVA
O MORALU KOJI NAS VODI**
- 2° POMOĆNIK
BRATSKI LANAC
PLAMENA ZVEZDA**
- 3° MAJSTOR MASON
VELIKA HIRAMOVA LEGENDA
33 STEPENA ŠKOTSKE MASONERIJE I 32 STAZE DRVETA ŽIVOTA**
- 4° TAJNI MAJSTOR**
- 5° SAVRŠENI MAJSTOR**
- 6° INTIMNI SEKRETAR**
- 7° PREDSEDNIK I SUDIJA**
- 8° INTENDANT ZGRADA**
- 9° IZABRANIK DEVETORICE**
- 10° SLAVNI IZABRANIK PETNAESTORICE**
- 11° UZVIŠENI IZABRANI VITEZ**
- 12° VELIKI MAJSTOR ARHITEKTA**
- 13° KRALJEVSKI SVOD SOLOMONA**
- 14° VELIKI IZABRANIK POTPUNI I SVETLI ZIDAR**
- 15° VITEZ ISTOKA I MAČA**
- 16° PRINC JERUSALIMA**
- 17° VITEZ ISTOKA I ZAPADA**
- 18° SUVERENI PRINC RUŽINOŠ KRSTA**
- 19° VELIKI SVEŠTENIK**
- 20° ČASNI VELIKI MAJSTOR SVIH LOŽA**
- 21° NOAHIT PRUSKI VITEZ**
- 22° VITEZ KRALJEVSKE SEKIRE**
- 23° ŠEF TABERNAKLA**
- 24° PRINC TABERNAKLA**
- 25° VITEZ MEDENE ZMIJE**
- 26° PRINC ZAHVALNOSTI**
- 27° SUVERENI ZAPOVEDNIK HRAMA**
- 28° VITEZ SUNCA , PROSVECENI PRINC**
- 29° ŠKOTSI VITEZ SVETOG ANDREJE**
- 30° VITEZ KADOŠ**
- 31° VELIKI INSPEKTOR INKVIZITOR VITEZ
POTPUNA PROJEKCIJA 33 STEPENA**
- 32° SVETLI PRINC KRALJEVSKE TAJNE**
- 33° SUVERENI VELIKI GENERALNI INSPEKTOR**

KRATAK OPIS NASTANKA INICIJATSKOG SISTEMA

Univerzum je Jedan, naša su mnoga gledišta na njega. Mnoge su impresije o njemu i nikada ga mi ne možemo sagledati u celini svojim razumom. Narodi sveta su prihvatili gledanje velikih umova, mudrih ljudi i iz toga su nastali sistemi učenja, sistemi mitova i legendi koji su opisivali prirodu Univerzuma. Svi ti sistemi su koristili princip koji je omogućavao da kaže Istinu, ali da ne optereti gledanje svakog od nas dajući mogućnosti onome u nama što ne podleže razumu u potpunosti. U zavisnosti od okolnosti, suptilnosti i genijalnosti ljudi rodili su se simboli. Svaki simbol je predstavljao prirodnu činjenicu, prirodni princip, zakon, proces, i svaki je bio dosledan onoj tački posmatranja sa koje se manifestovao.

Ti sistemi, mitološki, religiozni su dugo opstojavali nezavisno. Oni su bili sistemi inicijacija, sistemi uvođenja ljudi u spoznaju o prirodi Univerzuma. Oni su bili sistemi putem kojih su mudri putem simbola otkrivali duboke činjenice o Univerzumu.

Razvojem civilizacije, ljudi su počeli da se mešaju, šire, sistemi učenja i znanja su se suočavali jedan sa drugim. Mnogi su se sukobljavali, mnogi su satirali jedni druge, ali ne zahvaljujući moći sistema Znanja već zahvaljujući moći oružja. Ono što su shvatali mudri, koji su sve vreme bili mirni i posvećeni znanju i prenošenju istinske inicijacije, je bilo da iako se simboli nekog učenja razlikuju od simbola drugog učenja oni na određenom nivou predstavljaju isto. Mudri su znali da je Univerzum Jedan, da njegovi principi i zakoni vrede i deluju svuda bez obzira na granice ljudskog uma i poimanja. Oni su znali da jedna sfera, jedan element, jedan princip može u jednoj tradiciji znanja imati specifičan simbol koji se razlikuje od tradicije nekog drugog "naroda", ali su shvatali da postoji potpuni i tačan sistem korespodencija koji se provlači između svih učenja. Sistem koji se nepobitno može prepoznati kao Mapa Univerzuma.

Mudri su znali da je, npr. vatra ista svuda na ovom svetu. Shvatali su da korenski princip vatre, koga su razni ljudi nazivali bogovima Vatre, jeste isti bilo da ga u egiptu nazivaju Horusom, u grčkoj Aresom, u rimu Marsom ili u indiji Šivom to je Jedna Vatra. Oni nisu predstavili sebi barijere nacionalnosti, vere, boje kože, oni su bili posvećeni Istini, bili su posvećeni Spoznaji. Nije li Bog vode Posejdon isti sa bogom Neptunom vladarom voda. Mitovi i Legende su pružali potpune sličnosti u korespodencijama, sličnosti koje su bile ništa drugo do istovetnost, konkretna činjenica o prirodi tog elementa i jedina razlika je bila u jeziku kojim je taj element nazvan i mit i religija kojom je ta činjenica o prirodi Univerzuma prenošena.

Mudri su takođe znali druge stvari koje važe u prirodi Univerzuma. Činjenice da svaka sfera njegovog manifestovanja ima kako svoj uzrok, tako i posledicu, kako svoj Izvor, tako i načine formalizacije, principe konkretizacije i materijalizacije. Neka učenja su opisivala ovo duhovnim hijerarhijama koje su u "nižim" sferama opisivale prirodu materijalnog stanja, nad kojima su se

dizale hijerarhije duhova inteligencije te sfere, njeni anđeli, arhanđeli, kao i Božanski korenski princip, koji je bio vibracija iz koje je egzaktna sfera bila začeta i putem te hijerarhije manifestovana.

Mudri su tako bili svesni sistema koji postoji u Univerzumu i bili su svesni da je on uređen po tačnim i preciznim zakonima svake energije dela i nepobitno su poznavali i priznavali da u Univerzumu vlada Red. Ono što je moglo da se nazove haosom ili slučajnošću je samo bilo ono za šta u datom momentu nije mogao da se definiše zakon ponašanja. Sve u Univerzumu je bilo u Redu. Sve je bilo uređeno i sve je usklađeno.

Mudri su bili svesni činjenice koja je nepobitno proistekla iz toga. Red nije mogao postojati slučajno. Činjenicu koja je ustvari bila uzrok reda. Red je imao koren koji je bio toliko uzvišen da je shvaćen, pojmljen i doživljen kao univerzalni vladalački, kreativni princip koji je sve stvorio, koji sve održava i koji sve menja. Taj koren svega je nazvan Bogom. Jednim Bogom. A taj Bog je jednostavno Veliki Neimar Univerzuma, Veliki Arhitekta svih svetova. Sve je stvoreno njegovom promišlju, njegovim kreativnim dahom, njegovom Rečju i od njegovog "tela".

Stoga su Mudri shvatili svoju ulogu u Velikom Planu, preuzeli su dodeljenu im ulogu prenosioca znanja o ovim večnim istinama, svesno su, poznavajući naum Velikog Kreatora, preuzeli ulogu onih koji aktivno učestvuju u Velikom Delu, koje je ništa drugo do dovršavanje Velike Kreacije, Univerzuma, od njegovih naj nižih elemenata do potpunog usavršavanja ka spoznaji Velike i Vrhovne Svesti Jednoga.

Ovo upotpunjavanje Velike Kreacije se ne odigrava nikako drugačije do u skladu sa velikom Mapom koju su pojmlili mudri. Ta mapa je precizan sistem, sistem koji je slika, kako celog Univerzuma, tako i samog čoveka. Jer znali su mudri da je čovek slika i prilika Univerzuma, da slike koje vladaju u velikom, vladaju i u malom, da elementi koji postoje u velikom postoje u malom. Znali su da je sve nastalo iz Jednog Izvora te da su svi elementi velikog i malog izmešani i povezani suptilnom svešću i naumom, kao i zakonom ponašanja koji je definisao Veliki Tvorac. Mudri su znali da su Makrokosmos i Mikrokosmos Jedno. Velika raznovrsnost koja se manifestuje u pojavnom Univerzumu samo je bila materijalizacija preuzvišenosti i ingenioznosti Tvorca, a to nije moglo pripadati nikome ponaosob, tome se ne može odrediti nacionalnost, pol, klasa. Tvorac je stvorio Univerzum na svopštu radost. Zato ga mudri i slave.

Mudri su ovaj sistem, ovu mapu Univerzuma nazvali Drvetom Života. "Drvetom" jer se svet manifestuje poput grana, a "Života" jer sve je živo i aktivno u Univerzumu. Grane izviru iz velikog stabla, kroz stablo i grane kola i teče Život. Nije bilo važno da li se to naziva Či, Prana ili Vrila, to je Život. Mudri su putem samoposvećenja, putem samoiniciranja, putem blagoslova "sa Neba" spoznali svaki deo tog velikog Drveta Života, tačno poznajući svaki njegov deo, svaku sferu, svaki plod, svaki princip i zakonitost koji na različitim razinama deluje. Jasno su pojmlili celo Drvo Života koje je sam Čovek i koje je sam Univerzum. Ali, da ne bi načinili ograničenja po pitanju prenošenja tog

velikog znanja, te Inicijacije u Spoznaju, oni su iskoristili ono što je neuslovljeno ljudskim razumom, a baš tim što razum poima, time što razum može da iskoristi kao oslonac za spoznaju. Iskoristili su simbole. Svaki deo čoveka, svaki deo Univerzuma je imenovan, oličen u nekom simbolu. Svaki simbol je tako postao slika kojom se Znanje prenosilo. Sada je samo ostalo na onima koji su osetili Zov ka samoupotpunjenju da prime te simbole i da na osnovu njih probude i usavrše svaki svoj deo, neminovno time dosežući Razumevanje i Mudrost o Svemu.

Mudri su tako uspostavili sistem Inicijacije. Ta inicijacija je upoznavanje sa simbolima, upoznavanje sa sistemom, upoznavanje sa Mapom Univerzuma koji je i mapa Čoveka. Te Inicijacije su postepeno vodile inicijate na putu Samo-spoznaje, simboli su delovali kao sile koje prenose znanje, oni su posrednici u duhovnom procesu, oni su vesnici savršenstva Velikog Dela koje upotpunjava Veliki Neimar Svih Svetova.

Tako je nastalo Veliko Bratstvo Slobodnih Zidara. Bratstvo koje je posvećeno kreiranju Velikog Hrama koji je Čovek, u kome obitava Živo Znanje o sebi i Svetu. Bratstvo koje je sačinjeno od slobodnih ljudi probuđenih, putem simbola, u Veliko Znanje, u Gnosis. Svaka Inicijacija je upoznavanje sa simbolima Drveta Života na specifičnoj ravni poimanja, upoznavanje sa simbolima tih ravni, upoznavanje sa principima, zakonitošću i materijom koja je činjenica Univerzuma. A Majstorstvo u svemu se postiže samo kroz sebe, kroz spoznaju samoga sebe, spoznaju sebe, koji smo slika Univerzuma - U Slavu Velikog Neimara Svih Svetova, u slavu i na radost svih ljudi.

TRI INICIJACIJE

Odvajkada, škole Misterija su podučavale da su ljudima moguće tri velike Inicijacije. Jedna je samo rođenje, druga je kontinuum života, a treća je Velika Svetkovina Smrti. Sve tri su neprikosnovene i nepobitne i čine život koji smo voljno izabrali da živimo i sledimo. Na rođenje i smrt praktično nemamo uticaja (sem u izvesnim situacijama), a Život je stalan razvoj, promena, ispoljavanje vlastitih osobina i saznavanje, kako o istima tako i o prirodi Univerzuma.

Škole Misterija su pri Inicijaciji rođenja prenosile znanje aspirantu o tom specifičnom procesu koji čovek preduzima. Rođenje donosi ulazak u Novi Svet, aspirant se upoznaje sa opštim prilikama u koje stupa i sa opštim uslovima koje mora da prihvati kao novorođeni. Inicijacija života počinje gotovo istog momenta kada inicijant shvati sve te okolnosti, tada se on upoznaje sa detaljima "simbolike" koja obeležava Život i njegove osobine. Stupanje u Smrt je poseban momenat vrhunca života, i za nju se kaže da je Kruna Svega. Sagledavši to, možemo primetiti analogije sa Drvetom Života, koje su nam kao mapu Univerzuma darovali Mudri iz davnina. Čovek se rađa i pojmi, vidno, elemente koji ga okružuju, nepobitno je postao Učenik, Novajlija, kako ga nazivaju Slobodni Zidari. Sazrevanje i dalji život, energija sa kojom živi, posvećenost i Rad koji obavlja su osobine Šegrti, koji je korespondentan središnjoj trijadi sefirota tj. plodova Drвета Života, a tzv. "Majstorstvo" se postiže prelaskom Bezdana prilikom čega dolazi do anihilacije ega i personalnosti u korist Zvezdane Svesnosti. Vrhunac ovog procesa je "konačna" smrt u (simboličnom) zagrljaju Velike Boginje Zvezda. Majstor simbolično umire, ali njegov Rad se nastavlja. Čini se da je njegova Reč izgubljena, ali razvojem i duhovnom samospoznajom i drugi Šegrti postaju Majstori. Tajna te reči je u duhovnoj spoznaji a ne u prenošenju hijerarhije i titule.

Simbolične inicijacije vode inicijata putem alegorijskih predstava i dramskog doživljaja da spozna i bude svestan ovih stanja. Egzoterički čovek pojmi i saznaje sve to, intelektom prima k sebi te uvide, oseća i saoseća sa Inicijacijama, ali Ezoterijski to ne može biti niti podučeno, niti saznato niti dato, to je specifično iskustvo, nekad zvano direktnim iskustvom Istine, a to dolazi "s visina" i jedinstveno je za svakog čoveka i ženu ponaosob. Specifično je u smislu doživljaja i iskustvenog dejstva na Svest Inicijata, ali te Inicijacije jesu Univerzalne.

Vrhovnim postignućima se ne može stupiti hijerarhijski, niti na silu, niti samovoljno, ona se postižu posvećenošću Radu i Istini, a Naj-Višem se prilazi samo "po pozivu", onda kada aspirant potpuno pripremi sebe kao Ložu u koju se unosi Svetlost, u koju ulazi Lux Svemoćnog, onda kada Inicijant shvati svoju nepobitnu neodvojivost od Božanske Suštine. Ta Loža je savršeno obrađeni kubni kamen koji je na početku bio Ašler stena. Loža je slika Makrokosmosa, a kamen Mikrokosmosa. Oni su Jedno.

Bratstvo Slobodnih Zidara, kao humana, filozofska, inicijatska i duhovna "institucija" kao svoju osnovu ima "veru" u Vrhovnu Moć koja je iskazana i data u Knjizi Svetog Zakona, gde ta Vrhovna Moć proističe iz shvatanja da se Mudrost prenosi simbolima i alegorijama o Čoveku i Univerzumu.

Slobodni Zidari ne postavljaju granice na slobodnu potragu za Istinom i garantuje ovo pravo svima koji krenu ovim Putem. Takođe se traži tolerancija među članovima, to nije popustljivost već sveopšte poštovanje individualne prirode svakog člana. Bratstvo stoga poštuje i zakone države u čijim granicama postoji te svojim principima podržava svoje članove da budu svetli primeri inteligencije i vrednoće među svim ljudima. Bratstvo Slobodnih Zidara je asocijacija nezavisnih muškaraca slobodnih i časnih, koji slušaju glas vlastite savesti koji ih vodi ka idealu ljubavi, mira i bratstva.

Slobodni Zidari, stoga, imaju za cilj usavršavanje čovečanstva u moralnom i duhovnom smislu kroz izvršenje istinskog čovekoljublja, kako simboličnim, psihološkim, i egzoteričnim putem, tako i duhovnim radom koji proističe iz pouka svake Inicijacije, kroz simbole i alegorije koje one prenose.

Praćenjem ove umetnosti Bratstva svako ponaosob može postati svoj vlastiti Majstor, to je i neminovnost Života, prolaskom i saznavanjem o njemu se nepobitno približavamo Vrhuncu. Konačnoj Inicijaciji. Život bez predrasuda i tiranije, nad sobom i drugima, jeste osnova i preduslov za moralnost novog doba, svesnost o strastima i željama proces saznavanja i nadasve preuzimanje odgovornosti za vlastiti život.

Za Slobodne Zidare su strani svi sektaški uticaji, zahteva se poštovanje osobina i mišljenja drugih članova i centriranost na jedinstvo i harmoniju. Bratstvo ne pravi razliku među polovima, rasama, klasama ili duhovnim i religioznim shvatanjima, osim što suštinski odbacuje one koji krše sva osnovna ljudska prava. To je podloga Inicijacije.

Primanje u Bratstvo Slobodnih Zidara vas konačno suočava sa jednom vrhovnom dogmom, dogmom koja ne postavlja nijedan drugi uslov pred ljude ovog sveta do dogme da je svako od nas jedinstven, samosvojan i Slobodan, da ima jedinstvenu prirodu i Volju koju može i treba da ispolji u ovom Svetu. Ta "dogma" nas upućuje da moramo ispuniti svoju prirodu kojom nas je Veliki Neimar obdario i da tu našu jedinstvenu Volju oplemenimo Bratskom Ljubavlju za sve. Bratstvo vam ne daje nove zapovesti, nove uslove, nova ograničenja, ono čisti put za Vašu Slobodu, za vaše prihvatanje vlastite slobode i izvršavanje Velikog Dela koje ste vi sami.

Bratstvo Slobodnih Zidara je vrlo praktično, ono ne samo da istražuje simbole Velikog Znanja već se potpuno posvećuje Življenju u Slobodi i Mudrosti. Bratstvo je stoga Hram Duha, sačinjen poput "kocke" sa stranicama okrenutim ka svim stranama Sveta, uravnoteženo i otvoreno, prijemčivo i snažno, stabilno telo, koje emituje zračenja svoje prirode. Bratstvo je ta Velika Loža koja okuplja koncentraciju članova, iz koje izvire podrška i pouka, znanje o Inicijacijama, Loža u kojoj svi nesmetano obitavaju u Slobodi.

Bratstvo Slobodnih Zidara je autentičan inicijatski sistem, koji se oslanja na stare hijerarhijske sisteme. Red priznaje u biti tri Velike Inicijacije, kako je navedeno, te time vodi aspiranta, čoveka, kroz tri duhovne i energetske faze "postojanja". Inicijacije se ustvari ostvaruju primanjem specifičnih simbola i doživljavanjem specifičnih dramskih iskustava, i one ukazuju da se inicijacija ne može dati već steći, postići. Rađamo se po volji, živimo po volji i hodimo ka smrti po volji. Isto važi i za Duhovna postignuća za svaki stepen. Učenik se suočava sa celim sistemom, uveden je u Red koji odražava sva životna iskustva i prima na uvid osnovne simbole Univerzuma. Šegrt u Redu stiže i ispoljava uzvišenija znanja na osnovu iskustava življenja u Loži, a Majstori, duhovno usmeravaju i odražavaju sveopšti tok, rada i evolucije, kako Reda tako i čovečanstva na osnovu svojih Duhovnih postignuća i Moći koja iz njih proističe.

Stvarna Inicijacija prenosi specifično iskustvo, koje ne može biti interpretirano umom, već samo opisano simbolima. Ti simboli (grčki "symbolon") su jedinstvene "slike" (ideje) sa specifičnim jedinstvenim značenjem, za razliku od demona (grčki "diablon") koji su dvojstvo i podeljenost, a to nije "Ono" što se postiže Istinskom Inicijacijom, već samo etapa do Postignuća. Um i Ego su u stalnom dvojstvu, rastrzanosti i njime se ne može opisati niti predstaviti Svest koja se dotiče i u koju se ulazi prilikom Sjedinjenja sa Duhom. Transcendencija je ono što obeležava istinsku Inicijaciju. Transcendencija svakog prethodnog stanja na putu ka Kruni Svega. Put probuđenja, Put Inicijacije, se ostvaruje na razne načine i specifičan je za svakoga ponaosob, ali su tri stadijuma, naša "tri stepena" prirodne činjenice koje karakterišu stadijume postignuća i napretka na Putu.

Vrlina tako nije nešto što je retkost ili "eksczes", neuobičajeni događaj i osobina koja krase poneke Lude, već normalna osobina moralnih ljudi koji vrlinu ne hvale već je žive kao tu normalnost. Vrlina koja proističe iz tog Duhovnog Morala nije nešto posebno i egzotično, nije upadljiva već prirodna karakteristika - koju Mi hoćemo da probudimo u Svima. Svako od nas je jedna Loža, te stoga svako može i treba da pojmi sebe kao izvore Duhovne Moći i Energije, te da uz Moralne principe čovečnosti živi slobodan život u svom izboru mogućnosti.

Slobodnozidarsko Bratstvo je harmonična predstava Kosmosa u svojoj istinskoj hijerarhiji, gde vladaju zakoni Univerzuma, gde se "veruje" sa sigurnošću u Univerzalnu Religiju, Zvezdanu religiju Svetlosti. Religiju u kojoj je svako za sebe Centar Univerzuma, gde je taj Centar jedno sa Beskrajem Univerzuma, Religiju koja ima kao osnovne osobine Slobodu, Ljubav, Mudrost i Svetlost. Religiju u kojoj se slavi Jedan Kosmički princip - Veliki Neimar Svih Svetova.

Slobodnozidarsko Bratstvo nosi obećanje. Bratstvo je "nada" i u potpunosti je prenosi simbole Inicijacije, putem Inicijacije, sledeći Put Evolucije. Mi smo graditelji Hrama čovečanstva. Iskušavamo stara znanja, pročišćavamo i predstavljamo nova znanja, nove formulacije starih znanja oslobođena okova starog doba. Mi gradimo čovečanstvo, čoveka koji neće biti

Homo Sapiens, već Homo Terestrialis - Čovek Zemlje. Čovek, svestan, odgovoran i posvećen svojoj dobrobiti i dobrobiti ovoga Sveta. Mi gradimo veliku Ložu zdravlja i izobilja u kojoj je altruizam slobodan i nesmetan.

Bratstvo prihvata sve. Slobodni ljudi, slobodni aspiranti i tragači za spoznajom čine da se ono razvija čak i kada se zna da je ono naj starije Bratstvo na planeti. Ono ne obećava spasenje negde drugde, u nekom drugom svetu, od strane nekog drugog spasioca, mesije ili gurua, ono vas suočava sa vašom vlastitom slobodom i znanjem putem koga možete da organizujete svoju životnu energiju u cilju ispunjenja vlastite prirode.

Pred Vama je rođenje u novu stvarnost, to je spasenje u životu u slobodi. To je ključ Inicijacije. Nije dovoljno prihvatiti neku ideju, dogmu, misao, simbol ili religiju i verovati u to, to nije Inicijacija, samo stvarno življenje toga je punina i zadovoljstvo. Potrebno je to Razumeti. Zato Vam se daruju ova znanja. Življenje u Slobodnom Zidarstvu nije ništa drugo do potraga za ličnom harmonijom put ka duhovnoj suštini, kroz lični rad i nesebičan rad za druge. Bratstvo Vam daruje od svog znanja, ali to ne smete olako prihvatiti. Progres mora biti uravnotežen.

Svaka Loža kao poseban centar Bratstva ima i svoje specifičnosti prirode grupe Masona koji u njoj žive. Svaka Loža je Sveto Mesto, Sveti Skup - Sveti jer nije posvećen ničemu drugom do Istini i Slobodi Ljudi. Svaka Loža je i radionica, u kojoj se upravo praktikuju moralne vrednosti, harmonija i Bratstvo.

Bratstvo uspostavlja Tradiciju, Simboličku, Filozofsku i Hermetičko-Ezoteričnu. Ova Tradicija kroz znanje o simbolima objašnjava čoveka i Univerzum, daje osnovna sagledavanja, Filozofski ona inteligentno upućuje u više sfere "Mitova" o Istini dok Hermetički kroz rad i prakse vodi do ezoterične Inicijacije Duhovnog probuđenja i direktnog iskustva Istine. Masoni su u procesu, živoj integraciji simbola, intelekta i morala. Oni su, svako sa svojim postignućem u direktnoj vezi sa Unutarnjim Znanjem, koje proističe iz duhovnog iskustva.

Mi pozivamo sve da se ujedine sa nama u ovoj velikoj viziji Novog Doba, Novog Jerusalima. Mi ne odbacujemo profani život već u njega uvodimo Moral i Ljubav, onakve kakve ljudi do samog časa Inicijacije ne poimaju. Mi uzdižemo Hram čoveka i Čovečnosti u Moralu novoga doba, kroz Masonstvo, naš sistem, koji objašnjava proces postignuća, kao i graduiranu prirodu Univerzuma.

Položili smo ruku na Knjigu Svetog Zakona i zavetovali se da težimo spoznaji i ispunjenju svoje Istinske Prirode. Zavetovali smo se svojoj slobodi i evoluciji Čovečanstva. Sa nama su Jednakost, Sloboda i Bratstvo. U slavu Velikog Neimara svih svetova, u slavu i na radost svih ljudi!

1° - UČENIK

Prolaskom kroz Inicijaciju čovek postaje Učenik u Slobodnom zidarstvu. Tokom primanja u Slobodno zidarsko Bratstvo njemu se saopštava sve što je potrebno kao suštinski simbolički smisao učenja Bratstva. On se suočava sa iskustvima koja je imao u toku profanog života, ali se sada upućuje u duhovni smisao tih iskustava i daje mu se inicirano viđenje tog profanog stanja života - kao idenja zatvorenih očiju - jer nesigurnost, neznanje i neizvesnost jesu obeležja života - života bez Svetlosti kao vodilje. Primanjem u Slobodnozidarsko Bratstvo čoveku se otvaraju oči i on kroz simbole može da shvati dublji smisao života i Puta koji život predstavlja.

Učenik je, simbolično, grubo neobrađeni kamen, čvrst, pun snage, ali vidno od njega nema koristi u gradnji uzvišenog simboličnog Hrama Duhovnosti. Taj kamen se treba obraditi, treba mu se stvoriti takav oblik koji je čvrst, ali i postojan u svom skladu, pa Učenik radi pomoću dleta i čekića, malo po malo obrađujući prvo svoju površinu, tj. odbacujući od sebe delove svoje osobenosti koji su činili njegovu grubost i nerafiniranost. Od otpadaka ga štiti kecelja, koja svojom formom već daje obličje Pentagona, Plamene zvezde, koju čovek na početku puta sledi više intuitivno nego svesno.

Učenik se obaveza da uči i da se razvija, da saznaje i da sebe usavršava služeći svojom snagom i živošću u Loži, a ipak pokornim mirom i tišinom kojom upija svaki simbol i značenje reči koje dolaze od Braće sa viših stepenova.

Učenik hoda pravom linijom, a hod sledi po pravom uglu - jer njegov put treba da bude prav - jer učeći ne sme da skreće sa pravog puta. Njegov znak je asocijacija na druga dva graditeljska oruđa, na visak i libelu. Ruka horizontalno položena ga potseća na Jednakost među ljudima, a njegov uspravan stav na obavezu da se ne saginje i da pognut pod obavezama sveta nije slobodan, a Sloboda je preduslov da se ispolji sposobnost Rada i usavršavanja u simboličnom Slobodnom Zidarstvu.

U samoj Inicijaciji čoveku, novom Masonu, su otvorene oči i on vidi Svetlom obasjanu Ložu, sa svim svojim simbolima i svom Braćom, tada videći sve kao celinu, u početku ne shvatajući Duh simbolike, ali otvorenim očima on polako, učeći spoznaje delove Lože, koja je i sama simbol Svemira, a svaki simbol, oruđe i oružje Lože su obasjani svetlošću za čijim izvorom traga od prvog koraka.

Prva obaveza Učenika je upravo da shvati svoju prvu Inicijaciju i pouku koja mu je prenesena tim iskustvom. Ona ustvari i predstavlja ceo sistem znanja, ali ispoljen na osnovnom nivou koji se novajliji mora dočarati na suštinskoj razini da bi osnovu asimilovao kao strukturu na kojoj je sve zasnovano. Učeniku je i tokom svakog Rada u Radionici predočeno, od početka do kraja, kako Univerzum funkcioniše, kakva je Geneza, kakvo

postojanje i kako Univerzum prestaje da postoji. To naj širi oblik shvatanja kako se mogu pojmiti Otvaranje Lože, Rad i Zatvaranje Lože.

U tome Učenik ima stalno i aktivno vođstvo kroz tri manje i tri veće Svetlosti koje čine korenske principe svih ostalih ispoljenih i vidnih simbola i činioaca Lože koja ih sadrži.

Prvo se u Loži sakupljaju svi činiooci tj. elementi koji su joj delovi, na tri razine oni su svi Učenici, Pomoćnici i Majstori Masoni. Sve ima svoje precizno određeno mesto. Sav Rad vodi Majstor Lože preko svoja dva nadzornika, a oni su pak životne energije koje se pokreću da bi Ložu probudile, da bi pokrenule energiju u njoj i svih troje zajedno bude Mudrost, Snagu i Lepotu na kojima se prenosi svetlost njihovog uticaja.

Ono što je večno prisutno i što potpuno usmerava i određuje Rad u Loži i na čemu se zasniva svo znanje, sva sposobnost prenosa, usklađenja i domena Masonskog učenja su Tri Velike Svetlosti. To su Uglomer, Šestar i Knjiga Svetog Zakona. Kao simboli oni su "predstavnicima" energija i principa koji vladaju unutar Mudrosti, Snage i Lepote, a Majstor i dva Nadzornika su njihovi vidni i aktivni prenosiooci u svet, ka svim manifestovanim delovima Lože.

Učenik, budući da je na početku puta obavezan je da čuti, da traga za Istinom, da želi pravdu, da voli svoju braću i da se pokorava zakonu. Ovo je i disciplinovanje njegove volje, kontrola njegovih osobina, a omogućava mirno saznavanje Masonskog učenja. U ovome se može nazreti i duboka veza sa četiri moći Sfinge drevnih Mudraca, sa moćima koje su povezane sa četiri elementa - vatrom, vodom, vazduhom i zemljom. Voda kao osećajni element je Bratska Ljubav, traganje za Istinom je Vatra, čutnja je kontrola nad intelektom, Vazduhom, pravda je Duh vodilja, a pokoravanje zakonima je obaveza elementa Zemlje. U smislu kontrole elementi se drugačije doživljavaju dok se disciplinuju nego kada se trebaju aktivno ispoljiti.

Tako je osnovni zadatak Učenika da tragajući za Svetlom Spozna Samoga Sebe. Zaista, Mason uvek, celoga života jeste Učenik. Znajući da sve vidi kao odraz Jednoga Svetla, kao sve odraženo poput Lune na zvezdanom nebu, znajući da ta Svetlost dolazi od Sunca kao velikog Oca u Danu, on uvek teži spoznati Sve, živeti Sve, biti Jedno sa Ložom čiji delovi, elementi, sfere i energije jesu manifestacije Jednog Apsolutnog Boga, Velikog Arhitekta Svemira, čije je Svevideće Oko uvek prisutno i budno u Loži.

MOST IZMEĐU KABALE I SLOBODNOG ZIDARSTVA

Nepoznavanje delova svog Bića neomogućava sagledavanje širih koncepata i elemenata sveta oko nas. Rad na sebi, saznavanje, uvidi i više Spoznaje vode ka raščinjavanju tajni čoveka.

Sam smisao Inicijacije jeste uvođenje onoga koji je u mraku u svetlost, uz pomoć blagonaklone braće prenosi se pouka, prenosi se znanje. Novajlija stupa iz neznanja u novu životnu fazu. Inicijacija je korak odluke da se krene putem samospoznaje. Novajlija tako postaje učenik, suočen je sa simbolima, sa živom alegorijom koja opisuje kako delove Univerzuma tako i korespondentno, delove njegovog vlastitog bića. Loža je koliko Univerzum toliko i Čovek.

Oni koji su u neznanju, ne poznaju sebe, kako će onda znati šta je Veliko Delo, Veliki Rad, ne znaju od čega je sazdan niti na čemu se bazira, kako se ostvaruje. Kako onda da znaju naum Velikog Neimara Univerzuma. Svi smo mi uvek, učenici jer nauka je velika, a ushit učenja uzvišen.

Od prvog momenta pouka Inicijacije je simbolična. Skidanje poveza sa očiju je otvaranje Bića ka Svetlosti uvida i znanja. Spada koprena mraka, on gleda, prvi put kada to učini vidi celu Ložu, sve simbole i Braću Masone, sve to se urezuje u njegovu dušu. Svetlost se rađa. Svetlost sviće. Predočavaju se simboli našeg znanja i našeg Velikog Rada - kako od grubog kamena načiniti pravilnu kocku i sve što je uključeno u taj proces, koliko spoljašnji uslovi toliko i unutrašnje osobine.

Svaki simbol Lože predstavlja deo Univerzuma, sve je okarakterisano i prenosi pouku, sve možemo prepoznati u tzv. "običnom" životu, kroz to smo i prolazili vezanih očiju, nesigurni, ali ne svesni punog značenja okolnosti. Inicijacijom u Bratstvo se spoznaje ta realnost, ona se razotkriva putem Svetlosti.

Kao što su praktično svi narodi, sa svojim religijama, mitovima i legendama, panteističkim i monoteističkim, imali egzaktne hijerarhije u smislu manifestovanja Univerzuma i kreiranja samog čoveka sa međusobnim specifičnim odnosima, tako su i stari hebreji imali svoje kabalističko učenje o Drvetu Života. To ne samo da je bilo učenje o Svemu oko ljudi i u njima već je bilo zasnovano na jednoj toliko poseboj šemi koja je bila tako precizno objašnjena i definisana, da su gotovo svi duhovni tragaoci bili u stanju da sagledaju precizne korespondencije koje su postojale spram tog Drveta Života, spram te šeme Univerzuma, koja je baš Minutum Mundum - Šema Sveta. Preko te šeme je moguće tačno definisati odnos hijerarhija bilo koje religije spram verovanja nekog drugog naroda ma koliko se oni geografski ne dotiču na mapi planete. Ovo je i potpuni dokaz univerzalnosti šeme Drveta Života, dokaz da je sistem toliko univerzalan da ne pripada ni jednom narodu, niti naciji ponaosob, već je data iz najvišeg izvora, da bi svi od toga mogli naučiti i steći spoznaju. Neskromno moramo zaključiti da to mora da je šema po kojoj

je Veliki Neimar kreirao sve svetove. Sada nam samo predstoji potpuno prepoznavanje korespondencija masonske simbolike spram ovog Svetog Drveta.

Kabala je veoma važan koren naše slobodnozidarske nauke i na svakom koraku se možemo susresti sa njenim simbolima.

Drvo Života, taj osnovni simbol na kome počiva drevna tradicija Kabale uistinu predstavlja sistem i ustrojstvo Univerzuma jeste i simbol čoveka iz čega proizilazi niz korespondencija simbola koji nam se otkrivaju kroz naš nauku.

Recimo, vidimo da je Drvo Života, po predanju, sačinjeno od tri stuba - nisu li to stubovi naše Lože? Jakin i Boaz, beli i crni stub, strogost i blagost između kojih je lepota. Mi čak koristimo tačne prevode hebrejskih imena koji su im dodeljeni. Vidimo veliko trojstvo koje snosi u manifestaciju sve božanske promisli i Volju Velikog Neimara.

Takođe vidimo da staze (a ne grane), kako se nazivaju, očito imaju graditeljsku simboliku, jedna se zove kuća, druga stub, treća zid, zatim tu su ograda, ekser, prozor, vrata itd. Tu su i tri trijade sfera ispoljavanja i manifestacije Univerzuma. Na osnovu analogija možemo kroz kontemplaciju o simbolima povezati nižu trijadu sa Tri Manje Svetlosti u Loži, a tu trijadu čine tri sefirota (ploda Drveta Života) koji se zovu Jesod, Hod i Necah, što ustvari znači Temelj, Pobjeda i Sjaj.

Jesod, Temelj, se pripisuje Mesecu i smatra se riznicom likova i odraza koje dobijamo od reči majstora i Sunčeve svetlosti. Hod je povezan sa glasnikom bogova starih grka, Merkurom, sa inteligencijom i razumom koji nas obdaruje naukom. Necah, Pobjeda, čije božansko ime, po hebrejima, je Jehova Savaot, što znači Gospod nad vojskama, a anđeli njegovi su tzv. Sinovi Boga, ne liči li to baš na Majstora Lože? To je jedna od mogućih postavki korespondencija.

Ovo trojstvo je i ispoljavanje tri elementa drevnih, koji su Vatra, Voda i Vazduh, a setimo se Braće kroz šta smo prolazili vezanih očiju.

I nadalje, na razne načine možemo sagledati veliku harmoniju, veliku geometriju lože. Gerometrijom je precizno uspostavljen odnos svakog dela Drveta Života, svakog ploda drveta i svake staze koja te sfere spaja. A priroda svake sfere i svake staze je opisana šestarom, koji za svaki deo ponaosob preuzima drugačiji radijus.

Inicijacija otvara oči za ove svetlosti.

Malkut, naj niža sfera je svet materije, a to je neinicirano biće. Setite se kako ste sa povezom na očima, pognuti, ponizno, zbunjeno u neznanju čekali pred vratima Lože. U Malkutu je duša vezana za mrak i neznanje, ali postoji pouka i u tome, Malkut znači Kraljevstvo a to nas upućuje na sferu manifestovanja kraljevskog znanja i zanata u svetu. Na svu sreću vođeni

bratskom rukom, rukom poverenja, prepušteni tom vođstvu, nismo izneverili zov koji nam je uputio Veliki Neimar. A taj zov je motiv koji je oličen maksimumom "Spoznaj samoga sebe". "Iznad" sfere malkuta, uzdižu se tri staze, ka našim trima svetlostima, one simbolišu primanje, saznavanje i saživljavanje sa tim trima svetlostima.

Ustvari, Inicijacija u Slobodnozidarsko bratstvo, sam ritual prvog stepena predstavlja tačan opis svih sfera Drveta Života. Svaka tačka, svako iskustvo, ukazuje nam na univerzalnu šemu, šemu po kojoj je svet stvoren i šemu staza kojima se vraćamo pod okrilje Duha, ka Najvišem.

Ovaj ritual dolazi kao uvid i sinteza svega što predstoji pred nama, ali je način na koji se prenosi učenje o Drvetu Života u ritualu preneseno kroz simbole i specifične simbolične doživljaje i geste.

Prolazak kroz četiri elementa je sasvim prigodan - ali to nisu samo 4 elementa - to su 4 niža sefirota na Drvetu Života. Naše iskustvo toga je posebno, mi se suočavamo sa time i u životu, ali nemamo znanje niti način kako da sva ta iskustva uklopimo u uzvišenu celinu duhovnog saznanja. Zatim sledi ukazivanje svetlosti, prikaz Lepote Lože, tj. Lepote Tifareta. Tifaret je korespondentno pripisan Suncu (odatle možemo po inspiraciji sticati znanje iz svih mitova i legendi: Šta nam u životu predstavlja i znači Sunce?). Prvo ukazivanje svetlosti daje uvid o prirodi Lože, tu su svi simboli, celo uređenje, raspored, Braća, a drugo, o povezanosti sa Ložom - jer svi stoje u bratskom lancu - kao što je na uzvišen, gotovo mističan način sve u životu i Univerzumu povezano - promišlju Velikog neimara.

To je povezanost sa Krugom Života (koga je stvorio Veliki Neimar Svih Svetova).

Scena pred oltarom, kojoj sa poverenjem pristupamo, je dalje upoznavanje sa Srednjom Trijadom Drveta Života, čiji su predstavnici Knjiga, Šestar i Uglomer. Knjiga je pisana reč Gospoda, te je stoga ona Tifaret, reč i vodilja Adonaja, kako ga nazivahu Stari, šestar i uglomer su od Geburaha i Heseda, od Snage i Blagosti. Ovi "simboli" su principi koji određuju smer, oblik i način Rada - a to je obrada Kamena za njegovo ugrađivanje u Veliki Hram, u Veliku Ložu Svetlosti, u Novi Jerusalim.

Zatim sledi deo sa posvećenjem Mačem - tri tačke, glava i dva ramena su najviše sefire. Keter koji je Kruna svojom svetlošću obasjava Mudrost i Razumevanje. Time se prenosi inicijalna vibracija buđenja energija u iniciranom. Takođe, braća u Loži su delovi Bića Čoveka, kao što su svako za sebe jedinstveni, s obzirom da svaki nosi kecelju to ukazuje da je svaki ponaosob "Zvezda"... Oficiri u Loži su "Arhanđeli" (posebna je to korespondencija na Drvetu), Brat koji me je vodio je Sveti Anđeo Čuvar, a Veliki Majstor je sam za sebe "simbol" Velikog Neimara.

Znak učenika (rukom) ukazuje na tačku Daata, to je posebna misterija koja se može izučiti kroz Kabbalu, i napominje da se treba shvatiti "razlika" između Znanja i Duhovnog uzvišenog centra. Znanje je sinteza (predeo vrata)

ali i kanal između Boga i Čoveka. A za sve to je potrebna "Snaga" (koja je i reč učenika)... "mudrost kaže budi jak, tako ćeš moći podneti više radosti". Reč, po kabali, ima brojnu vrednost 80, što je broj Kule, Kuće Božije - Lože slobodnog Zidarstva.

Tri stuba u središtu stoje pod pravim uglom, i simbolišu da se ovo odigrava na jednoj "ravni".

Pošto je ovo prvi ritual od tri, koji čine celinu, on je očito dao pregled celog sistema, sa akcentiranjem, da je učenički rad, zamagljen i da bratska ruka kao pomoć jeste potrebna. Tako je u Spoljašnjem redu. U ovom ritualu nam se otvaraju oči i bivamo primljeni u Bratstvo onih koji su posvećeni.

Ritualni Pomoćnika i Majstora nas dalje uvode u znanje i donose nam dublje uvide.

Sledeći specifičan nauk, koji je most kabale i masonskog učenja je sagledljiv u smislu tzv. četiri kabalistička sveta - koji su opet analogni sa četiri elementa, ali na drugoj osnovi. Ova četiri sveta se povezuju sa čuvenim velikim imenom Boga, koga zvuče Tetragramaton, Jod-He-Vau-He tj. Jehova.

Šta nama znače ovi "svetovi"?

Prvi je nazvan "Olam ha Acilut" što znači Svet Emanacije ili Arhetipski svet, i moglo bi se reći, da slobodnom zidaru ovo znači da je ovaj "svet", koji je i svet Bezgranične Svetlosti, ustvari mesto odakle sve kreira Veliki neimar. Drugi svet, "Olam ha Briah" je svet Kreacije, njemu su korespondentni Majstori Oficiri u Loži. Olam ha Jecirah je svet Formacije, ovo je sfera Anđela, sfera svog Znanja koje postoji, i koje možemo steći uzvišenom aspiracijom. Praktično, najniži svet, "Olam ha Asijah" je materijalni svet, u tom svetu je manifestovana Loža, u tom svetu izvodimo naše rituale koji su pouka o uzvišenoj hijerarhijskoj strukturi.

Sa druge strane, korespondencija se može svesti na to da Asijahu, materijalnom svetu pripišemo stepen učenika, Jecirahu, svetu formacije stepen Pomoćnika, a Brijahu stepen Majstora.

Ova četiri sveta prožimaju čitavo postojanje, a šematski oni se mogu predstaviti kao "Jakovljeve merdevine", gde Drvo Života "projektovano" u jednom svetu izrasta iz strukture prethodnog. Nisu li merdevine sa sedam stepenika masonski simbol!?

Sve je povezano u svojoj uzvišenosti. Koliko nam Kabala daje hranu za um, toliko živo iskustvo bratskog masonskog rada jeste hrana duši.

Most između kabale i masonerije je ovime uspostavljen. Sagledali smo tek osnovne veze, oba sistema iz kojih učenjem možemo crpiti beskrajne mudrosti. Slavimo zato Velikog Neimara koji nam je podario od svoje Svetlosti! Na radost i u slavu svih ljudi!

O MORALU KOJI NAS VODI

Osim Tri Velike Inicijacije u našoj Simboličkoj Plavoj Loži, ono što nam je bitno u životu je humani moral, dužnost i pravednost. Iskrenost nadasve! Poverenje prema Braći i prijateljima. To je zdrava atmosfera za život. Za početak, da bi i spoznali svoju prirodu moramo znati da se povinujemo (jer kako bi znali drugačije da "naređujemo"?) a to povinovanje se odnosi na prihvatanje sistema rada i povinovanje njegovim regulativama discipline i kontrole ličnih osobina. Mi stoga prihvatamo naše dužnosti, shodno našim moćima i dosledno ih sprovodimo - samo koliko pojмимо da je to u skladu sa istinskom Voljom. Pod ovim spada i služenje našem okruženju, zajednici, rešavanju problema koji ih se tiču. Znati kada da se "saseče" nešto i razreši je pitanje sposobnosti odlučivanja i odlučnosti, samouverenosti. Ne ovome je zasnovano Usavršavanje čoveka.

Iskrenost, kao primena same Istine je nezaobilazna, shvatajući sebe kao deo Univerzuma spram njega se odnosimo sa dužnošću i poštovanjem te iskrenost jeste bit međuljudskih odnosa koji karakterišu poštenje. Iz ovoga sledi razvoj, sposobnost da se nešto praktično i korisno proizvede za sveopšte dobro. Mi govorimo kako o Inicijaciji pojedinca tako i o Inicijaciji Čovečanstva u kolektivnu evoluciju, napredak u razvoju Svesti. Tako nije bitno vreme, starost u godinama, već koliko je čovek voljan i sposoban za Rad. Iz tog Rada dolazi zadovoljstvo života i življenja, užitek u življenom i to je stepenica u pripremi za Veliku Inicijaciju Majstorove Smrti. Ako živimo u miru i skladu sa ljudima oko nas onda energija može da se akumulira za dalji razvoj. Pravda koja proističe iz iskrenosti je poštovanje za svakog čoveka. Moral slobode i nezavisnosti je preduslov za dobru saradnju. Možemo meriti naše odnose i tako usklađivati osobine i način Rada, a potpuno uravnoteženje je čvrsta baza, Pojavni Univerzum kao simbol Beskraja.

Šta bi bez posvećenosti i vrednoće? Kako bi radili, kako bi saznavali, kako bi sledili unutarnji Zov ka Božanskom, kako bi sproveli i ispoljili sebe? Mir u duši jeste osnova za mirno sagledavanje svojih osobina, posvećenost je vodilja, a vrednoća način kojim delamo. Mir stoga moramo sprovesti i među ljudima. Naravno, ovo nije mir u smislu tupave pospanosti, ovaj Mir koji tražimo i kojim delujemo je čista svest, čist um. Tako i donosimo odluke, jedino iz mirnog uma, nepomućenog titrajima i uzburkanošću emocijama. Osećanja su bitna kao podstrek ali odluke su dela Volje. Pristrasnost i odbojnost stoga ne mogu biti potpuna merila po kojima se odluke mogu doneti. Moralno je ono što je sagledano sa višeg nivoa i o čemu se razborito odlučilo. To vodi Harmoniji.

Ne možemo zaboraviti ni da svaka akcija ima svoju reakciju. Pravda mora voditi ljude, a ne samo pravo. Zakon koji prihvate ljudi nije ništa drugo do oblik zajedničke discipline, životni stil, način življenja. Masoni to istražuju, ispituju, odabiraju po Volji. Pravda je i poštenje među ljudima, bez malicioznosti, zavisti i ljubomore, takvo društvo napreduje - kada ambicija sledi Naum.

Iako saosećaj može voditi u ropsko služenje i podvrgavanje, on je bitan među ljudima, dobrohotnost i milosrđe se preziru ako se sprovode licemerno i sa drugim namerama osim pomoći čoveku, zajednici i čovečanstvu u napretku. Neko može živeti život nemarno, ali Smrt će onda biti samo portal ka novoj prilici za neiskorišćene mogućnosti za duhovni Rad. Protračiti život samo na ispoljavanje i zadovoljenje animalnih osobina nije vredno čoveka - u kome je Svesnost i Svetlost Zvezda. Ravnoteža u radu i življenju je još jedna osnova Bratstva. Sve ove "moralne pouke" mogu voditi u zastranjivanje ako im se pristupi sa neiskrenim stavom. Prihvatanje tog Morala je Moć, Snaga i Vatra, Energija Boga.

Jedan od korenskih neprijatelja evolucije je neznanje, navika stečena zaostavštinom tirana prošlog doba prepunog i preopterećenog ograničenjima, lažnim istinama, lažima, poluistinama i nepotpunim saznanjima. Novo doba koje je praktično začeto objavom postojanja Slobodnog Zidarstva je već na samom početku svoje manifestacije donelo eksploziju uvida, saznanja dublja i čistija od svih dosada zajedno. Budno znaje je takođe preduslov jasnog sprovođenja življenja u Slobodi.

Iz fanatične ambicije proističu tiranija i despotizam. Masonstvo nas poučava da je svako od nas jedinstven i da ne smemo da dozvolimo uzdizanje tirana, vođe jedino mogu biti oni koji potpuno služe dobrobiti opšteg napretka, to su oni koji su slobodni od halavosti za dobrima i moći nad drugima. Sloboda pojedinca je sloboda društva. Rat je jedan od mogućih načina doseganja slobode. Netolerantnost i proganjanje samo potiču reakciju i želju za Slobodom. Moral nalaže da čovek dosegne svoju Slobodu. Barijere moraju pasti. Prema tome naša tolerantnost je preduslov za poštovanje tuđe prirode.

Život je škola, Masonstvo je i Rad. Ne može se reći kada i kako će ovaj Rad biti okončan. Moralni i duhovni trening su zalag Puta. Ovaj svet je naš dom, a čovečanstvo u celini naša porodica. Zar ima prepreka da poštujemo i volimo sve?

Ne možemo biti ni sebični, znanje koje imamo nije samo naše, niti ga mi posedujemo u celosti, niti se može preneti u celosti. Ono je toliko obimno da obuhvata ceo Univerzum i jedino možemo zaključiti i slaviti da ono potiče iz Božanskog izvora, od samog Velikog Neimara. Samo direktno iskustvo Istine može preneti Neoskrvnjeno Znanje, razumevanje i Mudrost. Iz toga imamo podršku i uzor da sami kontrolišemo svoj život. Duhovna esencija, budna u Inicijativama se razvija u zdravu zajednicu, zdravo čovečanstvo.

Moralna karakteristika je navika, normalno stanje, a ne nešto što se događa samo u jednom momentu i zatim nestaje. Motivacija izvire iz dužnosti i časti, one su lica duhovne slobode i nesebičnosti. Ono što je proćerdano ne može se vratiti i nadoknaditi.

Mi sami vidimo da naša Sloboda čak i počiva na obavezi da služimo čovečanstvu. Obavezani smo da se borimo protiv neznanja, protiv

ograničenja, protiv tiranije. Svačiji život je vredan življenja. Svi ljudi su zvezde, nema bezvrednih, robovi su samo oni koji ne poštuju sebe i druge.

Sve ove moralne pouke služe velikoj svrsi - gradnji duhovnog Hrama čoveka, slobodi, jednakosti i bratstvu svih naroda, u jednoj Univerzalnoj Religiji Svetlosti. Prema tome, kada Vam je predložena sloboda kako možete ostati rob?

Primena životne Moralnosti je podloga za Besmrtnost. A gde je to? To su poljupci Nait-e, egipćani su je nazivali Boginjom Zvezda, na kapiji Velike Inicijacije. Samo oni Majstori čistog srca i svesti posvećeni i Inicirani mogu do toga doći. Mi vam govorimo - sve to je u nama, to smo mi, svako je Majstor. Prihvatite svoju Slobodu. Ispoljite svoju Ljubav. Manifestujte svoju Volju.

Postoji čitava armija mučenika koji su se borili u prošlosti za slobodu ljudi. Oni su pali, došli su novi. Uzdiže se Slobodnozidarsko Bratstvo, koje predano radi za novo doba. Masoni rade, oni nisu Religija, niti slede Religiju, ipak u njihovoj svesti je ideal koji može krastiti sve ljude u ovom vremensko-prostornom kontinuumu. Nisu bitne razlike u verovanjima kada je Svetlost Jedna!

Vera u Boga? Mi se u to uzdamo. Mi smo osetili zov i mnogi od nas zahvaljujući radu i duhovnom pregalaštvu su stekli jasan uvid. Mi smo sigurni. U tome leži jedan od osnovnih razloga zašto se ne usuđujemo da lažemo i obmanjemo. Ljudski um ne može meriti niti opisati božanski naum niti osobine Boga, ako se dobro živi, život je most ka "večnom" životu. Životu u Svetlosti. Zato mi radimo čak i sada, posvećeno, dosledno, nema sumnje u nama, Rođenje, Život i Smrt su u nama, svakog trena, to je Promena i večnost. Nema kraja učenju čoveka, kao što nema kraja Univerzumu. Evolucija ima svoj tok, ali Svetlost koja je potka svega može da se spozna bilo kad.

Vrline jesu sa Masonima, bilo da su u Loži, ili među ljudima. Nema sebičnog Elitizma čak i među onima koji pojme svoju inteligentnu superiornost - ona je samo sluga lične i sveopšte Slobode! Vaše ponašanje je odraz vaše unutarnje prirode. Ogledalo vaše duše. Ko poseduje kvalitete vođe prirodno i vodi druge, ko je uman tako se i ispoljava, ko je žeteoc taj radi u polju. Nema boljeg ili lošijeg među onima koji su časni, poštjeni i vredni.

Pad "greha" je neminovan, neznanje se koprcu u samrtnom ropcu. Tiranija se grči, pravda ubada oštricom Istine duboko u trulež ograničenja. Ipak, mi nismo ni nasilni ni agresivni, mi ne ubeđujemo, niti preobraćamo ljude, čak i previše priče je zalud. Samo život je manifestacija uspeha. Oličenje Inicijacije Duha. Međutim, ma koliko bili duhovno moćni to ne vredi ništa ako ne nađemo kanal za uzdizanje zajednice i čovečanstva.

Rad je naš osnovni metod. A ko zna da radi nije daleko ni od ispunjenja Velikog Dela. Rad je manifestacija svake individualne i jedinstvene Volje čoveka. Uspeh je naš dokaz. Ma koliko da su ove reči o Moralu Masona opšte one jasno emaniraju iz smisla Knjige Svetog Zakona. No, svako je

poučen da prouči njene simbole, priče i alegorije i da shvati Zakon samo kao svoj odnos sa Univerzumom, nikako da se prepusti verovanju.

Vera, na koju se nekada oslanjamo je ustvari podrška u duhovnoj rezonanci koja je probuđena u nama našim izučavanjem duhovnih nauka, radom duhovnih praksi. Ona nije slepa, ona je prijemčiva. Kakva je priroda Boga? Ko Vam može reći. Reči nisu dovoljne. Ipak postoje među ljudima Majstori koji to "znaju" i oni upravljaju razvojem događaja, usmeravaju cvetanje predivnih ružičnjaka u baštama čovečnosti. Rekoše da bog je reč, ali To je takva Reč da je To ceo Univerzum. Kako je izreći?

Kada smo svesni da je svaki deo nas deo Boga, božanski, kako možemo reći da nismo besmrtni? Sazdani smo od tvari koja je iznedrena duboko u beskrajnom telu Univerzuma, sazdani smo od Svetlosti, koja je kao energija postala materija - u svojim beskrajnim manifestacijama. Jedno je Božanstvo, Jedan je Veliki Neimar svih svetova.

Svako ko pokuša da Vam to objasni, da Vas uveri u svoje shvatanje kao jedino ispravno, valjano i pravo lažni je prorok, bedni crv u zabludi, ipak, samo čovek koji se nije odvažio da odbaci tu vrstu sujete i ograničenja.

Možemo li se moliti bogu? To je apsurdno! Licemerje je kukumavčiti i ponižavati se hvalospevima "Bogu" kad jesmo jedno sa "njim". Ispunite svoju sudbinu. Budite ono što jeste, izvršite svoju Volju, slobodno i puni ljubavi. Bog ne traži molitvu. Bog je Sve. Moral u čoveku je princip zdrave funkcionalnosti. No da li možemo naći sami put ka Nebu? Ne. Kao Zvezda povezani smo putem svetlosti sa drugim zvezdama u zvezdana jata. Deo smo opšte svesti, koja kada se prati ka izvoru nije ništa drugo do Božanska. I onda, zašto da budemo uobraženi? Iz ovoga može proizilaziti samo naša kultura, uljudnost, gostoprimstvo, poverenje za sve bez razlike.

Moglo bi se reći da je naše Bratstvo religija Svetlosti. U tome je Trojstvo koje je Jedno. Stari egipćani su nam dali svoje simbole toga. To su Nuit, beskrajni prostor i bezbroj zvezda u njemu, kao i Hadit, središte svake zvezde koji je središte čiji se obod nigde ne nalazi. Energija, vatra i slava su od Ra Hoor Khuita, gospoda Sunca, manifestatora svetlosti ovde u materijalnom svetu. Sve je od njih koji su Jedno. Univerzalna religija nije u verovanju u to, već Put ka istinskoj spoznaji toga. Šta je Istina? Svi smo Istina!

Uz to, Masonerija je vrlo praktična tvorevina, prizemna i ovozemaljska. Mi smo ljudi u društvu, muškarci i žene, deca. Bratstvo ima svoje principe, za koje je uspostavio najpogodniju meru primene principa Knjige Svetog Zakona. Mi živimo u običnim obitavalištima, kućama, stanovima, radimo, obične i neobične poslove, obični smo ljudi u društvu i široj i užoj zajednici Ljudi. Kao ljudi se povinujemo (razborito!) zakonima naših zemalja i dužnostima građana.

Izmešano u nama je to ljudsko ovozemaljsko i božansko. Izmešano je to u svima. Ravnoteža, u harmoniji morala i vrline jednostavno vodi ka

razvoju. Pentagram kao jedan od najčuvenijih simbola svih vremena je nedvosmisleno naš simbol. Šta on znači - Duh koji vlada nad četiri elementa, Glavu koja vlada nad telom - ali zašto bi nam verovali - imate slobodu da Spoznate i obitavate u tome.

Mi verujemo u Vas, jer smo Vas videli u Bogu. Mi služimo Istini, jer smo je videli i u Vama i u Bogu. Moral reda Mazona nije ništa drugo do Univerzalni koncept harmoničnih odnosa, savršenog protoka životnih energija. Nema razlike između nauke i religije, one vode jednom cilju - spoznaji Istine o Sebi i Univerzumu.

Stoga mi moramo dati svoj primer, priložiti plodove našega Rada.

Mi smo položili ruku na Knjigu Svetog Zakona i zavetovali se da težimo spoznaji i ispunjenju svoje Istinske Prirode. Zavetovali smo se svojoj slobodi i evoluciji Čovečanstva. Mi smo Vitezovi Svetlosti. Mi smo Mazoni - Slobodni Zidari. U slavu Velikog Neimara svih svetova, u slavu i na radost svih ljudi.

2° - POMOĆNIK

Drugi stepen u Slobodnom Zidarstvu zvan Pomoćnik nikako nije samo prelazna faza već predstavlja vrlo bitan stadijum u razvoju čoveka tj. Masona. Prelazak sa stepena Učenika u stepen Pomoćnika se naziva Unapređenjem jer Mason biva nagrađen za svoju predanost i rad i kroz to on se razvio toliko da odista više nije novajlija, te mu se simbolično "povećava nadnica".

Mason je do ovog momenta produbio svoje znanje i postao sposobniji da elemente svoga bića sagledava jasnije u odnosu na svet i Kosmos.

Kao što je za Učenika trougao i sam broj tri bio od značaja, susrećući ga svuda kroz svoje učenje, za Pomoćnika ima značaj i nosi dalju pouku, broj Pet. Njegovo povećanje nadnice se u ritualu odigrava kroz pet putovanja.

Na prvom putovanju otkrivaju mu se čekić i dleto. Na drugom putovanju lenjir i šestar. Na trećem lenjir i poluga, na četvrtom libela, a na petom mistrija. Ova putovanja su praćena otkrićima koja bacaju novu svetlost na smisao ovih simbola.

Prvo putovanje je obeleženo otkrićem pouke o pet čula, drugo je obeleženo arhitektonskim stilovima stubova graditeljstva, treće je otvoreno za slobodne veštine, a na četvrtom otkrivaju mu se filozofi, dok je na petom obeležje Rad.

Ono što je bitno na ovim putovanjima, za Pomoćnika, je smisao tri alhemijska metala, koji su srebro, bronza i gvožđe i na njima on dobija znanje o preprekama na putu. Pomoćnik tako biva na više razina duboko povezan sa Plamenom Zvezdom i mističnim slovom G.

Pomoćniku je pet godina, a svoju platu prima kod stuba zvanog "Jakin" (kao Učenik, bilo mi je tri godine i primao je platu kod "Boaz-a"). Ova dva stuba su dve potpore Hrama i njihovim osvešćenjem u Masonu nastaje dublja ravnoteža i življi protok znanja i energija. On hoda u Loži sa pet koraka, a peti ugao uČeničke kecelje se presavio u središte tako da Duh obitava u srži elemenata, u crveno-zlatnoj slavi životnog ognja.

Nesumnjivo pet putovanja, pet kruženja, su put uspenja po elementima Drevnih, ali i pet razina koje vode do buđenja središnje moći u čoveku. Tih pet putovanja su korespondentni sefirotima kabalističkog Drveta Života, koji sežu do središnjeg, Tifareta, koji je središnja sfera iz koga izvire Svetlost i Lepota Sunca i obasjava život Masona.

Prvo putovanje je putovanje u Malkutu, koji je i sam elemenat Zemlje, njegova oruđa, čekić i dleto su jedini u stanju, svojom čvrstinom i snagom da deluju i obrade grubi kamen.

Drugo putovanje je putovanje u Jesodu, koje ima obeležje Vazduha, poučava o lenjiru i šestaru, oruđima koje određuju domene i odnose u ljudskim osobinama.

Treće putovanje je u sferi Hoda, Vode, gde otkriva lenjir i polugu; ovaj lenjir usklađuje osobine da budu paralelne sa drugima, ravnopravne i uporedne, iste, ali sa drugim smislom Jednakosti, dok je poluga pokretač kome je potreban čvrst oslonac (koji je ustvari i uspostavljen na drugom putovanju - jer Jesod jeste Temelj i potpora, fundament) da bi delovala po svojoj svrsi.

Četvrto putovanje rasvetljuje sferu Necaha, kroz elemenat vatre, libelu, koja potrebuje energiju da bi stabilono, mirno držala i održala svoju horizontalnost, širinu koja mora biti ravna i neporemećena, a koja je još jedna strana sagledavanja Jednakosti.

Uz svo primanje pouka Pomoćnik mora da sagleda koje su to osobine u njemu i njegovom životu koje su simbolisane ovim oruđima, onda peto putovanje dobija pun smisao kao Duhovno Postignuće.

Mistrija, kao simbolično oruđe, služi za razmazivanje i ravnjanje, glačanje, površine cementa; ona dovršava posao, spajajući i vezujući elemente tj. pripremljene kamene kocke uz pomoć cementa u zidanu celinu i formu, dok nanošenjem sloja preko toga čvrstinu gradnje skriva površinom koja je ravna i mirna. Ona je takođe i simbol Bratske Ljubavi koja povezuje sve Masone, ona je beleg masonskih vrednosti, opšteg Bratstva, tolerancije, dobre volje, a Pomoćniku ona daje nauk baš o dve važne stvari u radu - o vezivanju elemenata i Jedinstvu koje proističe iz toga, kao i samoj vrednosti i savršenosti Rada. Ona se otkriva na petom putovanju koje je hod u Lepoti sefire Tifaret. Mistrijom se dovršava delo, tako je i u Tifaretu delo razvoja dovršeno.

Ovim putovanjem je pet kraka Plamene Zvezde probuđeno, a njena budnost je u samoj tački tj. sferi Tifareta, čiji sunčev plamen daje zlatni sjaj. U središtu Plamene Zvezde je slovo G. Sa jedne strane to je slovo staze Gimel koja spaja Tifaret sa vrhovnom sefirom iz koje sam Veliki Neimar upravlja Radom, a ono se tumači i kao Geometrija, Gnoza, Genij, Generacija, Grifon, God (engl. Bog), Grand, Gama i Gold (engl. zlato). To slovo je spiralna moć i energija kojom Veliki Arhitekta pokreće, osnažuje i prosvetljuje Rad, omogućujući Masonu da znajući pet elemenata u sebi može sam da razvija Rad kroz svoju Istinsku Volju i Istinsku Prirodu.

BRATSKI LANAC

Od kako je nauka doživela svoj procvat, u 18. i 19. veku ceo svet se preokrenuo i počeo da zavisi od nje. Tehnološki napredak je bio neuporediv sa prethodnih par hiljada godina. 20. vek je uspostavio takav standard koji je neprikosnoven i savršeno koristan je bio prihvaćen od većeg dela čovečanstva.

Dugo je trebalo da nauka uspe da se izvuče iz stiska onih koji su je sputavali, koji su u neznanju držali masu, koji su tiranijom upravljali svetom. Onog momenta kada je karika te moći pukla, lanac događaja je potpuno preokrenuo istoriju. nauka je postala religija za mnoge ljude. Činjenice o prirodi i prirodnim zakonima su konačno počele da se razjašnjavaju. Misterija je spadala sa prirode i ona je počela da otkriva svoje druge domene lepote.

Razvoj nauke je bio neverovatan, fascinant. Naukom su konačno objašnjene stvari koje su dugo bile nedokučive, stvari o kojima nije bilo dozvoljeno da se čak i razmišlja. Nauka je konačno počela da uvodi red u poznavanje Sveta oko nas. Nauka je konačno otvorila znanje o čovečijim osobinama. Tabui su padali jedan za drugim.

Nije bilo domena ljudskog interesovanja. Nije bilo granica ljudskoj znatiželji. Tada, kada je nauka doživela procvat, kada je kroz tehniku počela da primenjuje svoje principe ljudi su živnuli i osetili konačno da je njihov um slobodan. Razum je pobedio neznanje, istrkao mu se iz kandži i počeo da definiše svoja shvatanja Čoveka i Univerzuma. Gde su granice tome? Samo mašta je bila barijera i svaki novi dan, svaka nova godina je donosila nova saznanja, nove uvide.

Umetnost je u Renesansi doživela procvat duha, zatim je nabujala u Rokoku i Baroku da bi bila predata Realizmu Uma koji je zatim dosledno i verno prenosio impresije umetnika. Građevine su počele da se oslanjaju na jače temelje, čvršće zidove, bile su osvetljenije, sve zahvaljujući nauci primenjenoj iz shvatanja prirodnih zakona statike i dinamike materije. Medicina je počela da sagledava sve detaljnije delove čoveka, lečene su bolesti koje su odnosile milione u jednom zamahu, svaki deo čoveka je bio izanaliziran, shvaćen, predat nauci na rasuđivanje i objašnjen sa izuzetnom tačnošću. Priroda je dozvolila čoveku da, konačno slobodno, može da shvati njene principe, vremena, prostora, energija i elemenata, biljke i životinje su prihvaćene u veliki lanac naučno važnih činjenica. Sve je to obogatilo čovečanstvo. Nauka je oplemenila ljudski rod i ljudski um.

Nauka je postala religija za mnoge. Nauka je takođe i dovela do toga da mnogi zaborave dušu i potpuno je odbace zarad materije i onoga što samo nauka može da objasni svojim, prihvaćenim principima. Razum je pretio da na potpuno naučnom principu savlada ljudsku dušu, da je porekne iz jednostavne činjenice da je ne može dokazati mernim instrumentima, niti matematičkim formulama.

No, ljudska vera nije zaspala. Ljudi veruju i to ne može biti porečeno naukom. Kada verujemo u besmrtnost duše ili kada verujemo u Jednog Boga, mi to ne možemo nikom dokazati naučno, ali da li smo rekli nešto pogrešno?

Vidimo, recimo, da se nauka bavi ljudskom psihom i čovekom kao individuum, ali ona apsolutno nije u stanju da objasni gde je čovečiji um, niti kako on funkcioniše. Svi smo svesni da sanjamo, ali šta su to snovi? Šta pokreće srce u našim grudima i kako u biti čovek uopšte živi? Nauka poznaje "posledice" prirodnih zakona, ali nije u stanju da sagleda koren i pokretač svega. U medicini takođe, uzmimo neobičniji primer, homeopatska medicina leči ljude, ali nauka nije u stanju da prihvati pojam kako se to događa.

Vidimo recimo, da je nauka sagledala fizičke osobine gravitacije, ali ovaj, nije u stanju da objasni kako i na osnovu čega ona deluje. Morao se čak u teorijske dokaze uvesti pojam Etera (koji su mudri koristili još od davnina da bi objasnili tačno ono što izmiče naučnicima) da bi se dokazalo ono što činjenično postoji. Pa zatim tu je neverovatna sila električne energije, koju smo u stanju da izmerimo i usmerimo, da koristimo, upotrebimo i zloupotrebimo na bezbroj načina. Ipak koji naučnik zna šta je struja?

Šta se događa?

Naravno, koliko je nauka dobar sluga toliko je loš gospodar. Onog momenta kada su ljudi prihvatili da je ona neprikosnovena oni su počeli da joj robuju. Kakav lanac događaja treba da se odvije da bi ljudi opet bili slobodni čak i od nauke?

Ko je slobodan?

Braćo! Svi su slobodni oni koji osećaju, oni koji slušaju svoju dušu, koji su posvećeni čovečnosti i humanosti. Oni koji se razvijaju i naučnim metodama teže spoznati uzvišenu religiju koja je u nama i oko nas. Religiju koja je vera u Jednog Tvorca, u Jednog Neimara svih Svetova.

Masonstvo povezuje takve ljude, u jednakosti, slobodi i bratstvu. Koja nauka može objasniti to? Kojim simbolom čak to da opišemo? Kako da dočaramo Bratsku ljubav onog trenutka kada se svi uhvatimo u Bratski Lanac?!

U tome je sloboda, istina i mudrost, da postoji drugi svet koji je potka ovome, koji je podloga svetlosti za naše postojanje, koji je zalag naše Duše, koji je energija našeg Života. Života koji je posvećen samospoznaji i služenju Čovečanstvu.

U slavu Velikog Neimara svih svetova, u slavu i na radost svih ljudi.

PLAMENA ZVEZDA

Simbol Plamene Zvezde je sjajni Pentagram, Zvezda sa pet krakova. Ona nazivana i Pentalfa jer je njeno obličje sačinjeno iz pet grčkih slova. Reč pentagram je izvedena iz grčkog jezika i čini spoj reči "pente", ili "penta" i "grama", a to su "pet" i "slovo". Pentagram je na latinskom zvan "pentakulum" odakle potiče reč pentakl, a to znači "pet uglova".

Univerzum je Kružnica beskraja unutar koje je sve manifestovano, a Pentagram se može shvatiti kao povezivanje pet tačaka na ovom obodu pravim linijama, čime se dobija i deskrajnost u toku tog spoja linija.

Čovek je Magička karika između duhovnosti i materije i sam čini Peti Element u celini. Ruke i noge, svaki za sebe jesu u sferama Vatre, Vode, Vazduha i Zemlje, a glava koja razumom i providenjem, naumom i odlukom upravlja njima svojom Voljom. Duh koji je skoncentrisan u glavi čoveka jeste upravljač elementalnih i materijalnih dejstvovanja i doživljaja čoveka.

Euklidov "problem" na svoj način daje pouku o broju pet. U pravouglom trouglu, čije stranice mogu biti izdeljene na 3, 4 i 5 delova svaka stranica ima poseban smisao odnosa Duha, Materije i Čoveka, što time i upućuje na neodvojivost, isprepletenost i jedinstvo Čoveka sa materijom i čoveka sa beskrajnim. Čovek je osoben brojem pet, materija je četvorka, a duhovna, božanska ravan je od broja Tri. Po egipatskom shvatanju duhovnu sferu je karakterisao Bog Oziris, čiji bi tako broj bio tri, materija, tj. priroda je Boginja Izida, a čovek, njihovo dete, Sin je Bog Horus, znan i kao bog Sunca. Sunce je time direktno dovedeno u vezu sa brojem pet te je potpuno jasno zašto je pentagram nazivan Plamenom Zvezdom.

Ovaj sveti simbol je povezan i sa pet različitih redova stubova kojima su graditelji podržavali svoja zdanja i hramove a koji su na sebi nosili posebna znamenja stilova koji se opet povezuju sa elementima. Ovih pet stilova je omogućavalo grandioznost, veličinu objekata, njihivu stamenost, omogućavalo je jedinstvenost kroz posebne srazmere i odnose, snagu kojom su odisali sklopovi stubova koji su nosili delove krovne konstrukcije podupirući ih od zemlje, omogućavalo je da se u svemu tome odrazi sveopšta lepota, a samim tim i uzvišeno savršenstvo. Ovih pet stilova su predstavljeni sa grupom od pet slova: C.D.T.I.C., a ona su početna slova koja karakterišu te stilove: Cavend - Grandiozni, Devak - Jedinstvo, Tokat - Snaga, Iofi - Lepota, Chilah - Savršenstvo.

To su inicijali pet stilova stubova u graditeljstvu: Korintski, Dorski, Tuskanski, Jonski i Kompozitni. Kompozitni je Zemlja, Tuskanski je Vazduh, Jonski je Voda, Vatra je Dorski, a Duh je Korintski. Posebno su značajni za nas masone tri reda, Dorski, Jonski i Korintski jer oni predstavljaju Mudrost, Snagu i Lepotu u našim ritualima i našem učenju.

Značajnija simbolika Plamene Zvezde je povezanost sa drevnim učenjem o Tetragramatonu. Tetragramaton je četvoroslovno Ime i ono po sebi i svom značenju predstavlja Ime Boga kako su ga imenovali u stara vremena Jevreji. To ime JHVH je Jehova, tj. Jahve. Svako od tih slova je bilo posebno atribuirano sa četiri elementa, a jevreji su to shvatali na više mističnih načina. Ne samo da su ta četiri slova predstavljala četiri elementa već su za njih nosili smisao Svetova kroz čije ravni se Svemir manifestuje, a mističnost je bila naglašena shvatanjem duboke kosmološke smisaone geneze koja je proisticala iz tog Imena.

Slovo Jod je slovo ima suštinsku osobinu kreativnosti Vatre, i nazivano je Ocem. Slovo He je sadržatelj i prenosio, ono je voda, i ima majčinske atribute. Slovo Vau je sjedinjenje prva dva, njihov produkt i sinteza polarnosti, ono je Sin i predstavlja element Vazduha, dok je završno He ćerka i dodeljen joj je elementu zemlje. Ova četiri slova predstavljaju kosmičke procese i samo kosmičko postojanje, a njih su nam mistici i stari magovi preneli u simbolu pentagrama ujedinjujući četvoroslovno Ime sa slovom koje ga kruniše. To slovo je Šin i uvek se prikazuje na vrhovnom kraku Petokrake zvezde. Ono je simbol Duha i predstavlja vladavinu nad elementima.

Ovo ime je i ime Spasitelja čovečanstva, iskupitelja greha, jer Duh tako deluje u svetu, a njegov sveti simbol Plamene Zvezde je njegova slava i snaga. Ovo je, naravno, Jehešua, JHŠVH, što je jevrejsko ime za Isusa Hrista, Spasitelja i Sina Božijeg.

Sinteza svega daje smisao da Bog kao uzvišeni Duh, materijalnom svetu, prirodi i beskrajnom Univerzumu daruje Poklon, svoju Svetlost kroz svog Sina, koji je Sunce, koji je Plamena Zvezda. Čovek nije uskraćen i odvojen od, svaki čovek je sačinjen, voljom Velikog Neimara, od Njegovog božanskog Duha, od Njegove stvari i sa plamenom Zvezde u duši. Razvijajući se i spoznavajući učenja i istine o Univerzumu mi od prvog koraka u našoj Loži tražimo da direktno spoznamo tu Svetlost, budeći u sebi tu Plamenu Zvezdu.

3° - MAJSTOR MASON

Tri Inicijacije Slobodnog Zidarstva su poput putovanja sunca tokom dana. Učenik je sunce na jutarnjem Istoku, on je Ra. Pomoćnik je poput podnevnog, južnog, sunca, koga su stari egipćani slavili kao boginju Ahathoor, čije ime znači "Tron Horusa" boga sunca, odakle su njegove zrake naj moćnije. Majstor Mason je zalazeće sunce, koje umire za ovaj svet, poput boga Tum-a, silazeći u podzemlje, u onostrano.

Svi stepenovi i Redovi koji su iza ova tri osnovna, "dnevna" stepena, koji vode Masona u Usavršavanje u dubokom duhovnom probuđenju su u regionima kojima zuji Kefra, buba koja kotrlja sunčev disk kroz noć. Kefra je bog Ponoćnog Sunca, te stoga svi viši stepenovi jesu putovanje tamnim regionima i suočavanje sa iskušenjima koja inicijat susreće u svom hodu kroz Tuat. Idući tim Amentijem, zagrobnim svetom, inicijat kroz oglede znanja, umeća i sposobnosti dokazuje da je u njemu večni Duh i putem kroz mračni sever, doživljava suđenje i presude duši, duši koja je barka koja nosi Sunce u svom središtu, duši koja nakon punog ispoljenja svoje čistote tokom suđenja u dvorani Istine, boginje Maat, može da prođe na Večni Istok, da se ponovo rodi u Svetlosti, da borai u večnom obitavalištu Bogova, da ponovo Izađe u Dan, postajući tokom tog procesa, inicijatskog usavršavanja Osoronofris, tj. Asar Un Nefer - Onaj koji je sam sebe usavršio - onaj koji je Sam Svoje Sopstvo. Izlaskom u dan Sunce ponovo odašilje svoju Savršenu Svetlost u Svet.

VELIKA HIRAMOVA LEGENDA

I.

Veliki SOLOMON, najmudriji i najplemenitiji od kraljeva svog doba, rešio je da sagradi hram Večnom Bogu. Sakupio je sve vredne radnike svog kraljevstva i objavio da traži sve koji žele raditi na izgradnji, pod uslovom da su čestiti, revni, hrabri i da ne robuju porocima. Ubrzo se sva radna sila sjatila u Jerusalim, a Solomon sačini i ugovor sa Kraljem Tira, da bi iz susjednog kraljevstva, sa Brda Libanskog, mogao nabavljati drvo i druge materijale.

Pre nego što je rad započeo Solomon zatraži od kralja Tire da mu se pridruži u radu veliki HIRAM koji je već tada znan kao vrsni arhitekta. Hiram stiže u Jerusalim 15.JULA.

Rad je započeo, mada sa zbrkom i uz teškoće i rasprave. Solomon odabra Hirama i postavi ga za starešinu. Svi su obavezani da mu se povinuju i svi su to činili iz poštovanja prema tom vrsnom majstoru zanata.

Hiram je obećao Solomonu da će sve dovesti u red i već prvog dana svog namesništva, bez sumnje da su svi voljni da valjano i vredno rade odredi da će sve radnike raspodeliti u tri razreda, koji su različiti po umešnosti, znanju i po plati. Prvi razred je sastavljen od ŠEGRTA, drugi od KALFI treći od MAJSTORA.

Prvi su primali platu kod vrata hrama, kraj stuba Jakina. Drugi takođe kod vrata hrama, ali kraj stuba Boaz-a, a treći, Majstori, primali su platu u svetilištu hrama.

Tako, kada je sve bilo uređeno, u skladu sa rangom i sposobnostima, svi prihvatiše taj autoritet i mir i sloga su vladali među njima. Da bi organizacija bila što valjanija Hiram je uveo za svaki razred znake, reči i gestove po kojima su se članovi međusobno prepoznavali. Bilo je strogo zabranjeno ta znamenja otkrivati drugome. Tako su svi pravedno dobijali svoju platu i rad je napredovao kako je Solomon i hteo.

Međutim, trojica Kalfi, podstaknuti zavišću i zlobom, želeći da prime platu Majstora odlučiše da doznaju nepoznatu reč, a to su mogli dobiti samo od Hirama, odlučiše da je dobiju milom ili silom.

Budući da je Hiram svakoga dana odlazio predveče u svetilište hrama da bi se molio Večnom, oni rešiše da tada zatraže tu reč od njega. Pošto su postojala troja vrata na hramu oni se rasporediše svako kraj jednih, na istoku, zapadu i jugu, i to naoružani alatkama svoga zanata, jedan lenjirom, drugi gvozdenom šipkom, a treći maljem.

Kada je Hiram završio svoju molitvu pođe ka južnim vratima gde ga sačeka jedan od Kalfi, izdajnik naoružan štapom za merenje. Ovaj ga zaustavi i zatraži reč. Hiram odbi i izdajnik ga udari lenjirom. Hiram se ošamućen povuče u hram i pođe na zapad gde je bio drugi izdajnik koji je zahtevao isto

što i prvi. Kada Hiram odbi da otkrije reč ovaj ga udari metalnom ćuskijom. Hiram posrnu unutra u hram i okrenu se ka istočnim vratima. Avaj, tu naiđe na trećeg izdajnika koji postavi isti zahtev, Hiram izjavi da će pre da umre nego da otkrije tajnu izdajnicima koji je nisu zaslužili, na šta ga ovaj udari maljem u čelo i ubi.

Trojica uzeše Hiramovo telo i sakriše ga na đubrište, a kada se smrklo odnesoše ga dalje, na visoku planinu gde ga zakopaše, rešeni da ga neki drugi dan odnesu dalje. Zasadili su na grobu jednu grančicu akacije da bi po njoj prepoznali mesto.

Pošto se sledećeg jutra, kako je imao običaj, Hiram nije javio kralju Solomonu sa izveštajem o radovima na hramu, ovaj odposla da ga traže. Ne nađoše ga i počеше da traže po celom gradu.

Trećeg dana Solomon nakon molitve u svetilištu hrama izađe na istočna vrata i vide tragove krvi koji su vodili do đubrišta na severnoj strani zdanja. Užasnut zaključi da je Hiram ubijen.

Solomon tada ožali gubitak velikog majstora, i u dvorištu okupi sve majstore, koji se rastužiše kada saznaše da je majstor Hiram izvesno mrtav. Solomon odredi da DEVETORICA MAJSTORA moraju da krenu u potragu za njegovim telom i da ga kada ga nađu donesu u hram.

Majstori su od silne želje za brzom potragom poskidali čak i sandale sa svojih nogu hitavši tri ka jugu, tri ka zapadu a trojica na put ka istoku, obećavši da će se sresti devetog dana njihovog traganja.

U toku potrage, jedan od majstora, sede da se odmori na nekom brdu umoran i tu se slučajno uhvati za granu akacije koja se suviše lako iščupala iz zemlje. To ga iznenadi i vide gomilu nabacane zemlje te pretpostavi da je Hiram tu zakopan.

To beše u blizini sela Gibline.

On se pridruži drugim majstorima i stigoše zajedno na to mesto, gde počеше kopati. Telo Hiramovo zaista je bilo tu zakopano i kada ga otkriše svi zadrhtaše i uzmakohše. Tuga im ophrva srca i plakaše dugo vremena. Jedan skupi hrabrosti i htede da ga podigne kažiprstom, ali Hiramovo telo je već bilo u fazi raspada i gadno je zaudaralo, on uzmaknu govoreći "Iklinkue (on zaudara)". Drugi ga uhvati srednjim prstom ali mu se desi isto, te on reče "Jakin".

Majstori se povukoše, pošto nisu znali da li je u času smrti Hiram sačuvao tajnu reč, rešiše da je promene i da nova reč bude prva koja bude izgovorena kada telo bude podignuto iz groba. Onda najstariji od njih uđe u grob i stisne Hirama odmah iznad desnog zgloba pri ruci, pritiskajući grudi uz grudi, svoju levu ruku iza mrtvačevih leđa prema ramenu i na taj način izvadi Hirama iz zemlje. Kada je telo spušteno na tle ispusti neki zvuk koji ih je sve

uplašio, ali jedan, hrabriji od ostalih reče: "Mak-Benak" što znači "meso se odvaja od kostiju".

Onda su jedan drugom ponovili tu reč, zagrlivši jedan drugoga, pokupiše telo mrtvog majstora i prenesoše ga natrag u Jerusalem. Stigli su u ponoć. Uđoše u hram, pod punim mesecom. Solomon stiže u pratnji majstora koji su svi nosili kecelju i bele rukavice. Tu su odali poslednju poštu majstoru Hiramu, nakon čega ga je Solomon zakopao u svetilište i na njegov grob postavi zlatnu ploču trougaonog oblika na kojoj je urezano na hebrejskom ime Večnog. On nagradi majstore zlatnim šestarima koje su prikačili za odeću pomoću plave trake, te svi izmeniše nove reči i znakove.

II.

Nakon što je Hiramovo telo položeno da počiva u svetilištu, Solomon okupi sve majstore i objavi da ubistvo ne može proći nekažnjeno. Oni se moraju otkriti, a kad se otkriju da se dovedu živi on da im kaznu odredi. On odredi 27 MAJSTORA, koji krenuše u potragu. Devet krenuše istočnim putem, devet južnim, a devez zapadnim, svi naoružani štapovima za slučaj opasnosti. Odabrani krenuše odmah.

Ubice, videvši da je Hiramovo telo otkriveno uplašeni Solomonovom odmazdom hitro napustiše Jerusalem tokom noći, razdvajajući se da ne bi bili sumnjivi u bekstvu.

U sumrak četvrtog dana devetorica majstora nađoše se kraj litica Libanskih planina. Dok su svi spavali jedan koji je stražario prošeta i spazi udaljenu svetlost, približi se i uvide da ona dopire iz jedne pećine sa veoma uskim prolazom.

Provukavši se kroz procep došao je do samog srca pećine gde vide jčoveka kako spava. Odmah prepozna jednog od izdajnika-ubica, a njegova želja za osvetom beše previše jaka te on naoružan bodežom ubi i odseče glavu. Nakon toga oseti žeđ i popi vode sa izvoda koji je žuborio kraj njegovih nogu. On izađe iz pećine sa bodežom u jednoj i glavom izdajnika u drugoj ruci držeći ga za kosu.

Susrevši se sa svojom braćom on shvati da ga je žar osvete prevladala, te zajedno krenuše natrag u Jerusalem. Stigli su DEVETOG DANA od svog polaska, baš kada je Solomon u svetilištu sa drugim majstorima žalio za Hiramom.

Uđoše njih osam i jedan za njima koji je držao bodež i glavu izdajnika vičući: "Mekum!" (osveta), svaki povik pratio je povijanjem kolena. Ostali majstori, kleknuvši na jedno koleno, zamoliše Solomona da bude milosrdan spram osvetnika, što on i učini, oprost mu, te izdajnikovu glavu izložiše na gvozdenoj motki na vratima hrama da bi svi radnici videli.

III.

Solomon zabrani da se u celom kraljevstvu otvaraju vrata strancu i obeća nagradu za pomoć u hvatanju druga dva izdajnika.

U Tirskim kamenolomima, jedan radnik primi pod obavezom ćutnje na sebe tajnu jednog od begunaca. Taj čovek je obezbeđivao svakodnevno hranu za begunca koji se sakrio u pećinu blizu kamenoloma. Čuvši za Solomonovu objavu on se zaputi u Jerusalim, vođen ličnim interesom, za nagradom koju je kralj obećao.

Susreo se sa devetoricom majstora nimenovanih da traže ubicu, učinivši gest kao da će jezik svoj da iščupa pade na jedno koleno i poljubi svog sabesednika. Saopšti da zna gde je jedan od begunaca, iako je obećao da će da ćuti nije mogao da prenebregne naredbu velikog Solomona.

On ih odvede do pećine gde se krio begunac. Taj dan beše ČETRNAESTI DAN od njihovog polaska iz Jerusalema. Noć se spuštala, nebo se naoblačilo i jedna duga se uobličila iznad grma poput plamena. Majstori se tiho približiše pećini, koju je čuvao jedan pas, nađoše izdajnika, vezaše ga i odvedoše u Jerusalim. Tamo stigoše osamnaestog dana, ubica priznade krivicu te ga kazniše surovo, telo mu rasporiše, srce iščupaše, glavu mu odsekoše i staviše je na metalnu motku na očevid svima, a telo baciše na otpad da bude hrana lešinarima. Solomon nagradi radnika koji im je pomogao u potrazi.

IV.

Devet majstora je već bilo očajno kada nisu uspeli pronaći trećeg ubicu čak ni posle DVADESET I JEDNOG DANA, kada se zagubiše u nekoj Libanskoj šumi.

Nakon što su počinuli, izbegavši opasna mesta i zverinje, sledećeg jutra jedan od njih u daljini ugleda nekog čoveka sa sekirom kako leži u podnožju stene. To beše izdajnik koga su tražili, oni ga polako opkoliše i htedoše ga zarobiti, mada ovaj nije hteo da se preda. Borili su se dugo, a majstori su samo odbijali njegove udarce svojim štapovima. Dok se polovina borila polovina je odmarala i tako skoro do noći kada ga na silu savladaše svi odjednom, baš kada je hteo da skoči sa jedne stene. U Jerusalim stigoše dvadeset i sedmog dana od njihovog polaska baš kada su Solomon i drugi majstori bili u svetilištu na molitvi.

Izdajnik je osuđen da mu se stomak raspori, da mu se utroba iščupa, glava odseče i ostatak tela spali, a pepeo razaspe na četiri strane sveta. Njegova glava je bila izložena na vrhu jedne gvozdene motke.

Ispostailo se da su sva trojica poticala iz plemena Jude, naj stariji je bio Sebal, srednji Oterlut, a treći Stokin. Njihove su glave tri dana bile izložene pogledima ljudi na gradilištu, nakon čega je Solomon zapalio veliki oganj i ove

tri glave, oruđa i pisana imena njihova spalio. Pepeo je rasut na sve četiri strane sveta.

Nakon svih ovih legendarnih događaja sam Solomon je preuzeo upravu nad radom u hramu i uz pomoć majstora mir se vratio.

Braćo moja, obratite pažnju na ovu svetu misteriju jer ove velike legende korespondiraju sa Mudročću svete Kabale. Uputite se u to znanje i Razumevanje će se otvoriti za Vas.

Solomon, čak i po svom imenu predstavlja Sunce, vrhunsko znanje i mudrost. On je simbol naše unutarnje božanske iskre.

Hiram je naš duhovni vodič, uzor, simbol vladavine istine i duhovnog razuma. Hiram je onaj koga su egipćani nazivali Asar-Un-Nefer, onaj koji je sam sebe usavršio. On je Veliki Majstor.

Svaki stepen odgovara određenoj razini Drveta Života, svaki odgovara trojstvu trijada Drveta.

Kao što je Inicijacija jedna a može se dati na tri načina, tako i za Hiram postoji jedna reč koja se može izgovoriti na tri različita načina.

Kada šegrti izgovore tu reč ona označava prirodu i samo njihov rad je može objasniti, oni su aspiranti i posvećenici. Drugi način za Kalfe označava mišljenje i kroz njih se poima kao učenje. Majstori imaju reč istine i u tome je njihova Mudrost.

Ta tri stepena su hijerarhija bića i mnoge su trostrukosti ove Misterije na čije vas korespondencije upućujemo. Vidite tri stuba Drveta Života, Tri trijade, tu su i troja vrata na hramu, tri svetlosti u jednoj, tri sile u prirodi. Imamo i tri oruđa, štap za merenje, koji ujedinjuje, metalnu šipku koja podiže i malj koji učvršćuje. Jao onome ko u sebi izneveri ova oruđa. Propast je na njemu. Izneveriti ih znači pobuniti se protiv prirode, protiv znanja i protiv istine. Jer šegrti spoznaju prirodu sebe i Univerzuma, izneverivši to ne mogu postati Kalfe. Ako kalfe odbace znanje kako će postati majstori? Kako biti majstor ako se nema i ne gaji i neštuje istina?

Na svakom koraku, Braćo, vidimo mudrost drevne kabale. Ovo malo reči mogu samo poslužiti kao male iskre smernice koje Vas mogu voditi ka vašem Višem Razumevanju.

Tri su izdajnika ubila (u sebi) svog vlastitog duhovnog vodiča, svoj uzor, misleći da se na prečac i silu može steći Tajna. Ali ne! Ona se stiče samo vrednim radom i posvećenošću službi Solomonovoj - koji je ništa drugo do Logos koji sprovodi naum Velikog Neimara Svih Svetova.

Reakcija na izdaju svoje prirode je neminovna kao što je osveta neminovna za ubistvo. A glave izdajnika se obesvećene uzdižu na tri metalna kolca koji su simbol stubova kojima ne teče životna sila. U njima nema sile tri

stuba Drveta Života. Nema Snage, ni Blagosti ni Lepote Uravnoteženosti i harmonije.

Ovime je, Braćo moja, izložena naša sveta legenda, priča koja na alegorijski način opisuje put Inicijacije po sistemu Drvetu Života. Penjući se granama tog drveta doći ćemo do najsvetlijih visina koje obasjava Sunce. Neka svakoga od Vas nađe blagoslov uvida i neka svako posvećen Spoznaji, Bratstvu, Jednakosti i Slobodi bude obdaren Vrhovnom Inicijacijom.

U Slavu Velikog Neimara svih svetova, neka naše Veliko Delo bude ispunjeno, u slavu i na radost svih ljudi!

**33 STEPENA ŠKOTSKE MASONERIJE
I 32 STAZE DRVETA ŽIVOTA**

1.	Učenik	Malkut
2.	Pomoćnik	Tau
3.	Majstor	Šin
4.	Tajni Majstor	Jesod
5.	Savršeni Majstor	Kof
6.	Intimni Sekretar	Reš
7.	Predsednik i Sudija	Hod
8.	Intendant Zgrada	Peh
9.	Izabranik Devetorice	Cadi
10.	Slavni Izabranik Petnaestorice	Oin
11.	Uzvišeni Izabrani Vitez	Samek
12.	Veliki Majstor Arhitekta	Necah
13.	Kraljevski Svod Solomona	Nun
14.	Veliki Izabranik Potpuni i Svetli Zidar	Tifaret
15.	Vitez Istoka i Mača	Mem
16.	Princ Jerusalima	Lamed
17.	Vitez Istoka i Zapada	Geburah
18.	Suvereni Princ Ružinog Krsta	Kaf
19.	Veliki Sveštenik	Jod
20.	Časni Veliki Majstor Svih Loža	Tet
21.	Noahit Pruski Vitez	Hesed
22.	Vitez Kraljevske Sekire	Zain
23.	Šef Tabernakla	Het
24.	Princ Tabernakla	Binah
25.	Vitez Medene Zmije	He
26.	Princ Zahvalnosti	Vau
27.	Suvereni Zapovednik Hrama	Dalet
28.	Vitez Sunca , Prosveteni Princ	Hokmah
29.	Škotsi Vitez Svetog Andreje	Gimel
30.	Vitez Kadoš	Bet
31.	Veliki Inspektor Inkvizitor Vitez	Alef
32.	Svetli Princ Kraljevske Tajne	Keter
33.	Suvereni Veliki Generalni Inspektor	Ain Sof Aur

33 stepena Škotske Masonerije i 32 staze Drveta Života

(Definisanje korespodencija)

1°	Učenik	Malkut
Stupa iz profanog u "Bratstvo". Stupa u sistem i susreće se sa celim prikazom Drveta Života. Rođen je u novo.		
2°	Pomoćnik	Tau
<i>Susret sa uzvišenijim, razvoj, uobličavanje i razvijanje svesti kroz simboliku.</i>		
3°	Majstor	Šin
<i>Šin je oličen tarot kartom na kojoj je prikazano uzdizanje mrtvih iz grobova na zvuk trube anđela.</i>		

Loža Perfekcije (4-14 stepen)

4°	Tajni Majstor	Jesod
<i>Uzdignut iznad materije, simbolično prolazi kroz smrt, zatim je uzdignut na sledeću razinu. Tajnost je povezana sa Mesecom i skrivenošću. Loža je u crnom, a čuva je sedam majstora.</i>		
5°	Savršeni Majstor	Kof
<i>Ovaj stepen odgovara Tugi. Rekvijem. Prikazuje grobnicu, krvavu devetokraku zvezdu, kovčeg. Kuof jesmrtni oblik Alefa, zato ga skriva u Tami.</i>		
6°	Intimni Sekretar	Reš
<i>Solomonova blagost i milosrđe odgovaraju Suncu.</i>		
7°	Predsednik i Sudija	Hod
<i>Razum i rasuđivanje su karakteristični za Merkura.</i>		
8°	Intendant Zgrada	Peh
<i>Phe je Kula u tarotu, otuda zgrade. 3x9=27.</i>		
9°	Izabranik Devetorice	Cadi
<i>Horus, koji je po atribuciji dodeljen ovoj stazi je Bog Osvetnik, kao što i jedan od majstora sprovodi ishitrenu osvetu.</i>		
10°	Slavni Izabranik Petnaestorice	Oin
<i>Petnaest je broj staze Oin tj. dodeljene joj tarot karte Đavo.</i>		
11°	Uzvišeni Izabrani Vitez	Samek
<i>Nagrada i uzdizanje. Emet je istina.</i>		
12°	Veliki Majstor Arhitekta	Necah
<i>V.M.A. je obdaren plemenitom osobinom Venerine Lepote.</i>		
13°	Kraljevski Svod Solomona	Nun
<i>Deveti svod, sled od Enoha. Kontinuum vremena i prostora. Potop je voda ribe; duboko nesvesno; Enoch je sačuvao učenje; Noje je otkrio deo - takođe produžava vrstu; ali tek Mojsije-Mesija-Zmija-Sveštenički štap-Srednji stub dobija od Boga ime.</i>		
14°	Veliki Izabranik Potpuni i Svetli Zidar	Tifaret

Sveti svod; privatno i tajno mesto sastanka Majstora i Gospodara. Tajno komuniciranje imena. IHVH; IHVBLVN; Tetragramaton - Četiri kabalistička sveta, četiri Velika slova; Jahbulon je posebna formula Heksagrama Sunca - Tifareta.

Istorijski stepenovi (15 i 16) - Savet Prinčeva Jerusalimskih

15°	Vitez Istoka i Mača	Mem
<i>Zarobljeništvo, žrtvovanje, patnja; povratak u Jerusalem. LDP.</i>		
16°	Princ Jerusalima	Lamed
<i>Pravedna i stroga vladavina koja nadgrađuje put. Put naslednika.</i>		

Filozofski stepenovi (17 i 18) - Suvereni odeljak Ruže-Krsta

17°	Vitez Istoka i Zapada	Geburah
<i>Preispitivanje i pročišćavanje aspiracije. Velika se energija angažuje za Rad.</i>		
18°	Suvereni Princ Ružinog Krsta	Kaf
<i>Kaf je velika sreća, od koje potiče velika Moć. U tome je sublimirana gnoza Kruga i Tačke koji se manifestuju kao Ruža i Krst.</i>		

Istorijski i filozofski stepenovi - Areopagus - Kadoš vitezovi (19 - 29)

19°	Veliki Sveštenik	Jod
<i>Pustinjač u tarotu. Veliki posvećenik, koji nosi tajnu u sebi, mirno.</i>		
20°	Časni Veliki Majstor Svih Loža	Tet
<i>Devet koraka. Moralnost i pravednost sunca koju moraju ispoljiti inicijati. Žute sveće su od sunca, Tet je i Lav-Zmija.</i>		
21°	Noahit Pruski Vitez	Hesed
<i>Posvećeno redu vitezova; oni su posvećeni ljubavi prema svemu i služenju svima u snazi i naklonosti.</i>		
22°	Vitez Kraljevske Sekire	Zain
<i>Zain je mač, to je i oštrica sekire.</i>		
23°	Šef Tabernakla	Het
<i>Šator nebeski se nadvija nad ovom stazom; šator je nebo binaha, ali je Šef kočijaš, kao na tarot karti; četiri kapelana su četiri heruvima.</i>		
24°	Princ Tabernakla	Binah
<i>Rad u slavu Boga, u čast države i za sreću Braće. Nema mesta za egoističnost.</i>		
25°	Vitez Medene Zmije	He
<i>Orionova zvezda, do koje se stiže uz pomoć mojsijevog štapa - srednjeg stuba. Zvezda i Zmija.</i>		
26°	Princ Zahvalnosti	Vau
<i>Pod okriljem tame; taurus-zemlja-zelena. vau-hijerofant prenosi sve svetske nauke.</i>		
27°	Suvereni Zapovednik Hrama	Dalet
<i>Kuća sv. Marije Jerusalimske je SION. Marija je Venera, Dalet.</i>		
28°	Vitez Sunca, Prosvećeni Princ	Hokmah
<i>Logos, prenosioc reči Mudrosti u svetlosti Boga.</i>		
29°	Škotski Vitez Svetog Andreje	Gimel
<i>Jednakost i tolerancija su srednja staza. Simbolično pranje ruku i lica.</i>		

Viteški stepenovi (30 - 32) - Konzistorijum Prinčeva vrhovne tajne

30°	Vitez Kadoš	Bet
<i>Vitezovi Templari, branitelji Hrama - Hram je Bet-kuća.</i>		
31°	Veliki Inspektor Inkvizitor Vitez	Alef
<i>Konačno suočavanje sa svim lažima i ombanama, jedino tišina istine pobeđuje.</i>		
32°	Svetli Princ Kraljevske Tajne	Keter
<i>Misterija preporađanja analogna majstorskom 3. stepenu samo na višoj ravni.</i>		

Vrhovni Savet

33°	Suvereni Veliki Generalni Inspektor	Ain Sof Aur
<i>"Deus Meumque Jus"</i> <i>"Unio. Toleratio. Robur"</i> <i>"Ordo ab Chao"</i> <i>"S.A.P.I.E.N.T.I.A."</i> <i>"Ad Universi Terrarum Orbis Summi Architecti Gloriam."</i>		

4° - TAJNI MAJSTOR

Stepen Tajnog Majstora prenosi učenje o važnosti tajnosti, poverovanja i poverenja. Tajnost, tj. tišina je vrlo važna za Učenike jer oni tek ulaze u Misterije i bitno je da održe svoju tišinu da bi mogli čistog uma i srca poprimiti Znanje. Poverovanje je bitno za Pomoćnike jer oni su ušli dublje u sistem saznanja, oni su stekli i utvrdili osnovu, i prepoznaju važnost i istinitost Inicijacije. Poverovanje predstavlja usklađenost sa Univerzalnim i prirodnim zakonima i sklad sa Istinom, jer ako nema usklađenosti nastaje disharmonija. Poverenje je odlika Majstora Masona, oni su primili punu Inicijaciju, a njihovo poverenje je Bratska Ljubav iz koje proističe prepoznavanje da u svakome od Braće postoji velika Istina, da je u svakom iskra Svetlosti. Poverenje je sklad, prepuštenost Velikom Radu.

Masonske učenje se ne može shvatiti olako, ozbiljnost sistema i rada je jasna već i samom učeniku. Materija je obimna a sam ritual je tačan, precizan i dosledan, jasno definisan i svako delo prenosi specifičnu vibraciju kako Znanja za Um tako i iskustva za Dušu Masona.

Svaki simbol, svaka alegorija su jedinstveni za sebe a opet povezani u karakterističnu celinu, i samo učenje i shvatanje tih istina prevazilazi bilo koji fizički monument. Zdanje samo po sebi ne znači ništa, ali ako je definisano kao Loža onda ono ima veoma veliki uticaj na svest čoveka. Loža je Univerzum, Loža je svet, Loža je čovek, sama kuća je ništa drugo do građevina od raznih materijala. Kada se toj građevini pripisu simboli koji znače Duši onda ona bude egzaltirana u Duhovne regije.

Takođe, dužnosti se ne mogu preduzimati samo kad se očekuje nagrada, to je sebičnost. Oni koji imaju znanje i sposobnost za Rad ne mogu to ispoljavati za svoju korist, korist je u suptilnom duhovnom zadovoljenju i shvatanju da je čovek u skladu sa sveopštom kretnjom sveta, a takva vrsta koristi nema cenu. Dužnost je služenje koje proističe iz Bratske Ljubavi i u tome ne postoji korist. Ako ima i trunke sebičnosti u delanju u služenju onda u njoj nema ljubavi.

Lično zadovoljstvo je nagrada obavljenog Rada, učinjenog dela, lično zadovoljstvo ne može nadomestiti materijalni dobitak. To je naša dužnost da radimo za dobrobit, to je služenje Majstora. Obaveza je Majstora da se brine za svoje okruženje, jer on je primio i sagledao veliko znanje, pojmi veliku istinu i iz toga teče volja koja donosi dobrobit okruženju. Svaki Majstor u svojoj istini obitava i ne može da bude skoncentrisan samo na sebe, društveni problemi su deo nas, odražavaju se na nas i kakvi bi bili kada, obdareni znanjem i moći delanja, ne bi smo učinili dejstvo ka unapređenju, popravljanju međuljudskih i društvenih odnosa.

Naše veliko znanje i iskustvo jednostavno mogu pomoći u rešavanju problema sveta. Zašto? Jer Masoni nisu opterećeni barijerama nacije, religije i

klase, oni su posvećeni sveopštem unapređenju i to mogu da potaknu kroz svoje usavršene stavove i shvatanja.

Svaki učenik pristupa radu posvećeno i u želji da stiče znanje. Pomoćnici jesu stekli znanje i ono iz njih teče primenjeno na njihove pojedinačne dužnosti, dok Majstori deluju kroz svoju duboku promisao i jasnije sagledavanje svake situacije.

Postoje i dalje poente ovog stepena jer on predstavlja početak sveopšteg usavršavanja Majstora Masona. Nakon što svaki Brat primi tri simboličke Inicijacije u Plavoj Loži, čime je primio nauku i znanje o konkretnim elementima i dinamici celog sistema, jasno je da znanje nije dovoljno samo po sebi. Iskustva su stečena, ali postoji suptilna potka koja prožima sve to. Ma koliko tri inicijacije Učenika, Pomoćnika i Majstora jesu svete nakon toga ne možemo se prepustiti stagnaciji. Stečeno znanje ne može da miruje, čovek mora da shvati svu suptilnost svakog simbola, da svaki deo učenja doživi, proživi i ispolji kroz sebe. Stoga započinje Usavršavanje koje je u Škotskom Redu obuhvaćeno sa stepenima od četvrtog do četrnaestog.

Bitna veza sa Kabalom postoji. Kako su tri simbolička stepena povezana sa tri trijade Drveta Života, tako sada Usavršavanje polako kreće da budi deo po deo majstora Masona od samog korena ka suptilnijim saznanjima na višim stepenovima. Stepen Tajnog Majstora je u vezi sa sferom Jesoda, koji je temelj celog sistema, a suptilnost simbolike celokupne Masonerije i izvire iz maštovitosti genijalnosti Velikog Neimara koji je preko Jesoda utvrdio svaku energiju i deo svesti naše duše i celog sveta.

Samim tim što je stepen Tajnog Majstora prvi iznad tri simbolička stepena on sam po sebi predstavlja transcendenciju. Iz te transcendencije ne može da proističe ništa drugo do jasno sagledavanje celog znanja, tišina uvida, zadovoljstvo rada i posvećenost služenju svima. Tajni Majstor se potpuno povinuje usklađen celom sistemu Drveta Života, a simbolično predstavlja Ono što je iznad svega. To je Tajna jer ona se ne može iskazati rečima.

Pošto se slobodnomasonsko znanje prenosi na određenoj ravni, koja je ravan uma i duše, samim tim saznanjem iskustva su i analogna kabalističkoj sferi Ruaha, sferi Uma, sferi duše koja sadrži i deluje po svojim mnogim osobinama. Ta ravan je zato ukazatelj neophodnosti usavršavanja koje dolazi da nadogradi samo znanje i poznavanje simbola. U potpunjenje Velikog Hrama koji Masoni grade nije samo materijalna i intelektualna građevina to je suptilno usavršavanje duše na svim ravnama. Pokretanje usavršavanja i želje za usavršavanjem utiče na više ravni i one shodno volji prilaze Masonu u pomoć. Posvećenost sveopštem dobru je jedan od ključeva napretka. Saosećaj sa društvom je bitna povezanost svesti. Jer nismo li svi poput pčela u košnici, svako sa svojim zadatkom i radom potpomažemo jedinstvu, slobodi i bratstvu.

Radom Tajnog Majstora se utvrđuje usavršavanje, postavlja se čvrst Temelj celom zdanju Istine. A znanje o suptilnim istinama se razrađuje do

detalja. Kao što cela Legenda simboličke Lože o masonskom učenju, radu i znanju, kao i legenda o Hiramu predstavlja celinu tako usavršavanje, poput staza i plodova Drveta Života predstavlja detaljno buđenje sila u Masonu. Sila koje uzdižu Dušu ka Zvezdama.

Nije stoga dovoljno, vredno raditi, učiti i biti svestan da je Majstor umro, iako je bratstvo, zahvaljujući vrlinama preživelo, već simbolično moramo shvatiti sve okolnosti i duboke pouke legende o Hiramu koja se odnosi na ono što sledi nakon njegove smrti, na sve uzročno posledične veze potrage za ubicama i njihovo nalaženje i specifične okolnosti za svakog od njih. Sve to je poseban nauk, svaki detalj je potrebno shvatiti jer to nije samo legenda o Hiramu, to je simbolička alegorija o Drvetu Života preko koga možemo sagledati veze Legende sa Čovekom i Čovečanstvom, sa Masonom i sa Ložom.

Kako primiti nauk o tome šta je sledilo nakon Hiramove smrti? Prvo umom, zatim dušom. Prvo moramo steći znanje o svakoj činjenici zatim to doživeti, osetiti.

Prvi momenat nakon Hiramove smrti nije obeležen tugom, već obavezom da se čuva Najviše Svetilište, Sanctum Sactorum, jer nije Majstor sam po sebi naj važniji već Veliki Hram Svih Ljudi. Stoga Solomon odabira sedmoricu vrednih i umešnih Majstora Zidara da čuvaju svetu "opremu" - a to nije ništa drugo do simbol delova čovekove duše. Sedam čuvara su zaduženi za sedam sfera koje odgovaraju čovekovoj sferi kabalistički nazvanog Ruaha. Sedam je osnovnih vrлина, sedam životnih faza, sedam je broj Planeta koje čine Sveti Heksagram. Sve to sagledava Tajni Majstor u svom uzdizanju ponad Simboličke Lože.

Loža se postavlja u crno, suze su tu, one su osećanje i saosećaj sa sveopštim tokom, ali i simbolika esencije onoga što je uopšte iznad Drveta Života. No ta razina poimanja je transcendentna i nepojmljiva Umu čoveka. Reklo bi se da je to domen hermetizma i visokih duhovnih spoznaja. No, tu je i simbol zmije Ouroborosa, koji koliko karakteriše ispunjenje Hiramovog životnog zadatka, upotpunjenje njegovog Rada toliko predstavlja i ceo Univerzum. Unutar toga su tri trougla, jasno predstavljajući tri trijade Drveta Života u svojoj isprepletanosti i sadejstvu, viđeno na bazičnom nivou. Svet simbol koji u sebi nosi veoma puno pouke. Simbol koji bukvalno obuhvata sve i prenosi nauk i potvrdu da Kabalističko znanje ima bitnu dinamiku u našem masonskom učenju. To je i devetokraka zvezda, što je na svom nivou broj Temelja tj. Jesoda kome je stepen tajnog Majstora pripisan.

U središtu tog moćnog simbola znanja je hebrejsko slovo Jod, ono je koren svih slova, i koren svih stvorenih božanskih emanacija, ono je konkretan analog suzama u Loži. A sam Jod je okružen zrakama svetlosti koje su uobličene poput Pentagrama koji je simbol Čoveka.

Tajnost i tišina Tajnog Majstora je stoga neprikosnovena, on ima sa sobom Svetu Istinu, ali samo posvećenošću svetu može da prenese svoju vrlinu, istina se ne može izreći rečima, a simboli koliko uzvišeni i jasni mogu

samo posvetiti dušu koja je s tim ispunjena suptilnim duhovnim zadovoljstvom.

Znak Tajnog majstora je dosledan, to je znak Tišine. U starom Egiptu taj znak je pripisan detetu u lotosu, bebi zvanom Harpokrat, to je dete tišine, a ono samo je bilo simbol najviše duhovne spoznaje i Svetosti.

Na materijalnijoj razini rukovanje karakteriše sedmostruki stisak u zglobu, to je čvrsta veza u radu, veza sa Bratom Masonom, posvećenje radu u času tuge, u času tišine.

Takođe je i pozdrav obeležen sa sedam udaraca. 6+1, a to je opet moguće povezati sa Sedam svetih Planeta, sa Heksagramom i naukom da sa šest planeta vlada Sunce koje je u središtu. Sunce je središte duše, a planete su njene osobine i ravni na kojima ono ispoljava svoje osobine.

Na kecelji je slovo Z, kao i svevideće oko. Opet je i to kabalistički savršeno povezano sa Masonerijom. Svevideće oko Velikog Neimara bdi nad radom Masona, nad radom u Loži, nad samim usavršavanjem, nad dušom svakog Brata, ono je nad sedmicom koja obeležava osobine čoveka, a slovo Z je ključna veza čoveka i Boga. Kabalistički slovo Zain je Mač, i duhovni glas koji vodi inicijata u usavršavanju, povezuje Lepotu duše sa uzvišenim Razumevanjem.

Lozinka ovog stepena, Zisa, znači "Izvrstan", a odista Tajni Majstor jeste takav, kao što recimo na tibetu titula "Lama" znači Izvrstan. Zisa je ime čiji je koren slovo Z, a iz priče o Zisi dalje se može steći nauk o ovoj sferi i ravni.

Nadalje, tu su tri tajne reči ovog stepena. Jod, Adonai i Ivah. Sve tri predstavljaju kabalistička imena Boga, pojmljenog na različitim ravnama i sa specifičnim značenjima, pošto u kabali ništa nije slučajno već je sve precizno uređeno u veliki red tako i samo Jod jeste korensko ime, mogli bi reći da je bitno za Majstora Masona na jednoj ravni, ali i da se odnosi na ono što pripada Vrhovnoj Trijadi Drveta Života. Ime Adonaj je posebno ime koje obeležava Boga u odnosu sa čovekom, to je ime puno milosti, i vrlo često su hermetisti objašnjavali da je ovo ime ustvari predstava Svetog Anđela Čuvara, tj. ljubavi kojom Bog nagrađuje svakoga ponaosob. Ime IVH, je bitna kabalistička formula, bitna jer učenik treba da shvati da se sve odvija po njemu i da je sve sačinjeno od njega. Ta tri slova su slova Tetragramatona, i predstavljaju Boga kao Oca, Majku i Sina, a to jeste sveto Trojstvo. Pošto se ova tri imena pojavljuju u stepenu koji se prvi uzdiže nad simboličkom Ložom mora se shvatiti velika važnost. Ovo trojstvo imena se na drugim ravnama pojme kao drugi oblici Trojstva, a manifestuju se u simboličkoj Loži kao drugi pojavni trostruki simboli, Tri mala i tri velika svetla, tri glavna oficira i sl.

Dužnost je stoga na Tajnom Majstoru da se razvija u skladu sa ovim Božanskim Imenima, sagledavajući ih u sebi i delujući u skladu sa njima za sveopštu dobrobit. Ipak uvek ostajući u svojoj Tišini.

Tajni Majstor stupa u Ložu obučen u crno, to je njegova Tišina.

Slavi se Veliki Neimar koji je sve stvorio po svojoj pravednosti.

Jao neka je onima koji su iskvareni ljubomorom i sebičnošću.

Jao onima koji izvrću dobro i zlo dajući im naizgled suprotni smisao. Užas je ako se lažno tama naziva svetlošću a svetlost tamom. Obmana je pad.

Veliki Neimar je sve uredio uz pomoć svojih drugih kreacija, uslužnih Serafima koji su u svojoj uzvišenosti nepojmljivi razumom, niti im vidimo lice, ne vidimo kakvi su, niti im vidimo noge, ne poznajemo im puteve, niti možemo pojmiti umom njihov let po velikom naumu. Samo posvećenost tišini koja je u Majstoru znači.

Stoga svi slave Velikog Neimara jer čak i znajući malo od njegove Kreacije vidimo njenu Uzvišenost, stoga ne možemo da se pomirimo sa stagniranjem, već se voljno podvrgavamo razvoju i usavršavanju, posvećeni smo Velikom Radu.

Glas koji dopire s visina (korespodentan ezoteričnoj misteriji slova "Z") prvo ispoljava dim, jer Um čovečiji nepripremljen ne pojmi uzvišeni kreativni oganj, zato teži usavršavanju i sticanju Duhovnog Razumevanja (kome vodi misterija tj. staza slova "Zain").

Imaj milosti za nas, o Gospode, jer tvoja dobrota je večna. Pročisti Majstora Masona sada Tajnog Majstora, jer on vidi i shvata uzvišenost viđenoga, posveti njegov Rad, neka grehovi neznanja nestanu, neka Tišina posveti njegov Govor. Gospode posveti dušu Majstora, i neka se nezanemare sve blagodeti koje su proistekle iz Majstorstva.

Jer Majstor dela u skladu sa promišlju Masonskog Nauka i Znanja koje je dobijeno od Velikog Neimara. Nema u njemu greha jer tri simboličke inicijacije su ga probudile u viši svet, svet posvećen ljudima, Braći, svetu, to iskupljuje od uništenja a kruniše dobrotu i blagodeti koje su date svetu.

Majstor stoji čvrsto na zemlji a oči su mu uprte u visine, velika je milost nad njim i on je ushićen blagoslovom Misterije.

U Bogu je sva Moć, od njegove Svetlosti je sve sačinjeno, njegova je energija koja čini svaki element Univerzuma, kako onda da nismo od Njega? Neka se slavi ushit Njegove kreacije, ushit Rada u velikom planu i Radu upotpunjenja njegove velike Kreacije koja je Čovek.

A vidite, Ime Boga je neopisivo, jer ono nije ništa drugo do ceo Univerzum. Kako možemo izreći to Ime. Velika je Njegova Misterija i Svetost. Stoga neka početni korak usavršavanja bude učinjen u Tišini. A Mason će napredovati u tome u Mudrosti, Snazi, Ponosu i Suverenosti, obasjan Lepotom Istine.

5° - SAVRŠENI MAJSTOR

Stepen Savršenog Majstora potseća na Rekvijem pokojnog Brata Hiram Abifa. Tu je Loža Tuge, načinjena od belog i crnog mermera, belog za njegovu čistotu, crnog za njegovu prevremenu smrt.

Loža je uređena sa zelenim platnom koje visi sa osam belih stubova, crni oltar je na Istoku, na kome je sanduk sa Hiramom. Ponad toga je devetokraka zvezda crvene boje, a crven je i severoistočni deo Hrama gde je njegova krv prolivena.

Ova tama i tema pouke ovog stepena direktno upućuju na simboliku koja se odnosi na stazu Kof na kabalističkom Drvetu Života. Hermetisti koji su preneli učenje o Tarotu ovu stazu upravo opisuju tamom i sumrakom prolaska kroz portale ka drugom svetu, kroz dve kule kraj kojih stražare čuvari podzemlja, sveta seni i pokojnika. Ovaj stepen je stoga, svojom simbolikom oličenje energija staze Kof koja je pod uticajem zodijačkog znaka Riba i suptilnih plima i oseka koje pokreće planeta Mesec.

Pokop majstora se odigrava i tradicionalno se slavi godišnje, a svake godine se u ulozi Hiram nalazi jedan od odabranih Majstora.

Odista, život je nesiguran, smrt može stići ikojeg časa. Ljudi ne mogu birati čas smrti, kao što nisu birali čas rođenja. Oni su time spontano podložni velikom Planu koji je uspostavio Veliki Neimar. Ljudska svesnost o kraju dolazi samo na osnovu poimanja izvršenja vlastite dužnosti u životu, od pitanja da li je čovek izvršio svoje delo ili ne. Onog momenta kada čas smrti dođe čovek mu se prepušta, jer znao to ili ne taj čas je čas nagrade. Dolazi mir smrti, prolazak na stazu upokojenja i smiraja. Čas prilaska Večnome sviće u toj tami.

Čas smrti je upravo nagrada za one koji su se vredno posvetili svojoj dužnosti, kao što je i kazna za protraćeni dar života za one koji su izneverili put Kreacije.

Svačiji život ima smisao, svačija smrt, sve je usklađeno i svaki događaj ima odraz i važnost za druge pa i sama smrt. Takođe rekvijem je odavanje počasti Majstoru koji je vredno za života stekao slavu zbog svojih beskrajnih vrlina stečenih u životu sa znanjem i Istinom.

Vrlina u životu je mera ove slave. Jer vrlin se svi rado sećaju, a one druge svi prepuštaju mraku zaborava. Vrlina nije ispoljena radi slave same po sebi već je delo iskrenosti pravog Majstora. Iskrenost je preduslov za svako delo i utvrda ka svaki čin i promisao. Iskrenost je emanacija Istine, a iz nje proizilazi plodotvornost i sposobnost prenošenja kako znanja i masonskog nauka tako i življenja u mudrosti, snazi i lepoti, kao i dobročinstvu za svet.

Starost se ne meri godinama već delima. Jer starost ako je doživljena u neradu jeste proćerdan život, ali ako čovek vredno i iskreno dela njemu godine nisu važne. Tako, on može i čeznuti za smrću ali smrt ne dolazi jer monument dela sija i napaja ga životnom silom Tvorca. Može li život dobro proživljen pripremiti čoveka za smrt? Naravno, jer zadovoljan čovek, koji je živio u sreći, okružen ljudima sa kojima je živio u poštovanju i ljubavi nema za čim da žali.

Moralna pouka ovog stepena je da treba da živimo u miru sa našom savešću i da vršimo našu dužnost u iskrenosti i dostojanstvu. Kada iskrenost, posvećenost, pravda i bratstvo ne postoje sloboda i nezavisnost su beznačajni. Slobodno zidarstvo vrednuje čoveka kao osobu. Čak, ne očekujemo od svih ljudi da budu veliki i poznati ljudi, nije pred nama svima postavljen plan da budemo značajne osobe koje izuzetno deluju na ovaj svet. same čovečne osobine morala koje krase Mazona su dovoljne da čovek bude poštovan i cenjen. Naša dela se razlikuju, bilo da služimo samo porodici i zajednici ili državi i celom svetu. Važan je čovek i njegovo usavršavanje ka duhovnom razumevanju i Mudrosti.

Kecelja ovog stepena je bela, okružena svetlo zelenim rubom. Tu su dva prekrštena stuba, sa tri koncentrična kruga i zlatnom kockom u središtu. Krugovi su crveni, plavi i narandžasti simolišući mudrost, snagu i naklonost Boga. Kocka, koliko predstavlja konačni univerzum isto tako je i usavršeni čovek i na njoj su slova Jod i He koja su kabalistička slova koja predstavljaju Svevišnjeg u kome su sjedinjene sve polarnosti, pa čak i tama i svetlost. Jod i He su korenska imena i daju naznaku svojim prisustvom, da Suština obitava u usavršenom Čoveku kao što je i u svakom delu manifestovanog sveta. Jod i He su takođe i Kosmički Otac i Majka, koji su ustvari Razumevanje i Mudrost Kabalista, a elementi pripisani im su vatra i voda.

Šestar otvoren na šezdeset stepeni ukazuju na rezvijeni svod. Šezdeset stepeni su broj stepeni ugla koji je u praouglom trouglu, koji uvek simbolizuje Boga. Šezdeset je takođe i broj staze Samek, što znači Stub, a to je staza koja u potpunosti stoji na čvrstom temelju i nepokolebljivo se uzdiže do Sunca, čak i kad su dva stuba prekrštena tj. kada su Snaga i Mudrost poremećeni tugom. Ovaj ukras mimo kvadrata sugerise na to da inicijant napreduje u svom Usavršavanju od zemaljskih ka nebeskim sferama.

Pošto smrt, svakoga može snaći u bilo kom času, tako svako mora biti posvećen Naj Višem u svakome času, i to svojim služenjem Istini i vrlinom u kojoj je živio i u kojoj živi.

U znaku divljenja ruke i oči su uzdignute ka nebu, nakon čega se prekrštaju na grudima u tom času gledajući ka tlu. Ovo je i čuveni znak Faraona, sinova Boga Sunca, a taj znak je signifikovao njihovo Savršeno i duhovnu probuđenost. Ovo je i znak Asar Un Nefera, kako su ga egipćani zvali, i u čuvenoj "Knjizi izlaska u Dan" (pogrešno zvanj Knjigom Mrtvih) predstavlja inicijata koji je kroz samopročišćavanje i samoposvećenje, kroz život prošao moralno, pošteno i vredno i time stekao besmrtnost u "zagrobnom" svetu.

Savršeni majstori se prepoznaju lakim dodiranjem vrhova nogu i potkolenice dok desnu ruku drže na srcu a levu na grudima Brata. Ovo je znak prepoznavanja savršenstva koje je u svima, jer Veliki Neimar jeste sve stvorio od svoje Svetlosti pa kako materija tako i duša jesu njegovi - savršeni.

Rukovanjem Savršeni majstori čine palčevima desne ruke kvadrat dok levu stavljaju na rame Brata. Što simbolizuje usavršavanje čoveka kroz Rad i bratsku potporu i priznanje.

Četiri su udarca u ovom stepenu. Četiri za kvadrat koji je osnova kocke. Četiri kao materijalizacija savršenstva Velikog Neimara svih svetova.

Osam godina čine ciklus ovog stepena. A korak je takav da se stopalima čini kvadrat. Taj kvadrat je na tlu, time u kabalističkom kraljevstvu koje je materija. Savršeni Majstori stoje čvrsto na zemlji i suvereno u svojoj Incijaciji Duha.

Lozinka je "Akacija", kao znak sećanja na mesto pronalaska tela Majstora Hirama, a Tajna Reč je Jehova - "Ja sam onaj koji jesam". Akacija sama po sebi predstavlja svetu biljku, aluzija je na Drvo Života koje izrasta sa mesta gde je ukopano materijalno telo čoveka, pokojnog majstora. Ona je i znak nastavljanja rada i poštovanje tradicije. Reč Jehova je Ime Boga, ime kojim se karakteriše sveobuhvatnost Velikog Neimara i znak koji ukazuje da čak i u trenutku smrti i žaljenja On bdi nad svima. Ime koje je Bog dao Mojsiju na gori je "Ja sam onaj koji jesam" je kabalističko Ehejeh i ukazuje na najvišu sferu - sefiru Keter, a ona je čista svetlost krune, ona je potvrda da je smrt kruna svega, kruna rada, kruna života, kruna i vrhunac čovekovog delovanja i dobročinstva majstora.

Svečana ceremonija stepena Savršenog Majstora predstavlja podsećanje na veliki učinak i doprinos kao i poštovanje koje dugujemo vrednom Bratu. Braća su u žalosti zbog smrti prijatelja i majstora ali su srećna zbog ispunjenja njegovog velikog životnog dela. Njegove vrline simbolično nisu ništa drugo do osobine koje bi i sami trebali da ispoljavamo. On je uzor i arhetip sveca, inicijata koji je posvećen i koji je napredovanjem u zanatu sebe uzdigao u majstorstvu do stepena savršenstva. Tuga je u srcu, ali je nauk u umu. Zajedno oni vode majstora putem Usavršavanja.

Četiri Majstora koji vode ceremoniju su predstavnici četiri elementa drevnih, na četiri strane sveta. Sve je uravnoteženo. Četiri udarca su za život, smrt, vrlinu i besmrtnost.

Zelenim konopcem inicijata vode put četiri kruga oko Lože, nakon toga ka grobnici. Skidajući konopac on biva oslobođen poročnog života nakon čega prima Znak Divljenja, nakon kojega sledi primanje drugog znaka. Ova kombinacija je upotpunjenje savršenstva (prvoga znaka) sa materijom (drugog znaka). Treći znak upotpunjuje ovo "trojstvo" znakom poverenja i priznavanja da su svi na istoj ravni tj. savršeni Majstori. Ovo trojstvo je opet

aluzija na kabalistički princip sadejstva i sagledavanja uticaja i smisla tri trijade Drveta Života.

U ritualu sledi pouka o Hiramovoj legendi, tj. o znamenitoj fazi te legende koja karakteriše bitne elemente ovog stepena. Takođe daju se i tri reči I.M.B. koje su označavale promenu reči Majstora u skladu sa događajem opisanim u Legendi kada su majstorovo telo vadili iz groba pri čemu je njegovo meso otpadalo od kostiju.

Videh krug i kvadrat kako okružuju dva stuba. To je postavljeno na mesto počinka Majstora Hirama Abifa.

Dva stuba su Jakin i Boaz koje moramo proći da bi postali Savršeni Majstori. A Solomon, kralj veliki, naredi da se sagradi mauzolej za sahranu Majstora (jer mauzolej je simbol večne slave i poštovanja majstorstva). Majstor je balzamovan - znači da su njegove ideje koje su bile materijalizovane u njegovom telu sačuvane kao nauk za sve inicijate, njegova vrlina se prenosi, a njegovo vrlo srce se polaže u Urnu, koja je simbol uzvišene smrti svetoga čoveka. Mač koji probada obelisk je osuda svakog gnusnog dela, osuda tiranije, gluposti, neznanja, osuda zlih dela ubistva majstora i poklik za osvetom.

Ono što je naučeno u prethodnim stepenovima je potreba da se život uskladi moralnošću, da se srce pročisti vrlinom, i tako uputi na put Usavršavanja. Kvadratni kamen je predstava da temelj naše građevine mora biti postavljen u živoj steni, a temelj je kabalistički Jesod. Tri kruga su oblička božanstva jer nemaju ni početak ni kraj, a kreiranje univerzuma je uspostavljeno voljom Boga.

Broj četiri označava kvadrat, kvalitete toplinu, hladnoću i vlagu, iz kojih je četiri elementa stvoreno, četiri oficira u ovoj inicijaciji. To nas sve podseća da je Bog svuda, da bez božanskog uticaja ništa čvrsto ne može biti sagrađeno. Ništa nema postojanost bez potpore duha.

U ritualu inicijacije je i obimno ispitivanje koje potpuno služi dokazivanju da je Brat stvarno dosegao stepen kojim bi bio okarakterisan kao Savršeni Majstor. On mora jasno poznavati sve simbole i njihova značenja, kao i tri velika majstora Jakina, Boaza i Mahabone-a, zvanog Makbenak koji je Majstor nad Majstorima.

6° - INTIMNI SEKRETAR

Ovaj stepen, naizgled, nije povezan sa hronološkim sledom događaja u stepenovima koji mu prethode i koji slede, a odnosi se na prikaz milosti i mudrosti kralja Solomona, kada je kralj Tire nenadano posetio Hram ušavši u privatne odaje Solomonove pri čemu dolazi do sukoba, ustvari samo zbog nesporazuma, kada je poručnik garde Joabert zdušno branio svog majstora. Kralj Tire je zahtevao da se Joabert kazni, ali ga je Solomon povinovao zbog njegove indiskrecije i učinio ga je svedokom, Intimnim Sekretarom, konačnog ugovora sa kraljem Tire.

Ipak, iako vremenski sled nije ispoštovan, vrlo je bitno shvatiti da smisao stepena jeste. Ono što je iskazano u prethodnom stepenu Savršenog Majstora je duboko poštovanje spram velikog dela majstora, a ovaj stepen tačno proizilazi iz toga praktično, gde inicijal lično sprovodi to poštovanje u delo, ne dozvoljavajući da divljenje veličini majstora bude samo reč već i samo životno delo.

Iz toga proizilazi ukazivanje poštovanja za toga koji je prihvatio tu stečenu vrlinu, te je on, u ovoj legendi Joabert, nagrađen uvidom u spoj moćnih sila koje se združuju u velikom cilju, za izgradnju Hrama.

Ne samo da ličnosti ove legende predstavljaju učesnike u priči već su oni i simboli naših vlastitih osobina. Kralj Hiram je moćan saveznik, suveren, a Solomon je vrhovni uticaj, dok je Joabert medijator procesa između njih.

Kecelja u ritualu je bela sa ružičastim obrubom, na kojoj slova Beṯ, Nun i Šin čine trougao, u čijem centru su slova Jod i He. Slova u trouglu su oznake za Berith, Neder i Šelomoth, što predstavlja Zavet, Obavezu i Usavršavanje. Na to u središtu garantuje samo ime Boga koji je superiorni jemstvenik te obaveze.

Zanimljivo je kabalistički razmotriti kako i u brojnim vrednostima ceo stepen, pored svoje praktične primene u svetu jeste zasnovan na veri u Boga. B, N i Š daju zajedno broj 352, što je korespondentno brojnim vrednostima titula koje se pripisuju Bogu: Egzaltirana svetlost, Milostivi i Munja.

Kada se tome doda još i JH iz središta dobija se 364 što sa svoje strane utvrđuje ravnotežu između svetla i tame, pa tako i u samom događaju vidimo sukob i njegovo razrešavanje, jer broj 364 se povezuje sa Okultnom svetlošću, demonima i otporom. Jasno je da je Solomonova uzvišenost razrešila negativne uticaje koji su mogli krvavo da se okončaju. Čime je Božanska potpora, čak i kroz ove brojeve manifestovana.

Pouka ovog stepena proističe baš iz sleda prihvatanja doslednosti spram prethodno stečenih inicijacija. Privrženost, poverenje i dužnost su adekvatno nagrađeni kada ih čovek iskreno i vrlo ispoljava. Svako ko deluje kao mirotvorac deluje sa ove staze.

Kabalistički ovaj stepen je pripisan stazi Reš (što znači "lice"), to je staza Sunca i prikazuje blagonaklon uticaj solarne sile u svakom razrešavanju problema. Budući da ta staza na Drvetu Života spaja sefire Jesod i Hod možemo shvatiti da u tom procesu dolazi do razrešavanja uticaja pomoću razuma i promućurnosti. Jer zašto uopšte biti mirotvorac? Pa to je pitanje vrline i harmonije, jer u besu, nervozu i sukobu situacije ne mogu biti jasno sagledane i problemi ne mogu biti rešeni valjano. Dolaskom mira, razum sagledava sve i donosi adekvatne odluke, mada pošto vidimo blagonaklonost Viših Sila možemo zaključiti da će ishod biti povoljan, baš zato što je mir obezbeđen.

Naravno, odluke ne možemo samo donositi samo kad se potreba pojavi. Neophodno je već unapred uspostaviti takvo stanje koje može da zadovolji kao preduslov za sagledavanje iznalaženja rešenja za potrebnu stvar.

Biti znatiželjan je povoljno onda kada je to usmereno ka sagledavanju društvenih problema, njihovih uzroka i kako mogu biti prevaziđeni. Mason ne može biti odvojen od sveta i ne može biti nezainteresovani posmatrač. Za održavanje i uspostavljanje mira on mora biti uključen u događaje, a dužnost je Masona da se svojski trudi da omogući ljudima da žive u miru i harmoniji.

Znak Intimnog Sekretara se daje tako što se desna ruka polaže na levo rame a zatim povlači do desnog kuka, na šta sledi odgovor tako što se ruke prekrste na grudima a zatim spuste ka maču, u isto vreme gledajući ka nebu. I u ovome je pouka, dok se jedan uzda u sebe, drugi se uzda u mač i svoju suverenost, ipak oboje se okreću Bogu za uzdanicu i potvrdu nauma.

Nakon toga rukovanje prate dve reči, jedan Brat kaže "Berith" (Savez) a drugi odgovara "Neder" (Zavet), nakon čega prvi zauzima početni stav govoreći "Šelemot" (Čistota). Ovo je tačno analogija uspostavljanju harmonije između suprotnih sila, između strana koje su prethodno bile u zavadi, kao i ugovaranje saradnje dveju sila koje se usaglašavaju.

Lozinka Intimnog Sekretara je "Mohaben" što znači Sin Boga, a druga reč je "Zerbel" (ZR znači kruna svoda, a BL znači Gospod) što kao potvrda upućuje da svaka odluka treba u miru da bude posvećena veri u Boga i njegovu promisao.

Na šta još upućuje ova zanimljiva dramska alegorija? Na to da se u bratove intimne stvari ne mešamo. Bratske tajne se čuvaju, a poverenje je zalag bratstva i dobronamernosti. Sve se uvek zasniva na Iskrenosti, Vrlini i Istini.

Dragulj ovog rituala je čvrsti trougao, koji predstavlja pravdu, istinu i mir, bez kojih nijedan ugovor ne može postojati u mudrosti, snazi i lepoti i trima vrlinama Veri, Nadi i Dobročinstvu. To su devet delova tog Trougla, tog trojstva.

Sam ritual detaljno obrađuje ovaj događaj i inicijatu je predočeno znanje koje iz njega proizilazi. Diskrecija je oblik mira u Bratstvu. Tajnost i postojanost zaveta.

Savez, Obećanje i Usavršavanje su dve potpore i ishod iskustva. Savez je splet sila, obećanje je usklađivanje, a Usavršavanje je duhovni boljitak stečen iskustvom.

Na ovom mestu treba da se podsetimo na prethodna dva stepena jer u odnosu na ovaj, Tajni Majstor predstavlja Savez, Savršeni Majstor predstavlja Obećanje, a Intimni Majstor je baš Usavršavanje, ceo proces od sagledavanja do utvrđivanja vrline u sebi, preko življenja toga je ispoljavanje tog procesa Usavršavanja.

Tajni Majstor (4°) započinje svoju potragu u cilju samorazvoja, nezavisnosti misli i sposobnosti da se živi slobodno, korisno i kreativno. U ritualu, zadatak se postavlja da bi direktno angažovao Inicijativni intelekt a čineći tako osnažuje introspekciju koja pokreće osećanja što dovodi do drugih uvida o sebi. Ova ideja se postavlja pred Tajnog Majstora na njegovom putu ka Svetilištu, samo da bi on otkrio da se u To ne može ući bez Ključa, a za Mazona ključ ima isto značenje kao i egipatski Ank, što znači da se vratnice samorealizacije mogu otvoriti samo posvećenošću Večnome. Kapiji se može prići samo kada se pravi uvidi poseduju ili kada se "tajne" znaju, Tajni Majstor je putnik, koji se susreće sa Urnom koja sadrži njegovo vlastito blago, njegovu moralnu savest i on otkriva da da to što uči će biti samo njegovo vlastito iskustvo, njegov pohod.

Mi se moramo uzdići i integrisati u sebe vrline poverenja spram bližnjih, povinovanje izvođenju dužnosti i odanosti porodici, domovini i nama samima. Sve ovo su preduslovi za slobodan um i suština pohoda prema Usavršavanju.

Tako, Tajni Majstor, mora da sagleda koliko poverenja ima u druge i koliko poverenja može da pruži.

Savršeni Majstor (5°) se suočava sa smrću heroja i kontemplira koliko često je njegov život bio oblikovan na osnovu onoga što nauči iz tuđih primera i iskustava. Susreće se sa realnošću da i drugi njega sagledavaju i na osnovu njega postavljaju sebi primere. Stoga je bitno da Savršeni Majstor živi kao da je njegova smrt pred vratima, kao da će sledećeg trena stupiti u večnost. U tome je obaveza spram ispoljavanja svih masonskih vrline i osobina. Na ovo ga potsećaju četiri stuba u Loži. Oni predstavljaju:

- snagu, agilnost, čistotu, slavu
- otpor, doslednost, lepotu, suptilnost
- hrabrost, tačnost, kulturu, zdravlje
- energiju, veštinu, trezvenost i bogatstvo.

Na putu Usavršavanja on prihvata odgovornost i prijemčivost, te ne može stupiti u Svetilište osim kroz čistotu dela, pravednost srca i uzdizanje

uma. On se usavršava kroz shvatanje značenja života onih koji su živeli pre nas i kroz očuvanje živog sećanja u srcima generacija na njihova vrla dela.

Intimni Sekretar (6°) u svom pohodu ide iza površine stvari, a nekada prvi utisak može biti pogrešan i dovesti do nerazumevanja i sukoba. On zato mora biti upućen i posvećen Istini, i zadatak mu je da razvija poverenje među ljudima i da brine o njihovim odnosima.

Život jeste niz obećanja koja činimo, a pošto ne znamo unapred koje delo će tačno prevagnuti u važnosti trenutka i koje će uticati na okolnosti života, naša je dužnost da uvek imamo i da uvek delamo sa naj boljim namerama.

Kako pravedno odlučiti i kako pravilno i pošteno suditi nekome ako ga ne znamo, ako ne poznajemo njegovu istinu i osobine, već kroz Veru, Nadu i Dobronamernost spram svih što je garant harmonije.

7° - PREDSEDNIK I SUDIJA

Nakon smrti Velikog Majstora Hiram Solomon je naimenovao sedam sudija da sprovedu pravdu među radnicima Hrama. Glavni sudija se zvao Tito, a skupovi su se održavali u srednjem delu Hrama. Vidimo u ovom stepenu kako Vrhovna svest u čoveku organizuje niže delove duše, kako, čak i kada ideal i uzor nestanu sistem opstojava pomoću Višeg sopstva. Pravda je za sve. Svako mora biti saslušan strpljivo, precizno upamćeno i odmereno tačno prema činjenicama i dokazima. Svaki deo duše i bića ima prirodu koja je specifična i jedinstvena, svaki deo nas se vodi svojim sposobnostima, i svojim domenom, ali u nama postoje određeni principi upravljanja, koji treba da budu podređeni vrhovnoj vlasti Duše, koja je simbolizovana Solomonom, vlasti koja je okarakterisana vrlinom, moralom i Istinom.

Mi imamo um, osećanja, nagone, snagu, sposobnosti i posvećenost, te osobine ne bi ništa uspele da postignu ako nisu pravilno koordinirane, ako njima ne upravlja viši zakon, viši princip. Ove osobine su direktno korespondentne sa sedam svetih Planeta. Um je od Merkura, Osećanja od Venere, nagoni od Meseca, snaga od Marsa, sposobnosti od Jupitera a posvećenost od Saturna. To je simbolizovano heksagramom, a mudri su detaljno sagledavali osobine svake od ovih Planeta, dajući im specifičnu dinamiku i domene ispoljavanja. Ono što vlada nad svima je u središtu. To je samo Sunce. Solomonovo ime je simbol Sunca. Sol, Om, kao i On, Anu znači Sunce, a ono je centralni izvor Svemoći i Života celog sistema.

Kako bi te osobine u nama delovale ako ne bi bile usklađene, ako bi haotično svaka vukla na svoju stranu? Svaki disbalans bi vodio u svoju krajnost, svaka osobina bi htela da uspostavi svoju ograničenu vlast, svoju vlast nad drugima, a pošto osobina jedne Planete nije direktno analogna drugoj iz tog podređenog i nadređenog odnosa izrasla bi tiranija. Zato Sunce vlada. Jer Sunce i nije Planeta, ono je Zvezda, izvor Svetlosti i energije, medijator Svesti, veza Čoveka sa Bogom. Ono je arhetip duhovne Volje, ono je simbol Svetog Anđela Čuvara.

Radnici u Hramu, koji je Čovek kao sveta celina, su energije i osobine koje sprovedu funkcionisanje i življenje, dok usmerivači i nadzornici prenose naum nadređenih i usmeravaju razvoj, usmeravaju Usavršavanje. U potpunjenjem životnog ciklusa majstora Hiram uviđamo da neki ideali ne moraju stalno da budu prisutni. Njihov uticaj se menja, Živi Hiram je bio aktivni vodič i usmerivač duše, dok pokojni on postaje pasivan element, sada duša u svom procesu sazrevanja mora sama da preuzme ulogu vodiča, i ugledavši se na arhetipske vrline Majstora da napreduje ka višim ciljevima.

Solomon je uvek živ, uvek prisutan, njegova je vlast neprikosnovena, njegova svetlost i mudrost svime upravljaju, ali da ne bi direktno bio rastrzan svakom čovečijom osobinom on postavlja sudije koje upravljaju pravednim procesima u izgradnju Hrama. Ovom hijerarhijom se obezbeđuje nesmetano funkcionisanje, obezbeđuje se ne mešanje ravni dejstva, obezbeđuje se zdravlje u sistemu.

Šta bi radio um kada ne bi bio usmeren nekom korisnom cilju, samo bi stvarao "moždane oluje" baratajući idejama i znanjem besmisleno i beskorisno. Pod nadzorom Solomonovog sudije Um precizno funkcioniše u čoveku. Nagoni kada bi se pustili pretvorili bi čoveka u zver ili bi zamrli u svojoj beskorisnosti u slučaju druge krajnosti. Osećanja bi bila leglo truleži ako bi bila zapuštena, ipak ako se pravilno potaknu ona su izvor inspiracije, poleta i harmonije. Kada bi snaga pitala za razlog stojala bi i ne bi činila ništa, bila bi beskorisna ako se ne bi koristila u kreativnom procesu. Ako bi došla sama na vlast prerasla bi u surovost i tiraniju. Mudrost je beskorisna ako se ne primenjuje, ako nema primenu na život, ona se mora primeniti na sveopšti proces rada da bi odmerila ostale osobine i dala im podršku u cilju harmoničnog sadejstva.

Koga određuje Solomon, Sunce u nama, da nam bude organizator? Sudije, koje su ustvari Viši Um Više Duše, to su principi u nama koji su svesni i usaglašeni sa naumom Velikog Neimara koga na Zemlji predstavlja Solomon. Sudije su oni koji imaju saznanje o velikom planu i svaki usmerava radnike i njihove odnose spram svojih domena. Ove sudije korespondiraju Arhanđelima u hermetizmu.

Kabalistički ovaj stepen je dodeljen sefiri Hod, koja je pod patronatom Boga Merkura, koji je kod egipćana znan kao Tot. Iz ovoga nadalje možemo učenjem steći mnoga druga saznanja koja nas upućuju da Znanje i intelekt upravljaju razumno nad nagonima, a da se moraju uskladiti sa osećanjima. Bogovi kao smisao arhetipa božanskih principa i zakona su poštovani kao elementi u našem biću i Univerzumu koji su najbliži vrhovnoj, beskonačnoj Svetlosti.

Inicijatu se pri inicijaciji daje crni ključ za kovčeg od bele slonovače, kovčeg u kome se čuvaju planovi hrama, onda kada se ne koriste, zajedno sa zapisima i odlukama suđenja suda kralja Solomona. Crna i bela boja su naravno boje uravnoteženja i pravde. Crno je boja ozbiljnosti i odgovornosti, kao i tajnosti i tišine, dok je beli kovčeg predstava sadržatelja svetlosti, znanja i mudrosti. Ovde je pouka da svaka akcija, svaki san, vrlina ili porok počinjen postaju plan hrama iako se tako ne čini drugima. To je i deo velikog nauma, da svako manifestovano delo jeste u skladu sa potrebom saznavanja i Usavršavanja. Prethodno stečena znanja moramo primeniti na konkretne probleme, na egzaktne situacije, a pravda mora voditi one koji se usavršavaju.

Sve akcije imaju svoju reakciju, dela imaju svoje posledice, mora se biti pravedan u sagledavanju tuđih motiva, jer pravedno za jednog nije i za drugog, stoga se uspostavljaju opšti moralni zakoni koji se moraju održati, a volja pojedinca mora samo sa njima biti usklađena putem tolerancije. Ako tolerancija nepostoji, onda se moraju prozvati sudovi i sudije koji određuju smer delovanja i konsekvence spram prethodnih delovanja da bi se celina složila u harmoniju. Pravda tako ne nameće zakone, već usaglašava dejstva ljudi sa sveopštım principom morala i vrline.

Teret i čast su dve strane iskustva onoga ko je sudija. Sudija mora biti u skladu sa moralnim zakonom, mora znati kakvi su planovi hrama da bi radnike pravedno korigovao i usaglasio. Teret obaveze pada samo na one koji su sposobni da ga podnesu, na one koji imaju znanje i sposobnost da sude. Čast koja proističe iz toga može biti samo duhovno zadovoljenje, inače bi sa druge strane predstavljala samoživost i nadmenost. I u tome vidimo ravnotežu.

Ono što je bitno za sudiju, a to je specifično saglasje sa kabalističkom atribucijom sefiri Hod, i sa bogom Merkurom, je da sudija sudi Razumom, nikako po osećanjima; on sudi na osnovu znaja prava i pravde, a ne proizvoljno i po nahođenju. Um i intelekt su koordinatori ovog stepena.

Kada društvo prihvati neki zakon on mora biti prihvaćen i primenjen u životu svakog pojedinca i pravda spram toga se mora poštovati. Zakon mora biti prihvaćen dobrovoljno, ne na silu, mora se slobodno preispitati i izglasati od strane naroda. Čovek koji nije slobodan se ne može smatrati pravdnim, a nepravedan se ne može smatrati slobodnim. Barijera neslobode se prvo mora prevazići da bi se ispoljavala pravda, bilo od strane vlasti ili pojedinca i društva. Slobodno zidarstvo uči čoveka da izbegava maliciozno ponašanje i da ne čini nepravdu drugima. To je zalag slobode.

Pošto pravda potiče iz plemenitosti i vrline srca znak ovog stepena je takav da se desna ruka polaže na grudi. Rukovanje je kao praktična primena zakona dosta kompleksnije. Braća, jedan drugom pružaju desnu ruku i prepliću mali prst kažiprstom sedam puta lako tapšući po dlanu. Ovo je znamenje veze uma i tela, veza odluke i sprovođenja pravde, sedam udaraca dlanom su za sedam sudija.

Lozinka stepena je Tito, a sveta reč je Jakivel.

Predsednik i Sudija na sebe prima vrline Pravde, Ravnopravnosti, Nepristrasnosti i Časnosti. Gotovo jedan od naj težih zadataka u životu je iznaći pravu ravnotežu između mogućih izbora delanja. Gotovo svi se sa time susrećemo svaki dan, makar slušajući ogovaranja i procenjujući druge ljude kao da nam pripadaju. Kao da je baš važno da mi kažemo naše mišljenje i sud, našu procenu. Ipak, sami se osetimo pogođenima kada neko ogovara i procenjuje nas, naše reči i dela. Da li smo mi puni vrlina da nas to ne brine i ne dotiče? Kada procenjujemo druge rizikujemo da pogrešimo, intelektualno, moralno i duhovno. Pogotovo ako širimo oko sebe dalje nesigurne informacije osude ili hvale, bez razlike. Pravda je jednačina dužnosti i prava između dva čoveka ili između pojedinca i društva. Usavršavanje u ovom stepenu je rešavanje te jednačine, te ravnoteže kroz koju pravda, pravičnost i istina mogu biti postignuti i zadovoljeni. Kako možemo proceniti osobu koja je pogrešno optužena ili koja je optužena da je zgrešila pre nego li je to dokazano na sudu? To je teško i mnogo se elemenata tog stanja mora uzeti u obzir. Um sudije mora biti čist, a prethodno mu moraju biti dostupne istinite činjenice. Stoga pravda, ravnopravnost, nepristrasnost i časnost deluju kroz sudiju.

8° - INTENDANT ZGRADA

Rad je centralna tema ovog stepena, kao i pouka da napredak ne može biti ostvaren bez pomoći učenja i usavršavanja, a da važni poduhvati mogu biti sprovedeni uz pomoć drugih i da znanje može biti izgubljeno ukoliko se ne čuva i ne prenosi drugima.

Iz ovoga se odmah može primetiti trostrukost tog procesa na ovoj ravni. Čak i u simboličnoj Loži Novajlije, Učenici moraju da stiču znanje, Pomoćnici sprovode naprednije radove, a Majstori čuvaju i prenose znanje.

Naravno za Braću u Škotskom Redu ove tri faze potpuno stoje ali na ovom stepenu imaju posebno značenje koje je zasnovano na iskustvima prethodnih Inicijacije, koje se sve odvijaju kao proces pojedinačnog i opšteg Usavršavanja.

Nakon perioda žaljenja, po legendi ovog stepena, Solomon je naimenovao i postavio pet nadzornika da nadgledaju nastavak radova na izgradnji Hrama.

Izgradnja Hrama je naravno naše stalno Usavršavanje, proces Usavršavanja i zrenja. Solomon kao Vrhovni solarni princip duše uspostavlja pet "čuvara" i organizatora rada. To su i pet oficira koji vode radove u Simboličnoj, Plavoj Loži: Majstor, Stariji i Mlađi Nadzornici, Majstor Ceremonije i Kapetan Garde. Simbolično oni su kreativne sile Pentagrama koji je sačinjen od elemenata Vatre, Vode, Zemlje i Vazduha, za koje je sam Majstor Duh, koji vlada nad svima.

Pentagram je i jedan od simbola ovog stepena, on se nalazi, u toku obreda, ponad Majstora, a u njegovom središtu je su tri slova Jod, koje je Božanska Iskra Svetlosti u svakome od nas. To je Duhovni simbol savršenstva, koji aktivno i energično deluje i sprovodi Rad. Jod je veza sa Večnim. Tri slova Jod su stoga predstava Svetoga Trojstva, ali ne kao samo prisustvo već kao nagon za radom i upotpunjenjem Kreacije kroz usavršavanje.

Lekcija je takođe da dobrota i dobročinstvo zahtevaju da ispravimo naše vlastite greške i da utičemo i pomognemo drugima da to učine takođe. Ono što čovek zna umire sa njim, stoga znanje mora da se prenosi, bilo kroz lekcije ili kroz rad ili kroz sam život. Rad se veliča onda kada je izveden ozbiljno, umešno, dosledno i efikasno. Dužnosti se sada svode na dobronamernost i milosrđe. Delovati kroz pet tačaka bratstva je fluidno onda kada su ova dva principa otvorena, inače rad ne bi imao zamah, a raznovrsnost inkorporiranja principa gradnje, tj. usavršavanja bi bili zaustavljeni ili usporeni ako naklonost onoga ko je majstor i ko je umešan i sposoban ne bi bili prisutni.

Ovaj stepen istražuje neophodnost delanja na osnovu onoga šta smo naučili. To se potpuno praktično naslanja na prethodne stepenove. Kao što je

u prethodnom stepenu sleđen i sproveden Hiramov ideal spontano, ovde se to sprovodi svesno. Mi takođe moramo preneti svoje znanje drugima, inače bi nas sebičnost izjela iznutra i znanje i vrlina bi bili izgubljeni.

Snaga i utvrđenost Hrama zavisi od vrednog rada kao i od samih upravitelja, nadzornika, projekatanta i vlasnika. Čovek koji dosegne titulu ili viši položaj na osnovu svojih zasluga to samo potvrđuje njegovu slobodu i znanje. On nije potčinjen nikome drugom do Velikom Radu i Velikom Neimaru. Njegova nagrada dolazi kroz njegove vlastite kvalitete i produktivnost. Ravnoteža i Bratstvo se zasnivaju na osnovama rada i dobročinstva.

Po kabali ovaj stepen je dodeljen stazi Pe (što znači "Usta", možemo reći ona koja prenose znanje), dok je po tarotu njoj dodeljena slika Kule. To je velika građevina, Hram i Loža Slobodnog Zidarstva. Ova staza nas vodi dalje od samog intelekta i usavršavanjem čovek dolazi do lepote i harmonije koji podstiču suptilna osećanja. Pentagram, zvan i Plamena Zvezda je takođe u skladu pošto energija ove staze jeste pripisana vatrenom bogu Marsu, koji je i energija i snaga graditeljskih ruku.

Loža je uređena kao središnja odaja Hrama kralja Solomona. Zavese su crvene, tako da predstavljaju rad i energiju koji se ispoljavaju, dok na istoku visi plavi zastor, kao Mudrost koja vodi i upravlja radom.

Dvadeset i sedam svetala su u tri grupe po devet, a svaku grupu čini trostruki trougao. Oltar je pred Majstorom, a na njemu je pet svetala.

Ovo je hijerarhijsko nameštenje ravni duše, koja je probuđena svetlošću pentagrama. Pet je i oficira u Loži kao predstava petorice glavnih arhitekata koji su postavljeni kao zamena Hiramu.

Sada moramo napraviti transgresiju da bi shvatili hijerarhiju ovih simbola. Kao što su ovi oficiri Lože delovi pentagrama, oni su zamena Hiramu, postaje jasno da je Hiram kao hijerarh iznad toga, te njega možemo povezati sa šestougaonom zvezdom. No, budući da je i na toj razini dodeljena zamena u vidu sedam sudija znači da Hiram jeste od više razine, sa višeg nivoa Duše. On je direktna veza Sunca sa svim ostalim delovima duše i tela Čoveka koga simboliše sveukupno uređenje Lože na svakom stepenu.

Hiram zapravo pripada Trojstvu. Trojstvu koga po hijerarhiji odnosa čine Veliki Neimar, Solomon i Hiram. U odnosu na Drvo Života, to je u direktnoj vezi sa najvišom trijadom. Veliki Neimar je u Kruni drveta, Solomon, kao Logos je Mudrost Hokmaha, a Hiram je Razumevanje, tj. treća sefira Binah. Oni su vrhovni principi koji svaki na svoj način uređuje i vodi Ložu, Univerzum i Čoveka. Svi ostali simboli su njihove emanacije na drugim ravnima postojanja i poimanja. Proces Izgradnje Hrama je proces Usavršavanja, proces uzdizanja stazama Drveta Života od naj nižih materijalnih sfera ka najsvetlijim duhovnim razinama.

Braća u Loži sede u formi trougla. Oni su emanacija Višeg Trojstva.

Kecelja Intendanta Zgrada je bela i trougaona obrubljena crvenim i zelenim, sa petokrakom zvezdom i tri Joda u središtu koga okružuje trougao u čijim uglovima su slova Bet, Alef i Jod, što su inicijali za Benkurima, Akara i Jakinaha.

Lenta je crvena traka, koja se nosi preko desnog ramena do levog kuka. Na njoj je dragulj, zlatni trougao poput onog na kecelji.

Znak iznenađenja se daje tako što se ruke rašire u formu krsta, zatim se dva palca približe slepoočnicama, uzmakne se dva koraka, pa napred dva uz šta se kaže "Ben Horim" (Sinovi Plemenitih). Postave se ruke da pokriju oči.

Kao Znak divljenja dlanovi ruku se uzdižu ka gore, zatim se leva savija u zglobu dok se gledajući ka negu kaže "Akad" (što znači Jedan, Jedinstvo. To je jedno od imena Boga).

U Znak uznemirenosi polaže se desna ruka preko srca, a leva preko usta, a zatim pod desnu, nakon čega se dodirnu kolena tri puta govoreći prvo "Hai" (Živi) zatim "Jah" (Bog).

Stiskom se prenose Lozinka i sveta reč. Desnom rukom se udara u grudi, polaže je pod levu ruku i konačno se leva ruka stavlja na desno rame. Prvi kaže "Jakinai" (Božanska lepota) a drugi "Juda" (Božanska mudrost).

Naša dužnost je da izučavamo principe Reda, da definišemo zakone i kako se oni odnose na samoga čoveka, na njegovo moralno ponašanje i ispravno mišljenje, kao i sticanje znanja. Uspešna izgradnja unutaršnjeg Duhovnog Hrama zahteva stručnost i usvajanje mnoštva informacija i uvida sa mnoštva izvora. Ne stiče se besmrtnost negde nakon smrti već samo ako sada i ovoga časa živimo u tome i za to. Ako sada živimo za božanstvo i besmrtnost onda smrt neće biti prekretnica već samo promena razine ispoljavanja tog savršenstva. Mi učimo i usavršavamo se svakim našim korakom i stepenom.

Ovaj stepen otkriva da su glavni atributi božanstva Lepota, Mudrost, Milosrđe, Sveznanje, Večnost, Savršenstvo, Pravda, Saosećaj i Kreacija. Dobročinstvo i Naklonost su pouke stepena. Bog je Ljubav i svako delo davanja čini da suučestvujemo u božanskoj prirodi.

9° - IZABRANIK DEVETORICE

Tri stepena koja nose naziv "izabrani" (Elu) su 9°, 10° i 11° i odnose se na potragu za ubicama Majstora Hirama Abifa.

Pošto je Solomon saznao da se izdajice kriju u pećini blizu Jope on je odredio devet majstora da krenu u poteru i da ih nađu. Jedan od izabranih majstora, Solomonov miljenik, je požurio ispred svih i pronašao jednog od ubica. On ga ubode bodežom u glavu i srce i odesče mu glavu, pre čega je izdajnik samo izustio "Nekum" (Osveta je zadovoljena). Iako je Solomon naredio da se njegov miljenik kazni zato što je uzeo pravdu u svoje ruke drugih osam majstora se založilo za njega i ovaj je pomilovan.

Izabrani majstor devetorice se stoga podučava da bude obazriv sa svojom revnošću, ponajmanje da izvršava osvetu nad onima koji zgreše spram ljudskih i božanskih zakona.

Deveti, deseti i jedanaesti stepen čine trilogiju koja inicijatu prenosi nauk samodiscipline i to da je ona jedna od vitalnih karakteristika. Oni se takođe odnose na potragu za izdajnicima, ubicama i na sprovođenje pravde kao i na nagrađivanje vrednih radnika u vidu viših položaja. Ova tri stepena podučavaju o službi i povinovanju nadređenima, uz naglasak na sprovođenju uobičajenih postavljenih zadataka koje ispravno sprovode samo oni koji imaju ličnu disciplinu i doslednost. Takvi ljudi mogu imati autoritet na drugima.

Jer kakve su naše odluke ako smo ishitreni i nepromišljeni? Kako izvršiti zadatke, kako živeti pošten život kada nas nagon ili emocija zbog nečega poremete? Ako nas oblije žar osvete, plamen nekontrolisane strasti, onda nije sigurno da će naša ruka držati dleto mirno, i nećemo moći da klešemo kamen u pravilnu kocku.

Ovaj stepen potpuno pravilno i logično čini nastavak na poukama prethodnih inicijacija i stečenog znanja. Nakon sticanja obaveze da se usavršavamo kroz učenje i rad, majstor kroz aktivno delovanje po uzoru na Velikog Majstora Hirama, sada mora da nauči da je kontrola i disciplina bitan element i da u donošenju odluka čist um, a ne raspršen, mora biti u funkciji donošenja odluka o radu. I ovome je osnova naša sloboda i kako je shvatamo, doživljavamo i koristimo. Sloboda nije anarhija, nije nekontrolisana stihija, nije haos. Sloboda je određena hijerarhijom i Redom. Stoga nije besmisleno sebe uskladiti sa poukama i nalogima koji dolaze od autoriteta. Hijerarhija nije ograničenje slobode, zapravo ona definiše tačno i precizno, spram svakoga, na osnovu njegove prirode i sposobnosti, kako može da ispolji svoju volju, svoju kreativnost, zadatke i sam Rad. Hijerarhija je praktičan red uređen oblicima tolerancije i protokom žive sile nadređenih, koji generalno imaju šire uvide u prirodu stvari, te sprovođenjem rada među ljudima koji slobodno prihvate rad kada uvide da se on sprovodi za ličnu i sveopštu korist. Normalno je da nema govora da neki majstor, nakon, čak i samo, ovih prvih nekoliko inicijacija sebi dozvoli da se povinuje i sledi neku naredbu koja je protivna moralu, vrlini i ljudskom dobročinstvu.

Moglo bi se reći da u izvesnom smislu ova tri stepena govore o učenju koje se u istočnjačkim filozofijama definiše kao Karma. Karma svakog dela, svakog rada ima svoju posledicu, prema tome oni koji su "ubili majstora" normalno, čak i kad beže, mogu očekivati da ih snađe, pre ili kasnije, kazna za njihovo delo. Ipak, kao što Gospod reče "Osveta je moja!" po ugledu na njega i sa vladarskim, duhovnim pravom Više Duše, Solomon je zahtevao da on sprovede izvršenje kazne. Karma izdajnika je teška i stiže ga. Njegov naum i njegova iskvarena verovanja, lažna "vrlina" su kažnjeni ubodima. A glava mu je odrubljena jer je izneverio čak i učeničke zavete. Baš zbog poštovanja viših aspekata vlastite duše Solomon zahteva da se majstor kazni zbog svoje ishitrenosti, a baš zbog njegovih vrlina i baš zato što je kazna precizno i tačno sprovedena on je pomilovan. On je bio ruka sudbine, ruka Karne. Solomon je to priznao. Ipak, nauk je da samodisciplina u momentima odluke igra važnu ulogu.

Uobičajeno Karma se svodi na ono "šta seješ, to ćeš žnjeti", što generalno jeste istina. Mora se shvatiti da sama Karma nije zakon koji sili ljude i samo ih kažnjava, ona je kosmički princip koji deluje kao refleksija one prirode koju ispoljavamo. Karma je onaj Rad koji prihvatimo da izvršimo u životu, ako je to izdaja i ubistvo, normalno je da moralni i ljudski zakoni zahtevaju da se požnje to što se posejalo. Izdajom i ubistvom svaki trag inicijacije se izbrisao, pogažen je nauk, pogaženo znanje, pogažene su vrline, obesvećena istina, uskraćena je sloboda koliko sebi toliko i drugome. Karma nas stavlja pred ogledalo i vidimo naš vlastiti odraz.

I opet se svodi na to da je problem u neznanju i da je samo neznanje neprijatelj ljudske slobode. Potsećamo se ovoga uvek, da nije neznanja ne bi se donele pogrešne odluke. Patnja, žaljenje i osećaj krivice su božanska "sudbinska" kazna koja više muči od same smrti. Sama smrt je brzo okončavanje nečije greške, dok su muke samoprezira i krivice nada da se duša može vratiti na pravi put Učenja i samospoznaje.

Zakoni društva i države nisu proizvoljno doneseni, oni su uspostavljeni zbog sveopšte koristi. Oni su samodisciplina tog društva koja je definisana da bi ono moglo da se ponaša i funkcioniše po svom naumu, po svojoj prirodi. To je definisanje granica slobode, ali ne u smislu sputavanja slobode i ograničavanja od nekih domena, već precizno sprovođenje i postavljanje uslova za ispoljavanje slobode koja odgovara tom društvu. Kada društvo, država znaju šta žele, onda to teže i da sprovedu, ne nekontrolisano, ne haotično i na silu, već putem principa discipline, a ta disciplina i samousmerenje je vođeno moralnim zakonom, verom u Boga i Istinu iz kojih proističe Red, i prema čemu se i čovek i društvo kreću u svom Usavršavanju.

Važno je i ne postati rob nekim idejama, jer i sami vidimo da kretanjem kroz ove stepene Škotskog reda svaki nauk i znanje može biti prevaziđeno i nadograđeno višim principom koji ima svoj duhovni i moralni stav, te zakon koji dalje omogućava Usavršavanje koje vodi dubljoj samospoznaji. Moramo imati snage da se borimo protiv neznanja i netolerancije za dobrobit civilizacije i naše vlastite intelektualne slobode. Naša je dužnost da moralno

uzdignemo našu savest, da prosvetlimo naše umove i duše da bi aktivno saučestvovali u razvoju drugih ljudi.

Znak ovog stepena je reminiscencija osvete i izvodi se kao napad na čelo i grudi drugoga pri čemu se ovaj zaklanja rukom, oba pokreta su praćena rečju "Nekam". Znak prepoznavanja upućuje na izvršenje same kazne bodežom (bodež je simbolično pripisan elementu Vazduha, koji je od sfere Uma i Intelakta, što znači da naum vodi izvršenje dela) kao i na odobravanje tog dela. Rukovanje zahteva da se pruži ruka ali sa uspravljenim palcem, što samo po sebi simboliše disciplinu, ali i napredovanje u duhu. Lozinka je ""Begongal-Kol" (Gnusno svima - jer delo ubistva i izdaje jesu to za normalne ljude), a sveta reč je "Nekam" tj. Osveta.

Lenta stepena je ukrašena sa devet crvenih rozeta kao znamenje posebnih vrлина naglašanih u ovom stepenu, a to su uljudnost, posvećenost, postojanost, poštenje, jasnoća, iskrenost, velikodušnost, samodisciplina, heroizam i patriotizam.

Zadatak Izabranog Majstora je da pomogne u ispravljanju loših stvari u svetu. Seme zla i dobrote je u svesti ljudi a kada njihova dela poremete društvo naša je dužnost kao etičkih bića da učinimo da se ovakve stvari poprave. Greška nema granice u svojim domenima, pa je naša moralna obaveza ustvari naše oružje u Obredu važno koliko i fizička hrabrost.

Mi radimo i učimo i u samom procesu Usavršavanja mi naša znanja i pouke o moralu i vrlinama prenosimo drugima da bi i oni imali mogućnost prosvetljenja i prosvećenja. Uzdizanje ljudi da budu usklađeniji sa slobodom i znanjem je najveći pojedinačni zadatak Škotskog Obreda. Mi moramo ohrabriti ljude da prihvate moralni zakon i da sprovode ono šta su na sebe preuzeli u korist društva. To može biti težak zadatak, sa ličnim opterećenjem, ali korist opštem napretku je oduvek bila i važnija od samog pojedinca. Energija jednog čoveka je važan faktor za opšti napredak i naša istorija je puna svedočanstava o herojima i umnim ljudima koji su bitno, čak i po cenu lične žrtve, činili sve da svetu donesu dobro. Ovo su heroji, istinski vitezovi Svetlosti - oni koji su sebe pronašli i svesno sprovode Veliki Rad.

10° - SLAVNI IZABRANIK PETNAESTORICE

Šest meseci nakon događaja opisanog u prethodnom stepenu, petnaestog dana meseca Tamuza, saznalo se da dva preostala izdajnika koji su ubili majstora Hirama pobegoše i skriše se u Gath, gde se zaposliše u rudniku Ben Dekera. Kralj Solomon odmah odabra petnaest Majstora (među kojima behu i devetorica prethodno izabranih) da ih uhvate. Nakon pet dana potrage oni ih pronađoše i zarobiše te ih sprovedoše u Jerusalim gde su bili zatočeni u kuli Akizar. Pogubljeni su sledećeg jutra.

Koja nam je pouka od ove simbolične priče? Naše osobine, koje ne znamo, koje čak mogu biti i mane, skrivaju se duboko u nama. Radom na svom Usavršavanju mi otkrivamo te osobine, upoznajemo ih i iznalazimo kako ćemo se ophoditi spram njih, u zavisnosti kakve su to osobine. Mana kojih smo svesni moramo se odreći, jer njihovim sagledavanjem uviđamo kojiko su one prepreka na duhovnom putu, a ostale osobine samo moramo pravilno koristiti i poštovati pošto su svakako neophodni delovi celine nas samih.

Solomon kao simbol duhovnog autoriteta je onaj koji sa više razine definiše odnos spram osobina u nama. Ne možemo delovati iz puke pristrasnosti ili odbojnosti spram neke osobine. Veliki Neimar nas nije sačinio ovakvima bez nekog višeg nauma koji moramo shvatiti. Pa i vrline i mane ne treba da nam budu ograničenja da ih stavimo u spregu i da koriste opštem dobru čoveka i društva. Kako onda koristiti mane? Mi ih ne trebamo sprovoditi, ali ih moramo asimilirati kao pouku i akcenat pažnje da vrline ne bi zaspale, i da cela duša ne bi zanemoćala i postala inertna.

Preterana, nekontrolisana ambicija stvara tiraniju i despotizam. Fanatizam stvara netoleranciju i proganjanja svega onoga što ne odgovara zamisli tog jednog dela nas, ili jedne jedinice (ili grupe) spram društva. Ambicija stoga može biti i vrlina i mana. S jedne strane ona je elan za rad, elan pokrenut višim idealom, kada se u tome pretera na račun slobode drugih ljudi onda nastaje tiranija. Preterana ambicija na račun samoga sebe može da vodi u samoozleđivanje, zastranjivanje i ludilo. Fanatizam je samo ekstrem osobine posvećenosti intenzivirane disciplinom i odlučnošću. Jasna je razlika.

Možemo li biti tolerantni spram netolerantnosti? Sama tolerancija ne znači i popustljivost. Kada bi popustili pred svakim naletom vetra bili bi oduvani povetarcem. Kada bi pustili da svako nepromišljeno gazi datu reč živeli bi okruženi lažima. Kada bi bili popustljivi spram nametanja nerazumnih ideja i zadataka koji ne odgovaraju našoj prirodi i koji ograničavaju našu istinsku volju i prirodu bili bi robovi. Tolerancija nije popuštanje već poštovanje. Poštovati tuđe misli, reči i dela znači biti tolerantan, to je osnova za zajedništvo i bratstvo. To je potka koja povezuje dobre institucije i društva. Oni, svako za sebe ispoljavaju vlastitu prirodu i kreativnost, a kao celina su usklađeni svako u svom domenu.

Slobodni zidari su suprotstavljeni neznanju, fanatizmu i tiraniji. Naša je dužnost da se sa time borimo. Da bi se borili sa tim ograničavajućim silama mi sami moramo biti obrazovani, tolerantni i otvoreni za slobodu misli.

Rat protiv takvog fanatizma se odvija sa obrazovanjem, prosvećivanjem i vrlim delima. Razvijanje obima poštovanja spram ljudskih različitosti je razvoj naše tolerancije. Ta raznovrsnost nije potekla niodkoga drugog do od Velikog Neimara i mi se pre moramo potruditi da shvatimo njegovo delo nego da, ako nam nešto nije po našem naumu i ideji, to ograničavamo i satiremo.

Lozinka ovoga stepena je "Eliam", što znači Božiji ljudi. Nisu li to oni koji slede božije zakone vrline i morala? To su oni koji se zaranjaju duboko u sebe i otkrivaju čime ih je to sve Bog obdario.

Svete reči su "Zerbel" i "Benijahu" što ezoterički možemo tumačiti kao Seme Boginje i Sinove Boga, što nije ništa drugo do aspekt ujedinjenja Mudrosti i Razumevanja u nama. Samo takvi možemo biti Božiji ljudi.

11° - UZVIŠENI IZABRANI MAJSTOR

Ovaj stepen, takođe zvan Uzvišenih dvanaest izabranika ilustruje nagradu koju je Solomon dodelio dvanaestorici od petnaest majstora koji su tražili i uhvatili Hiramove ubice. Dvanaestorica su izabrani jednostavnim slobodnim izvlačenjem imena iz posude, urne, i dodeljena im je titula i vlast. Oni su dobili ime Princ Istine (Emet) i dodeljena im je vladavina nad dvanaest plemena Izraela.

Ovaj stepen simbolizuje transformaciju od tuge za pokojnikom ka novom poletu za životom. Ime "Emet" se takođe prevodi i kao "Istinski čovek, pravedan, pošten, iskren i posvećen Bogu".

Nakon što je ideal velikog čoveka potpuno poprimitelj u našu dušu, mi nemamo za čim da žalimo. Njegov ideal živi u nama. Njegova pouka je u našem umu. No, mi nismo idolopoklonici niti sledbenici nekog pojedinca već smo svi za sebe i za društvo posvećeni svom i opštem napretku. Usavršavanju ka spoznaji sebe i spoznaji Boga.

Mi učimo iz života, a svesni smo da slobodno zidarstvo ne može samo biti sprovedeno u okviru dobro zatvorene i obezbeđene Lože, mi naš rad sprovodimo u svetu. Masonstvo je rad. Biti iskren, pošten i pouzdan, biti šampion među ljudima, takvi su Majstori koji su uzdignuti na ovom stepenu. Proces usavršavanja je kontinuum, imajući u vidu da se čovek razvija na osnovu vlastitih saznanja i iskustava, kao i prihvatanja pouka Braće i društva, znamo da Masonski rad ne može biti dovršen dok svi ljudi ne dosegnu punu spoznaju svoje prirode i prirode Univerzuma.

Mistično, reklo bi se, ovo usavršavanje celog čovečanstva bi ga uzdiglo do Zvezda. I sam broj Izabranih Prinčeva Istine je dvanaest, kao što je to broj dvanaest kuća Zodijaka. To su zvezdane kuće, kuće usavršenih i prosvetljenih zvezdanih duša. Ovih dvanaest prinčeva jesu Vođe naroda ove planete, njihovi Mačevi Istine su uzdignuti i ujedinjeni u jednoj tački, sa jednim ciljem, a to je služenje Istini i Pravdi, služenje Čoveku i Čovečanstvu.

Život je škola morala i duhovnosti. Sve lekcije ove škole podučavaju vrlini, sreći i budućoj egzistenciji. Kao Masoni mi poimamo celo čovečanstvo kao svoju veliku porodicu. Naš rad se ne može okončati dokle god postoji iko kome možemo pomoći u samospoznaji i Usavršavanju na duhovnom putu. Mi istrajavamo u rešavanju problema sveta, mi smo povezani idejom Jednakosti, Slobode i Bratstva.

Lenta je crna a na njoj je plameno srce na kome piše "Vincere aut Mori". Znak se daje prekrštanjem ruku na grudima, sa izbačenim palčevima. Prilikom rukovanja prihvata se palac ruke koja je sklopljena uz razmenu tri reči Berit, Neder i Šelemot. Zatim desnom rukom sledi pritisak palcem na zglob srednjeg prsta. Stezanje palca i njegovo naglašavanje je znak pune duhovne aspiracije i autoriteta. Lozinka stepena je Stolkin (Tekuća voda) i Amar-Jah (Reč Božija). Sveta Reč je ADONAI. Sve je posvećeno Bogu.

12° - VELIKI MAJSTOR ARHITEKTA

Tema ovog stepena se menja u odnosu na prethodne stepene Škotskog Obreda od poučavanja čistoj moralnosti ka upućivanju u filozofska sagledavanja. U tom kontekstu moralne pouke jesu uključene ali u smislu spekulativne veštine, ne odnose se na oruđa za rad operativnih solobodnih zidara već sagledavaju instrumente koji se koriste za merenje, definisanje odnosa, određivanje uglova, umnožavanje. Ovaj stepen se odnosi na uspostavljanje škole duhovne arhitekture i daje naglasak na geometriju.

Ovakav sled u procesu usavršavanja u Loži Usavršavanja ima potpuno specifične konotacije koje se odnose ne samo na razvoj morala u čoveku i njegovu vezu sa legendom o izgradnji Hrama, već nosi duboku usaglašenost sa specifičnim energijama i ravnima koje se jasno prepoznaju kao pouka o Drvetu Života. Ta pouka je usavršavanje i iniciranje po sferama Drveta i stepenovi usavršavanja, koliko god da su usaglašeni sa opštim "velikim" tokom, sami po sebi predstavljaju progresiju inicijata kroz celo Drvo Života.

4°	Tajni Majstor	Malkut	<i>Jesod</i>
5°	Savršeni Majstor	Jesod	<i>Kof</i>
6°	Intimni Sekretar	Hod	<i>Reš</i>
7°	Predsednik i Sudija	Necah	<i>Hod</i>
8°	Intendant Zgrada	Tifaret	<i>Peh</i>
9°	Izabranik Devetorice	Geburah	<i>Cadi</i>
10°	Slavni Izabranik Petnaestorice	Hesed	<i>Oin</i>
11°	Uzvišeni Izabrani Vitez	Binah	<i>Samek</i>
12°	Veliki Majstor Arhitekta	Hokmah	<i>Necah</i>
13°	Kraljevski Svod Solomona	Keter	<i>Nun</i>
14°	Veliki Izabranik Potpuni i Svetli Zidar	Ain Sof Aur	<i>Tifaret</i>

Nemoguće je opisati samo usavršavanje ako se ono ne odnosi na celo Drvo. Da to nije tako ni proces ne bi bio potpun. Stoga na svojoj ravni, koja se kao faza u napretku kroz stepenove Škotskog obreda, ovaj deo tzv. Loža Usavršavanja potpuno odnosi na potpuni tok uzdizanja uz Drvo Života, što je i po samoj kabalističkoj doktrini put napretka ljudske duše u njenoj evoluciji, u sticanju mudrosti, moći i samosvesti ka probuđenju u Beskrajnu Svetlost.

Razmatrajući i same faze kroz koje se prolazi u Loži Usavršavanja možemo prepoznati da inicijat dobija saznanja koja su kroz različite stepenove grupisana na specifičan način. Sam uvod u napredovanje kao Tajni Majstor inicijat se susreće sa savršenim duhovnim simbolima Večnoga. Nakon toga slede tri stepena, koji odgovaraju sferama "niže" trijade Drveta Života i oni prenose na svoj način direktnu pouku, kako kroz Legendu tako i kroz primenu stečenih znanja. Sledi nakon toga grupa od tri stepena koji su direktno povezani sa "središnjom" trijadom Drveta Života, sa Snagom, Mudročću i Lepotom, a oni svaki za sebe predstavlja stadijum "Izabraništva" i stadijum koji govori inicijatu kako da spozna i primeni svoje uzvišenije Moći i

sposobnosti koje jeste sposoban da ispolji kao usavršeniji Čovek. U ovom momentu, u procesu usavršavanja inicijant simbolično biva suočen sa prelaskom kabalističkog "Ponora" koji simbolično odvaja najvišu trijadu Drveta Života od nižih sfera i time opisuje distinkciju između Duhovnog i Uzvišenog u odnosu na osobine koje su bile sam proces usavršavanja i buđenja.

Tri stepena koja slede, Uzvišeni Izabrani Vitez, Veliki Majstor Arhitekta i Kraljevski Svod, nisu toliko Usavršavajući koliko su stepenovi u kojima se inicijant u simboličnom putu napretka sreće sa Uzvišenijim Misterijama. Inicijant je u njima već razvijen moralno i intelektualno, posvećen je Radu, posvećen je svom i sveopštem napretku, ipak u tom svom Majstorstvu on sada spoznaje suptilne finese energija naj viših sfera koje deluju i čine Univerzum.

Vrhovna trijada Drveta Života, kada se sama po sebi simbolički posmatra i predstavlja odnos Božanstva spram ljudske duše, koja jeste napredovala, ali sada u tom svom duhovnom kvalitetu mora i da deluje kao superiorni element na svim razinama. Inicijant je Majstor kraljevske umetnosti, kao Uzvišeni Izabrani Vitez je sagledao i svestan je svojih moralnih moći, pa i obaveza koje proističu iz toga. Kao Veliki Majstor Arhitekta on sagledava simbole koji čine kraljevsku umetnost. Sama Mudrost kabale koja korespondira ovom stepenu i jeste ravan na kome je samosvest o elementima koji čine Čoveka. Inicijant je jasno svestan šta svaki simbol znači i šta predstavlja kako u njemu tako i u Univerzumu. Proces usavršavanja je još uzvišeniji dosezanjem Kraljevskog Svoda koji je korespondentan vrhovnoj sefiri koja je Kruna Drveta Života.

Specifičnost Usavršavanja je i njen istinski vrhunac, koji smo u "velikom" nizu stepenova dodelili sefiri Tifaret, koja je mesto Lepote, harmonije i Svetlosti. Tifaret je središte celog sistema i mesto je potpune ravnoteže. To je mesto probuđenosti čoveka u solarnim energijama Logosa. U smislu Lože Usavršavanja, simbolično mason je uzdignut na ravan Beskrajne Svetlosti i dodeljuje mu se titula Velikog Izabranika Potpunog i Svetlog Zidara. Uzvišena je i ta relacija Tifareta i Ain Sof Aura, tj. Lepote svetlosti ispoljene u čoveku sa Svetlošću Velikog Neimara. To je odnos simboličnog i stvarnog. To je odnos Mikrokosmosa sa Makrokosmosom, odnos Čoveka i Boga.

Ovime je slobodni zidar primio sve simbole inicijacije, predložene su mu sve faze procesa napretka na duhovnom putu. Došao je do punine svoje obuke, sam proces učenja je okončan, sada je pred njim potpuno svesno angažovanje, a ne samo simbolično, angažovanje i posvećenost napretku.

U ovom, dvanaestom stepenu, Veliki Majstor Arhitekta, legenda podučava da je Solomon nakon smrti majstora Hiram Abifa (Khuram Abaija) odredio Adonirama, sina Abde, da bude njegov jedini naslednik i predstavnik. Ovo mesto i naimenovanje je načinjeno da bi se osigurala jedinstvenost u radu, živost u sprovođenju odluka i nagrađivanje za one koji to zaslužuju po znanju i veštini. I ova tri "razloga" na kojima se zasniva ovaj stepen imaju svoju osnovu u trostrukom smislu tri osnovna simbolična stepena masonerije. Rad se nastavlja, sprovode ga, potpuno organizovano i dosledno tradiciji,

sami "učenici", organizacija se sprovodi preko "Pomoćnika" a svime upravljaju kroz svoju veštinu i umešnost "majstori" masoni.

Nastavlja se tradicija, nastavlja se Rad, nastavlja se izgradnja Hrama, nastavlja se usavršavanje čoveka, nastavlja se proces samospoznaje, nastavlja se proces evolucije, nastavlja se štovanje Velikog Neimara Svih Svetova.

Jedan Veliki Majstor je otišao na večni Istok, drugi je, njemu ravan, Prvi među jednakima, preuzeo njegovo mesto u upravljanju Radovima, u upravljanju Ložom.

Vrline mudrosti su u nauci i veštini, iz njih izvire, i uzvišene su jer kroz mudrost stupamo ka Večnome. To je put inicijacije, kroz Razumevanje, kabalistički Binah, u kome smo odani radu Bratstva, i bratskoj bliskosti, preko Mudrosti, kabalističkog Hokmaha, koja prožima veštinu kojom se sprovodi Rad, do Krune Večnoga. Simbolično shvatamo da te osobine treba da nas krasi, filozofski ih primamo u sebe, u svoj Život, duhovno smo tome posvećeni i vršimo taj Rad. To je uzvišena aspiracija koja se ostvaruje kroz iskustvo a ne samo kroz znanje. Ne može se samo znanju dodeliti vlast, ono samo može i mora biti potpora samosvesti i duhovnog boljitka, dok ceo čovek mora sebe da posveti Putu Inicijacije, putu i Radu izgradnje Velikog Hrama.

Inicijant je takođe svestan jedne stvari u svem znanju koje je stekao, koje intelektualno poseduje. Mudrost kao osobina koja nadkriljuje to znanje ne dolazi sama od sebe, ona je darivana od Boga kao krvintesecijalna osobina koja oplemenjuje svaki naum, a svako znanje, koje bi samo po sebi bilo beskorisno ako se ne primenjuje na Rad, biva usmereno egzaktnom svrhom Velikog Rada.

Mudrost i veliko znanje daruju čoveku svojstvenu uzvišenu čast, koja se plemenito mora pojmiti, primiti i živeti, daruju potrebu za diskreциjom i skromnošću, kao i razumevanje koje je potrebno kao katalizator procesa sprovođenja nauma tj. Volje koja sve pokreće.

Mudrost nije Mudrost ako ne podučava poznavanju Boga. Mudrost daruje besmrtnost. Naša je dužnost da se usavršavamo i tražimo tu Mudrost u našem znanju. Jer od samog početka mi tragamo za Svetlom i vodi nas maksima: "Spoznaj Samoga Sebe".

Ali, da ne bi bili izgubljeni samo u znanju i intelektualnom poznavanju učenja, masoni moraju to sagledati u svom životu. Imamo li kontrolu nad vlastitim životom? Koliko smo sposobni, na osnovu kog znanja smo usmerili svoj život, koliko smo vešti u rešavanju problema, koliko smo majstori u tome?

Ovaj stepen podučava Masona da razmotri probleme društvenog života, da život koji ima živi u ovom svetu, i da je deo tog društva koje je u stanju da usmeri svojim osobinama, svojim znanjem, svojom sposobnošću da se prilagodimo okruženju, bliskim ljudima ili međuljudskim odnosima i

snalaženjem u specifičnim životnim okolnostima. Važno je da Mason stekne mudrost da bi podario više počasti i digniteta ljudskoj rasi.

Ma koliko Mason bio usavršen, duhovno probuđen on ne zaboravlja da je i dalje, uvek, deo Simbolične "Plave Lože" kroz koju može i treba da prenosi svoju mudrost drugoj Braći.

Nekoliko važnih instrumenata određuje simboliku znanja ovog stepena. **Različiti šestari** nas podučavaju da su život i vreme koje obuhvata samo tačka u centru beskonačnosti, dok je obod Božanski atribut beskraj. **T-lenjir** ("glavaš") podučava da moramo biti uviđavni, sigurni i nekolebljivi, a da smirenost uma i temperamenta donose dobrobiti Masonu. **Visak** podučava da Mason treba da bude uspravan i osiguran u uporištu, iskren i otvoren prema svemu, odgovoran i razuman u ponašanju, kao i tačnom i preciznom izvođenju Rada. **Običan lenjir** daje nauku da ne živimo samo za sebe već i za druge, kao i da je važno biti pravedan i precizno odmeriti meru službe sebi, našim porodicama, našim prijateljima, našim komšijama i našem društvu. **Razmernik** podučava da moramo umnožavati naša dobra dela, štedeti ono što treba sačuvati zbog potreba onih kojima to treba više nego nama i iznaći šta je dobrobit i blagoslov u teškim časovima nepogoda u životu. **Uglomer** daje pouku da moramo da se pokrenemo i razrešimo veliki problem koji nam predstavlja Univerzum i koji je činioc našeg postojanja, da steknemo znanje i shvatimo svekolike istine Filozofije i da ih uz to slobodno darujemo to znanje drugima.

I ova pouka se ezoterički shvaćeno, odnosi na poimanje svetog simbola Heksagrama. To je po svojim analogijama takođe pouka o elementima koje Duša sadrži, i na osnovu kojih se ona određuje u svom delovanju u svetu. Sami instrumenti bi bili beskorisni nekome ko nema znanje da ih koristi, same osobine nisu i vrline ako nisu angažovane za opštu dobrobit. Kabalistički i ovime je preneto učenje o sferi Ruaha, ljudskog uma, niže i više duše koji su određeni u svojim energetskim potencijalima osobinama koje pravilno određuje koji deo nas samih je zadužen za šta. Samo znanje, tj. poimanje tog znanja je prvi korak u poništavanju "neznanja" a iz toga proističe sposobnost da se umešno i vešto živi u ovom svetu. U tome Šestar je u vrhu kao specifična tačka koja određuje domene delatnosti svih drugih oruđa, tj. naših osobina, kao i sfera ispoljavanja Univerzuma.

Sa druge strane ovih šest instrumenata mogu takođe predstavljati i pet elemenata pentagrama, u čijem središtu je tačka, a oko koga je krug. Visak mora imati čvrstu potporu na zemlji i sigurnu ruku koja ga drži. T-lenjir ne sme da se uzdrma emocijama već mora biti siguran u svom usklađivanju ljudskih osećanja. Običan lenjir ne treba da bude korišten zarad pukog vazdušnog intelektualnog besmislenog igranja, a razmernik intenzivira vatrenu energiju našeg rada. Uglomer je odrednica naše ljudske i duhovne Volje i prirode koja nas pokreće na putu samospoznaje i koja nas održava na tom Putu.

Pet su i stilova u kojima su izvajani i izrađeni stubovi Masonstva. Njih predstavljaju pet slova. C.D.T.I.C. - Kevend-grandiozni, Devak-jedinstvo, Tokat-snaga, Jofi-lepota, Hilah-savršenstvo. To su i inicijali pet redova

stubova -Korintski, Dorski, Tuskanski, Jonski i Kompozitni. U tome su pet elemenata čoveka i Svemira. Zemlja za Kompozitni, Vazduh za Tuskanski, Voda za Jonski, Vatra za Dorski, kao i Duh za Korintski. Kroz njih se vidi i veza sa moćima ravni Drveta Života. Dorski stub za Snagu Geburaha, Jonski stub za Mudrost Heseda, Kompozitni za Necah, Tuskanski stub za Hod, a harmonija i lepota su od Korintskog stuba.

Šta je uopšte taj stub? To je veza tla i neba. Potpora višeg u nižem, to je kanal kroz koji Moć Boga kreira Svet sa Viših Razina, to je Srednja Staza kojom se čovek uzdiže uravnoteženo u samospoznaji.

To je Čovek. To je Univerzum. Oni su Jedno. To je Jedna kreacija Velikog Neimara koje se ogleda u dvojnosti i veličanstveno uređenom mnoštvu.

Mudar čovek će čuti i uvećati svoje znanje, a čovek u razumevanju će doseći nameštenje mudrog savetništva. Shvatiti poslovicu i interpretaciju je mudrost starih mudraca koju su oni dali u naizled opskurnim rečima. Gospod daje Mudrost, a kada ona dospe u srce donosi prijatnost duši. Diskrecija očuvava, razumevanje podržava i shvatićemo pravednost, sud, odmerenost i svaki dobar put. Poželi i dobićeš Razumevanje. Pozovi Boga i kreni mu u susret, a on će stati na pola puta ka tebi u susret. Tražimo Mudrost pre i više nego blaga ovoga sveta, jer u Mudrosti je Gospod zasnovao čoveka i ovaj svet. Razumevanjem je uspostavio Nebesa.

To je istinska svetlost Masonstva. Onaj ko se povinuje masonskim zakonima će je naći. Ovaj stepen, kako ga spoznajemo, je dodeljen Adoniramu, kada je on određen za Glavnog Arhitektu u Hramu i kao takav naslednik Hirama Abifa, nakon što je bio šef petorici nadzornika zgrada i nakon što je njegova veština i poznavanje arhitektonske nauke ispitano kada se on pokazao kao superiorniji nad drugima.

Nekada ovo beše ceremonija postavljenja na ovo mesto nad drugima, zatim to postade počasni stepen, koji se prvo dodeljivao Nadzornicima, a potom Izabranicima kao znak njihove časti i posebnosti.

Kako je napredovao drevni Slobodni Zidar je prestajao da radi sa instrumentima radnika a preuzimao je one od Arhitekture i geometrije. Kako je napredovao prelazio je grane geometrije i matematike koje su zaokupljene ovozemaljskim stvarima ka matematici nebesa i duhovnih sfera. Mi se više ne bavimo geometrijom i matematikom kao naukama, niti očekujemo od inicijata da ispolji znanje o njima. Za nas instrumenti geometrije, sve figure, ravni i sfere određene njima imaju simbolično i filozofsko značenje. Principima slobodnozidarske moralnosti mi napredujemo prema filozofiji, Mudrosti, i svaki stepen je određen tim smerom. Napredovanjem na stepen koji je stekao Adoniram i mi moramo preuzeti obaveze koje on dodeljuje.

Koja je lozinka Velikog Majstora Arhitekta?

To je BADBANAIN.

Koji je on sam, Majstor Arhitekta. Usavršen i Samopotvrđen.

A koja je reč Velikog Majstora Arhitekta?

To je ADONAI.

Bog, Svevišnji, Veliki Neimar Svih Svetova.

13° - KRALJEVSKI SVOD SOLOMONA

I.

Trinaesti stepen Škotskog Obreda Slobodnog Zidarstva je zvan Kraljevski Svod ili Kraljevski Svod Enoha, kao i Kraljevski Svod Solomona pošto je baš on naredio da se pronađe skrivena dvorana koja je bila pod ruševinama drevnog hrama partijarha Enoha, koji ga je napravio pre Potopa. Tokom radova na hramu kralja Solomona, tri radnika su otkrila dvoranu koju je napravio Enoh. Otkriveno je devet podzemnih komora, Svetih Dvorana u koje je Enoh odložio svetu zlatnu Deltu na kojoj je bilo zapisano ime Tetragramanona i Sveto i Neopisivo Ime Boga.

Simbolično, patrijarh Enoh predstavlja duhovne korene rase ljudi, korene koji su kao zaveštanje u dubini nesvesnog pohranili za čoveka koren saznanja, koren vibracije koja čoveka na putu samospoznaje uvodi u misteriju božanske svetlosti, u misteriju božanske prirode. Solomon kao čovekovo nadsvesno Biće, nakon rušenja Prvog Hrama, koji je simbol spoljnog štovanja, simbol materijalnog obožavanja Boga, podiže Drugi Hram koji je simbolično Hram Duhovnosti.

Otkrivanje devet komora nas upućuje na devet sfera, devet sefirota Drveta Života koji su u procesu Usavršavanja činili proces inicijacije. Ipak, samo ono vrhovno u nama je u stanju da otkrije puninu ovih devet stadijuma inicijacije i u svom dosezanju savršenstva dolazi do spoznaje o Bogu, dolazi do spoznaje da čovek može da pojmi Boga i da kroz poznavanje njegovog Imena bude i Jedno sa njim.

Zlatna delta je solarni simbol trojstva, a tri radnika su trojstvo u čoveku, ustvari sama tri simbolična, radna, stepena Plave Lože.

Vrhunac Usavršavanja je simbolično dosezanje Krune Drveta Života, same Tačke Svetlosti u kojoj Bog razotkriva svoju prirodu Čoveku, Svetlost u kojoj čovek ne može da pojmi svoju odvojenost od Boga. Jer ta Svetlost je Jedna.

II.

Ovaj stepen je, činjenično, klimaks Neopisive Masonerije, Lože Usavršavanja.

Ovo je priča stepena.

Enoh, sin Jaredov, je šesto koleno od Adama. Ispunjen ljubavlju prema Bogu on je vodio ljude sa čašću i dužnošću. U viziji Božanstvo mu se prikaza u vidljivom obličju čistog zlatnog trougla i reče mu: "Hanoče, ti si želeo da saznaš moje istinsko ime: uzdigni se i sledi me i saznaćeš ga."

Enoh sledeći viziju kao svoju inspiraciju putovaše u potrazi za planinom koju je video u viziji dok umoran od potrage ne stade u Kananskoj zemlji, koju

su već naseljavali adamovi potomci. Tu je zaposlio radnike i uz pomoć svoga sina Metusaleha iskopa devet komora, jednu ponad druge u čijem je vrhu bio svod, baš kako je video u viziji. Najdublja beše iskopana u čvrstoj steni. U vrhu svake komore on ostavi uzak procep koga zatvori kvadratnim kockom, a nad najvišim on izgradi skromni hram bez krova od visokih neobrađenih stena, u slavu Velikog Neimara Univerzuma.

Ponad trougaone ploče od zlata, ukrašene mnogim draguljima on ureza neopisivo ime Boga i položi tu ploču na lice kocke od ahata.

Niko nije znao za polaganje ovog vrednog blaga, koje će ostati neotkriveno, preživeti čak i Potop, za koga je Enoh znao da će uskoro da prekrije svet. Enoh pokri ovu podzemnu građevinu, čak i stenu sa velikim gvozdenim prstenom podom njegovog primitivnog hrama.

Zatim, budući uplašen da će svo znanje umetnosti i nauke nestati u univerzalnom potopu on izgradi dva stuba na brdu, jedan od bronzine da podnese vodu, drugi od granita da podnese vatru. Granitni stub je ispisan hijeroglifima koji opisuju podzemne odaje, a na bronzanom bazično znanje o umetnosti i nauci.

Granitni stub je bio porušen i odnesen silom vodene mase, ali bronzani je stajao čvrsto i njega pronađe Noa. Od tada ime boga ne beše znano sve do časa kada ono beše saopšteno Mojsiju u Egiptu. Do tada zvan je El Šadai, Bog Svemoćni, a zaista on je Ehejeh, "Ja jesam".

Mojsije je zapisao ovo ime na zlatnoj ploči koju je smestio u zavetni kovčeg. Ime su znali samo Aron i Jošua, a zatim je ono objavljeno Vrhovnim Sveštenicima.

Kasnije u vreme Otniela u bitci protiv kralja Sirije oni koji su nosili zavetni kovčeg behu ubijeni, a sam kovčeg izgubljen. Nakon bitke Izraelci tragajući za njim behu vođeni lavljom rikom. Kada su ga pronašli videše da lav čuva kovčeg i da drži zlatan ključ u ustima. Kada su pristupili Visoki Sveštenici i Leviti on položi ključ i ode. Nakon toga zauvek se na rizničarevom ključu nalazio natpis "In are leonis verbum invenii" (U lavljim čeljustima ja nađoh reč).

Zlatnu ploču su istopili Filestinci, koji ga se domogaše tokom bitke, te su od toga načinili obličje boga Dagona.

David je nameravao da izgradi hram Bogu, ali prepusti taj poduhvat svom sinu Solomonu. Onaj izabra mesto blizu Jerusalima, ali pronalaženjem porušenih stubova Enohovog hrama i pretpostavljajući da su oni ostaci porušenog hrama nije želeo da gradi na obesvećenom mestu te izabra planinu Moriju da na njoj gradi Hram istinskom Bogu.

Pod ovim hramom on izgradi svetu dvoranu do koje se dolazilo kroz osam drugih dvorana, sve pod zemljom, a do svake se dolazilo kroz jedan uzan prolaz. U devetoj komori je postavljen iskrenuti stub Lepote od belog

mermera na koju su nameravali da postavе kovčeg. U ovoj odaji Solomon se sastajao sa kraljem Hiramom i majstorom Hiramom Abifom koji su jedini znali gde i kako se unutra ulazi.

Solomon je predložio da se izgradi Hram Pravde i izabra mesto gde je stojao Enohov hram. Gibulum, Joabert i Stolkin behu određeni za raščišćavanje terena, ali oni otkriše nešto vrlo zanimljivo. Otkriše kamen koji je pečatio prolaz u podzemne komore.

Misterija ovog stepena je izložena, a ona sama prethodi mističnom otkrovenju sledećeg stepena Škotskog Obreda. Posebna je pouka u ovome.

III.

Devet svodova se nazivaju Prvi Uzrok, Postojanje, Bog, Besmrtnost, Sreća, Tolerancija, Moć, Milost i Radost.

Bog je Prvi Uzrok.
Bog je Život.
Bog je Moć.
Bog je Večan.
Bog je Beskrajan.
Bog je Jedan.
Bog je Ljubav.
Bog je Mudrost.
Bog je Pravda.

U ovome je dalja potvrda prenošenja kabalističkog znanja kao procesa inicijacije i usavršavanja putem napredovanja u spoznavanju sfera Drveta Života.

Oni koji su na putu usavršavanja tragaju za spoznajom imena Boga, ali oni koji su Usavršeni oni znaju Ime Boga.

Oni koji su na putu, oni tek stižu znanje o sebi i Univerzumu, ali onaj ko je Usavršen njemu je jasno da proces inicijacije odgovara sefirotima Drveta Života, te da su devet komora analogne sa tri trijade sefirota, dok je najdublja urezana u steni Malkuta, materijalnog sveta, najviša je pod vedrim nebom, pod zvezdanim noćnim nebom, u svojoj jednostavnosti i čistoti najviše Sveto mesto.

Sam Bog, Veliki Neimar, se naziva prvim uzročnikom, prvim pokretačem, on je Primum Mobile, Kruna Drveta. Komore su delovi duše i Bića Čoveka, delovi Univerzuma.

Misterija je u tome da je Bog spoznat svesno na otvorenom, pod direktnim uticajem njegove Svetlosti, ali takođe, njegova suština, božanska iskra njegove svesti i svetlosti postoji i u najmaterijalnijem manifestovanju.

Ovo se odnosi i na čuvenu kabalističku maksimu, pripisanu Totu, bogu mudrosti, tj, Hermesu Trismegistosu, da "što je gore, to je i dole, a što je dole to je i gore".

IV.

Kraljevski Svod bi se ustvari trebao nazivati Kraljevskom Dvoranom. Šta je to ustvari? Ona je simbol za sadržavaoca koji u sebi ima duhovni koren, samo mesto u kome je u nama i u svetu sadržano ono što je Božansko.

Stari egipćani su ovaj deo duše nazivali KHU, dok su Svetlost koja je u tome nazivali KHABS. Ipak znajući za beskrajnu mističnost iskustva spoznaje samu iskru, suštinu, božansku tačku u čoveku su nazvali HADIT, a njega su prikazivali kao Horusa Behudeta, plamenu kuglu sa belim krilima. Horus Behudet je sam po sebi Bog Sunca, a Ime Boga koje je izgubljeno a zatim nađeno na Enohovoj Delti je upravo Ime SOLa.

Ovaj stepen je upravo nagrada za rad i trud u procesu Usavršavanja čoveka, zato je stisak ruke praćen rečima: "Toub Baani Amal Rab" (dobro je nagraditi rad) na šta sledi odgovor "To je dobar Mason".

V.

Sistem simbolizma stepena Kraljevskog Svoda ima praktično krucijalan uticaj na Škotski obred slobodnog zidarstva.

Jasno je da prva tri stepena Simbolične Plave Lože predstavljaju samo bazu, koja doduše na tom nivou i definiše inicijatski proces, a da mnoga druga znanja sežu dalje i vrlo bitno određuju Masonski Obred. Evidentno je da je osnova tri stepena limitirana i da se završavaju Majstorskim Planom čime ostavlja ceo ciklus simbolizma nedovršenim. Plan je postavljen, ali rad nije dovršen.

Masonski sistem simbolizma predstavlja tri serije antagonizama, odnos neznanja i znanja, tame i svetla, gubitka i ponovnog sticanja.

Gubitak i pronalaženje su simboli niže ravni, na višoj oni su predstava smrti i uskrsnuća, okončanja jednog, sadašnjeg stanja i započinjanje budućeg života. To je savršeno predstavljeno u trećem stepenu Majstora Masona, ali u Škotskom Obredu konotacije i aspiracije, kao i sam simbolizam i nauk sežu mnogo više. Naj više. Izgubljeno ime Boga se nakon procesa Usavršavanja kroz Inicijaciju ponovo pronalazi - Spoznaje.

Od samog početka Usavršavanja Tajnog Majstora trijada Trojstva je prisutna da bi u Kraljevskom Svodu to dobilo ne toliko simboličan smisao već konkretno shvatanje inicijacije. Tajni Majstor je uzdignut ka Svetlosti, ali Majstor Kraljevskog Svoda je probuđen u to Svetlo. Stupa mu po pravu svog savršenstva. I dok je za Tajnog Majstora vrhunac u posvećenosti putu inicijacije, Kraljevski Svod otvara prolaz ka poimanju Vrhovne Inicijacije Usavršavanja.

Reč Majstora Masona je samo prenela pouk da u vrhovnoj inicijaciji "meso otpada od kostiju" tj. da svest ne treba da se veže za materijalno, dok u Kraljevskom Svodu Reč predstavlja koren inicijacije. Ime Boga koje je pohranjeno duboko u nama. U nama ga nalazimo. Ono je Jedno u svom Trojstvu.

Postaje jasna jedna vrlo važna činjenica. Reč nikada nije bila izgubljena. Ona je samo čuvana u Unutarnjim Svetilištima. Čuvali su je Savršeni inicijati, Adepti kraljevske umetnosti i nauke. Visoki sveštenici su je prenosili samo odabranima, a spoljašnji rad se odvijao po Velikom Planu. Spoljašnja tuga je za njih bio veo Tajne.

Nije li sama Akacija ukazivala da postoji nešto iznad groba Majstora Hirma? Nisu li njeni listovi naznake inicijacija koje slede za one koji su spremni i pogodni za više inicijacije? A njeno postavljanje na grob majstora je samo pouka da se više inicijacije zasnivaju na poukama nižih misterija.

Kada se u procesu Usavršavanja sazna da je Hiram samo jedan od prenosioca Masonske inicijacije, postaje jasno da uz njega teče čitav tok Inicijatora, Vrhovnih Posvećenika, koji u svom savršenstvu upravljaju "izgradnjom Hrama". Na ovom vrhuncu Usavršavanja se shvata da koliko Solomon predstavlja Nadsvesni Logosoidni princip duhovnosti toliko i Enoh duboko u Nesvesnom moru duše ljudske rase ima analogni značaj i uticaj. Sam događaj oko definisanja devet komora koje je Enoh načinio, a Solomon tek uspostavlja je vrhovna usaglašenost nižeg i višeg, suptilnog i grubog, skrivenog i probuđujućeg. Vrhovni Plan koga sprovodi u delo čovekovo Više Ja, Više Sopstvo, jeste uvek usaglašeno sa nesvesnim tokovima nagona i impulsa. U Naj višoj inicijaciji mora biti shvaćeno da su ta dva naizgled nasuprotna toka ustvari Jedan. Ovim ujedinjenjem unutarnjeg usavršavanja i spoljnog ispoljavanja moralnih vrednosti koje iz usavršavanja prosiču dolazi do probuđenja ljudske Svesti i Iluminacije. Dolazi do spoznaje Reči, do spoznaje Imena Boga.

VI.

Kao što su Solomonovi majstori na ruinama Enohovog Prvog Hrama pronašli ulaz u komore devet svodova, tako se veruje da simbolično stepen Kraljevskog Svoda predstavlja priču o tome kako su Vitezovi Templari u ruinama Herodovog Hrama pronašli podzemnu dvoranu.

Ako shvatimo da izgradnja drugog hrama predstavlja Unutarnje Duhovno usavršavanje na osnovama starog, spoljnog i materijalnog štovanja Boga, onda možemo da pojmimo da Templarsko otkriće predstavlja inauguraciju novog doba usavršavanja ne samog čoveka već cele civilizacije, celog ljudskog roda.

Podrazumeva se da je Inicijacija i sama Evolucija ljudskog roda zasnovana na Istini i Mudrosti onoga što je pronađeno u podzemnoj Komori. A to je sve simboličan prikaz delovanja Božanskog Duha u Nama.

Zavetni Kovčeg u sebi sadrži zapis moralnog zakona, koji je sam po sebi u svojih deset tačaka usaglašen sa Drvetom Života, a za sve to je garant Veliki Inicijator Svetlosti, Imenom i "bradom" tj. lozom prenosioca te Iluminacije, sam Veliki Neimar svih svetova.

Shvatimo sada to ime Velikog Neimara. Bog je JAH, njegova neimarska moć Kreiranja je BUL, a njegova Svetlost je ON.

On je JAHBULON. On je Svetlost Svetlosti. Njegovo ime je bilo dato drevnim narodima, no ono je podjeljeno i svaki narod je prenosio deo vrhovne božanske vibracije. Hebreji su štovali JAH, koje je za njih bilo ime boga, asirci i kaanaiti su štovali BAALa, a egipćani ONa, Oca Svega, Sunce. Slobodno zidarstvo u svom osnovnom spoljnjem nauku podučava da prihvata ljude svih rasa, nacija, veroispovesti, jer svaki narod i svaki čovek u sebi deo nosi svoj deo svesnosti o Jednom Velikom Bogu. Cilj Masonstva je stoga Ujedinjenje Naroda, ujedinjenje u Jednom Imenu Boga Sunca, čije je ime JAHBULON.

VII.

Temeljni kamen mora biti shvaćen kao najvažniji simbol Kraljevskog svoda. To nije nijedan od drugih kameova, kao što su ugaoni, ključni ili pokrovni kamen.

Simbol Temelnog kamena je potpuno alegoričan, filozofski mit, koji prenosi očitu i prelepu misteriju. Shvatajući to uviđamo da je mitska priča o temeljnom kamenu naj važnija od svih masonskih simbola.

Nazire se da se simbol temeljnog kamena pojavljuje i kod kabalista talmudista i kod masona. Ali postoji razlika u shvatanju. Masoni shvataju simbol kao duhovni znak ne kao istorijsku činjenicu.

U najdubljoj dvorani Enohovitih podzemnih komora, u devetoj, gde su sve bile povezane otvorima u svodovima. U najnižem svodu on je postavio kubni kamen, zvan posle Temeljna stena, na kome je bilo ispisano ime Boga.

On je načinio vrata od kamena, sa alkom da bi se komora mogla otvoriti.

Talmudisti u vezi sa mitom o podzemnoj komori spominju Davida, Masoni Solomona, Grci su koristili kockasto neobrađeno kamenje da bi štovali svoje bogove, Tebanci su štovali Bahusa u obliku kvadratnog kamena, Kibela je predstavljana kao mala crna kocka, muhamedanci štiju Crnu kvadratnu stenu u Meki, a druidi i američki domorodci su činili isto.

Kubna stena, kamena Kocka je odvajkada predstavljala Božansko savršenstvo. Masonska legenda nije izuzetak. Ono je zasnovano na istini drevnih Misterija. Ono prenosi kako spoljašnju tako i unutrašnju Inicijaciju.

Za hrišćane ovaj kamen nije ništa drugo do simbol za Isusa Hrista. On je put i svetlost kroz koga Hrišćani spoznaju sve ravni svoje duše i razine Univerzuma, on je prolaz između svake Komore u sledeću. On je kabalistički Tifaret, Lepota i Harmonija. On je Svetlost Sunca, čije je ime napisano na zlatnoj delti Enohovo. On je Sveta Krv velike Loze inicijata i Visokih Sveštenika koji su Jedno sa Bogom i koji prenose Veliko posvećenje. On je novi temeljni kamen na kome je Hram Čovečanstva zasnovan. Njega su pronašli Vitezovi Templari nakon što je spoljašnji oblik prenošenja inicijacije bio satrt. On je Simbol Sunca u Čoveku, večno budne Duhovne svesti kroz čiju probuđenost Inicijat spoznaje svoju jednotu sa Velikim Neimarom Svih Svetova.

Simbolična masonska inicijacija prva tri stepena otvara Masona ka učenju i svim potencijalima saznavanja i ispoljavanja slobodnozidarskog morala, vrlina i istina. Te tri inicijacije su predstave tri majstora, koji su sami delovi Čoveka, koji su u podzemnim odajama pronašli Duhovnu Svetlost. Tri majstora su sprovodioci prvog nauka koji nas pokreće u Samospoznaji. Oni su pronašli taj kamen koji otvara put ka najvišoj spoznaji, ka spoznaji onoga što od početka, od naše same prve inicijacije tražimo, a to je Svetlost. Svetlost pronalazimo duboko u podzemnim komorama, duboko u sebi. Pronalaženjem ovog Kamena omogućeno je postavljanje Temelja Novog Hrama Nebeskog Jerusalima, omogućena je evolucija čovečanstva i ljudske rase.

14° - VELIKI IZABRANIK POTPUNI I SVETLI ZIDAR

Kralj Solomon je izgradio svetu dvoranu, do koje se prolazilo kroz osam drugih, sve pod zemljom i od koje je vodio dugačak uski prolaz do Palate. Deveta dvorana je bila neposredno ispod Svetinje nad Svetinjama u Hramu. Tu su se Solomon, kralj Hiram i Hiram Abif sastajali. Nakon smrti velikog majstora Hirama dva kralja su prekinula da je posećuju, odlučivši da tako bude dok ne nađu jednoga koji će zauzeti majstorovo mesto, a dotle neće otkrivati ni Sveto Ime nikome. Nakon što su Adoniram, Joabert i Stolkin otkrili kocku sa misterioznim imenom isporučivši je Solomonu, dva kralja odlučili su da je odlože u svetu dvoranu i da trojici majstora saopšte pravilno izgovaranje neopisive reči.

Ovim je uspostavljen poslednji stepen Drevne Operativne Masonerije koji je nazvan Veliki Izabrani Mason.

Nakon toga dvanaest prinčeva Istine (Emet-a), devet Izabranih i Šef Arhitekta su primljeni u ovaj stepen. Tajna dvorana je od tada zvana Svetom Dvoranom. Nju je zaista izgradio sam Hiram Abif, a za njeno postojanje nije znao niko osim Velikih Izabranih Masona, niti je iko znao za drugu reč osim one zamenjene.

Hram je završen 3000 godine - šest godina, šest meseci i deset dana nakon što je kralj Solomon postavio prvi ugaoni kamen - kada je završetak proslavljen sa velikom pompom i veličanstvenošću.

U međuvremenu dok je Hram posvećivan, kralj Solomon dodeli ovaj vrhovni stepen dvadeset petorici Braće.

Prvog dana slavlja Hram se ispuni oblakom i ime beše potpuno izgovoreno. Drugog dana primljeni su svi Majstori Kraljevskog Svoda, a treći dan je Solomon posvetio uzdizanju Pomoćnika i Učenika.

Vremenom, kralj zastrani u svom samoveličanju i više nije slušao glas Gospodnji. Preponosan na svoju građevinu i opijen sa svojom velikom moći on se prepusti nemoralnosti i bestidnosti te je profanisao Hram nudeći insens idolu Molohu, koji je jedino smeo biti ponuđen živom Bogu. Veliki Izabrani Majstori su ovo videli i behu ožalošćeni svesni da će ovakva apostaza i zastranjivanje voditi pogubnim posledicama. I sam narod vođen ugledom na kralja Solomona postade raskalašan, idolopoklonički i zapostavi štovanje Boga.

Adekvatna kazna stiže uskoro. Bog nadahnu kralja vavilonskog, Navukodonosora da se osveti kralju Izraela. Ovaj podiže vojsku uđe u Judu i zauze Jerusalim, razruši njegove zidine i građevine. Razruši sam Veličanstveni Hram. Osvajači porobiše narod i razneše svo blago.

Neki Veliki Izabrani Masoni krišom obišoše ruine hrama i uvideše da Sveta Dvorana nije otkrivena, niti da je njeno blago dirano, samo nađoše mrtvo telo svog brata majstora Galada koji je tu u hramu revno održavao trajni plamen i svetlost lampi.

Mermerna kocka na ulazu nije dirana i tako je ostala sve do vremena kada su Hrišćanski Prinčevi krenuli u pohod da oslobode Svetu Zemlju od nevernih tlačitelja. Dobri i vrli Masoni koji su tajno prenosili tradiciju Kraljevske Umetnosti su se priključili ovom pohodu i postaše štovani Vitezovi zbog svoje hrabrosti i suverenosti.

Ovom Legendom smo došli do vrhunca Lože Usavršavanja. Ona je upotpunila ceo proces ove operativne faze Inicijacije budući da u "velikom nizu" stepenova Škotskog Obreda ovaj stepen jeste dodeljen sferi Lepote, sferi Tifaret, sferi uzvišenosti i moći svetlosti Sunca, Duhovne Zvezde u Čoveku. Tifaret, sam po sebi, je središnje mesto Drveta Života, potpuno je uravnotežen u harmoniji sfera, potpuno je podržan nižim sferama i stazama, a prima uticaje sa svih viših ravni. Čak i sa najviše. Ovime je Usavršavanje, učenje i saznavanje znanja okončano, čovek, Mason, je uzdignut do mesta Velelepnoti, mesta pune Lepote i sjaja Duha. U ovom stepenu Mason prima puno priznanje svoje aspiracije, kroz primanje originalne reči Majstora Masona. Završetak izgradnje Hrama predstavlja upotpunjenje ovog Usavršavanja, a prenošenje Imena tj. reči je transmisija Gnoze, tajnog znanja koje je božanska vibracija koja Čoveka održava u budnosti sjajne vizije Lepote.

Simbolično, sam Hram je izgrađen 3000 godine, a broj 3000 na tri razine ima svoja duhovna značenja. Vatreno slovo Duha, slovo Šin, je 300 a umnoženo brojem 10 (po kabalističkim principima) predstavlja utemeljenje Duha u Materiji u samoj Manifestaciji, u čoveku. Slovo Lamed, koje je Uravnoteženje i uzvišena božanska pravda po kabalistima se broji kao 30, umnožena sa 100, koji je broj materijalizacije, kroz skrivene i mističke, tajne metode i načine prenosa, daje 3000 samim tim kroz Lamed Hram duha je utvrđen u uzvišenoj Ravnoteži sfera. Kabalistički, veliko Alef, slovo Vazduha, Duha i daha Svemoćnoga, umnoženo sa tri, tj. sa smislom Trojstva daje 3000 čime shvatamo da ovaj čas izgradnje Hrama jeste potpuno Božanski čas, potpuno usklađen sa Velikim Naumom Velikog Neimara Svih Svetova.

U Legendi ovog stepena vidimo i opomenu koja ide sa svom veličanstvenošću koja prati Lepotu. Egoizam koji može da se naduva do izopačenosti svu vrlinu može da poništi. Egoizam i samoljublje su bolest koja može da se pojavi onoga časa kada biće prekine da štuje Boga, a da sebi značenje i važnost u umišljenosti o svojoj a ne božanskoj veličini.

Pouka uništenja drugog hrama i jeste da kakva god milost ili nemilost snašla ljude i narode u njihovom svetu, postoje inicijati koji su posvećeni Istini, ta istina i ta vrlina opstojava u svakom vremenu i među svim narodima sveta. Tu istinu poseduju vrhovni inicijati, najviši Masoni koji i dalje izgrađuju Univerzalni Hram Duha, na temeljima starih porušenih hramova.

Veliki Izabrani Potpuni i Svetli Masoni čuvaju Reč Majstora. Oni su ta Reč, oni su posvećeni Velikom Radu, kome su predali svoju dušu i snagu svojim mišica, kao i svo znanje. Jer Ime Boga je veličanstveno, prelepo u svom zvezdanom sunčevom sjaju.

Stoga bi sada trebali dublje ući u Ime Velikog Boga koje je dato kroz obličje Heksagrama koji je simbol Sunca onako kako ga vidi Veliki Sveštenik koji na grudima nosi Lamenu prikazujući u jednostavnosti Veliku Misteriju .

Ova simbol je Heksagram , pečat Solomonov i štit Davidov, dva isprepletana Trougla - Uzdižući i Silazeći na kome se nalazi Osam slova, koje je Veliko Ime Boga JAHBULON .

Sam čovek je Mikrokosmos , savršeno ogledalo tog Univerzuma čije ime je Bog . Ova Reč je Hijeroglif Mikrokosmosa i u njemu su sve tajne sadržane .

U Početku beše Reč .
I Reč beše sa Bogom .
I Reč beše Bog .

ON je najtajnije i najsvetije ime Boga , čija je brojna vrednost 120, što je umnožak prvih 5 brojeva ili zbir prvih 15 , ovih 15 je dobijeno zbirom prvih 5 .

Ovo Sunce je u središtu ostalih 6 slova: **J** je Virgo , Devičanski Mesec, **A** je Antička Luda, Drevni Saturn, **H** je Aries, kuca Marsa, **B** je slovo Merkura, **V** je Hierofant, amblem Jupitera i **L** je Libra kuća Venere .

Da prvo razmotrimo silazeći trougao . On je IHV , što se odnosi na Oca, Majku i Sina. U Tarotu je Pustinjak, Prorok Večnog, H je Car, a V je Hijerofant ili Veliki Sveštenik. Prorok, Kralj i Sveštenik, inicirajuće trojstvo koje usmerava tok posvećenja.

Sa leve strane trouglova je L.J.A.=41=Ma - Majka, dok A.I.L. znači jare ili jagnje ili jelen i zbog zakrivljenih rogova ovih životinja znači Otac . Sa desne strane je A.H.B. - Ljubav . U podnožju je B.V.L.-"na visini". JAH je i sveto ime boga koje se Hebreji plase da izgovore. Ono predstavlja Oca i Majku sjedinjene sa Mikrokosmosom koga predstavlja slovo A čiji oblik ukazuje na Pentagram .

H.B.V. je u zbiru 13 i iskazuje Jedinstvo (had) i Ljubav (Ahab) , dok je V.L.I. "ženski rob" što ukazuje na neprosvetljenu dušu .

AB je Otac , BL - Gospod , AL je Reč Logosa , Sin , LB je Srce ili Duh .
AB je Otac , BA poricanje njegove ličnosti . LA-Ne , BL- Bog , = Nema Boga .
LB je Srce , BL je Gospod, Srce je Gospod .

ABL u zbiru daje 33, što je broj godina života Solomonovog Hrama i broj godina života Isusa Hrista, 33 je broj stepenova Škotskog Obreda Slobodne Masonerije. Treba zapaziti takodje da je A-1, B-2, L-30, što simbolizuje tok Univerzuma, Jedinstvo, Diada, Mnostvo i Ništa .

ON je Sunce , "Sin" , Duhovni "Otac" i "Majka" (JaH - Ime Boga koje stvara JAH) Sjedinjeni i čiju On prirodu kroz sebe ispoljava. ON je koren i jedinstvo polarnosti koje postoji u duši Čoveka koji je simbolično prikazivan Pentagramom Neka uzvišenost kabalističkog tumačenja ovde stane jer znanje zaista ne može preneti Uzvišenost tog Imena, jer to ime je direktno iskustvo Istine.

Savršeni Izabranici su i obavezani i Slobodni. Obavezani su svojim radom a slobodni od predrasuda, netolerancije i zavisti. Masoni se sastaju na "nivou", na "ravni" jer u njihovim životima autoritet i sloboda su uravnoteženi.

Obaveza Savršenih Izabranika je da pomažu, ohrabruju i brane Braću. Obavezani su da služe sveopštem dobru, da budu produktivni i dobri u svim svojim preduzetništvima i poslovima.

Da nikad ne bi zaboravili svoju visoku inicijaciju niti obavezu koja iz nje proističe oni se moraju potsećati i setiti se svoga Puta, kako su oni i da li su dosegli savršenstvo kojem svaki Mason teži. Oni znaju da deo znanja dolazi od čoveka a deo od Boga, ljudsko se može steći ali se sa Nebesa može samo nadati višim otkrovenjima kao nagrada vrlini i moralnosti koja se ispoljava u svetu.

Poznavanje Velike Reči, originalne reči Majstora Masona je garant i duhovna spona ove inicijacije i tog svetog postignuća u usavršavanju.

Ko je tvoj Otac ?

Iakus.

Ko je tvoja Majka ?

Natura .

Ko je tvoj Učitelj ?

Ratio .

Ko si Ti ?

IAO !

Koja je Tajna Reč ?

I.N.R.I. !

I.N.R.I.

Jod. Nun. Reš. Jod.

Virgo , Jakus , Moćni Otac .

Scorpio , Asi , Velika Majka .

Sol , Orus , Sveto Dete .

Iakus . Asi . Orus . IAO !

Ovo je definitivno mistično upućivanje na misteriju ovog stepena koji je doveo Inicijata do saznanja o dubokim tajnama. Jakus je samo jedno od imena koje je davano Velikom Neimaru kao moćnom kreatoru svega, Priroda je Univerzum, a razum je oružje čovekovo kojim prima svekoliko znanje. IAO, kao sveto ime Gnostika, koje su "dodelili" Bogu je prikaz tog Svetoga Trojstva. Trojstva koje se uzvišeno ponavlja u svakom našem stepenu,

trojstva na kome je zasnovana inicijacija, trojstva koje je potpora svem postojanju, koje je sve stvorilo, koje sve održava i uništava, kako bi, recimo istočnjaci kroz simbolične prikaze Brame, Višnua i Šive u trostrukosti prikazali Velikog Neimara svih svetova. Egipćani ih zvali Oziris, Izis i Horus, to je Sveto Trojstvo, koje je manifestovano kroz četiri elementa koji čine pojavni Univerzum i pojavnog Čoveka.

Ova četiri elementa su označena imenom, "tajnom rečju" INRI, i ono za mnoge ima različito značenje. Budući da masonerija nije dogmatična, niti religiozna, ona prenosi drevno znanje kao simbol te vidimo da hrišćani to tumače kao IESUS NAZAREMUS REX IUDEORUM, dok hermetisti i alhemičari tu reč shvataju kao IGNE NITRUM RORIS INVENTUR, a drugi filozofi kao IGNE NATURA RENOVATUR INTEGRATA. Ta četiri velika slova stoje i za sama četiri elementa I AMMIM, Voda; NOUR, Vatra; ROUAH Vazduh; IE BEŠAH, Zemlja. Ova Tajna Reč simbolično prenosi smisao onog sačinitelja naše duše čijom spoznajom dolazimo do Spoznaje Boga. Bilo da je to sam proces simboličnog pročišćenja prirode vatrom, bilo da je to duboka svesnost o četiri elementa, bilo da je to hrišćansko verovanje u Spasitelja Isusa Hrista, ona znači put do Boga. Kroz ovaj Krst dolazimo do Svetoga Trojstva.

I naposljetku, uz sav sjaj ovog stepena, njegovu uzvišenost, moramo uvek biti svesni moralnog zakona kojeg se pridržavamo u ovom zemaljskom kraljevstvu. I tome nas podučava i podseća Legenda jer u devetoj Svetoj Dvorani je pohranjen Zavetni Kovčeg u kome su zlatne ploče mojsijevog zakona kojeg je on primio direktno od Boga. Taj zakon ne samo da je moralni zakon ljudske rase i čovečanstva nego je i vrhovni univerzalni moralni zakon koji sam po sebi jeste usklađen i determinisan razinama poimanja i primenjivanja. Veliki Neimar je sve odredio Drvetom Života. Zakon na nebu i na zemlji je jedan božanski zakon i u njemu čovek vršeći svoju volju ispoljavajući svoju istinsku prirodu usklađen sa kosmičkim principima pronalazi svoje ispunjenje i duhovno postignuće.

Prva zapovest je od Krune Ketera. Ne možemo imati drugog Boga do Jednoga. Mnoštvo nije Bog, ono je njegovo ispoljavanje, njegova kreacija. Ne možemo obožavati deo, već njegovu uzvišenu suštinu. Jedino se aspiracijom ka Bogu do njega može doći. To je najviša posvećenost.

Druga zapovest je od Mudrosti Hokmaha. Ne možemo Bogu dodeliti lik niti obličje, jer on je Beskraj, Jedna Beskonačna Svetlost. Likovi su njegovi simboli pouke, a ne on sam. Lik je njegova manifestacija kojom nas vodi ka uzvišenoj Svetlosti.

Treća Zapovest je od Razumevanja Binaha. Ne uzimajmo zalud ime Boga u usta. Razumevanje je duboko duhovno iskustvo koje je pojmljivo u tišini. Znati Ime boga ne znači i biti on već samo mogućnost da se kroz potpunu posvećenost njemu priđe. Boga ne možemo moliti, preklinjati niti dozivati, nema potrebe, on je sveprisutan i sveznajući. Mi smo ti kojima treba transcedencija ka Razumevanju.

Četvrta zapovest je od Milosti Heseda. Bog je stvorio Čoveka i Univerzum u njihovom pojavnom vidu. Potsećanje na Sabat je štovanje svetosti u nama i u svemiru. Bog je u svojoj uzvišenoj promisli stvorio veličanstveno delo, koje je obdario moćima života. To se mora poštovati i slaviti.

Peta zapovest je od Snage Geburaha, pete sefire Drveta Života. Ona zahteva poštovanje Oca i Majke. Oni su ustvari kabalistički JaH i MA što daje u zbiru 56, što je broj ADONAI-a. To su takođe AB i AM (Otac i Majka) čiji zbir daje Vatreću snagu Sina (zbrojenog kao 44) a njega su egipćani znali kao HOORa, Horusa. To je štovanje kreativnih Moći Geneze.

Šesta zapovest je od Lepote Tifareta. Niko ne sme da oduzima život drugom biću. Bog je tvorac, stvoritelj, održavatelj i uništitelj. On sudi i presuđuje. On je davalac Života, kako neko sme oduzeti ono što on daje? Čovek mora ispuniti svoju ljudsku prirodu, mora poštovati prirodu svakog drugog bića. U volji da ispuni svoju svrhu ne može se dozvoliti da sputa druge u činjenju toga.

Sedma zapovest je od Necaha. Ne počini preljube. Ako smo posvećeni jednom Bogu, kako možemo voleti nešto što je samo njegov deo. Moramo voleti sve. Ne možemo voleti ono što nas ne ispunjava u našoj prirodi. Preljuba je kolebanje uma koje potiče od nepostignuća najviše inicijacije. Preljuba je nesigurnost, ona je obojena neznanjem.

Osma zapovest je od Hoda. U hermetizmu njemu je dodeljen smisao grčkog boga Merkura, a jedna od njegovih "osobina" je krađa. Naravno ovo je mana koju u merkurovskoj prirodi trebamo izbeći. Šta treba tražiti - to je znanje i spoznaja.

Deveta zapovest je od Temelja Jesoda, da ne svedočimo krivo spram bližnjih. Pouka je u tome da su mnoge božanske manifestacije i da čovek nije u svom osnovnom stanju sposoban da pojmi razumom tu božiju moć i osobinu, pa samim tim ne sme ni da svedoči o onome što istinski duhovno ne poznaje. Sve oko nas je božanska kreacija, ona nam je bližnja. Ona je deo Boga.

Deseta zapovest je za Kraljevstvo Malkuta po kojoj čovek mora da spozna svoje mesto u svetu, da zna svoj domen, svoje osobine koje su njegovo "vlasništvo" i da stoga zna šta mu je dodeljena Istinska Priroda i Volja kojom ga je Veliki Neimar uputio i postavio za saučestvovanje u izvršenju Velikog Dela.

Naša budna svest o ovim zapovestima je zlato naše duše, našeg bića koje obitava u svesnosti ove Velike Inicijacije Svetlosti. Ovo je moralni zakon Čoveka i Moralni Zakon Kosmosa. Njega se pridržavamo u slavu Velikog Neimara svih svetova, u slavu i na radost svih ljudi.

15° - VITEZ ISTOKA I MAČA

Nakon sedamdeset godina zarobljeništva u Vavilonu, kralj Kirus, nakon jednog nadahnutog sna, dozvoli da se oslobodi 42360 zarobljenika i da se vrate u Jerusalim. On je takođe dozvolio da se započne izgradnja novog Hrama pod upravom Zerubabela, guvernera Judeje.

Na njihovom povratku došlo je do sukoba zbog tog velikog oslobađanja, na mostu preko reke Eufrat. Kada su konačno stigli u Jerusalim, Zerubabel je naredio Masonima koji su postavljali temelje Hrama da rade sa mačem u jednoj, a ašovom u drugoj ruci, zbog sigurnosti. Ovaj i sledeći stepen je stoga viteški, jer opisuje inicijata kako služi i kao radnik i kao ratnik, konstantno oprezan na obe strane. Viteške vrline se ističu, a inicijat je sada zvan Vitez Mason.

Poverenje, vera, čast i dužnost, istrajavanje i upornost pod teškim i obeshrabrujućim okolnostima su pouke ovog stepena. Sama simbolika je povezana sa stazom Mem na Drvetu Života kojoj jedodeljen ovaj stepen. Ona predstavlja samožrtvovanje za druge od strane onoga i onih koji imaju u sebi svesnost unutarnje Luči, a obavezali su se da radom i svojim pregalaštvom vode mnoštvo, narode, ka daljem napretku.

Ponovna izgradnja Hrama Čovečnosti je na njima. Oni se ne ponašaju kao da su vredniji od drugih već neguju vrlinu koja odiše jednakošću među ljudima.

Takođe, nije moguće držati ljude u zarobljeništvu onda kada oni poznaju slobodu i kada mogu za sebe odlučiti kako da tu slobodu sprovedu. Isto tako nije moguće poraziti masoneriju, jer upravo ona gradi taj Hram Slobode, Jednakosti i Bratstva u dušama ljudi svih nacija.

Zerubabel je naredio izgradnju mosta preko reke Nabuznai (Eufrata) da bi se hebrejski narod spasao. Tri slova su napisana na tom mostu.

LPD.

LPD znače Krst, Kubična Stena i Reč Istine.

Krst je simbol kreacije i žrtve.

Kubna stena, Kocka, je temelj Hrama.

Reč Istine vodi graditelje Hrama.

Kocka je Keter, Krst je Hokmah, Reč Života je Binah.

To su slova tri simbolična stepena inicijacije. **L** za Učenika, jer on traži uravnoteženje, **P** za Pomoćnika, jer je on posvećen Hramu, Loži, a **D** je za Majstora, jer to su njegove Vratnice ka Mudrosti. Ona predstavljaju Slobodu,

Dužnost i Moć. Slobodu koju održavaju Dužnost i Moć. Za Učenike Sloboda prolazi, za Pomoćnike ona znači Slobodu misli.

Na putu oslobođenja, vođeni prosvetljenim inicijatima uzdanica je u simboliku ova tri stepena, tj. tri slova. U njima je saglediva čak i alegorija o raspeću Isusa Hrista, jer on je Temeljni Kamen, on je razapet na krstu, on je jedan od Inicijatora koji je svojim apostolima preneo Reč Istine. On je Sunce u čoveku. Samožrtvovani spasitelj koji pomaže izgradnju novog Hrama. On je simbol Duhovnog Logosa u Čoveku, Puta kojim idemo ka Velikom Neimaru svih svetova.

16° - PRINC JERUSALIMA

Šta je jače, vino, žene ili kralj? Vrli Zerubabel je nad time uzdigao Istinu.

Rad na izgradnji novog Hrama je bio u zastoju, zbog stalnih napada Samarićana. Pet Vitezova je odabrano i poslato kralju Darijusu, koji je nasledio Kirusa kralja Persije, da traže od njega da po Kirusovom nalogu naredi Samarićanima obustavu napada. Oni su takođe tražili od Darijusa da potpomogne izgradnju Hrama. U toku posete došlo je do razgovora i baš zbog uzvišenog Zerubabelovog stava i posvećenosti istini, njihovim zahtevima je udovoljeno.

Kada se vratiše u Jerusalim oni su nagrađeni za njihovu mudrost time što su proglašeni za Prinčeve Jerusalima.

Pravda je u tome da oni koji su posvećeni Istini i radu bivaju adekvatno nagrađeni. Staza Lamed na Drvetu Života kojoj je dodeljen ovaj stepen vodi od Tifareta ka Geburahu. Sam Tifaret je ravan duhovne iluminacije, a Geburah je ravan energičnog Rada, Izgradnje Hrama. Staza koja ih spaja je staza Istine. Nju su egipćani nazivali Boginjom Maat koja je sudila dušama u Dvorani Istine. Potpuno je usaglašeno shvatanje da iz Lepote Duha sledi Rad koji Čovek prihvata da iz toga sprovede sa shvatanjem korespodencijama drugih mitova. Zerubabelova posvećenost Istini je ravna posvećenosti Maat, koja je Istina. Nad njom nema drugog moralnog principa već su svi proistekli iz nje. Vino opija telo, žene opijaju dušu, a vlast opija čak i uzvišene koji su se uzdigli u svom usavršavanju. Setimo se Solomonovog pada.

Ono što su Istinski Svetli Majstori nastavili da prenose u sebi je ta posvećenost Istini. Njih je istina vodila čak i onda kada su rad sprovodili ašovom i mačem. Mač je jedan od simbola istine koga čak i na tarot kartama boginja Pravde drži uravnoteženo u rukama i presuđuje uravnoteženo.

Stepenovi Ruže i Krsta podučavaju da patnja i žrtvovanje prate svaki veliki poduhvat. Samo onda kada se sistem vrednovanja i verovanja preispituje mi otkrivamo da li su i oni i mi dovoljno čvrsti. Možemo živeti u iskušenjima, možemo živeti neodgovorno, biti poneseni materijalizmom i zadovoljstvima tela, možemo dozvoliti sebi da na nas utiču autoritativne figure - ili možemo težiti višim ciljevima. Naša odlučnost da sledimo Istinu i Svetlost će voditi do uspešnog upotpunjenja ovog poduhvata. Setimo se Isusa u pustinji kada mu je Djavo ponudio blago sveta, on je bio čist u svojoj ljubavi i posvećenosti Bogu. Setimo se Bude pod Bodi drvetom, kada ga je demon Mara iskušavao on je bio usmeren samo na Prosvetljenje.

Uspeh je naš dokaz. Mi ne možemo druge ubeđivati, preobraćati, niti pričati previše, naša posvećenost, vrlina i moral ne treba da budu tema hvalospeva, samo Uspeh u Radu je manifestacija posvećenosti Istini i iz toga dobijamo snagu u rukama i polet u duši.

Moramo takođe shvatiti osnovu našeg odnosa sa drugima. Ljubav je zakon, ljubav kroz koju možemo nesebično sprovoditi dobročinstvo, spram shvatanja jednakosti i slobode. Ljubav potrebuje dobročinstvo kao svoju manifestaciju među ljudima. Ljubav prema Čoveku je dokaz ljubavi prema Istini.

U petnaestom stepenu Škotskog Obreda se susrećemo sa idejom konflikta između dužnosti i strasti, ima li stvari koje su uvek dobre ili uvek loše bez obzira na okolnosti, kako možemo biti sigurni da su naši motivi vođeni višim idealom a ne sebičnošću ili inatom. Važno je ostati iskren spram svojih obaveza i uverenja iako je lakše popustiti pred nepogodama, a i lakše je znati šta činiti nego li i učiniti to. Oni koji su u stanju da u isto vreme sprovode svoju volju a da su u isto vreme posvećeni istini su Vitezovi istoka i mača. Na to se nadovezuje shvatanje šesnaestog stepena, Princa Jerusalimskog. Sagledavamo važnost posvećenosti Istini i potrazi za njom. Samodisciplinovanost i odlučnost su potpore ovoj potrazi. U našem pohodu u samorazvoju i kreativnom življenju postoje mnogi suptilni izazovi i iskušenja koja nas mogu zavarati ili skrenuti sa puta.

Prinčevi Jerusalima tako jasno pronalaze ono što je spona kolebanja Vitezova istoka i mača, ponad dužnosti i strasti uzdižu Istinu. Istina upravlja odlučivanjem i usmeravanjem Volje ka izboru. Istina nije pravedna već tačna, ona je prirodni Zakon, koren prirode. Da nije istine svet bi bio u haosu, a ne u Redu. Ne mogu se mundane ljudske osobine porediti spram istine, čak i ono što je vođeno uzvišenom voljom koja vodi od lepote poimanja duha ka ispunjenju rada mora biti nadahnuto istinom. To je izgradnja hrama živog Boga u Srcima Ljudi. Pravda koja proističe iz Istine je čista sudbina Inicijata koji je usaglašen sa naumom Velikog Neimara. To nije Karma koja je uzrok i posledica misli, reči i dela, već Snaga koja sprovodi u Mikrokosmosu ono što je određeno u Makrokosmosu.

Hoćemo li ostaviti plemenito zaveštanje onima koji nas slede, onima koji dolaze za nama, zavisi od toga koliko smo sposobni i prosvetljeni u sagledavanju i primeni Istine. Hoćemo li iskoristiti sve naše moći i sposobnosti u cilju unapređenja društva u kome živimo? Mi koji smo poučeni i koji živimo sledeći istine pravednosti, jednakosti, moralnosti, mudrosti, rada, odanosti i Bratstva moramo učiniti sve da se očuva Sloboda čovečanstva.

17° - VITEZ ISTOKA I ZAPADA

Velika i genijalna je Mudrost kojom su Sveštenici sazdali Drevni i Prihvaćeni Škotski Obred. Velika misterija četiri stepena koji se uzdižu nad Ložom Usavršavanja čine Krst na kojem se budi, cveta i otvara Ruža. Ovo je krst elemenata, krst rada, trudbeništva i patnje, a Ruža je Duh, Svest i Svetlost.

Sedamnaesti stepen ujedinjuje rad "Drevne" sa radom "Moderne" Masonerije. Moglo bi se reći da je on prvi od "filozofskih" stepenova. On je uvod za osamnaesti u kome se dolazi do spoznaje misterije.

Krstaši koji su se zalagali za uspostavljanje Hrišćanske vere i obožavanje Istinskog Boga u Jerusalimu su se potsetili Zerubabelovog rada pa su kao Vitezovi Istoka uzdigli novi hram. Rad, koliko univerzalan, toliko i ličan, koliko duhovan se odvija u kontinuumu vremena, ima uspone i padove, plime i oseke ga određuju, čovečanstvo se razvija u etapama, moći i uticaji Boga i njegovih poslanika pronalaze načine da se Istina očuva, a uz to da i narodi sveta budu u živom procesu inicijacije.

Kada su se Vitezovi i Prinčevi ujedinili da osvoje Svetu Zemlju oni preuzeše zavet da žrtvuju, ako je neophodno, čak i poslednju kap svoje krvi za uspostavljanje istinske religije Naj Višeg Boga. Pošto je uspostavljen mir oni ne moguše da praktično ispune svoje zavete pa se po povratku u svoje zemlje posvetiše svom cilju u teoriji, kad već nisu mogli to da učine u praksi.

Oni su uzeli ime Prinčeva Jerusalima i Vitezova Istoka i Zapada u znak sećanja na mesto gde je Red prvi put uspostavljen i stoga što je njihova doktrina i sa Istoka i sa Zapada.

Da li je reč ponovo izgubljena? Kako napreduje izgradnja Hrama? Hrišćanska era je puna previranja, puna tame, puna patnje, puna žrtvovanja i samožrtvovanja, puna sputavanja i ograničavanja. Čak se veruje da su dela apostolska nepotpuna i delimična filozofska i religiozna učenja o misterijama. Nismo li već načuli da su Vitezovi Templari pronašli skrivenu dvoranu pod herodovim Hramom. Da. Jedan hram jeste porušen, ali drugi počinje da se diže. Inicijacija se nastavlja, ma koliko procesi bili naporni i puni patnje. Oni koji su posvećeni Istini nemaju ni trunku sumnje oni nastavljaju Rad

Temeljni kamen koji je postavljen u izgradnju hrama koji je pao, opet je nađen i Vitezovi Templari su ga postavili na Tajno Mesto u nove Temelje Hrama Duha i Čovečnosti.

Znanje nije izgubljeno, tradicija se nastavlja, Inicijacija isijava svoje Svetlo.

Ovaj stepen se otvara himnama i molitvama i inicijat mora da iskaže svoje znanje i uvide o celokupnom procesu koji ga je doveo do ove Inicijacije.

On je pročišćen i posvećen. Naglašavaju mu se sedam božanskih i sedam ljudskih vrlina, kao i sedam mana koje treba da izbegava. Sedam pečata Otkrovenja se lome.

Ova sedmostrukost simbolično predstavlja sedam razina kroz koje se proteže Drvo Života. Ovih sedam razina su obdarena božanskim i ljudskim vrlinama, kao i mogućnošću da se zastrani na putu. One uvek mogu da se jave kao momenti iskušavanja posvećenika. Sedam pečata otvaraju put ka svim razinama, a sedamrazina su simbolisane sa sedam Crkava, Efeskom, Smirnom, Pergamosom, Tiatrom, Sardijskom, Leodikejskom i Filadelfijskom. Vidimo u ovome i simboliku sedam svetih planeta hermetizma koje su Mesec, Merkur, Venera, Sunce, Mars, Jupiter i Saturn, a zbog specifičnosti i potpune jasnoće da je Božanska mudrost sveprisutna možemo sagledati da su ovih sedam razina na Istoku poznavali kao energetske centre u ljudskom telu. To su Muladara kao najniža, zatim Svadistana, Manipura, Anahata, Višudi, Ađna i Sahasrara kao najviša čakra. Po njihovom učenju, koje jeste identično po smislu sa masonskom simbolikom lomljenje sedam pečata predstavlja otvaranje kanala kojima životna i duhovna energija mogu da slobodno cirkulišu u čoveku. Probuđenje ove božanske energije u čoveku koliko zavisi od njegove čistote zavisi i od uticaja sa Neba. U njima je sedam božanskih i sedam ljudskih moralnih karakteristika, a sedam mana mogu onemogućiti protok toj životnoj energiji. Čovek ovo prvo mora da sazna, zatim da praktično spozna kroz direktno iskustvo. Makrokosmičke karakteristike su Lepota, Božanstvenost, Mudrost, Moć, Slava, Sjaj, Snaga, dok su mikrokosmičke, Prijateljstvo, Jedinstvo, Olakšanje, Diskrecija, Poverenje, Ponos i Umerenost. Nasuprot njima, kao barijere stoje mržnja, samoljublje, disharmonija, nepoverljivost, perfidnost, površnost i ogovaranje.

Prva i najviša razina, po Drvetu Života, obuhvata Keter, druga obuhvata Hokmah i Binah, treća Hesed i Geburah, četvrta Tifaret, Peta Necah i Hod, šesta Jesod, a sedma obuhvata Malkut. Svaka od ovih razina ima obeležja koja Mason prvo mora usvojiti kao znanje, ono razgoni oblake neznanja, onda kada se to asimilira duša se suptilno usklađuje sa svakom. Vrata ka tome su otvorena, tek na višim inicijacijama on će biti sposoban da se kreće ka njima po volji - koristeći čuvene Merdevine sa sedam prečaga.

Ovo je prvi od Filozofskih stepenova Drevnog i Prihvaćenog Obreda i započinje prenošenje instrukcija koje će potpuno razotkriti srce i unutarne misterije Masonerije. Iako je svaki stepen za sebe donosio novu svetlost u odnosu na prethodni, svaka nova alegorija skriveno u svojim simbolima rastvara velove da bi istinska Svetlost bila dosegnuta.

Mi pristupamo drevnim religijama koje su nekada vladale ljudskim umovima, a čije ruševine pokrivaju drevnu prošlost, kao što polomljeni stubovi Palmire i Tadmora leže izbeljeni u pesku pustinje. One se uzdižu pred nama kao stara, čudna, misteriozna verovanja okružena maglom antike, stojeći zakriveno i nerazjašnjeno na liniji koja deli vreme od beskonačnosti.

Religija kojoj je podučavao Mojsije je poput zakona Egipta je ispoljavala svoju isključivost u svome vremenu, a u isto vreme je pozajmljivala

razna verovanja sa kojima je dolazila u kontakt. Sticanjem tih starih znanja i ona sama je postajala učena i mudra, obogatila je sebe osobinama kojima se moramo diviti, osobinama koje su isto tako krasile religije Egipta i Azije. Ona se izmenila tokom ljudskih lutanja.

U vreme kada se Jovan Krstitelj prvi put pojavio u pustinji kraj Mrtvog mora sve stare filozofije i religiozni sistemi su ličili jedni na druge. Neki su pak bili vezani za verovanja istoka, a neki su, iako su prethodno bili vrlo isključivi kao egipćani i jevreji prihvatili verovanja i doktrine Grka i Rimljana. Spisi koji su potekli od apostola su puni zametaka drugih verovanja i doktrina, koje su morale da budu primljene filozofski kroz sistematski raspored i razvoj pouka te je time misterija prenošena generacijama kroz ezoteričnu tradiciju.

Ono što su Vitezovi Templari pronašli pod Devetim Svodom povezalo je sva znanja i uspostavilo nov i čist tok te tradicije. To je bio tok istinskih inicijata. Inicijatski sistem je ponovo probuđen, ponovo pokrenut, snagom Istine i snagom božanske promisli Velikog Neimara svih svetova.

Razlike u religijama ne postoje, Veliki Neimar je svuda u svetu preneo posvećenicima Jednu Istinu, različiti simboli su samo različiti afiniteti posvećenika koji su bili posvećeni u verovanju u Velikog Neimara i posvećeni gradnji Duhovnog Hrama Čovečanstva. Kada je srce čisto, razlike u religioznim idejama nestaju, poštovanje i ljubav preovlađuju.

Apokalipsa je Otkrovenje da življenjem u skladu sa božanskim i ljudskim moralnim zakonima mi pripremamo sebe kao Hram, otvaramo pečate, sklanjamo barijere koje su sprečavale protok naleta Duha. Omogućujemo ono što hrišćani nazivaju Drugim dolaskom Hrista. To je duhovno probuđenje Čoveka. Veličanstvena je budućnost čovečanstva kada savlada poslednje konflikte dobra i zla.

18° - SUVERENI PRINC RUŽE I KRSTA

I.

Ovo je stepen koji prenosi priču o naslednicima i vladarima Izraela koji su lutajući besciljno nakon uništenja Herodovog hrama tražili prosvetljenje Novog Zakona. Tokom ovih putešestvija u tami i očaju Vitez otkriva tri stuba Vere, Nade i Dobročinstva koji ga oslobađaju od očaja i od tada bivaju njegova vodilja.

U Tamnoj komori koja predstavlja svet izgubljen u gresima on nazire svetlost Istinske Reči koja ga osnažuje da nastavi svoju potragu. Konačno, njegov put je nagrađen u crvenoj Dvorani Radosti koja predstavlja svet prosvetljen delovanjem Spasitelja čovečanstva, gde se Istinska Reč pojavljuje u punom sjaju.

Ulazak u ovaj stepen predstavlja transformaciju, transfiguraciju, ulaskom u treći Duhovni i Moralni Hram kojeg je Hrist uspostavio u Jerusalimu.

Mi moramo imati veru u Boga, ljude i u sebe, nadati se u pobedu nad zlom i napretku čovečanstva. Moramo verovati u to jer cilj nije ostvaren, mi se ipak angažujemo jer smo svesni da je to najplemenitiji cilj za sve. Mi se nadamo da će Rad biti ispunjen u potpunosti, nadamo se jer nismo dsegli punu spoznaju. Mi smo se usavršili, ali sada naša duhovna moć mora da isijava. Kako smo pronašli tu svetlost duha u sebi tako je moramo isijavati u svet. Nadamo se da ćemo dobro shvatiti Božanski plan i da ćemo biti sposobni da se usaglasimo sa njim. Mi vidimo svet u tami, mnoštva nedaća. No, to nije nametnuo niko drugi do ljudska nesavršenost. Ljudsko neznanje, sebičnost, ljubomora i izopačenost zbog navike koja je vodila ljude da se prepuste inerciji i lenjosti. Mnoštvo je ljudskih mana, mnogo je potrebno učiti i raditi da bi se čovek usavršio, a koliko više da bi se ceo ljudski rod uzdigao. Čovek obitava u ovom mračnom svetu, ali želi bolje i za sebe i za sve. Oni koji su usaglašeni sa delovanjem Znanja su prenosioci Luči, oni prenose inicijacije koje su date kroz Spasitelja, a on nije nigde drugde do u nama. Inicijacija je probuđenje.

Ljudi moraju da praktikuju vrlinu da bi ona urodila plodom, samo zagovaranje nije dovoljno. Misao i reč moraju da imaju konkretizaciju u učinjenom delu. Rad ukida porok, on pročišćava čovečanstvo. Kada su se ljudi i narodi ujedinjavali u radu u nekom plemenitom cilju među njima ne beše poroka. Tolerancija koja je proisticala iz prijateljstva i bratske ljubavi je bila spona koja je držala ljude u jedinstvu.

Mora se shvatiti i da zlo i pošasti ne postoje samo radi sebe. One imaju smisao koji je dodeljen od Boga, kada smo im pepušteni onda smo robovi koji obitavaju u neznanju i neslobodi, ako im se suprotstavimo onda se oslobađamo i razvijamo, kada učimo od njih onda smo slobodni i Moćni da u svakoj životnoj okolnosti i stanju izvedemo naš Rad. Duh u nama nije zamro već

budno se borimo sa zlom. Ono što nas čini besmrtnima je ljubav. Samo kad neko voli svestan je života i voli život koji je u svemu. Volimo Boga koliko i ljude.

U starom egiptu orao, kao i soko, je bio simbol mudrih ljudi, jer krila njegova su ga nosila ponad oblaka gde je atmosfera čistija i gde je bliži izvoru svetlosti, a opet, njegove oči nisu zasenjene svetlošću. Orao je i simbol beskrajnog Vrhovnog Razuma i Inteligencije i on je tako arhetip kojem težimo i želimo da ostvarimo u sebi. Filantropija i požrtvovanost za ljudsko dobro koje proističe iz te mudrosti je simbolizovano Pelikanom. Pelikan je i simbol prirode koja bespogovorno i nesebično daruje sebe ljudima i koja ljude poziva pod svoje okrilje. Pelikan i orao su ujedinjeni simboli savršene mudrosti i savršenog posvećenja.

Na sličan način Krst, koji se razupire u četiri strane, čiji kraci streme ka beskraju jeste simbol Beskraja. On je simbol prepoznat od mnogih drevnih civilizacija i kultura. On je simbol ljudskog domena - njemu nema kraja. On je simbol ljudskih sposobnosti i kapaciteta - njima nema kraja. I što smo skoncentrisaniji na ličnu uravnoteženost, u smislu središta samog krsta, to više možemo raširiti svoje ruke i obdariti sve svojim izobiljem. Naše lično probuđenje je uvek simbolizovano Ružom, ona je simbol Duha i Sunca, simbol Buđenja svesti i besmrtnosti. Ona predstavlja uskrснуće i obnavljanje života, a ujedinjeni ruža i krst simbolišu besmrtnost stečenu kroz patnju i požrtvovanost.

Ovaj stepen se može simbolično shvatiti kao dolazak novog zakona, zakona ljubavi, kojeg je bespogovorno propovedao Isus iz Nazareta nakon vekova duhovne i intelektualne tame u svetu tokom čega je Sveta Reč bila ponovo izgubljena. Njegov zakon je ponovo pokrenuo čoveka i narode ka ujedinjenju, kroz veru u Boga Oca i nadu u Bratstvo ljudi. Objavu ovakvog zakona, iako je došla kroz jednu specifičnu istorijsku ličnost ne treba shvatiti kao propovedanje jedne jedine i posebne religije. Isto ili slično, sa istovetnim ciljem duhovnog probuđenja čoveka i čovečanstva su propovedali i Buda, Muhamed i Lao Ce. Svaki ponaosob oni su svojim narodima i delovima sveta u kojima su se pojavili doneli to Veliko Svetlo Duha nakon velikih perioda tame u kojima su narodi obitali. Ono što čini slobodno zidarstvo je prenos i transmisija tog učenja i moći koje neće samo voditi pojedince i neke narode ili religiozne grupacije, već će ujedinjujući delovati kao spona celog čovečanstva.

II.

Petnaesti stepen Škotskog Obreda, Vitez Istoka i Mača, u kome smo učili o poverenju, obavezama i istrajnosti u svrsi čak i pod nedaćama simbolično predstavlja elemenat Vazduha u odnosu na celu grupaciju stepenova koja se uzdiže nad Ložom Usavršavanja. Šesnaesti stepen, Princa Jerusalimskog, u kome smo podučeni heroizmu strpljenja, plemenitosti samopožrtvovanja i saosećajnog prosuđivanja, predstavlja elemenat Vode. Sedamnaesti stepen, Vitez Istoka i Zapada koji poučava odanosti Bogu i shvatanju da ono što nije od njega podržano i ka njenu da nije usmereno neće

uspjeti da opstane, predstavlja elemenat Zemlje. Ovaj, osamnaesti stepen, uči da život i snaga dolaze od Boga, a da tolerancija i sklad ukidaju greške što otvara put Svetlosti, čime predstavlja elemenat Vatre.

Ovime je uspostavljen Krst elemenata nad Usavršenim čovekom. Setimo se Isusa kome je na glavi bila kruna od trnja - Usavršenost nije samo blagoslov već i obaveza služenja. Setimo se Isusa koji je nosio svoj krst patnje. Tako i ovaj Krst jeste na našem ramenu jer mi kroz Rad prenosimo učenje i ideju Bratstva Ljudi.

Ova četiri stepena su Krst patnje, samopožrtvovanja i obaveze, na sponi tog krsta se budi Ruža Duha, Svetosti i probuđenja koje zrači na svet.

Svako od nas shvata ovu inicijaciju kroz svoju veru i religiju, shvata simbole i ceremoniju kako vidi shodno, masonstvo nema ništa sa tim tumačenjima i poimanjima, ono prenosi pouku koja je Univerzalne prirode, baš zato ta Misterija može da se shvati na mnoge načine. Neki u ovome opet vide legendu o Hiramu Abifu, neki osudu i stradanja Hristovo, drugi nesreću Velikog Majstora Templara, drugi pak shvataju to kao godišnji silazak sunca pri zimskom solsticiju ka tamnim regijama zime, što je osnov za mnoge drevne legende. Osobnosti kroz koje se pojmi ovaj stepen su obeležja porekla, društva, uticaja vladara, kulture, religije, a ustvari Istina je Jedna u svemu tome.

Pitagora je govorio da "bog nije niti čulni objekat niti podložan strastima, već nevidljivi, samo nazrivi i superiorno inteligentni. U svom telu on je poput Svetlosti a njegova duša predstavlja Istinu. On je univerzalni duh koji preovlađuje i rastapa sebe u svoj prirodi. Sva bića dobijaju svoj život iz njega. Postoji samo jedan Bog, koji nije, kako neki žele da ga zamisle, zaseo ponad sveta, iza kružnice univerzuma, već je on sam sve u svemu. On vidi sva bića koja ispunjavaju njegovu veličinu: jedini Princip, Svetlost nebesa, Otac svega. On stvara sve, on određuje i menja sve, on je Razum, Život i Kretanje sveg Bića".

Svetkovina Hleba i Vina u ovom ritualu, iako asocira hrišćane na poslednju večeru Hrista i njegovih učenika, jeste ustvari arhetip bratstva i privrženosti, savršenog jedinstva koje mora postojati među Vitezovima Ruže i Krsta. Konzumacija Hleba i Vina je prenos inicijacije, prenos posvećenja sa Velikog Inicijata na posvećene sledbenike. To je saučestvovanje u Velikom Delu svojim telom i dušom, to je sjedinjenje sa telom i dušom sveta.

III.

Obrada grube stene, usavršavanje vlastitog karaktera čoveka i oslobađanje od svih negativnih osobina kroz moralne i duhovne izvore je osnova slobodnog zidarstva. U velikoj meri to je rezultat sadejstva braće unutar i izvan Lože. Nad ovime se nadvija neophodnost introspekcije i duhovne prakse, meditacije koje deluju kroz odraze znanja i ka samoprobudjenju. Čak pri samom prvom susretu čoveka sa redom njemu je naznačeno da on mora da Spozna Samoga Sebe, i to je osnovna vodilja koja

masona vodi njegovim putem. Setimo se latinske formule "VITRIOL" koja se najčešće tumači kao "Posetite unutrašnjost zemlje pričišćenjem će te otkriti skriveni kamen". Ova stena je čovečija duša. Nesumnjivo ova formula nas asocira na inicijaciju Kraljevskog Svoda. Pročišćavanjem duše pronalazi se to moralno savršenstvo. Ovo pročišćavanje, posvećenje i Usavršavanje, vodi masona, kako kroz Legendu o Hiramu, tako i kroz druge mudro sačinjene i povezane alegorije na potpuno simboličan način. Ono što je specifično za osamnaesti stepen, za Viteza Ruže i Krsta je da on predstavlja mistički stepen, mistično iskustvo koje je neminovno neophodno ostvariti u duhovnom razvoju. Sticanje znanja i moralnost, te ispoljavanje vrlina jesu neophodni preduslovi za ovo mistično postignuće.

Alhemijski, proces usavršavanja vodi kroz nekoliko faza prepoznatljivih u procesima manifestovanim u Škotskom Obredu.

Prva faza je alhemijska 'Kalcinacija'. Predstavlja sagorevanje prethodne strukture u inicijalnoj i otvorenoj vatri. To su prva tri simbolična stepena. Druga faza je alhemijska 'Disolucija'. Egocentrična nervna energija se izvlači iz podsvesti putem medijuma astralne vizije i psihičkih impresija. Alegorija o Majstoru Hiramu otvara dalja saznanja. Treća faza je alhemijska 'Separacija'. Raznolike komponente ličnosti se identifikuju i osnažuju. Oni elementi koji ne služe aspirantu se odbacuju. Četvrta faza je alhemijska 'Konjukcija'. Suštinski elementi ličnosti preraspoređuju u strasni čin unutarnje ljubavi. Intuitivne i intelektualne sposobnosti se stapaju uz druge lične paradokse. Peta faza je alhemijska 'fermentacija'. Dolazi se do vrhunca Lože Usavršavanja. Ovo se sastoji od dva procesa 'putrefakcije' i 'spiritizacije' na kojima aspirant istražuje pristrasnosti i odbojnosti. Truljenje je Tamna Noć Duše koja dovodi aspiranta do ispraznosti i shvatanja iluzija života. Produhovljenje zatim sledi kada se niži ego uskladi sa Tajnom Vatrom koja počinje da se iz dubina diže unutar Aspiranta. Šesta faza je alhemijska 'Destilacija'. Ostvaruje se čistota i savršena koncentracija na 'Svetu Vatru' do potpune Jasnosti (o Težnji ka Duhu sa ovom Vatrom koja se uzdiže). Ovo je korespondentno otkrivanju devete dvorane i stuba lepote na kome je zavetni kovčeg sa zapovestima i imenom Boga. Sedma faza je alhemijska Koagulacija. Spolja, aspirant doživljava neočekivano prisustvo u neporočnom stanju Svesti. Ushićenje postignuća je osetno. Unutar, genetski kod Aspiranta je pokrenut tako da stvara izvesni Elikzir koji se potpuno inkarnira unutar tela koje je učinjeno duhovnim i Duha koji je učinjen telesnim. Taj eliksir je sama božanska svetlost, čista životna energija. To je posedovanje Eliksira Besmrtnosti i Filozofskog Kamena. Taj kamen alhemičari nazivahu filozofskim a masoni Kubnim, Temeljnim Kamenom. To je prosvetljena duša Čoveka. To je Spasitelj u čoveku. Spasitelj Čovečanstva.

Simbolično Krst elemenata je pročišćen i čista životna energija teče kroz njega, te Ruža Duha počinje da cvate.

IV.

Postoje mnoge paralele ovog stepena sa delovima Jevanđelja, što upućuje da se masonski ritual može povezati sa likom Isusa Hrista i sa

njegovim uticajem na svet u datom istorijskom momentu. Ezoterična priroda ovog stepena se može shvatiti kao pouka o Univerzalnosti Jevanđelja, ali se ni sama Univerzalnost ove Misterije ne može zanemariti na račun drugih Mudraca i Spasitelja među ljudima.

Mračna komora, polomljena masonska oruđa, predstavljaju konfuziju i nemoć čoveka, on luta u tami u svetu prepunom zala, nesigurno. Kidanje odeće sa sebe simboliše akt pobune protiv tog mraka. A kubna stena na kojoj su pomešani voda i krv alhemijski asociraju na ujedinjenje elemenata u Biću. Tri stuba više nisu Snaga, Mudrost i Lepota, već Nada, Vera i Dobročinstvo. Kabalistički, tri stuba starog hrama su ustvari tri stuba Drveta Života i sami po sebi oni predstavljaju procese i prenosiocce učenja i energija sfera. Novo shvatanje sada inicijatu dodeljuje tri stuba koji su sada tri trijade Drveta Života. Za ravan Učenika, ravan naj niže trijade, Nada je bitan sačinitelj, koji ga vodi napred, za ravan Pomoćnika, Vera u Boga i spasenje koje proističe iz duhovne iluminacije odgovara središnjoj trijadi Drveta Života, dok, Dobročinstvo mora biti osobina Majstora Masona koji u svojoj probuđenosti obitava u ravni vrhovne trijade Drveta. Tri stuba sada nisu učenje već konkretno postignuće i stabilizovanje inicijata u svakoj od te tri razine. Smisao tri stuba Lepote, Snage i Mudrosti je sada nadopunjen Nadom, Verom i Dobročinstvom te je samo Drvo Života potpuno energetski probuđeno u Inicijatu.

Za shvatanje Misterije Ruže i Krsta i ovde se mogu sagledati tri nivoa shvatanja. U nižim regijama, u nižoj trijadi Drveta Života, Krst je sačinjen od četiri elementa, a ruža simbolično ima pet crvenih latica, ljudske osobine su probuđene pročišćenim čulima. Duša se pokrenula na put Alhemijskog Usavršavanja. Za središnju trijadu Drveta Života, kojoj esencijalno i odgovara duboka misterija osamnaestog stepena, Krst predstavlja deset sefirota Drveta Života, a Ruža jeste sačinjena od dvadeset i dve laticice, koje su dvadeset i dve staze Drveta. I tu se vidi uravnoteženost tri stuba i njihovog dvostrukog poimanja. Za naj višu razinu, za Majstore, za mistike, hermetiste, Krst je transcendentna osnova na kojoj je četrdeset i devet latica purpurne Ruže Duha. Ovu Ružu često simbolično zamenjuje Srebrna sedmostruka Zvezda sa smislom kosmičke svesti. Ovo shvatanje može biti pojmljeno jedino kao stvarno iskustvo Prosvetljenja, a ne kao simbol i alegorija za predstojeće usavršavanje. Ovaj treći smisao jeste simbol Sjedinjenja Boga i Čoveka u punini stvarnog postignuća.

V.

Ono što stepen Suverenog Princa Ruže i Krsta i Viteza Orla i Pelikana čini izuzetnim je prenos i poimanje Velikog Imena sastavljenog od četiri slova.

I.N.R.I.

Ovo ime nosi izuzetnu sličnost sa hebrejskim Tetragramatom JHVH, koji je ustvari Ime Boga, Jehova, a ustvari i jeste to ime samo pojmljeno na drugoj razini. JHVH ima mnogo hermetičkih tumačenja, od shvatanja četiri kabalistička sveta, preko smisla kreacije i manifestacije sveta, do same

božanske vibracije kojim se personifikuje Bog kroz Ime, a znajući Ime boga čovek mu je ravan, što opet asocira na staru egipatsku legendu po kojoj je boginja Izida znajući Ime Sunca uspela, uz pomoć Boga mudrosti, Tota, da oživi i izleči Velikog Boga Ozirisa, da bi zatim sa njim začela i dobila dete, boga Horusa. Ovo sve i jeste alegorija na prirodu, na život, smrt i preporađanje. Ovo je sve misterija Sunca, Živog, Umrlog i Uskrslog u Bogu.

Kako se poima to ime?

Iesus Nazarenus Rex Iudeorum - Isus nazarećanin kralj judejski, kako je pisalo na krstu njegove patnje, krstu na kome je kralj judeje i duhovni sveštenik u istome, bio razapet, na kome je u patnji umro i sa koga se uzdigao u Nebo.

Igne Natrua Renovatur Integra - Priroda se potpuno obnavlja kroz vatru.

Ignis Natura Renovat Integram - Vatra potpuno obnavlja prirodu.

Ignem Natura Regenerado Integrat - Regeneracija, prirodu održava vatrom.

In Nobilis Nascente Regnat Iehovah - Jehova vlada među plemenitima.

In Nobilis Nascente Regnat Iesus - Isus vlada među plemenitima.

Iesus Nascente Ram Innovatur - Uskrsli Isus obnavlja granu.

Igne Nitrum Roris Invenitor - Rosa susreće kamen i vatru.

Insignia Naturae Ratio Invenitor - Razum prosvetljuje prirodnim simbolima.

Inter Nos Regnat Indulgentia - Među nama vlada dobrotu.

Intra Nobis Regnum Iehova - Kraljevstvo Božije je u nama.

Iustum Necare Reges Imperia - Pravedno je ubiti lažne kraljeve.

Iustitia Nunc reget Imperia - Pravda sada vlada kraljevstvom.

In Neci Renascor Integer - U smrti se preporađa nevin i čist.

Slova INRI se mogu shvatiti i kao Judeja, Nazaret, Rafael i Juda. Ali i kao akronim za hebrejska slova lam, Nur, Ruah i levešah koja predstavljaju četiri elementa. Postojanje ovoliko mnogo različitih shvatanja ukazuju na uzvišenost tog imena, te reči, na univerzalnost sa kojom je možemo prepoznati, kao i to da biblijska tumačenja nisu dovoljna već da mogu i trebaju da dobiju druga značenja koja smislom produbljuju shvatanje i prenose prosvetljenje.

Jod, Nun, Reš i Jod su četiri slova koja u ovakvom procesu označavaju opet, višestruka značenja. Jod je zametak, Nun je majčina materica, a Reš je

rođeno dete - Sunce, koje poseduje Jod tj. svoj potencijal za kreiranje, tj. svoju volju. Jod je Bog Otac, Nun je Priroda, a reš je Sunce na nebu koje obasjava zemlju, dok je Jod božansko prisustvo u svemu. Jod je kreativni oganj, Nun je prenošenje i sadržavanje kreacije kroz medijum vode, Reš je vazduh, ispoljena uzvišenost Bića, a Jod je Zemlja koja skriva u sebi sve potencijale.

U Tarotu, Jod je prikazan kao Pustinjak, Samotnik, Nun kao Smrt, a Reš je Sunce. Sam niz opet upućuje na život, smrt i preporađanje. Ovaj kontinuitet je poimanje Besmrtnosti Duše Čoveka.

VI.

Centralni simbolizam ovog stepena je vezan za Krst i Ružu. Principi slobodnog zidarstva kao univerzalne filozofije omogućavaju ljudima raznih vera i konfesija da žive i rade zajedno u harmoniji za boljitak i napredak čovečanstva u celini. Krst je masonski Rad, a Ruža je Bratska Ljubav.

Realnost u kojoj ljudi žive je svakolika, u ratovima, političkim neslaganjima i ideologijama, puna konflikata i sukoba. To potrebuje lek, eliksir koji može izlečiti takvu vrstu bolesti. Potrebuje delo takve vere koja sagledava mogućnosti u ljubavi, a ne u mržnji i sumnjičavosti. Mržnja i bes uvek truju dušu, patnja koja iz toga proizilazi ne vodi razvoju čoveka, ne vodi evoluciji. Bog je zapisao velike mudrosti života, a mi moramo biti receptivni i otvoreni da bi ih pojmlili, snažni da bi ih primenili, posvećeni Istini i pošteni da bi bili neporočni. Mi zasnivamo naše živote na Veri, Nadi i Dobročinstvu i samo tako mi možemo obitavati u dvorani Istinske Svetlosti.

Zakon ljubavi ne može biti ograničen na nas same, jer to je egoizam i sebičnost, ne može biti ograničen samo na naše bližnje jer to je licemerje i škrtost, ne može biti ograničen spram jedne religije jer je to greh spram vere i Ljubavi za Boga. Jedan je Bog i svi ljudi čovečanstva su njegova deca.

Ono što proističe iz ovog stepena, iz ovog savršenstva i ove duhovne probuđenosti je pohod. Čovek, Brat Mason je Probuđen, pred njim je istinski rad koji je nadahnut spiritualnom svesnošću - rad na spiritualnom probuđenju čovečanstva. To nije samo poučavanje o simbolima misterija, simbolima moralnosti i vrline, simbolima koji predstavljaju sačinitelje i elemente čoveka i univerzuma, to je Istinski Pohod Svetaca - Svetih, Kadoš, Vitezova Ruže i Krsta.

To je Velika Sreća za Svet.

19° - VELIKI SVEŠTENIK

Osamnaestim stepenom Škotskog Obreda Slobodnog zidarstva je upotpunjen potpuni prelazak inicijata u središnju trijadu Drveta Života. Veo Paroketa, veo Duge, je pređen svim stazama, inicijacija Lepote Tifareta je osvanula, a finalno uzdizanje, kroz koje je došlo do utvrđivanja u postignuću Savršenosti je došlo kroz stazu KaF, koja je sjedinila polarnosti spoljnog u unutarnjeg, izvesnim Alhemijским Venčanjem, kako bi to nazvali Rozenkrojceri, simbolično potpuno ujedinjujući Tačku Duha i Kružnicu Zvezda, kroz njihove materijalizovane emanacije Ruže i Krsta.

Procesom usavršavanja čovek je poprimio u sebe svest o energijama sefirota Drveta Života, dok je nad tim utvrdio svesnost o četiri elementa koji su koren svega. Ponad tog Krsta je procvala Ruža budeći najsputilniju solarnu svetlost u čoveku. Sada, kada je čovek utemeljen u sebi i samosvesti o svojim osobinama i osobinama solarnog sistema on se okreće zvezdama.

Stepenovi od devetnaestog do tridesetog, se baziraju na potpori prethodnih spoznaja, usklađeni su sa velikim tokom uzdizanja inicijata uz Drvo Života, ali sami po sebi imaju specifične relacije spram znakova Zodijaka, koji prenose kosmičku svesnost. Ta svesnost ne može da se primi u potpunosti dok se rad za čovečanstvo ne proširi, pa sa većim obavezama dolaze i širi uvidi. Koliko čovek stremi zvezdama toliko mora da bude posvećen mundanim odnosima i događanjima u kojima učestvuje i na koje se obavezao da će preuzeti shodno svojim visokim saznanjima i Inicijaciji.

19°	Veliki Sveštenik	<i>Jod</i>	Ribe/ Pisces
20°	Časni Veliki Majstor Svih Loža	<i>Tet</i>	Ovan/ Aries
21°	Noahit Pruski Vitez	<i>Hesed</i>	Bik/ Taurus
22°	Vitez Kraljevske Sekira	<i>Zain</i>	Blizanci/ Gemini
23°	Šef Tabernakla	<i>Het</i>	Rak/ Cancer
24°	Princ Tabernakla	<i>Binah</i>	Lav/ Leo
25°	Vitez Medene Zmije	<i>He</i>	Devica/ Virgo
26°	Princ Zahvalnosti	<i>Vau</i>	Vaga/ Libra
27°	Suvereni Zapovednik Hrama	<i>Dalet</i>	Škorpija/ Scorpio
28°	Vitez Sunca , Prosveteni Princ	<i>Hokmah</i>	Strelac/ Sagittarius
29°	Škotsi Vitez Svetog Andreje	<i>Gimel</i>	Jarac/ Capricornus
30°	Vitez Kadoš	<i>Bet</i>	Vodolija/ Aquarius

Dvanaest stepenova Areopagusa, koji se dodeljuju pod autoritetom Svetih Vitezova, Kadoš Vitezova, koji čine petu celinu u okviru Drevnog i Prihvaćenog Škotskog Obreda na najlepši način prenose potencijale sagledavanja i prevazilaženja grešaka i zastranjivanja ljudske rase, dajući instrukcije kako ih nadići i napredovati prema uspostavljanju i izgradnji Trećeg

Hrama, koji je začet u stepenu Ruže i Krsta, a sa nadom i naporom da se svet učini Hramom pogodnim da bude obitavalište Velikog Neimara Univerzuma.

Simbolično, ovaj treći Hram se može shvatiti kao iniciranje Masona u vrhovnu trijadu Drveta Života, njegovo probuđenje u Vrhovne sfere čovečnosti i duhovnosti.

Areopagus upotpunjava prenos informacija i instrukcija Drevnog i Prihvaćenog Škotskog Obreda iz kojih mora da proistekne potpuna praktična primena tih pouka. Oni su suma celog slobodnozidarskog sistema učenja.

Svaki mason je stupanjem u Areopagus postao svestan da mora posvetiti veliku pažnju ovoj kulminaciji koja vodi uspostavljanju Univerzalne Religije.

Stupanjem u ovaj stepen Mason je i dalje u potrazi za dobrom i u radu koji ima cilj uništenje zla, prati iste zakone koji su ga do sada vodili, te stupa napred samouvereno. Devetnaesti stepen je zasnovan na izvesnoj apokaliptičnoj misteriji koja se odnosi na Novi Jerusalim, a podržan je trima vrlinama vitezova Ruže i Krsta, Nadom, Verom i Dobročinstvom.

Istinski Mason radi za dobrobit onih koji dolaze za njim, kao i za unapređenje i poboljšanje svoje rase. Jadna je ambicija koja se ograničava samo na ovaj život. Ljudi koji žele da žive žele da prevaziđu svoje pogrebe i da žive dalje u dobrima koja su podarili čovečanstvu kao i u ljudskim sećanjima. Većina ljudi želi da ostavi neki rad za sobom koji može da opstoji njihove dane i generaciju: to je instinktivni impuls dat od Boga, i nalazi se čak i u srcima grubih ljudi. Posaditi drvo, koje će nakon naše smrti štiti našu decu je prirodna ljubav u nama.

Vidimo u ovome, mistični protok energija i svesti koji su povezani sa zodijačkim znakom Riba, koji je okarakterisan prirodom mračnih previranja koja čoveka u plimama i oseckama vode ka unutarnjoj svetlosti. Nakon smrti, ostaju samo naša dela i sećanja na nas, a sami smo kao duhovni entiteti predati okrilju Velikog Neimara.

U ovom stepenu su i misterije vremena, pod okriljem simbolizma Apokalipse i Novog Jerusalima, uviđamo da Hram nije izgradio jedan čovek već nizovi generacija. Oni su i hitro uništavani. Strpljenje je važna osobina, vera u upotpunjenje ovog rada, nada u dobar ishod i posvećenost ljudima u velikom cilju. 144000 je onih Izabranih koji su obdareni ovim vrlinama i koji su zapisani u apokaliptičnoj knjizi Života.

Naravno, nemoguće je ovo, poput drugih masonskih pouka, shvatiti bukvalno. U tome moramo videti simboliku razvoja i aspiracije ka upotpunjenju božanske kreacije. Ka usavršavanju Čovečanstva. Sama Apokalipsa kao Otkrovenje simbolično prenetog znanja viših razina u svojoj dramatici naglašava važnost ljudskih vrлина koje jedino mogu da čoveku omoguće upotpunjenje Velikog Rada. Ma koliki da je mrak u svetu, ma kolika da su talasanja i struje koje svom silinom guraju, pomeraju, ruše svetske

kolotečine, Mason ima uporište duboko utemeljeno u visokim inicijacijama koje je primio. Nije moguće napredovati ako se popusti ma u jednoj trunki posvećenja. Čovek ne može sam završiti Hram Čovečnosti, u tome mora pokrenuti mase, mora probuditi Mase koje će otvorenih očiju slagati kamen po kamen Božanske Palate.

Dobro će pobediti zlo, koliko se nadamo toliko to i proročansko Otkrovenje naznačuje i to kroz Veru i Dobročinstvo u nama. Pa ipak, čovekov um se ne može meriti sa Božijim i mora biti svestan, kako svojih potencijala i mogućnosti tako i limita. Ako se život živi valjano, sam život je most ka Večnom Životu. Uvereni smo da radimo za budućnost, da služimo svrsi koja je veća od nas samih pojedinaca, da služimo strpljivo i vredno. Greške i laži možemo uništiti istinom i iskrenošću, čašću i dobrotom. Tajna života kada se shvati ona je vanvremena, večna. Takvo je istinsko duhovno postignuće.

Na lenti ovog stepena su dva slova, Alfa i Omega, upućujući nas na Isusa kao inicijatora doba Ribe. Tu su i dvanaest zvezdi za svaki zodijski znak, što upućuje na začetak niza inicijacija ovog Areopagusa. To su i dvanaest apostola, dvanaest plemena Izraela. Apostole je vodio Hrist, plemena je vodio Mojsije, čije ime takođe ne znači ništa drugo do Spasitelj.

Dragulj stepena nosi slova Alef i Tau, ona čine reč AT koja znači "Suština", ona je sveukupnost, Početak i Kraj. Na grudima inicijata je ploča sa dvanaest polja 3x4 ponad kojih su dragulji sa po jednim slovom za svako od dvanaest imena Boga. Traka koja se nosi oko glave je takođe plava sa dvanaest zvezda. Simbolično ovaj stepen sumira u sebi ono celokupno putovanje zodiacom koje predstoji. U ovom stepenu se primaju pune naznake dok svaki sledeći prenosi konkretnu energiju. Identično, samo na nižoj ravni je stepen Tajnog Majstora u sebi nosio simbole cele Lože Usavršavanja, kao što je Vitez Istoka i Mača pokretao silu Vitezova Ruže i Krsta.

Same energije znaka Riba, u smislu misterije stepena upućuju na neophodnost delovanja pod okriljem tajnosti i diskrecije, a to je preduslov za nesebičnost, nepristrasnost i neodbojnost. Ribe simbolično plivaju u dubini voda, tako Veliki Sveštenik deluje vredno u masi ljudi. Dubine su nekada mračne, struje nose, opasnosti i smrt vrebaju, ali riba pliva. To joj je priroda. Priroda Velikog Sveštenika je da suvereno i odlučno radi sa ljudima, da prenosi i u spoljašnjem svetu ono što je stekao u Loži.

20° - ČASNI VELIKI MAJSTOR SVIH SIMBOLIČNIH LOŽA

Neka bude svetlo!

Mi moramo biti vođe naše braće. Loža predstavlja svet i naš život u svetu. Majstor Simbolične Lože je stoga osoba koja je pripremljena da učini pozitivan uticaj na svet. Ovo naravno zahteva pripremu, zahteva naše duboko utvrđivanje u filozofiji, moralu i etici. Biti pripremljen znači biti zagovornik i manifestator velikih zamisli i vrednosti, a one su nam vodilje od prvog koraka - Sloboda, Jednakost i Bratstvo. Bez slobode niko ne može razvijati svoje potencijale i sposobnosti. Jednakost je neophodna jer je alternativa političkom dogmatizmu i despotizmu. Bratstvo je saosećaj među ljudima i poštovanje koje se uliva u svačiji život.

Ovaj stepen je dodeljen zodijačkom znaku Ovna. On je izbijanje siline svetlosti i ognja pročišćenja u svet. Nakon svih priprema, pročišćenja i posvećenja, nakon odlučne spremnosti, znanja i utvrđenih sposobnosti mora se krenuti na rad. Svetlost mora izliti svoje dejstvo i blagoslov na svet. Ovan je poretač kreativnih energija u ljudima, sa ponosom oni se uzdižu i prihvataju ideale i principe kojima ih obdaruju prosvetljeni inicijatori, lučonoše drevne svetlosti i mudrosti. Ovan je energični vođa, sposoban i jak, silan i efikasan. Veliki Majstor simbolične Lože mora biti takav, on emanira kreativnost u Loži, on sam je simbol Velikog Neimara svemira.

Pokretanjem vatre Ariesa proces je nezaustavljiv, sam čin pokretanja je preduslovljen postojanjem zadovoljenja stanja koje potrebuje da energija krene u svet. Svetu trebaju vođe i lideri, ali pravedni, moralni, vođe koje su opredeljene vođstvu kroz služenje a ne kroz vladanje. Te vođe su uzvišene u duhu i svetlost sunca sija na njihovim licima, oni svojom svešću usmeravaju volju mase, upirući prst ka cilju masa bespogovorno sledi jer veličanstveni autoritet dolazi iz uzvišenog izvora.

Svet je odvajkada bio vođen i pokretan velikim ljudima koji su dosegli dubinu samospoznaje. Bilo da su to naučnici, umetnici, filozofi, vladari ili religiozni lideri, oni su svojom ingenioznošću i uvidom imali moć da utiču na sve. Svet jedino napreduje kroz moć ovakvih ljudi. Znenje u jasnoći dolazi od njih. Oni pokreću snagu, oni otvaraju oči, ulivaju nadu, poverenje i hrabrost u srca ljudi. Pa ipak njihova veličina nije vodila ka podeljenosti ljudi već je svima njihova svetlost data, oni su vodili svet uvek ka ujedinjenju, nikad ka odvajanju već ka uspostavljanju Univerzalne Religije, univerzalnog poretka u međuljudskim odnosima, kao osnove ljudske slobode, jednakosti i bratstva.

Veliki Majstor Lože ima i jedinstveni cilj održavanja nepromenljivosti MASONSKOG sistema jer upravo to je Univerzalnost u čoveku, u Loži i u Svetu. Masonerija prenosi znanje neporočnih istina i njena univerzalnost je zalag da će svaki čovek i celo čovečanstvo primiti identičan nauk i identičnu inicijaciju.

Istina, pravda i tolerancija su nesumnjivi kvaliteti Majstora Lože, a davanje njegovog vlastitog primera kroz rad je najbolji način prenošenja znanja. On prenosi znanje i svetlost, praktikuje masonske vrline kako unutar tako i izvan Lože.

Veliki Majstor Lože je Vitez Hrama, on je borac za uspostavljanje Hrama, on upravlja izgradnjom ali i brani građevinu. Poput vitezova Templara koji su uspostavili Škotski Obred da bi preneli slimbolična znanja i stvaran uticaj u ljudskom razvoju. Vitez je u tarotu prikazan kao Car u vatrenim bojama, suveren u svojoj snazi i mudrosti, sa obeležjima kraljevskog dostojanstva, Kraljevske Umetnosti. Vitez je oklopnik koji neustrašivo u pohodu Inicijacije uzdiže svoj mač nad tiranijom i neznanjem, krčeći put za Svetlost, čisteći svet i omogućavajući izgradnju Trećeg Hrama Duha, božanskog hrama Novog Jerusalima.

21° - NOAHIT PRUSKI VITEZ

Devetnaesti stepen Škotskog Obreda je bio pripisan zodijačkom znaku Riba. To je veoma značajno i kao relacija svih prethodnih stepenova u odnosu na Tajne Areopagusa Vitezova Kadoša, jer svi prethodni stepenovi koliko god bili uzvišeni u svom procesu Usavršavanja, sada su poput lutanja u mraku i plivanja u mutnim vodama čovekove svesti. Duhovno probuđenje pojedinca je bilo preduslov za njegov rad izvan Lože, "spolja", u svetu. Nakon toga je samousavršeni inicijal pokrenut silom Ariesa u svoj Pohod u svetu. Sada dolazi, u dvadeset i prvom stepenu, do utvrđivanja toka, velike konkretizacije i stabilizacije principa i delovanja koji na ovoj ravni nemaju toliki naboj i vatrenost već stabilnost i postojanost, doslednost sa kojom Mason primenjuje svoje Moći. Ovaj stepen je obeležen snagom znaka Taurusa, Bika.

Postoje dve bitne Legende koje su dodeljene ovom stepenu, a obe su povezane specifičnom relacijom spram božanske i ljudske pravde, spram shvatanja i sprovođenja te pravde, spram temeljne doslednosti kojom se ona sprovodi. Legende o Vavilonskoj kuli i Pruskim Vitezovima.

Kralj Nimrod je okupio ljude i narode, te htedovši da zaštiti sve od novog potopa za njega veliki arhitekta Faleg sačini plan za veliku kulu. Prvi deo kule je trebao da bude okrugao, sa dvanaest spratova i dvanaest vrata i sedamdeset dva stuba. Drugi deo je trebao da bude kvadratni sa devet spratova, a treći trouglasta spirala sa četrdeset dva zavoja. Četvrti je trebao da bude cilindričan sa sedamdeset dva sprata. Sedam stepeništa, je po planu, trebalo da povezuje spratove.

Vrata od svakog sprata je trebalo da se otvaraju i zatvaraju samo uz pomoć specijalnog mehanizma čije je funkcionisanje trebalo čuvati kao tajnu za svaki sprat posebno. Svi stanovnici Kule su trebali da imaju jednaka prava jer nikako drugačije ne bi mogla da se održi. Oni odgore ne bi mogli da prežive bez pomoći onih na dnu, a oni sa nižih spratova se ne bi mogli zaštititi od iznenadnih napada bez budnosti onih sa viših spratova.

Falegov plan je bio uzvišen i grandiozan. Želeo je načiniti građevinu koja bi bila jedinstvena i moćna, a svi narodi bi bili ujedinjeni i harmonija bi vladala potpuno.

Ali, radnici nisu baš verni velikom arhitekti.

Tajne onih gore otkrivane su onima koji su radili dole, a vrata se više nisu mogla zatvarati, neki su pokušali da ih zabarikadiraju, drugi da silom uđu na više, bezbednije spratove. Uz to svi su hteli da rade kako im se sviđa, bez plana, bez uzora na falegovu ideju i postavku.

Nastupila je zbrka u njihovom govoru isto kao i u njihovom radu i neki delovi kule su se obrušavali dok su drugi ostajali nezavršeni, radnici nisu

pomagali jedni drugima. Zbrka koja je poticala od neistovetnosti govora ih je razjedinila i u mislima.

Faleg je shvatio svoju grešku. Shvatio je da je previše očekivao od ljudi misleći da će oni razumeti jedni druge. I povrh svega krivica za neuspeh je pripisana njemu. Nimrod ga je osudio na smrt.

Faleg nestade. On pobeže u pustinju jer ga je ustvari stigla veća kazna od ljudske. Bog mu je oduzeo moć govora. Tako nem, on je putovao po svetu ispaštajući za svoju previše smislenu grešku koju je počinio. Gdegod se zaustavio tu je izgradio po jedan trougaoni šator. Jedna od njegovih trougaonih građevina je pronađena u Pruskoj 553. godine u iskopinama nekog rudnika soli.

Petnaest lakata ispod nivoa tla nađeno je jedno trougaono zdanje; unutar njega se nalazio jedan beli mermerni stub na čijem podnožju je čitava priča ispisana na hebrejskom jeziku. Pored tog stuba otkriven je i nadgrobni spomenik, prekriven prašinom, ali ispod kojeg je ležala jedna ploča od ahata na kojoj se nalazio sledeći epitaf: "Ovde leži pepeo našeg Velikog Arhitekta Vavilonske Kule... Adonai mu je oprostio ljudske grehe, jer je on voleo ljude. U poniženju je umro za njih, i tako je otplatio za veličanstvenost Nimrodovih idola".

Mnogočemu nas mora podučiti ova masonska legenda. Ustvari, sad uviđamo da je slobodnozidarski pokret zasnovan na tom velikom planu Vavilonske kule. Ona je prvi uzor za slobodno zidarstvo. Shvatamo i drugu bitnu stvar. Ono što nisu uspli da izvrše Nimrod i Faleg, pokrenuli su ispravno Solomon i Hiram Abif. Sam plan Vavilonske kule je savršen. Čak i njeno ime nosi simbolično značenje Nebeskih Sunčevih Kapija, Majke Sveta.

Vidimo da je plan Kule identičan strukturi Škotskog Obreda Slobodnog zidarstva. Dvanaest spratova prvog, najvišeg dela je dodeljeno Areopagu vitezova Kadoša. Čak i sedamdeset dva stuba karakterišu vezu sa božanskim imenom Šemhamforaš, koje je ustvari sačinjeno od imena sedamdeset dva anđela koji su dodeljeni dekanima neba, tj. nebeskog zodijskog.

Kvadratni deo sa devet stubova, potpuno asocira na stepenove Ruže i Krsta. Njihova četiri stepena, koje podržava spoznaja koja je proistekla iz devete dvorane Kraljevskog Svoda. Spiralni deo Kule je spiralni put Lože Usavršavanja. Cilindrično postolje je čvrsta potpora Simbolične Plave Lože.

Sedam stepeništa koja prolaze kroz kulu su analogna simbolu merdevina kojima se penje na visine i silazi na tlo. To su kanali cirkulacija životnih energija u čoveku i Univerzumu.

Plan je bio savršen, ali je organizacija podbacila. U čemu je bio problem? Koren problema leži u ideji da je smisao i potreba gradnje kule bio da se narodi sveta zaštite sledećeg potopa koji bi Bog eventualno opet mogao poslati na svet - zbog potrebe da se svet opere od zala i izopačenosti. Sama ta ideja da bi ljudi mogli sagraditi nešto što bi nadišlo Boga je bila greška.

Sam greh, jer je očito da ljudi u svom neznanju, gluposti i ljudosti nisu sagledavali da subožanski planovi veći od njih, i da ljudi makoliko sposobni ne mogu, čak ni svojim jedinstvom nadići njegovu veličinu i moć. To jedinstvo, kako se pokazalo, nije postojalo. Razjedinjenost ljudi je bilo osnova neuspeha, ljudi su svi hteli nešto svoje lično i egoistično da izvedu, nisu poštovali onu Volju i prirodu kojom ih je Tvorac obdario, oni stalno hoće nešto drugo. To ima koren u neznanju. Iako je plan Kule bio savršen, ljudska svest nije bila spremna za takav poduhvat. Motiv je bio pogrešan, sposobnosti relativne, razlike su razdirale sve i kula je pala. Plan je nestao, zaboravljen, potisnut u čovekovu nesvesnu regiju, zamro je u tami vremena.

Da je izgradnji pristupljeno a smislom ujedinjenja naroda u slavi boga, a ne sa ciljem da se on prevaziđe Kula bi bila potpuno izgrađena u svom savršenstvu. Čovečanstvo bi imalo savršenu hijerarhiju, sve bi delovalo i funkcionisalo u harmoniji. Svako bi vršio svoju Volju i Bratska Ljubav bi bila neporeciva spona među ljudima.

Plan je propao, očito za njega nije bilo vreme. Faleg koji je bio osuđen na smrt od strane mundanih zakona ustvari je podneo božiju kaznu za svoje neshvatanje i za svoje nepoznavanje čoveka. Krenuo je u svet, i na potpuno drugačiji način nadalje preneo svoj uvid. Gresi su mu oprošteni, jer on jeste u svojoj duši bio posvećen Velikom Tvorcu, govor mu je darivan, a trougaone građevine nam prenose pouku da trijada stepenova Simbolične Lože prvo mora biti mesto uspostavljanja savršenih principa Jedinstva, Slobode i Bratstva, a tek iz toga može da proistekne ono više u nama i oko nas. Svaka trijada mora da bude savršena u svom delovanju, kao i svaka Loža da bi postojala, grupe trijada tako čine Veliku Ložu. Tako građevina nije krenula da se gradi "odgore" već pravilno, građenjem savršenog temelja, na kome može da počiva građevina nove duhovne Vavilonske Kule. Solomon, koji je u svojoj mudrosti bio veći od Nimroda jeste pokrenuo izgradnju Hrama u kome bi se štovao Večni.

Shvatamo da se evolucija čovečanstva odvija u etapama. Hram se gradi i ruši. Svaki je zasnovan na Velikom Planu. Svaki deo čoveka se usavršava, zatim pročišćava da bi na njemu moglo biti zasnovano više postignuće. Viši stepenovi Škotskog Obreda moraju biti podržani trijadom stepenova Simbolične Plave Lože.

Pravda ljudska jeste dosledna, ali je pravda božija nepogrešiva. Faleg je kažnjen za svoju nesavršenost, ali je oslobođen kada je svoj plan doveo u red. On je savršeni planer, ali je Hiram bio savršeni organizator. Čovek mora da bude svestan tih osobina u sebi, mora da bude svestan da li će da štuje Nimrodovo idolopoklonstvo, ili Solomonov sunčevi sjaj.

Loza Davidova i Solomonova je tako usmerila duhovni i inicijatski razvoj čoveka i čovečanstva. Njihovi potomci su dalje preneli Svetlost, njihova pravda i pravo duhovne vlasti je stoga i potrebovala zaštitu plemenitih Vitezova Templara koji su očuvavajući, kao svoje tajne, drevno masonsko znanje i Veliki Plan, takođe i silom i oštricom svojih mačeva čuvali i same Inicijatore, Velike Majstore, potomke ove uzvišene Loze Sveštenika Svetlosti.

Pravda koju donose Vitezovi nije zasnovana samo na ljudskom pravu Slobode i Jednakosti već je potaknuta Duhovnim smislom Božanskog Zakona. Deset zapovesti zavetnog kovčega, deset principa ljudske korenske veze sa božanskim u nama je ostvarivo samo uz Slobodu, Jednakost i Bratstvo. Deset zapovesti su izliv božanske ljubavi na čoveka, deset zapovesti su put inicijatskog uspenja čoveka ka Bogu. Pravda čovečija koju brani pravda Viteška je pravda koja brani pravo svakog čoveka da ispolji svoju istinsku prirodu, vršeći svoju istinsku Volju dodeljenu čoveku od Velikog Tvorca, kroz deset zapovesti, deset principa pravde koji se manifestuju slobodom, jednako za svakoga i u potpunoj bratskoj ljubavi za sve.

Zato vitezovi štite sve bez razlike, pravda je od Boga, a ne od čoveka, oni štite slobodu, jednakost ljudi, njihova prava, tiranija se kažnjava jer poriče ljudsku slobodu. Koliko su tek u oprezu da ne zgreše sami vitezovi!

Pruski Vitezovi, koji su primili nauk i Inicijaciju Falegovog saznanja i iskustva su zatim bili sposobni da pokrenu Vitezove Hramovnike na njihov sveti pohod, na njihov Put koji je odmeren Velikim Planom. Oni su preneli svoje tajne Slobodnim Zidarima, te je tok razvoja ispravno usaglašen. U pravdi Boga, sa ciljem izgradnje Velikog Hrama Novog Jerusalima.

Ruka Pravde se uzdiže nad nama sa rečima:

"Fiat justitia, ruat coelum" - Neka bude Pravda, pa makar i nebo palo.

Hijerarhijska veza ovog stepena sa sferom Heseda nam takođe znači i razotkrivanje potpune strukture univerzuma u svojoj manifestaciji. Hesed je prva sfera ispoljena iz vrhovnog trojstva Drveta Života, te time sadrži sve ostale manifestacije božanske kreacije. U Hesedu se sagledava potpuna struktura, a to je struktura čoveka i svemira. Zato inicijati ovog stepena i dobija pouku o Vavilonskoj Kuli i njenim delovima. Uzdigao se na ravan sa koje to može da pojmi.

Ono što mistično ukazuje veza Taurusa sa ovim stepenom može se naći naznačeno na kecelji i lenti Brata. Koliko god da Sunce vlada solarnim sistemom, kako fizički, tako i duhovno, toliko postoji i Vladar nad njim. Ono što je specifičnost za znak Taurusa je da se u njegovom nebeskom regionu, u odnosu na solarni sistem nalazi centar Galaksije, a ona je velika zajednica zvezda. Uzdignuta ruka je i Orionova ruka, koja se uzdiže ka tom mističnom centru. Ovo su kosmički odnosi čije saznanje izuzetno znači mistiku, hermetisti, a da bi on bio u vezi sa tim uzvišenim centrom on mora u istini, pošteno i temeljno sprovoditi Pravdu na samoj Zemlji. Sama hijerarhijska gradnja kule, evolucije čoveka i univerzuma, oslobađa čoveka mundanih okova, uzdiže ga do svesnosti Sunca, zatim se Inicijacije uzvišuju i čovek gleda ka zvezdama, traži njihovu svesnost. Kula kao takva ne bi mogla opstati kada bi sam čovek hteo biti veći od kosmosa. Davanje važnosti sebi nad tom beskrajnom veličinom je apsurdni dašak suludog egoizma. Ipak u procesu Usavršavanja, sazrevanja i inicijacije Mason može u svom štovanju Velikog Neimara doći do duboke kosmičke Gnoze.

I to je deo plana Velikog Neimara Univerzuma.

22° - VITEZ KRALJEVSKE SEKIRE

Rad je sam po sebi plemenita privilegija. Plemenit je jer predstavlja akciju koja se sprovodi u cilju izvršenja i materijalizacije neke kreativne ideje, a sama masonska ideja usmerava Rad ka izgradnji Velikog Hrama Duha. Rad kao privilegija je osobina slobodnih ljudi, oni koji nisu slobodni služe i nemaju izbor.

Specifičnost ovog stepena je da kako u velikoj šemi stepenova, tako i u zodijačkoj strukturi viteškog Areopaga u sebi sadrži energije Blizanaca, znaka Gemini. To je poseban naboj, poseban sinhronicitet. Kroz to samo možemo zaključiti da je važnost i očitost veoma značajan. Staza Zain, koja spaja Binah i Tifaret, Razumevanje i Lepotu, je staza Mača. Čak je i simbolika imena jasna. Korespodencija je potvrđena na više nivoa. Stazom Zain dolazi nadahnuće. Njom čoveku dolazi Zov sa Visine, unutarnji Glas koji ga pokreće na Put spoznaje.

Veliki je značaj i u tome što tarot karta koja opisuje ovu stazu, predstavlja proces Alhemijskog Venčanja, sjedinjenje Lava i Orla, sjedinjenje Princa i Princeze. Ovi likovi su simboli polarnosti u univerzumu. Oni su duhovna Svest ispoljenih energija osamnaestog stepena. Misterija Ruže i Krsta ovde poprima novu dimenziju, ne samo u smislu uzvišenosti tog duhovnog sjedinjenja već predstavlja Univerzalni proces koga blagosilja Veliki Hijerofant, Inicijator Mudrosti.

Mač kao "oružje" vazduha je stoga manifestacija ovog sjedinjenja Vatre i Vode. Princ i Princeza sa tarot karte su delovi velikog imena Tetragramatona, He i Vau, čije uzdizanje u sjedinjenju materije i duše, budi svesnost Duha, Razumevanje koje čoveka vodi ka majčinskom He, koja je komplement Velikom Tvorcu, koji je Otac, Jod Tetragramatona. Lav i Orao su njihovi simboli. Lav je muški princip, aktivan potencijal čoveka, a Orao je poprimljivost, prijemčivost. Oni su Koplje i Sveti Gral. Sekira je pak oruđe odluke i volje. Odlučnosti i samouverenosti. Nadi nema mesta, ovde je sigurnost. Ova staza tako predstavlja dušu koja se sjedinjuje sa svojom drugom stranom, sa svojim blizancem. To je sjedinjenje anime i animusa i kroz to dolazi do transcencije. To je duhovno Razumevanje koje pokreće inteligenciju, to nije samo znanje već iskustvo Daha Savršenstva, Daha koji dopire do Lepote, do samog središta čoveka. Dotiče njegovo srce i pokreće ga. Odatle čovek ima nepresušni potencijal za Rad. Ta inspiracija je nagon ka Božanskom, a taj nagon se zadovoljava samo mističnim sjedinjenjem Polarnosti. Koliko to sjedinjenje ima unutarnje dinamike u čoveku toliko je i pojavno u Univerzumu.

Naše znanje, inspiracija, nadahnuće koje nas vodi podržava nas u težnji da pomognemo usavršavanju ljudi, kako Masona u Loži tako i svih koji su izvan. Mi ne možemo praviti razlike. Inicijacija nije data sebično. Ona je zaslužena. Ali delovanje među ljudima, decom Boga Jednoga ne može biti određeno privilegijom i nekim drugim obeležjem. Pogotovo ne rason,

nacionalnošću, klasom ili položajem u društvu. To je istinska nesebičnost. To je služenje, a ne vladanje. Takvo služenje upravlja svetom. Bilo da stvarno nešto fizički stvaramo kroz proces rada ili da smo samo idejni inspiratori rada drugih ljudi, naša duša je vođena ovom uzvišenom filozofijom. Ljudi materijalnog kraljevstva se mogu uzdići do neba, mogu se usavršiti i prosvetliti i mogu doseći Boga. Ovo je velika istina da ljudi teže sjedinjenju sa bogom, sjedinjenju Mikrokosmosa sa Makrokosmosom.

Naš rad je tako usmeren ka uništenju neznanja i varvarizma. Mač istine je to. Sekira moći koja krči put znanju i napretku civilizacije.

Staza Blizanaca prenosi znanje, iz Razumevanja ističe struja znanja. Tela ovog stepena su adekvatno nazvana Koledžima. To nije osnovno obrazovanje simboličke Lože, to su Koledži duha. Okrugli sto u Loži je mesto okupljanja u jednakosti i bratstvu. Sama Legenda ovog stepena na svoj način postavlja relaciju stepena Kraljevske Sekire sa stazom Zain.

Cidunijanci kako su zvani Feničani su uvek bili spremni da pomognu Izraelcima u njihovim poduhvatima. Veza koja ih je spajala su bile Misterije u koje su oba naroda bila inicirana. Mojsije ih je primio u Egiptu pre nego li se oženio ćerkom sveštenika On-a. Ove misterije je preradio Solomon, ali možda i Jošua, ili sam Mojsije da bi one bile prikladne shvatanju i kulturi jevrejskog naroda. Te misterije su postale Masonerija. Baš onakva kakva je postojala pri izgradnji Hrama, baš ovakva kakva je stigla do nas.

Khurum, kralj Cura u Feniciji i Kurum Abai, takođe feničani su isto inicirani, te su stoga bili povezani sa Solomonom kao Masonska Braća.

Noje je zaposlio narod iz Ciduna, grada u Fenikiji, da seku Kedrove Libanske od kojih su načinili Barku, pod nadležnošću Japeta. Oni su obezbedili i kedrove za Zavetni kovčeg, oni su posekli kedrove Libanske za kralja Solomona za izgradnju njegovog Hrama.

Na libanskoj planini oni su zatim uspostavili zanatske škole, Koledže, poput onih u Etruriji, a zatim i u Rimu, odakle se kasnije širilo masonstvo.

Etrurčani su emigrirali iz Asirije u Egipat, zahvaljujući velikom potopu, i kao Pustinjski Pastirski Kraljevi nose iste misterije Hiksima, kao i kasnije Etruskim i Rimskim koledžima. Ove utvrde, škole su svuda štovale Velikog Neimara Univerzuma i imaše znake i reči kojima su se međusobno prepoznavali. Imena Patrijarha koji su bili inspektori i nadzornici radnika su se prenela kao lozinke. Institucija Koledža sa Libanske Planine je preko Druza prenešena Krstašima, Vitezovima Hrama.

Feničani i Izraelci su dva naroda koji korespondiraju manifestacijama sefirota Binah i Tifaret. Feničani, čije ime potiče od uzvišenog simbola plamenog Feniksa su duhovni pretci ili preteče te stoga predstavljaju Binah. Dok Izraelci, kao izabrani narod, predstavlja izabraništvo stečeno i potvrđeno u Lepoti Tifareta. Misterije Slobodnog zidarstva su spona među njima. Alhemija sjedinjenja Nižeg i Višeg. Mojsije kao smisao Spasitelja je srednji

stub Drveta Života, a naznaka venčanja sa ćerkom sveštenika Ona je naznaka na venčanje Malkuta sa Tifaretom putem protoka energija baš tim Srednjim Stubom. Sveštenik On nije niko drugi do Sunce Tifareta. ON je mistično ime Boga, koje samo po sebi i u sebi predstavlja sjedinjenje Muškog-aktivnog i ženskog-pasivnog kosmičkog principa. Solomon je prenosioc misterija, on u sebi sadrži ONa. Jošua je Pentagram, usavršeni čovek, Duh koji vlada nad telom. Duh koji vlada nad četiri elementa. Mojsije je stoga prenosioc Gnoze, kanal nebeskih uticaja koji se slivaju na zemlju. Planina je po simbolici oduvek predstavljala sistem inicijacije. Hermetisti je zovu Planina Abiegnus. A sistem inicijacije nije ništa drugo do škola i Koledž pouke koji prenosi Znanje. Sečenje kedrova je posebno prenošenje pouka o Drvetu Života, svaki kedar je jedan specifičan aspekt Drveta Života, aspekt koji kroz specifičnost sagledava celinu. Samo MASONSTVO je odatle poteklo. Ceo sistem Škotskog Obreda dokazuje i prenosi Gnozu o Drvetu Života. Ovo znanje se prenosi generacijama inicijatora, koje predvode Kraljevi Pastiri i koje štite Vitezovi Hrama.

Kurum nije niko drugi do kralj Hiram, a Kurum Abai je Hiram Abif. Feničanski smisao arhetipa je sa više ravni pa je njegova manifestacija na nižoj ravni sadržana u Legendi o HIRAMU. Spona arhetipa i njegove manifestacije je ta misterija sjedinjenja. Sjedinjenja kroz poseban alhemijski proces.

Nojeva Barka, kao i Zavetni kovčeg su takođe prenosioci znanja ovog slobodnozidarskog sistema Inicijacije. Drvo Života se u svakoj od pojedinačnih legendi sagledava sa različitih ravni. Svaki put kada sagledavamo delove misterije naši uvidi se šire, naša svest i duša se prosvetljuju i usavršavaju. To zato ne sme biti znanje koje će nas odvući u nebeska bespuća da tamo lutamo među oblacima već čvrsto moramo stojati na tlu. Tlo je naše mesto manifestacije božanstvenosti Rada. Rada ka sjedinjenju polarnosti sveta, sjedinjenju naroda, ujedinjenju duša pod okriljem Bratstva. Rad je misija čovekova. Stoga ga poštujemo ka energiju kreativnog principa koji je nadahnut naumom i promišlju Velikog Neimara.

Svaki pojedinačni Kedar sa Libanske planine inicijacije jeste jedan poseban sistem inicijacije, poseban sistem prenošenja znanja, jedno specifično znanje koje prenose mudri. Jedan kedar je ezoteričan, jedan hermetičan, jedan okultni, jedan psihološki, jedan isceliteljski, neki je filozofski, neki je kabalistički, neki religiozan, neki umetnički, neki gnostički. Svi ti visoki Kedrovi Libanski su obuhvaćeni Univerzalnim Slobodnim zidarstvom. Samo oni Majstori Masoni koji se uzdignu na ovu stazu, na ovaj stepen mogu biti profesori Koledža znanja, samo oni mogu čisto prenositi to znanje. Samo oni Majstori Masoni koji se uzdignu ponad ove staze na razinu Razumevanja mogu iskoristiti svoju sekiru mudrosti i "sečenjem" jednog kedra preneti i dati svetlu i narodima sveta novi i specifičan sistem Inicijacije. Samo Majstori Hrama koji obitavaju u Razumevanju uspostavljaju ove Koledže, a oni su klevka Rada i pregalaštva Slobodnog Zidarstva.

23° - ŠEF TABERNAKLA

Šef Tabernakla nije niko drugi do Vitez Hramovnik, čuvar Svetoga Grala. Staza Het, koja nosi uticaje Raka, Cancera, je bitno povezana sa višom sferom koja je ponad nje, sa Binahom, Razumevanjem stepena Princa Tabernakla.

Sam Šator je Univerzum. Njegove boje su boje sjedinjenja elemenata, boje sjedinjenja polarnosti. On predstavlja Ložu na svojoj ravni manifestacije. To je mesto sastanka Božanskog sa Čovekom, u posebnom predavanju čoveka, kroz višu aspiraciju, kroz oslobađanje od ega i sve personalne dobiti za sveopšte dobro.

U svojoj aspiraciji inicijant dolazi do granice ličnog i uzvišenog, granice koja određuje osobine čoveka i odnos sa duhovnim. Ta granica je na Drvetu Života nazvana Ponorom, Ambisom. Čovek se sa njom susretao i u prethodnim stepenovima, ali je sada stavljen pred čin izbora, čin koji omogućuje da se potpuno otvori ka Vrhovnim sferama, što omogućuje uzvišenje na vrhovnu trijadu, koja je po svojoj prirodi superiorna, kako po svojoj prirodi tako i po onome što prenosi inicijantu prilikom postignuća.

Odbacivanje ega i lične personalnosti nije smrt, niti poništenje čoveka kao jedinstvenog bića, već odbacivanje vezanosti za razum i ego kao odrednice čovekove Volje. Svest Svetlosti se rađa u čoveku, svest koja je ispunjena Duhom inspiracije i nadahnuća razumevanjem Univerzalnih istina. Vera i Nada koja su vodile Viteza sada su asimilirane u istinsko iskustvo Duha, pred njim je potpuno prihvatanje Dobročinstva.

Ništa nečisto ne može proći ovu stazu. Ništa egoistično, sebično i zlo ne može da prođe ka višim sferama. Sve to ili biva rastvoreno Duhom ili uništava nasilnika koji je lažno hteo da prođe kroz ovaj veo. On trune, raspršuje se. Šator nosi i smisao sudnice, jer ovde dolazi do suđenja, suočavanja sa ljudskim osobinama, poput onoga što se pojavljuje u Egipatskoj Knjizi Mrtvih, (pogrešno tako zvanj), u "Knjizi Izlaska u Dan", gde inicijant izgovara četrdeset dvostruku odrečnu ispovest kroz koju iznosi da nijedan deo njega nije grešio protiv Univerzuma, da nije ispoljavao grehe i da je ustvari velikoj inicijaciji prišao pročišćen, posvećen i usavršen do krajnjih ljudskih granica.

U samoj simbolici opreme ovog Šatora je prisutna simbolika dvanaest plemena Izrailja, sa njihovim karakterističnim elementima. Ovo su Znaci zodijaka, koji svojim celestijalnim uticajima podržavaju Inicijaciju. Oni su potvrda Svetosti Vitezova Kadoša kojem prenose Inicijaciju. Šator je načinjen iz nekoliko slojeva, čineći smisao više sfera koje su spoznate i otvorene spoznaji.

I ostala oprema Šatora naznačuje na potrebu za samožrtvovanjem, odbacivanjem ličnog u korist božanskog, kroz sagledavanje odraza duše u

bazenu čiste vode. Odras ličnoga ne može da se pojavi u bazenu beskrajna inače uzvišeno duhovno ne bi imalo svoje istinsko obličje, već lažni oblik neke ljudske osobine. Istinsko obličje Razumevanja je tišina. U toj Tišini duša jasno sagledava Sve u Univerzumu, bez medijatora i simbola. Simboli i oprema su tu kao potpora i manifestacija nižih sfera kojima se Savršenstvo utemeljuje.

U središtu šatora, u središtu Svetinje nad Svetinjama je Zavetni Kovčeg. sadržatelj uzvišene duhovne Suštine. Suštine čoveka i Univerzuma. Ta suština je Jedna, ali je data ljudima u njenih deset emanacija.

Kandelabr sa sedam krakova, koji krase kecelju Šefa Tabernakla, predstavlja prethodnih sedam doba kao sedam planeta, osnovnih nebeskih tela. Sunce je u središtu, sa Marsom, Jupiterom i Saturnom sa jedne strane, a Venerom, Merkurom i Mesecom sa druge. On takođe predstavlja sedam Arhanđela koji vladaju tim planetama.

Zerakiel je Zora, Rađanje Boga, je od Sunca.
Auriel, Svetlost Boga, je od Marsa.
Gabriel, Snaga Božija, je od Jupitera,
Mihael, Božanska Pojavnost, je od Saturna.
Kamaliel, Milost Božija, je od Venere.
Rafael, Božansko Izlečenje, je od Merkura.
Cafiel, Božanski Glasnik, je od Meseca.

Sami Arhanđeli su arhetipovi prenosioca božanskih uticaja. Oni su korenovi svakog Anđeoskog uticaja i svake anđeoske osobine. Ponor koji deli Vrhovnu trijadu od nižeg dela Drveta Života je ponor koji deli Arhanđele, u njihovoj uzvišenosti u odnosu na niže hijerarhije bića, kako ih prepoznaju hermetisti. Arhanđeli su suštastvene, čiste sile u čoveku i univerzumu, energije koje su od večnosti, neograničene vremenom, prostorom, ljudskim idejama i željama.

Broj sedam je sveti broj u svim teologijama i u svim sistemima simbolizama. To je Duh potpomognut, podržan elementalnim silama. Duša koju služi priroda. Sedam je i vrlina koje karakterišu Slobodno Zidarstvo: Vera, aspiracija ka Beskrajnom, je predstavljena Suncem. Nada Mesecom, Dobročinstvo Venerom, Snaga (koja savladava bes i mržnju) je od Marsa, Obzir je od Merkura, Umerenost Saturna, a Pravda je Jupiterova.

Ono što je bitno da se shvati je da nebeske moći zodijskih ovde svoje čiste uticaje prenose na sačinitelje solarnog sistema. Kosmički uticaji blagosiljaju planetarne osobine. Sve je to u čoveku, koliko i u svemiru. Čovek i Univerzum su Jedno, nema mogućnosti da se sve spozna ako istinska spoznaja ovog Jedinstva ne postoji. Sve je pod okriljem Šatora, pod okriljem jedne Kreativne sile, Jednog Velikog Neimara svih svetova.

Jednostavna Vera je mudrija od filozofiranja. Čista duša je uzvišenija od svih njenih sačinitelja koji je krase. Vera kojom se stupa u Duh je potpuno predavanje Njemu kroz poverenje Uzdignuća. Nije li i sam Hrist u mračnome času raspeća izgovorio "Eli, Eli Lama Sabathani"? Podsećajući nas da je Put

ka Bogu, put kroz patnju, samopregor i samožrtvovanje. Taj put je mračan put. To je Put predavanja. Put otpuštanja i poništenja Karne. Karma kao karakteristika pojedinca, kao obeležje čoveka sada nestaje. Čovek napušta taj Krst patnje, napušta telo koje je sadržatelj ljudskih osobina, ono samo koje je krst, a duša, kao ruža probuđena se otvara Duhu. Velika simbolika Tarota nas potseća na jednu specifičnu stvar. Vitez koji kroči ovom stazom je Vitez Svetoga Grala. On nosi u svojim rukama ovaj Kalež ispunjen krvlju. Ta krv je nastavak loze inicijata, jer uzdizanjem Inicijata u duhu Majstora Hrama Razumevanja on postaje istinski Hijerofant. Kao što su vitezovi Templari štitili znanje masonstva i inicijate unutarne Svetlosti, tako i Šef Tabernakla preuzima tu obavezu na sebe. U toj obavezi nema ličnih osobenosti jer Znanje se prenosi svetu. Zakon se donosi čovečanstvu. To je potpuna predanost Bogu i službi Večnome. Naše znanje i potiče od Njega, bez Njega ga ne bi imali, niti bi bili u stanju da svojom snagom hodimo veliki Pohod. Naša je dužnost da to prenesemo ljudima sveta. To je blagoslov Boga, to je upotpunjenje Njegove vrhovne Kreacije.

Šef Tabernakla podučava da u punini vremena i neophodnosti, a sa dobrim razlogom naslednik pokojnog radnika mora stupiti napred i nastaviti borbu protiv zla. Inicijat je u ovom stepenu sin Hirama Abifa, majstora graditelja koji je ubijen pre okončavanja radova na građenju prvog Jerusalimskog Hrama. Abifov sin stupa u šator nakon čekanja i nudi žrtvu koju je i sam Solomon nudio Bogu. On je podučen da uvek mora da se bori protiv zavisti, gluposti i kukavičluka. To su mane koje suštinski ne mogu da prođu ovu stazu inicijacije. Budući da je on Usavršen, da je primio istinska obeležja Inicijacije, da zna Istinsku Reč, a da je kroz prethodne inicijacije stvarno spoznao prirodu rada, on nastavlja borbu u svetu. Te mane uzrokuju truljenje ovoga sveta, a Vitezovi ga pročišćavaju svojim delovanjem.

Lozinka ovog stepena je "Haciel" i predstavlja Volju Božiju, na šta je odgovor "Darakiel" što su Božiji Putevi. Te odrednice - Putevi, jesu probuđeni životni kanali u čoveku putem kojih Inicijat sprovodi Veliki Rad. Taj Veliki Rad je Volja Boga i čovek je ispunjen u sebi onda kada je potpuno svestan tog Rada i Te Volje koja mu je dala snagu i sam Život da potpomogne njemu. Da bude deo njegove sile u ispoljavanju. Moglo bi se reći da probuđenost suptilnih energetskih centara u čoveku, koje istočnjaci nazivaju Čakrama, jeste preduslov da bi se Volja Božija mogla manifestovati. Inicijat koji je ovo ostvario prenosi Gnozu i sam jeste Sveštenik i Inicijator duhovnih sila. No, da bi ta sila, taj duhovni tok bio potpuno pravilno usmeren, polarnosti moraju biti usaglašene, uravnotežene, polovi moraju biti sjedinjeni. Dva suptilna kanala, Ida i Pingala moraju biti otvoreni za potpuni protok Kosmičke svesti, otvarajući kanal u čuvenom Stubu Lepote (na kome je postavljen Zavetni kovčeg, u našoj simbolici). Sušumna, središnji kanal je kanal ravnoteže i jedino njime, tim Stubom Lepote, Srednjim stubom Drveta Života, može se manifestovati Mesija, Spasitelj, Istinska Svetlost, Vatra Nebeska i Oganj Života. Taj savršeni stub je postavljen u praznini Duha Razumevanja. Sva nečistoća sagoreva, sve prepreke bivaju sažežene ognjem, duša se uzdiže u ushitu postignuća.

Vitezovi Hramovnici su čuvari ovoga Graala kosmičkog Života.

24° - PRINC TABERNAKLA

Nemoguće je ne primetiti postojanje izvesnog paralelnog toka u stepenovima Areopaga Vitezova Kadoša. Začetak tog paralelnog toka je u samom osamnaestom stepenu Vitezova Ruže i Krsta i nakon toga počinje da se manifestuje. Svaki naredni stepen nosi specifična obeležja tih tokova. Ono što je primetno u tom odnosu je da postoji vrlo mundano, ovozemaljsko orijentisano delovanje, kroz viteške osobine moralnosti i vrline, na jednoj strani, dok nasuprot tome postoji izvesna sila koja stremlji ka nebeskim ezoteričnim visinama. Slobodno zidarstvo u svojoj univerzalnosti obuhvata oba ova toka i deluje kao filozofski medijator između viteškog rada i te, duhovne monarhije koja sa vrha upravlja Radom sa planine Inicijacije. Ovo opet asocira na samu strukturu Falegovog plana Vavilonske Kule, a paralelni tok je dinamika delovanja slobodnih zidara na svojim dužnostima. Neki su zaokupljeni međuljudskim odnosima, humanitarnim i društvenim radom, dok se drugi uzdižu u transcendentne visine i nadahnjuju sprovođenje Rada. Poput piramide, mundana snaga obezbeđuje podlogu i čvrst temelj na osnovu koga se duša, stremeći u vis, uzdiže ka zvezdama. Svaki stepen tako nosi i obavezu delovanja u svetu, među ljudima izvan Lože, kao i podršku za spiritualno Iniciranje. Viteška snaga i sposobnost rada i borbe potpomaže primanje i održavanje Mudrosti koja dopire sa Visine. U svemu tome se održava Lepota Masonskog sistema.

Stepen Princa Tabernakla je pod uticajima Razumevanja, sefire Binah na Drvetu Života i stoga je izuzetno bitan kao smisao istinske Inicijacije u Vrhovnu trijadu. Sam simbol trougla i trojstva potiče od ove sfere. Na svim drugim ravnima se može preneti njeno dejstvo, poput umnožaka samog broja tri u njegovoj progresiji 3, 9, 27, 81, 243, 729, 2187, 6561, (itd,) što je moguće kabalistički pojmiti u smislu trostrukog prenosa trostrukog principa Stvaraoca, Održavaoca i Uništitelja. Taj princip trostrukosti se stoga može sagledati u svakom elementu Univerzuma jer to trojstvo je potpora svake materijalnosti, kao što je polarnost, tj. jedinstvo polarnosti suština unutar trojstva. Ovo trojstvo, na istoku znano kao Brama, Višnu i Šiva, je suštinsko trojstvo kao i Otac i Sin i Sveti Duh, mada u hrišćanskom učenju nije definisano da Sveti Duh, kada se prevede sa hebrejskog originala ustvari ima smisao Majke. Gnostici su ovaj suštinski Božanski princip zvali IAO, što je i bilo jedno od imena Boga za njih. Trojstvo, samo po sebi, u sebi sadrži i puno ispoljavanje celog Vrhovnog trojstva sefirota Drveta Života, a egipćani su često ovu sefiru opisivali kao Crnu Devicu, Crnu boginju Isis. Ona je Majka Prirode, koja je i transcendentna i materijalna. Kabalisti u svojim učenjima napominju da je na izvesnoj razini moguće pojmiti da su Binah i Malkut jedno. To upravo dolazi u trenutku prosvetljenja u Razumevanje da Univerzum i njegova materijalna pojava imaju istu majčinsku osnovu u kojoj deluje očinski kreativni agens svetlosti. Samim tim, Kreativni Phallos Velikog Neimara začinje sve, a Božanski Kosmički Kteis Prirode održava sve. Njihovo dete, je Čovek, Univerzum. Sveti Pentagram.

Ovo objašnjava i sam paralelni tok gde Spiritualne sile nemaju svoj smisao, kao ni samo duhovno Razumevanje, ako nisu ispoljeni u Kraljevstvu

ovoga Sveta. Duhovna Monarhija, koja je spiritualno sveštenstvo upravlja procesima koji se manifestuju u Malkutu, na Zemlji. Sve to je obuhvaćeno Slobodnozidarskim smislom svakoga stepena Areopaga i svaki stepen je kanal prenosa tih sila Neba i Zemlje, kao što je i Put uzdignuća Masona ka Visinama. Uzvišena slobodnozidarska filozofija tako obuhvata i nadahnjuje, održava, kroz svoju sveobuhvatnost, veličinu moralnosti i vrlina ljudi. U svakom stepenu vidimo suptilno savršenstvo svakog zodijačkog znaka koji vrši svoj uticaj tj. prenos energija kroz sagledavanje kompleksnog znanja i forme obreda, čime se usmerava transmisija Gnoze. Čovek je ovaj medijator. Transfigurisani čovek, čovek koji nema prepreka u sebi, niti obmane, niti nesavršenstva, na ovoj sferi, on je Istinski Majstor Hrama. Savršeni Sveštenik.

U ovom stepenu Mason biva upućen u znamenitu simboliku Lampe, Ogrtača i Štapa. Lampa predstavlja razum koji je prosvetljen naukom, ogrtač je sloboda tj. potpuna samosvojnost, a štap je protok i podrška okultnih i večnih sila prirode.

Lampa osvetljava prošlost, sadašnjost i budućnost, koji su takođe tri strane trougla, odrednice večnosti. Ona gori trostrukim plamenom. Ogrtač ima tri kraja, a štap je iz tri dela. Ovo trojstvo je neprikosnoveno u svemu. Trostruki plamen lampe je čistota svetlosti tri vrhovne sefire Drveta Života, Ogrtač je mistični veo koji je ogrnut oko Drveta Života, a kabalisti ih nazivaju Ain - Ništa, Ain Sof - Bezgranično i Ain Sof Aur - Beskrajna Svetlost. Štap i njegova trostrukost su određeni trima kanalima ljudskog energetskog tela. Ujedinjeni oni su probuđeni i otvoreni kanal protoka kosmičkih sila. Bez tog i takvog štapa čovek ne bi mogao biti Budan niti Snažan, a sloboda takvog ogrtača samo može biti transcendentna sloboda Vaseljene i njene Mudrosti, dok je svetlost Lampe večna Budnost, ona obasjavajući prikazuje Lepotu.

Da bi se doseglo Sveto Carstvo, drugim rečima, nauka i moć Magova, četiri stvari su neophodne: intelekt prosvetljen naukom, odvažnost koju ništa ne može omesti i zaustaviti i diskrecija koji ništa ne može izopačiti i zatrovati. Znati, Hteti, Smeti i Biti Tih su četiri Moći Sfinge. Svi fenomeni prirode zavise od jednog svépovezujućeg zakona, koji je predstavljen simboličnom formom Kocke. Ta kocka je opremljena svim misterijama koje su stari mudraci dodeljivali božanskom tetragramu. Stoga, u tom saznanju i jasnoći pogleda senka se ne može pomešati sa realnošću.

Mistički naznačeno, ova četiri elementa, koja čine manifestaciju Božanskog četvorostrukog Imena ne mogu da se pojave bez moći trojstva, a ni bez smisla polarnosti. Traži i otkrićeš. Univerzalni zakon je zakon Ekvilibrijuma. Dve boje simbolično čine ovu ravnotežu. Crna i Bela. One su poput lica Anđela i Demona koja gledaju jedno u drugo i svako za sebe predstavlja prolaz u Jedno Duhovno Razumevanje.

Ovaj stepen opisuje svete dužnosti Sveštenika koje su suštinski dve. Prva je da neprestano radi u slavu Boga, čast zemlje i za sreću bratstva, kao i ponuda zahvalnosti i molitvi za Boga kroz dela žrtvovanja. Ovo u potpunosti prenosi smisao paralelnih tokova delovanja inicijata ovog i drugih stepenova

Areopaga. Ovim radom i štovanjem Boga se prenosi unutarnje "solarno" znanje i simbolizam prirode Boga Ozirisa, kod egipćana, kao i Tamuza, Bela, Atisa i Mitre. Vitezovi Svetoga Grala nose i čuvaju Gral, a iz njega dolazi Duhovni uticaj.

U masonima tako postoji vera u boga i njegova obećanja. Shvatanje da je duša besmrtna i da istinski postoji Jedan Bog, koji je čist, apsolutni intelekt i postojanje. Ovo nije zasnovano na umnom shvatanju već na potpunom duhovnom saznanju.

Znak prepoznavanja Princa Tabernakla se daje rukom kojom kao da se štiti od Jake Svetlosti, postavljajući ruke ponad očiju, a levom rukom otvorenom držeći se za grudi. Ovo potpuno upućuje na uzvišenost ovog stepena, na viđenu svetlost i doživljen ushit u srcu. Veliki znak Princa se daje obema šakama koje čine trougao nad glavom, čineći tako trougao ispoljenja vatrenih silina Lava kojim je po svom zodijskom nizu on određen. Za tim sledi Znak divljenja, koji potpuno doživljaj iluminacije povlači unutar čoveka, on uzdiže pogled, ali oči pokriva levom rukom, dok desnu drži na grudima. Ravnoteža pogleda je načinjena, ali i potpuna trostrukost čak i u ovom pokretu.

Lozinka je "Uriel", to je arhanđeo Božanske Vatre i Svetlosti, dok njegovo ime prate reči "Šator razotkriva istine". Mora sada biti shvaćeno da sam šator predstavlja sadržatelja Božanske istine i svetlosti dok samo božanstvo obitava u Njemu. Oni su Jedno, te stoga i sama sveta reč stepena jeste JEHOVAH.

Binah, kao sfera, uzvišena u svojoj suptilnosti, mistično je nazivana i Sionskom planinom, nju su hermetisti nazivali planinom inicijacije, planinom Abiegni. Tibetanci je nazivahu Meru planinom i ponad nje je izvoriste Mudrosti tokova inicijacije. Samo ime Sion, po egipćanima je sačinjeno od četiri imena velikih Bogova Set, Izis, Oziris i Nefits. U tome vidimo četiri elementa, četiri strane sveta, svaki tetragramaton koji postoji je u tome. Sama božanstva u svom smislu sadrže polarnosti aktivnih i pasivnih, te muških i ženskih principa. Ona su arhetipovi kreativnih moći Velikog Neimara. Kabalistički Sion ima brojnu vrednost 156, što je i broj Vavilonske Kule, kao i apokaliptične Bludnice koja jaše na zveri u vizijama po Jovanu. Ovo mistično jedinstvo smisla bludnice, koja se bez ograničenja predaje svemu, ali i koja vlada nad zveri je mistični opis ovog stepena koji obuhvata delovanje Binaha u jednom nizu, a Lava u drugom. To su kosmički tokovi koji se prepliću svojim okultnim uticajima. Sam broj 156 je i broj Haosa, ali moramo biti oprezni. Kao što ni jedan simbol, niti masonsku alegoriju nismo tumačili bukvalno, tako i ove dramatične vizije Otkrovenja moraju biti sagledane sa razine kabalista, sa razine ezoterika koji su prosvetljeni Razumevanjem. Ništa i ne može biti uniženo niti uzdignuto jer su sve stvari postavljene na svoje mesto rukom Velikog Neimara. Iz planine inicijacije ističu znanja, raznolike vibracije koje odašilju smisao razumevanja. Na nekim razinama to je sjajna svetlost, za one koji su čistoga duha i duše, dok na nekim razinama to pokreće najužasnije grozote koje more čoveka.

U služenju čoveku i ljudskom rodu, u slavljenju Boga Velikog Neimara je iskupljenje greha ograničenja. To je Ljubav. Ljubav kao univerzalni agens iskupljenja, ljubav koja prožima postojanje i nepostojanje.

25° - VITEZ MEDENE ZMIJE

Nebeski dom ljudskih duša je u nebeskom carstvu, kabalistički nazvanim Svetom Emanacije, Olam Acilut. Tu borave čiste duše pre inkarniranja u zemaljsko kraljevstvo. Kao što je Veliki Tvorac stvarao Univerzum sferu po sferu, izlivajući energije sa visine na niže ravni od Krune do Malkuta, tim putem se i duša spušta u telo. Iz sveta Emanacije, preko sveta kreacije i formacije, do materijalnog sveta. Ovo izlivanje energija i formiranje nižih konkretnijih i materijalnijih kabalisti nazivaju putem Plamenog Mača. Put Uspenja, put uzdizanja i oslobađanja od materijalnih okova, put pročišćenja i uzdizanja suptilnim sferama ka savršenstvu Nebeskog Carstva kabalisti su nazivali Putem Zmije Mudrosti.

Plameni Mač obuhvata deset sefira, a Zmija Mudrosti dvadeset i dve staze koje ih spajaju. Deset sfera postoje kao sfere i ravni postojanja koje je Kreator odredio i materijalizovao sa svim njihovim osobinama, vibracijama i životnom energijom. U procesu stvaranja staze su prenosile božansku silu kreacije da bi se nove sfere formirale. Na putu uzdizanja i Usavršavanja čoveka staze su procesi kroz koje Inicijant mora da prođe i sa kojima mora da se saživi da bi mogao svesno i voljno da uskladi svoju prirodu sa suptilnijim ravnima od osnovne materijalne i da svojom svešću bude u stanju da pokrene te procese da bi mogao sebe uzdići "naviše". Svaki proces, tj. svaka staza povezuje specifične ravni, Sefirate, pa je svaki proces specifičan oblik Inicijacije. Primanje ovih inicijacija simbolično znači transmisiju gnoze o njima, ali isinska asimilacija kroz svest i energije čoveka omogućuju direktno iskustvo te Gnoze.

Da bi čovek uspeo da se popne na najvišu ravan, nebesko carstvo Svetlosti on mora proći putem cele Zmije Mudrosti. On je mora potpuno upoznati, mora je potpuno znati, mora je biti svestan u svim njenim domenima. Neznanje donosi nemogućnost prolaska stazama i ono se mora poništiti. Znanje dolazi inicijacijama koje su nam preneli Hijerofanti Drevne Mudrosti. Inicijant mora kročiti svakom stazom, upoznati njene osobine, saznati njenu simboliku i priču, njenu Legendu, njeno ispoljavanje kroz čoveka kao pojedinca i njeno dejstvo i uticaj u istorijskom toku kroz koji je celo čovečanstvo sticalo njenu pouku. Ovakvo sveobuhvatno saznanje donosi budnu svest o svakoj stazi, svakom delu Zmije Mudrosti.

Zmija Mudrosti tako obuhvata celo Drvo Života, pa i shvatanje da se potpuna Inicijacija Najviše sfere može steći samo puninom iskustva tog sveobuhvatnog procesa, iskustvom i totalnim znanjem te Zmije, totalnim jedinstvom čoveka sa njom. Nije li i sam Isus preporučio ljudima ba budu mudri poput zmije? On kao veliki inicijant, Kralj i Sveštenik, prenosio je Esenske Gnoze, jeste bio upućen i samim tim obavezan da prenese pouku ljudima. Ovo sjedinjavanje sa zmijom je vrlo bitan ezoterični proces koji se odvija u inicijatu na putu spoznaje. Svaka staza vodi sve više i ka sve suptilnijim sferama, svaka vodi uvis ka kosmičkim regionima, a da bi mogao da održi svoju ravnotežu on mora čvrsto stojati na zemlji. Svako inicijatsko telo koje je

prenosilo znanja tih nebeskih regiona je moralo da ima svoje mundane emisare, to je taj paralelni tok u slobodnom zidarstvu koji filozofski prati kako duhovnu uzvišenost tako i viteške vrline.

Zmija Mudrosti svojim uspenjem vodi inicijata ka Kruni Drveta Života. Nju su na istoku nazivali zmijom Kundalini. Kundalini je kosmička Vatrene energija duhovne svesti koja se manifestuje samo u inicijatima koji su potpuno pročistili, uskladili i otvorili svoje suptilne energetske centre, svoje Čakre. Kundalini svojim uzdizanjem sagoreva sve materijalne nečistoće, sve nejasnoće, svaku barijeru ruši svojom silom te je zato neophodno dobro se utvrditi u posvećenosti Naj Višem. Kundalini svojim uzdizanjem nosi svest čoveka na više ravni, nosi ga ka potpuno čistoj Svetlosti. Njeno manifestovanje u čoveku znači njegovu budnost. Takav događaj je ne samo bitan za čoveka već predstavlja bitan momenat za čovečanstvo. Budan čovek, čovek svestan svog savršenstva je najbolji Radnik i najposvećeniji medijator božanske mudrosti ljudima sveta.

Mistici poznaju samo jednu instancu koja je viša od potpune spoznaje Zmije Mudrosti, a to je Jedinstvo i spoznaja Boga. Jedinstvo sa Velikim Neimarom. Ovo je transcendentno iskustvo koje je samo mali broj ljudi u istoriji čovečanstva bio u stanju da opiše i prenese drugima. Da bi se čovek uzdigao do samog Boga on mora prevazići i samu Zmiju Mudrosti, mora je, simbolično, poput Georgija ubiti, poništiti. Mora prevazići i odbaciti čak i te transcendentne procese i vezanosti za ravni i sfere Drveta Života. Kabalisti bi nas poučili da samo tako svest Bića može biti rastopljena u Beskraj u i Bezgraničnom Svetlu, koje su "telesnosti" Velikog i Večnog Boga koji je sam "obitavaoc" neopisive regije neba zvanom "Ništa".

Ipak, ovo je daleko uzvišenije postignuće od onoga koje sam Vitez Medene Zmije ostvaruje, a ni to nije ni malo beznačajno. Uzdići se do staze He, na Drvetu Života je smisao probuđenja veze Logosa Mudrosti sa Lepotom Bića čoveka. Staza He je Prozor kroz koji čovek gleda ka Nebeskom Carstvu. Ovo je smisao nadahnuća kroz koje čovek biva upoznat sa svim suptilnim sadržateljima i principima koje određuju njega i svemir. Biti otvoren za uticaje Logosa je otvorenost za Reč Boga, potpuno usklađivanje sa kosmičkim Planom. Ovo je staza koja je u tarotu opisana kao Zvezda, kao prelepa mlada žena koja iz jednog ćupa lije vodu mudrosti po sebi, a iz drugog ćupa lije vodu života na svet. Ponad nje sija Zvezda. Ovo nepobitno znači lično posvećenje i prenos Gnoze u Svet. Sve se to odvija pod budnim pogledom zvezda, jedne zvezde koja kao sestra našem Suncu prenosi galaktičke i kosmičke talase sveseti. Veliki Neimar je sve uredio po uzvišenoj Hijerarhiji i svaki kosmički region koliko uzvišen u svojoj prirodi ima obavezu služenja onima koji su na nižoj lestvici razvoja i evolucije.

Kosmička Svest je ustvari kanal kojim su povezane sve sfere postojanja. BUđenjem u Kosmičku svest čovek biva probuđen u jasnovidost o sveopštoj harmoniji, o sveopštoj relaciji koja postoji kako vertikalno, tako i horizontalno, za svaku sferu ponaosob i za sve sfere u međusobnim interakcijama.

Zodijački znak Virgo, Devica kojoj je ovaj viteški stepen posvećen, je baš ta čista devojka koja simbolično ima emanaciju u kartama Tarota. Ona je čista, nežna, lepa, telesna, ali ima domete kako lične usavršenosti, kroz koju se odlikuje ta njena lepota, tako i nebeske blagonaklonosti za sve.

Zanimljiva je i kabalistička relacija koja na svoj način povezuje ovu Zmiju sa pričom o Evi u Raju, jer zmija iz te priče ima istu brojnu vrednost, 358, kao i Zmija u koju se pretvorio Mojsijev štap pred faraonom u Egiptu, a i samo Mojsijevo ime je i ime Mesije čiji je broj po kabalistima identičan Zmiji. Tako vidimo da je u moći Zmije skrivena i moć emanacije, tj. prenosa svesti sa viših razina na niže, ali ona, kao kod Gnostika, predstavlja Mudrost i put Spasenja i ustvari je identična sa smislom Spasitelja koji je kanal i put kroz koji se čovek uzdiže do Boga, u Carstvo Nebesko.

Drevne legende takođe spominju i dve kapije koje postoje na nebu i kroz koje duše silaze na zemlju i kroz koja se vraćaju Bogu. Jedna je zvana Srebrnom, a druga Zlatnom kapijom. Jedna se nalazi u regionu neba između znakova Strelca i Škorpiona, u predelu zvanom Zmijonosac, Ofijukus. Ovu posebnu kapiju posebno određuje smer strele koju drži strelac, ka njoj je uperena i žaoka Škorpiona, a Ofijukusova noga je nad njim. Period godine koji odgovara po kretanju zemlje i njenim odnosom spram Sunca je dan stupanja zime, momenat kada sunce silazi za horizont, kada silazi u podzemni svet. Vreme kada duša umire, spušta se u Duant. Ovaj praznik se među starim narodima nazivao Mabon. Druga kapija je bila određena rogovima Bika i Orionovom Rukom. U tom smeru se nalazi središte galaksije, koje su stare Maje nazivali Hunab Khu. Ovo središte je izvor suptilnih duhovnih zračenja koje se prenose preko Plejada i Sirijusa, kako to spominju legende, i preko njih dolaze našem Suncu. Orionovo obličje, kako su ga prikazivali u starom egiptu je bila forma čoveka ratnika, koji u uzdignutoj ruci drži Ank, a taj Ank je simbol večnog Života i Besmrtnosti u Savršenstvu i božanskoj Svetlosti. Ank je obeležje Bogova, savršenih i potpuno čistih bića koje obitavaju u Nebeskom Carstvu. Tako ove dve kapije čine osovinu oko koje se čovekova duša okreće i pokreće, inkarniranjem u svet, kao što je mitološka Persefona sišla u Had, a zatim bila uzdignuta na nebo požrtvovanjem njene majke Demetre, majke prirode. Stalno kretanje zvezda je stalno kretanje i talasanje svetlih i tamnih uticaja u Kosmosu. Kroz sve to prolaze čovek i čovečanstvo u svojoj evolucionoj smernici razvoja svesti, na putu Usavršavanja i Uskrsnuća ka Večnome.

Moglo bi se reći da je Mojsijev štap ova osovina, da njome i kroz nju struji kosmička Zmija, koja donosi dušu u svet i koja oslobađa dušu od sveta. Ova vatrena energija ne može biti dobijena, ona se mora steći, za nju se čovek mora izboriti, svojim pročišćenjem, molitvom, meditacijom, sticanjem duhovnog znanja i mudrosti. Ova Zmija je iskupitelj greha, ona ih sažije i uništava. A njen uspravan tok, kroz kičmeni stub, kroz osu koja prolazi kroz čoveka, Sušumnu kako je zvalu istočnjaci, može biti održan samo ravnotežom elemenata, tj. balansom suptilnih energija u telu. Kako sam čovek ima tu osu, tako i planeta zemlja ima tu osu, oko takve ose se okreće i solarni sistem a i sama galaksija ima osu oko koje se okreću sve zvezde u zajednici. Ova osa je mistična Tačka koja se emanirala u pravu, oko koje se okreće sve

manifestovano. Ova osa je srž ideje poretka kretanja u harmoniji sfera kako ju je usmerio Veliki Neimar svih svetova. Molitve i misli o pojedinim znanjima nisu dovoljna, štovanje arhetipova u obličjima Bogova nisu dovoljna da bi ova osa bila održana budnom. Ova Plamena Zmija Gnoze se uzdiže i pokreće samo ravnotežom Svega i usmerenošću Svega, određenošću svega Planom, harmonijom Večnoga Kreatora, Održavaoca i Uništitelja.

Ova dva principa koja određuju ovu osu, nisu suprotni jedan drugom, oni se ustvari nadopunjuju i bez njih univerzum ne bi postojao u svom Redu, kakav jeste uspostavljen. Dobro i zlo jesu u ravnoteži, ali je Vrhovni i Večni uvek onkraj toga, neuslovljen i superioran u odnosu na njih. On je sve i odredio u usmerio, bilo dobro ili loše. On je prvi uzročnik koji je pokrenuo Sve i polarnosti izviru iz njega. Iz polarnosti izvire dualnost, četvorostranost, svekoliko Mnoštvo - Krst postojanja.

Kecelja Viteza Medene Zmije sa jedne strane je crna a sa druge bela. Na beloj strani su zlatne zvezde sazvežđa Plejada, Hijada, Orion i Kapele, a na crnoj strani su srebrne zvezde sazvežđa Perseja, Škorpiona i Butesa. Tu je i zmija Ouroboros, kružnica života koja opasuje Univerzum, oko Skarabeja, ponoćnog Sunca, koje sija čak i u podzemnom, mračnom svetu, kao i Trougao sa sjajnim Imenom Tetragramatona u središtu. Kecelju krasi i inicijali četiri zvezde, Regulus, Aldebaran, Antares i Formalhaut, ovo su zvezde četiri kardinalna znaka, Lava, Bika, Vodolije i Škorpije, koji čine Krst elemenata na Nebu. To su i Moći Sfinge na Zemlji.

Dragulj Viteza je zlatni Tau sa Zmijom ponad njega, a upravo to je obličje simbola Večnog Života. Tak Kruksansata je Ank. Dve lente nosi Vitez, crvenu sa imenima Ozirisa, Ormuza, Apisa i Mojsija, sa bikom i polumesecom, a druga na belom hebrejske reči Snage, Geburah, i Vrline, Aun. Ovo su dva paralelna toka u Areopagu Vitezova Kadoša, jedan je filozofski i ezoteričan, drugi je snažan, viteški uticaj i prenos tradicije Univerzalnog Slobodnozidarskog učenja. To su dva pola koja određuju osovину oko koje se postavlja silazak i uspenje duše. Štovanje Ozirisa, Ormuza i drugih Bogova je ustvari obožavanje Svetlosti Sunca, a Geburah je Sunčeva Snaga i Vrlina koju ono daruje čoveku i svetu. Geburah je i Veliki Rad, kroz napore i stradanja, podnošenje muka, na putu donošenja Spasenja Svetu.

26° - PRINC ZAHVALNOSTI

Drevna učenja, religije i legende, dogme starih naroda govore da postoje tri vrhovna boga, da postoje tri forme Vrhovnog i Jedinog, Nevidljivog Boga koji je uzrok svim fenomenima i koji je duša sveta. Za sve ova tri su bile moći Stvaranja, Održavanja i Uništenja. Za Indijce on je predstavljen korenskom vibracijom tri slova AUM, za gnostike on je IAO, za kabaliste on je JHV, za rozenkrojczere on je INR.

Indusi kažu da je Krišna, druga pojava Trimurtija, rođen u kraljevskoj porodici, bezgrešan, sišao u pakao i uzdigao se na nebo, i da će se opet pojaviti na kraju sveta, postajući čovek, doći će na belom konju sa plamenim mačem poput komete. Na kraju će on uništiti svet pročistivši ga od greha. Velika Zmija će progutati univerzum ali će seme kreacije biti sačuvano u lotosu odakle će nova kreacija biti začeta.

Ponad sve egzistencije je duh, univerzalni i neuništivi, za koga Budisti kažu da u bezvremenosti održava sve, čineći da čak i kad svet bude uništen u vremenu po zakonima vremena on će stvoriti nove svetove. Iz Duha emanira trojstvo inteligencije, zakona i saglasja, koji su Iskupitelj. Zvezde ga slave i sva bića obožavaju.

Persijanci su preneli nama znanje o tome da božanstvo i neograničeno vreme opstoji u čistom svetlu, a da će ono doći u četvrtom dobu da pripremi ljudsku rasu za sveopšte uskrsnuće.

Po drevnim Sabeanskim Misterijama, Mltra je Veliki Arhitekta univerzuma. Njegovo pojavno obličje je duh sunca i svetlosti, on je Oko Ormuzovo. On je i Tri i Jedan, jer njegova suština prosvetljuje, greje i oplodotvoruje odjednom. On je inkarnirani medijator koji vraća duše u Nebesko Carstvo. Prema Druidima Bog Sve-Otac, Sunce, je večan, on je stvorio nebo, zemlju, vazduh i čoveka i on daje ljudima besmrtnu dušu. Prema Egipćanima, nerođeni Amon-Ra je vrhovna trijada, otac, majka i sin od koga je potekao dugi niz Trojstava i Trijada koji su sišli i inkarnirali se u ljudske forme. Oziris kao njegovo obličje će pobediti Tifona, koji je oličenje zla, on će suditi mrtvima i izreći konačnu pravednu presudu.

Za kabaliste Bog je onkraj Drveta Života i "njega" opisuju kao tri vela "negativne pojavnosti" čija je najviša emanacija u Kruni, svetlosti Ketera koji je Tačka. Njegova Mudrost je Otac, Inteligencija je Majka, a iz njih teku istine. Ovih troje su Hokmah, Binah i Daat.

Bog, koji ima čiste elementalne sile kao svoje emanacije je Vatreći Stvoritelj, Vodeni Održavatelj, Vazdušni Uništitelj i Zemljani Iskupitelj. On sam je Duh, Akaša.

Čovek i Univerzum kao njegove kreacije, stvoreni su, postoje i biće uništeni. No, pošto nema ničega osim Boga, sve će se vratiti Njemu i Njegovom Svetlu, Njegovom Savršenstvu. Svaki narod i svi mudraci su bili

svesni ovoga, preneli su to generacijama kao pouku o kosmičkom procesu kroz koji Bog emanira sebe. Svako učenje govori o tome kako se bog inkarnira, spušta na zemlju da bi vodio narod, da bi ga usmerio ka evoluciji, neke religije govore o Spasitelju, neke o Budama, neke o Avatarima, u svakom slučaju, koliko postoji kosmičko sagledavanje potpuno manifestacije univerzuma, tako je ceo proces manifestovan i na samoj Zemlji u materijalnim formama ljudi. Finalni dolazak značiće okončanje i upotpunjenje Božanske Kreacije, sve što je bilo stvoreno, što je postojalo, što je umrlo ili bilo Uništeno će biti Uzdignuto, Iskupljeno, Uskrsnuto u Bogu.

Bog sam je kroz svoje emisare, mudrace, inicijatore, hijerofante i navigatore čovečanstva slao smernice kojima ljudi moraju da slede veliki Plan, u cilju evolucije i ispunjenja Velikog Dela. Ove smernice su nekada bile u vidu poruka, reči, hijeroglifa, a u masoneriji putem Simbola i uzvišenih univerzalnih alegorija. To su nam prenela tako prosvetljena braća iz davnina. Svaki narod je primio od Boga sistem prenošenja znanja o Inicijaciji, neki su ga održali, neki izgubili, neki su ga transformisali u spoljašnje štovanje, obožavanje, a neki u manipulativne mašinerije. Oni koji su hteli održati čiste pouke su stvorili Slobodno Zidarstvo, podarili mu znanja i principe prenosa Usavršavanja, nekada tajno, skriveno, nekada otvorenije.

Gotovo svi takvi sistemi su sadržali osnovna tri stepena. U ranim danima Hrišćanstva, postojale su inicijacije poput paganskih. Osobe su primane samo pod posebnim okolnostima, a da bi došli do punog poznavanja doktrine morali su da prođu niz stepenova instrukcija. Tako je inicijacija podeljena u tri razreda, prvi je bio razred novajlija slušaoca, drugi kojem su prenošeni delovi znanja je bio razred Katekumena i oni su morali proći kroz specifična pročišćenja, krštenje i primanje pouke o Teogenezi, božanskoj generaciji. Ali u znanje velikih misterija religije, inkarnaciji, uskrsnuću i drugom dolasku Hristovom su bili inicirani samo potpuni Vernici. Ove doktrine, svetkovanje svetih sakramenata, pogotovo Euharistije, su držane u potpunoj tajnosti. Da bi se to očuvalo, rani hrišćani su morali biti potpuno obazrivi te su držali svoje sastanke na povučenim i skrivenim mestima, noću u katakombama, što ih je čuvalo od progona. Oni su svoje znanje prenosili putem simbola. Prva tri stepena za hrišćane su bili prenos znanja o Isusovom životu i šta njegov život znači u simboličnom, transcendentnom, filozofskom smislu.

Za masone različite religije od hrišćanske ova priča nije nejasna, ona je prenešena tako da svako može prepoznati pouke svoje religije. Sistem trostruke inicijacije je univerzalan, samo su vidne pojave različite. U svakoj religiji i u svakom mitu možemo pronaći niti i smisao koji je potpuno korespondentan hrišćanskom shvatanju. Hrišćani traže spasenje kroz Hrista, Budisti slede Budin put, jevreji očekuju spasitelja, u svakom od njih je oličen duhovni princip Božanstvenosti koja je neuslovljena ovozemaljskim, uz šta je još i savršeno Mudra, Snažna i potpuno saosećajna Sila. Masonerija ne nalaže čoveku ime i obličje kroz koje će on težiti Uskrsnuću u Duhu, već ga podržava znanjem i simbolima, podržava Veru u Boga. Podržava čoveka u njegovom vlastitom postignuću i probuđenju. Jer i čovek, kao što je i

Univerzum je Bog, Jedno sa Bogom u svojoj iskonskoj suštini. To je smisao jedinstva Makrokosmosa i Mikrokosmosa.

Prenos znanja pod okriljem tajnosti je osiguranje da će ono biti predato vrednome verniku koji se valjano pročistio i posvetio, usavršio, a koji je otvorena srca, pun moralnosti, vrlina i ljubavi za svet, kome želi spasenje u svom spasenju.

Tri inicijala na ordenu Princa Zahvalnosti, IHS, hrišćanin shvata kao Iesus Homnium Salvator, a filozof kao Impreium, Harmonia, Sapientia, i tu ustvari i nema puno razlike jer smisao podrazumeva potpunu predanost i veri u Boga, kao Pangenetora, svestvoritelja, sveodržavaoca i sveuništitelja koji je i Sve-Iskupitelj, u svoj njegovoj univerzalnosti, harmoniji i Mudrosti. Samo u ovom znaku vere i uravnoteženja, u Krstu kao emanaciji svetlosti čovek nalazi Uskrsnuće u Duh. Krst je potpuna svesnost o sačiniteljima čoveka i univerzuma, potpuno jedinstvo sa svime, a samo to Jedinstvo je Jedinstvo i emanacija Ljubavi Boga kao Spasitelja.

Za kabaliste IHS ima i druga mistična značenja. Jod, He i Samek u zbiru daju broj 75, a tom broju odgovaraju po energetskom smislu GVVNY (boje), HYLL (Jutarnja zvezda, Lučonoša), YLLH (jadikovanje), KYMH (Plejade), LYLH (Noć) i NVYT (Nuit, zvezdana Boginja). Ovo nas navodi na razmišljanje da smisao inicijala IHS potseća ovozemaljskog čoveka na patnje i jadikovanja ovoga sveta, na boje koje su rasute iz prizme, nastavši od Jednoga Svetla, na tamu koja obuhvata Svetlost u njihovom jedinstvu. Po uzvišenom smislu ima identično značenje sa Spasiteljem, Lučonošom, koji donosi svetlo svetu, a transcendentno NUIT je uzvišeno predavanje duhovnom utočištu na nebu među zvezdama. Plejade su veliko sazvežđe od osam zvezda, od kojih je jedna naše vlastito Sunce. Sedam nebeskih Muza su tako povezane sa SOL-om i vode ga u harmoniji ka uzdizanju u svesnosti Nebeskog Carstva.

Jod je Pustinjak u Tarotu, skrivena srž u čoveku, tajno znanje koje se prenosi inicijatima. He je Zvezda, vodilja i mistična inspiracija, a Samek je Stub Kraljevske Umetnosti na kome je cela postojanost zasnovana. Sve tri karte, tj. staze na Drvetu Života povezuju Tifaret, Lepotu, sa bitnim ravnima, kako za održavanje ravnoteže, tako i za uzdizanje u više sfere.

Znak princa, znak ulaska se daje postavljanjem ruke ponad očiju, koja čini trougao. Znak prirode je takođe trougao koji se formira palčevima i kažiprstima, a znak pomoći se daje ukrštanjem ruku ponad glave. U pomoć se naravno zovu "udovičina deca". Ovi svi znaci prenose smisao materijalne formulacije i svesnog poznavanja Trijade i Trojstva u svemu. Krst ponad glave je krst svetlosti koji vodi masona na putu, ali i krst patnje koji pritiska masona obavezom služenja. Lozinka je "Komel" što je podsećanje na nagradu na kraju vremena, a vrhovne reči stepena su "Edul pen kagu" što znači "ne čini drugima ono što ne želiš da oni čine tebi". Nije li to veliki poziv na moralnost i vrlinu koju masoni ispoljavaju, to jeste manifestacija dobrote, ali i prenos znanja i inicijacije je ono što želimo drugima. Ono što želimo drugima jeste Uskrsnuće i Spasenje čoveka i čovečanstva u Božanskom Duhu.

27° - SUVERENI ZAPOVEDNIK HRAMA

Stepen Suverenog Zapovednika Hrama je prvi potpuno viteški stepen, a posvećen je sećanju na opsadu Sv.Jovana od Akre od strane hrišćanskih snaga. Krstaši behu teško pogođeni velikom glađu i vrućinama. Borili su se protiv nevernog Saladina danju, a vidali su rane i bolesti noću, pod okriljem i zaštitom improvizovanih šatora načinjenih od jedara sa njihovih brodova. 1192 Papa Selestin III je dozvolio da se oformi novi Hospitalski i Militantni Red sačinjen od četrdeset nemačkih "Tevtonskih Vitezova", kombinujući statute Hospitalaca Sv.Jovana, Avgustinaca i Templara. Njih su prepoznavali po karakterističnom crnom Tevtonskom krstu. Ovaj viteški red koji je imao obavezu da pomaže bolesnima i siromašnima. a uz to je nosio viteška i Hramovnička obeležja je znan kao "Red Tevtonskih Vitezova Kuće Svete Marije Jerusalimske". Veliki broj plemića koji su sledili Princa Frederika se priključio ovom Redu. Po primanju u Red oni su se zavetovali na siromaštvo, a sledili su ratnu disciplinu Templara kako u ratu tako i u miru. Njihova prva bolnica je bila podignuta u Jerusalimu u čast Device Mrije po kojoj su i dobili ime. Po svojoj snazi i brojnosti Tevtonski Vitezovi su ubrzo postali rivali za ostala tri velika Reda.

Od njih je bilo zahtevano da poseduju pet izvrsnih kvaliteta, Poniznošću, Smirenošću, Čestitošću, Velikodušnošću i Čašću.

Godine 1226. većina Tevtonskih Vitezova se vratila iz Svete Zemlje u Prusiju, boreći se tamo protiv nasilnih hrišćanskih suseda. Nakon što je 1312 godine papskom bulom Red Hrama poništen, ugašen i ukinut sva imovina je predana Vitezovima Hospitalcima i niko više nije mogao da pristupa Templarima niti da nosi njihova obeležja pod pretnjom ekskomunikacije.

Oni koji su pristupali ovom Redu više nisu bili u mogućnosti da svojevolumno deluju već su bili potpuno obavezani da se povinuju nadređenima, a sve u cilju odbrane hrišćanske vere, za dela milosrđa i pomaganja slabih, bolesnih i siromašnih.

Primanjem ovog stepena u Škotskom Obredu Vitez dobija lovor, koji je simbol krunisanja njegovih dobrih dela učinjenih za Red, za Ložu i Braću. To je i podrška da se istraje dalje. Dobijaju se kecelja i rukavice, i druga obeležja čije su boje crna, bela i crvena, viteški Mač koji omogućava održavanja Masonskih prava među ljudima i kažnjavanje neprijatelja i tirana. Čak i da u svojim nastojanjima Vitez ne uspe, ipak on je priznat u njegovoj viteškoj veličini kojom je i zaslužio da bude Vitez.

Posebno obeležje, crni krst, se dobija za ohrabrenje viteške vere, za odbranu Reda, za služenje siromašnima. Na ovom krstu je crni, dvoglavi Pruski Orao, a dragulj viteza je zlatni trougao sa slovima INRI.

Inicijal ovog stepena se opet stavlja pred čuvenu zagonetku na koju je Zerubabel uzvišeno odgovorio verom u Istinu. Tri velika iskušenja se moraju sagledati. Čulne strasti, bez vere, život samo iz praktičnih i ekonomskih

razloga bez duhovnog sadržatelja, i samo duhovni život bez ljudske naklonosti. Svaki izazov ima u sebi svoju ravnotežu kojom se prevazilazi.

Tako se i učenicima uliva Vera koja ih vodi nad čulnim strastima, Pomoćnicima se učenjem nadgrađuje ovozemaljska praktičnost sa duhovnim smislom svega, a Majstori Masoni moraju svoje spiritualno uzdignuće usmeriti služenjem ljudima. Svako iskušenje se mora sagledati kroz Istinu, jer samo Istina daje ključ za smislenu i uravnoteženo življenje, kako u duhu tako i u svetu, kako u Loži tako i van nje.

Slobodno zidarstvo je vrlo praktično, ono zahteva od svojih članova da budu aktivno uključeni u život, da ispoljavaju vrline i vrše svoju dužnost koje su zasnovane na dubokim unutaršnjim saznanjima i Istini. Posvećenost istini, časti, privrženosti, pravdi i čovečnosti su blagodet za svet, a olakšavaju teret obaveze masona koji nabijen silom duha mora da ispolji iz sebe obavezu Dobročinstva koje je uzvišena obaveza Majstora.

Zapovednik Hrama svesno donosi odluke o sprovođenju Rada, svog služenja ljudima. On je Vitez, on ne čeka odobrenje, u njemu je suvereni autoritet Viteštva ostvarenog kaljenjem u peći posvećenja, borbe i služenja.

Bitne paralele postoje i sa viteškim redom koji je uspostavio, po legendi, kralj Artur, po kojoj su vitezovi sedeli ujedinjeno za okruglim stolom, ratnici koji su branili veru, služili narod mačem, a ujedno bili ravnopravni u svojim nadležnostima i obavezom da čine dobro kako plemstvu tako i siromasima. Po legendi taj viteški red je propao zbog nesavršenosti ljudi, ali su viteške kvalitete poneli i preneli drugi pojedinci, istinski vitezovi Svetlosti Hrama. Iako je Avalon nestao, a sa njim i jedno doba prosperiteta, potpuno identično, sukcesivno Masoni dižu jedan za drugim Hramove posvećene Večnome.

Postoje značajne ezoterične pouke koje su skrivene u ovim vrlo mundanim domenima vitezova. Kao četvrti, vrlo bitan red Tevtonski Vitezovi predstavljaju elemenat Zemlje, koji je nadopuna Vazduhu Avgustinaca, Vodi Malteza, i Vatri Templara. Time je upotpunjen krst ravnoteže na vrlo visokoj rani, krst koji ima potpuno svetovnu obavezu, za sva četiri Reda da služi ljudima, a koji je potpora uzvišenim moralnim karakteristikama kao provodnicima snage za izvršenje mundanih stremljenja. Bez visokog ideala ni jedan od ovih redova ne bi mogao da u tako teškim uslovima, tokom ratova i perioda mira sa saracenicima, održi posvećenost svojim principima.

Pet karakteristika koje su bile njihovo obeležje su Pentekost na ovome krstu sveopšteg služenja Veri. Poniznost, Smirenost, Čestitošću, Velikodušnost i Čast su takođe domeni pet elemenata, tj. četiri elementa koja nadkrijuje Duh. Poniznost je viteško vladanje nad elementom zemlje, Smirenost je tišina uma i misli, čestitost je krotkost i poslušnost osećanja, velikodušnost je vatrena energija služenja, a Čast je suvereni Viteški Duh. Ovo je Pentagram, Plamena Slobodnozidarska Zvezda. Zvezda čoveka.

Ukidanjem templarskog hramovničkog reda, nasilno je od strane tirana i izdajnika načinjena neravnoteža, koja je večno kretanje između crne i bele strane, između dobra i zla, u sveukupnom procesu evolucije, koji će se okončati potpunim ekvilibrijumom, jedinstvom i poništenjem svih polarnosti. Iako su viteške osobine i kvalitete potisnuti njihov uticaj nije nestao niti se izgubio. Naprotiv, poput Arturovih vitezova i Hramovnici su nastavili svoj rad i svoj prenos znanja i svetlosti, na drugim mestima i na druge načine. Skriveno, tevtonskim, podzemnim tokom, koji je očuvao Gnozu do vremena ponovnog otvorenog uspostavljanja slobodnozidarske svetlosti u svetu. Do ponovnog unošenja Svetla u Svet, koji je naša velika planetarna Loža.

Ovaj stepen takođe nosi i mistične uticaje staze Dalet na Drvetu Života. To je staza Venere, Velike Majke koja je blagonaklona prema svojoj deci, svom čovečanstvu, odakle i potiče viteška obaveza služenja svima bez razlike. Ta ljubav je ljubav među srodnim dušama, prijateljstvo i naklonost za bližnje. Staza Dalet predstavlja Kapiju, jer ona je prolaz iz jednog doba u drugo, prolaz iz Razumevanja u vrhovnu Mudrost, ali i prolaz iz istorijskog svetla u Mračno Doba. Ova Vrata su vrata koja su otvorena istinskim posvećenicima, Inicijatima svetlosti. Oni su medijatori Znanja i Mudrosti kroz mračne regione, oni prenose Gnozu Mačem i melemom. Ova staza je i staza koja ide sa Planine Inicijacije, putem Sionskim, zasnovan na štovanju Device Marije, koja je arhetip prikaza Velike Majke. Njeno obličje, čuveno po hrišćanskom prenosu kao Žene koja nosi dete Isusa je identično prikazima Izide koja nosi Horusa, ili sumerskih prikaza Velike Boginje koja nosi u naručju Boga Tamuza. Ovo su prikazi te velike ljubavi, majčinske ljubavi spram deteta. To dete je Čovek, samo čovečanstvo. To je koren viteškog bezuslovnog služenja ljudima.

Drugi tok, viteškog Areopaga, ovaj stepen je odredio i obeležio uticajem zodijačkog znaka Škorpiona, znaka prepunog energije i lekovite moći regeneracije. Ovaj znak je znak kosmičkih voda, kosmičkih prenosa, bujanja svesti koja se prenosi kroz Eone, uticaja koji grade i razgrađuju, koji izgrađuju Hram i koji ga Uništavaju. Ovaj tok je previranje uticaja, previranje inkarniranja i disinkarniranja, to je prenos Znanja koji je Veliki Neimar razdelio po etapama i po prenosiocima, nekada su ovi vidni u svetu, a nekada su skriveni iza vela. Vrata riznice Mudrosti se onda otvaraju samo onima koji posvećeno pokucaju na njih. To su velika vrata i velika odgovornost je težak krst koji nose vitezovi.

Zlatni trougaoni medaljon je simbol Trojstva, potpunog sjaja Luči, jer staza Dalet na Drvetu Života je potpuno iznad Ponora, Vitezovi su ovde potpuno duhovna sila koja manifestuje svoje služenje u potpuno materijalnom svetu. Ovime se održava savršena ravnoteža. Ono što bitno proizilazi iz uzvišenosti ove staze je ta duhovna instanca spiritualnog uticaja i uzvišene inicijacije. Viteška uzvišenost stoga i nije samo zasnovana na vrlini služenja već i na negovanju posebnog štovanja i obožavanja Device Marije, Bogorodice, koja je i sama "Crna Izida" Majka Boga Sunca, sama kosmička svest i inteligencija koja je prožeta kosmičkom Ljubavlju. Ova Ljubav je Univerzalna Religija, obožavanje Istine i religiozne potpore Božanskoj Kreaciji Velikog Neimara svih svetova.

28° - VITEZ SUNCA

Po mnogim Legendama, heroji, učitelji, spasitelji naroda su rađani iz ljubavi i brakova bogova sa ljudima. To je naravno, gotovo uvek, vrhovni bog koji sa smrtnom ženom daruje svetu dete, sina, kao prenosioca njegovog vođstva. Bog ostaje na svojoj preuzvišenoj razini, ali se putem ljubavi uvek umeša među ljude u njihovom mračnom času.

Beni Elohom su opštili sa smrtnim ženama, Nefilim anđeli su izrodili ljudsku rasu čime su izmešali u ovozemaljskom telu životinjsku animalnost prvotnih ljudi sa božanstvenošću njihovog savršenstva. Isto govore i mitovi o Enkiju i Enlilu, o Anunakiju, koji su stvorili novu rasu od koje svi potičemo. Tu su i druge legende. Romula i Rema je začeo Mars sa vestalskom devicom. Herkula je začeo Zevs. Budu je začeo Višnu u obliku belog slona sa šest kljova, kako se prikazao Sidartinoj majci Kraljici.

Žene koje su bile izabrane za ovakve brakove nikako nisu mogle biti obične žene. Njihovi spiritualni kvaliteti i uzvišen plemićki i kraljevski rod su bili emanentni. Za te žene se smatra da su ili inspirisane od Boga ili da su i same inkarnacije Boginja kao uzvišenih entiteta ženske, Majčinske Prirode.

Po legendi samog boga Dionisusa rodila je smrtna majka, a Isusa, Jehešuu, je začeo sa devicom sam Jahve, koji joj se prikazao kao beli golub. Poznate su te ljubavi neba prema zemlji. Tu je ljubav Dijane prema Endimionu, Zevsu prema Ledi, Danaji, Evropi. Had je obožavao Persefonu. Postoje i ljubavi bogova prema nimfama, Bahusa prema Afroditu, Zevsu sa Io, Pana i Sirinks, Orfeja i Euridike (ali poznate su i priče o ljubavi Boginja i ženskih duhova, poput Laure, Meluzine, Sirene i Lilit, spram smrtnih ljudi).

Iz svih ovih uzvišenih brakova rađala su se fizički ili duhovno superiorna deca koja su svoje narode, a neki i civilizaciju okretali u potpunosti, donoseći novo učenje, nov upliv svetlosti, novu poruku od Boga. Svako od te dece je ubrzalo razvoj čovečanstva, donoseći slobodu, znanje, ljubav i pokrećući ljude iz učmalosti i mraka, dajući novu snagu generacijama koje dolaze.

Slobodno zidarstvo kao sistem inicijacije prenosi ovaj proces kroz koncepte univerzalnih simbola koje tako svaki čovek i svaki narod može da prepozna kao svoje. Kao identičnu i korespondentnu poruku onoj koju je njima preneo Bog preko svojih učitelja. Masonerija je time osvedočena magička veza i ujedinitelj naroda, jer i kada hrišćanin prepozna Isusov život u ovome, a hindus priču o Budi, obojica shvataju da je Duhovno Savršenstvo manifestovano u jednom čoveku koji je zatim istinski prepoznat kao Spasitelj. Njegovi istinski sledbenici su Vitezovi Sunca, Iluminati, jer Spasitelj je to Sunce koje je svojom Luči dejstvovalo i rasnosilo tamu.

Iako svi narodi obožavaju svoje heroje i spasitelje, samo slobodno zidarstvo svojom univerzalnošću predstavlja sistem usavršavanja koji su i ti

sami učitelji prošli. Kao što je Sidarta slušao gurue i primio raznolika učenja da bi naposljetku nakon suočenja sa vrhovnim demonom, pobedivši ga, stekao prosvetljenje i oslobođenje iz čega je preneo svoje uzvišeno učenje o Četiri Plemenite Istine i Osmostrukom Putu, ljudima zemlje, tako je i Isus iniciran kroz Esensku zajednicu, nakon prethodno primljeog Krštenja, čime je potpuno pripremljen, pročišćen i probuđen za svoju uzvišenu Misiju. Tim inicijatskim procesom on je pripremljen da odašilje zrake svoje Svetlosti u svet.

Kabala kao duhovna tradicija je dugi niz vekova prenosila usmeno, ređe pismeno, znanje o ovom sistemu inicijacije. Samo su najvredniji, vrli i posvećeni primali potpuno posvećenje i obavezu prenošenja Znanja. Ceo sistem je opstao zahvaljujući temeljnosti i ispravnosti znanja, ali i zahvaljujući velikoj dozi tajnosti, kako nekih učitelja tako i izvesnih inicijatskih tela koja su čuvala Svetilište od profanih.

Simbol Makrokosmosa, Heksagram šestokraka zvezda nije ništa drugo do simbol Sunca na Nebu. Dva isprepletana trougla su smisao sjedinjenja polarnosti, predstavljajući uzdizanje čoveka i silazak Boga njemu u susret, obuhvatajući svoje planetarne manifestacije vladajući njima iz Središta. U središtu je Oganj Duha, Vatra i Svetlost SOL-a.

Simbol Mikrokosmosa, Pentagram, petokraka zvezda, nije ništa drugo do simbol Sunca na Zemlji, simbol čoveka, simbol božanskog Sina, Jehešue, simbol Spasitelja, koji po svojoj prirodi Duhom Svetlosti vlada nad četiri elementa.

Ova dva simbola su odličja Vitezova Sunca. Ova dva simbola potiču od vrhovnog Trojstva čiji su oni manifestovani emisari. Heksagram je Bog, Pentagram je čovek, Bog je Otac, zvezda je njegov Sin. Po Tetragramatonu oni su Jod i Vau, koji su u relaciji materijalizacije Univerzuma kroz majčinsko He. Bog i Čovek su Jedno. Ovo vrhovno Jedinstvo je emanacija suštinske Svetlosti kojom Veliki Neimar obasjava dušu u tom velikom spoju i služenju koje Vitez preuzima na sebe kroz postignuće. Dva stuba Snage i Mudrosti su probuđeni i prenose uzvišenu silu, oni su predstave polarnosti energija u čoveku i univerzumu. Njihovi simboli su beli golub i crni gavran. Oni su pojmovi koji predstavljaju pentagram i heksagram na drugim ravnima. Beli golub je takođe i kabalistički Nešamah, budna duša, a Gavran je Guf, duša u mraku materije. To su Čovek i Bog.

Postoji samo Jedan Bog, nerođeni, večni, beskrajni, koga ništa nečisto i zlo ne može dotaći. Duša čoveka je besmrtna i njegov je život tačka u centru beskrajja. Harmonija svemira je uravnotežena i to uravnoteženje se održava analogijom nasuprotnosti. Ova veza polarnosti je ključ svih tajni prirode, i jedini razlog postojanja svih Otkrovenja. Ovo je mistični proces odeljivanja Jednoga, i stvaranja Mnoštva koje postoji iz te odeljenosti, kao i Sjedinjenja koje svaku polarnost putem tog ljubavnog spoja vraća Večnome. Zlo, beda, bolesti, neznanje postoje samo kao nadopuna njihovim nasuprotnostima, što u potpunosti održava procese Kretanja i Postojanosti Univerzuma u harmoniji i ravnoteži.

Svetlost istine sija svuda u svetu, a ljudi koji je dotiču moraju biti otvoreni za njih. Ograničenje je Greh, jer ono poriče razvoj i evoluciju. Ograničavanje čoveka je njegovo sputavanje Slobode. To ograničavanje vodi neznanju, kao ograničenju od svega što može biti saznano i spoznato, vodi besu i tiraniji, jer slobode nekih koji se nametnu nad drugima oblikom nemilosrdne vlasti ponižavaju ljude i sputavaju mogućnost istraživanja i ispoljavanja vlastite Istinske Prirode kojom ih je Svestvoritelj obdario. Stoga je svetlo uvek u Ratu sa tamom, u sukobu, u prožimanju, u večnom kretanju, previranju i nadmetanju. To je razvoj, koji se može pojmiti samo sa više razine, kada čovek oslobođen velova opsene može videti zašto je sve tako postavljeno na svoju putanju i zašto sve ima smisao koji mu je dat. Sve ima svoj Razlog postojanja, sve je usaglašeno sa Velikim Planom, te iako sve to izgleda kao haotična nepoznanica nekome ko nema znanje i sposobnost sagledavanja Prirode, biva jasno onima koji su otvorili svoju dušu i svest za Iluminaciju. Iz toga proističe njihova uzvišena Svetlost kojom obasjavaju svet. To je svetlost Boga, koji je Sunce, naš Gospod na Nebu.

U Vedama postoje tri vrhovna Boga, Djaus u raj, Indra na nebu i Agni na zemlji, oni su pak samo manifestacije Sunca, jasnoga Neba i Vatre koji potiču od solarne svetlosti, od Surje. Sunce je sve obdarilo svojim zrakama. Persijanci, Asirci, Kaldejci, svi obožavaju Sunce. Drevne Maje sa Jukatana su štovali Kiniča Ahau, Sunce kao Vrhovnog Boga. Veliki Sveštenici su uvek obožavali Sunce znakom Krsta koji je očito i bez mešanja naroda i civilizacija bio večni simbol Luči. Sunce se uzdiže nad obožavanjem materije i ono uzdiže život iz smrti, ono budi prirodu, ono regeneriše svu materiju i prirodu. Sunce je veliki stvoritelj svoga sistema planeta, od njegove tvari je sve sazdano, materijalizovano. Njegova toplina je u središtu svakoga tela.

Nepobedivo Sunce svojom svetlošću donosi potpuni uvid u Velike Inicijacije Areopaga Svetih Vitezova razotkrivajući čak i Misterije koje se uzdižu nad time. Ono svojom Mudrošću izliva blagoslov ponad čoveka, otvarajući mu oči i prihvatajući ga u svoj zagrljaj. Sada je potpuno jasno da ceo niz stepenova koliko ima analogije sa Drvetom Života, toliko pruža i doživljaj o sistemu koji je zasnovan na Jevanđelju kao objavi o Solarnom Logosu, Isusu Hristu pomazanom, posvećenom i Prosvetljenom Avataru, inkarnaciji Boga na Zemlji.

U osamnaestom stepenu razotkriveno je Ime Sunca, čime je njegov uticaj počeo moćno da dominira svešću Inicijata. "U početku beše Reč, i Reč beše u Boga i Bog beše Reč". Ovime je postavljen Temeljni Kamen za Treći Hram. Devetnaesti stepen je započeo previranje u dubinama duše, a dvadeseti je otvorio Put odakle je sevnula vatra ljubavi. Ezoterično bi rekli da je u tome vatra ljubavi među polarnostima. Dvadeset prvi stepen je kao stanje ustvari vrlo muževan, silan i postojan, on opisuje strukturu Hrama kao sfere božanske manifestacije reda i harmonije, a dvadeset drugi, posvećen Kedrovima je usmeravanje muške, aktivne sile, u svetskim procesima. Ovi stepenovi su praktično uvod za dvadeset treći, koji je stepen začeca deteta, onog spiritualnog savršenstva u inicijatu. Dvadeset četvrti stepen je stanje bujanja, razvijanja deteta u materici Majke, a dvadeset peti stepen opisuje

mistične procese zmijske energije kojom se spušta Duša u telo, kao što u nasuprotnom smeru predstavlja energiju kreacije. Dvadeset šesti stepen je obožavanje Trojstva i prepoznavanje Trojstva u svemu, tu su Otac, Majka i Dete. Dete se Rađa! To uzvišeno dete otvara oči, u običnom ovozemaljskom okruženju, dete kome su tri mudraca prišla i blagosloвила njegovo božansko poreklo, rod i lozu. Nakon toga, dvadeset sedmi stepen je opis Kulta Boginje, Kulta Device Marije, Bogorodice koja je rodila dete, bludnice koja je svetica, uz tu Veliku Majku dete odrasta do pune fizičke i duhovne zrelosti, a dvadeset osmi stepen je obasjan svetlošću deteta, deteta koje se prikazuje u punom sjaju Znanja i Mudrosti. Ono razotkriva svoju Božanstvenost. Ono je Logos, Otelotvorena Reč Boga, sam Sin Božiji. Dvadeset deveti stepen mu čini ravnotežu u svojoj tami i inertnosti, u svom uravnoteženju zemaljskih sila, prikazujući sva dvojstva sjedinjena u jednome, ali u gruboj formi. To je suočavanje sa Đavolom u pustinji. Trideseti stepen je transcendiranje dvostrukog, paralelnog toka, on je otvaranje Vela i potpuna objava harmonije dva toka koji teku zajedno. Prenos učenja. On je potpuno duhovno probuđenje, vršenje Misije Velikog Deteta, Sina oca i majke. Trideset prvi stepen je konačno i potpuno suočavanje sa vrhovnim principima iluzije, laži i obmane. Raspeće na krstu, patnja i Smrt. Trideset drugi stepen je stepen Uskrsnuća, poput inicijacije u treći stepen simbolične Lože, ali na potpuno duhovnoj razini. Trideset treći stepen je stepen Jedinstva sa Božanskim i Večnim LVX-om i jednostavna Bogolikost.

Ovim kratkim sažetkom koji je otvorilo viđenje delovanja Sunca na Zemlji je objavljen suštinski proces inicijacije. Ipak, koliko to jeste Velika Inicijacija, koja kroz pouku vodi čoveka ka žrtvi i Uskrsnuću, toliko u sebi nosi svu Moć kojom se takva inicijacija prenosi i odražava na svet. Ovo je razotkrila Svetlost Sunca, a da bi se Inicijata utvrdio u tom saznanju mora se potpuno otvoriti za Mudrost Logosa.

Mudrost Sunca potpuno razotkriva i potpuni prenos i otvaranje staza Drveta Života kojima su ovi visoki stepenovi Škotskog Obreda određeni.

19°	Veliki Sveštenik		<i>Jod</i>
20°	Časni Veliki Majstor Svih Loža		<i>Tet</i>
21°	Noahit Pruski Vitez		<i>Hesed</i>
22°	Vitez Kraljevske Sekira		<i>Zain</i>
23°	Šef Tabernakla		<i>Het</i>
24°	Princ Tabernakla	Malkut	<i>Binah</i>
25°	Vitez Medene Zmije	Jesod	<i>He</i>
26°	Princ Zahvalnosti	Hod	<i>Vau</i>
27°	Suvereni Zapovednik Hrama	Necah	<i>Dalet</i>
28°	Vitez Sunca , Prosveteni Princ	Tifaret	<i>Hokmah</i>
29°	Škotski Vitez Svetog Andreje	Geburah	<i>Gimel</i>
30°	Vitez Kadoš	Hesed	<i>Bet</i>
31°	Veliki Inspektor Inkvizitor Vitez	Binah	<i>Alef</i>
32°	Svetli Princ Kraljevske Tajne	Hokmah	<i>Keter</i>
33°	Suvereni Veliki Generalni Inspektor	Keter	<i>Ain Sof Aur</i>

Jod je začetak procesa u dubokoj promisli, Merkurovska inteligencija koja formuliše tajni proces uvodeći sve okolnosti u svoj Plan, koji je prethodno nadahnut dubokim uvidom o Imenu Boga Sunca. Tet je Lav-Zmija, Kuća Sunca odakle kreće vidno ceo proces. Hesed je potpuni plan, projekat i hijerarhija ostvarenja Inicijacije. Kula koja je savršena građevina kojom vlada Bog. Zain, uspostavlja odnose viših i nižih sfera, a Het predstavlja sjedinjenje Muškarca i Žene u Alhemijskom spoju koji sledi Alhemijsko venčanje staze Zain. Zain kao Ključ je inicijalni spoj polarnosti koji vodi Jedinstvu. Binah je sfera u kojoj se beba razvija, beba koja je začeta Ljubavlju Sve-Oca i Sve-Majke. He, je razotkrivanje Duhovnog potencijala deteta koje će se roditi, kao i uticaja koje će ono imati na Svet. Vau je slovo koje znači Ekser, ali je i slovo Sina u Tetragramatonu. Dalet su vrata i sfera Velike Majke tj. njenog negovanja deteta. Hokmah, kao sfera Mudrosti na Drvetu Života je transcendentno shvatanje da su Sin i Otac Jedno i da je Sin Tetragramatona prenosioc Očeve, Kreatorove Moći. Gimel je pustinja kojom kroči Kamila, staza koja predstavlja konačno odbacivanje zla i primanje Svetlosti. Bet, je Kuća u kojoj Spasitelj Logos prenosi Gnozu. Bet je i inicijatski poredak trostruke Hijerofantske inicijacije. Alef je poslednja staza kojom se kroči do Krune Drveta Života, ona je Mudrost i Ludost, ona je staza Duha, a Keter je potpuna Iluminacija, Uskrsnuće duše, pročišćene svim iskustvima, posvećene svim znanjem, određene vrhovnom oslobađujućom Ljubavlju. Ain Sof Aur kao Beskrajno Svetlo je Jednota sa svim primordijalnim, Prvotnim, Suštinskim ca Ceo Univerzum. Ono je Telo Boga, njegov Um je Beskraj a Njegova svest je Kabalističko Ništa, Ain.

Kao vrhunac upotpunjenja procesa Inicijacije deset stepenova koji se nadvisuju nad celim sistemom predstavljaju duhovno iskustvo koje proističe iz Aktivnosti i fizičkih, intelektualnih i osećajnih iskustava nižih stepenova.

U ovome vidimo i druge mistične korelacije o kojima su kabalisti napominjali važne naznake. Prva faza potpunog postignuća započinje dvadeset četvrtim stepenom, tu su sjedinjeni Malkut i Binah. To je duhovno iskustvo koje dolazi kao upliv krštenju, inicijaciji Novajlije u ceo sistem. To je Razumevanje koje osviće u umu aspiranta. Kabalisti su o ovome govorili kao jedinstvu Majke i Čerke Tetragramatona. Jesod je sledeća sfera, Medena Zmija, kao transcendencia silina nije ništa drugo do energetski potencijal zmije Kundalini, čije je središte u korenskoj čakri sa kojom Jesod ima korelaciju. Sledi Hod, buđenje uzvišene Merkurovske Inteligencije Princa Zahvalnosti. To je znanje koje proističe iz punine posvećenja, a dalje se prenosi putem Necaha, sa sferom sa kojom je u ravnoteži, a ona je ushit osećajnosti i blaženstva koje prožima dušu. Istočnjaci su ova tri iskustva nazivali Sat, Ćit i Ananda. Ona su konkretna stanja svesti prouzrokovana dejstvom doživljene inicijacije i njenog prenosa znanja. Vitez Sunca je naravno u Tifaretu, kao što u velikom nizu predstavlja Logosa Mudrosti. I ovde se potvrđuje kabalistička pouka o jedinstvu Oca i Sina Tetragramatona, koji su Jod i Vau u imenu Boga JHVH. Sfera Geburaha je silina ognja rada i patnje kroz koje se doživljava postignuće buđenja Svetlosti u procesu sjedinjavanja polarnosti. Hesed je kuća vitezova, njihov Hram. Binah kao transcendentno stanje preplavljuje svest, duša je prošla sve kapije, sve barijere i ograničenja, izdigla se iz patnje, oslobođena je okova materije, um je nepostojeći, a svest rastopljena u

kosmičkom Jajetu Duha, u mističnoj Akaši. Svetli Princ Kraljevske Tajne svoju Krunsku Mudrost sažima do potpune Luči, Linija se mistično vraća Tački iz koje je potekla, Kružnica univerzuma je osvetljena Zvezdama u Beskraju nebeskog Plavetnila, svest čoveka je potpuno sjedinjena sa Velikim Neimarom, Ocem, Svestvoriteljem u trideset trećem stepenu Škotskog Obreda Slobodnog Zidarstva.

Ovo mistično izlaganje potpuno podržava jevanđelje hrišćanske vere o životu Isusa Hrista. Sve inicijacije i pouke koje su prethodile njegovom dolasku su znanje o evoluciji čoveka i čovečanstva do njega, to su izgrađena i porušena Dva Hrama, a njegovim rođenjem je postavljen Kamen Temeljac Trećem Hramu, koji korespondira sa Vrhovnom Trijadom Drveta Života. On je rođen u Malkutu, Kraljevstvu, sa svim ljudskim osobinama, čovek, kraljevskog roda, začeo od Boga i rođen od Device. Začeo ga je Jod Tetragramatona, a finalno He, je kraljevstvo u kome ga je Majka He, rodila. On je Vau. To je ceo Tetragramaton. U njemu je pak Božanski ogranak Duha, Šin, On je Jehešua, Plamena Zvezda, Pentagram. On živi i razvija se u svetlu, prolazi razvoj i prima posvećenja hebrejskog znanja o Zakonu, Tori, i drugim poukama učenjaka. Primajući Krštenje preko Jovana, prenosioca drevne Tradicije, On se Budi u svetlosti Sunca, u Tifaretu, i stiže u Jerusolim koje je mesto njegove Misije, (on po svom kraljevskom rodu loze Davidove i Solomonove i jeste Princ Jerusolima, budući kralj Jevreja) mesto u kome se Duhovni Hram Carstva Nebeskog treba izgraditi. Priče koje opisuju njegove godine života od tridesete do trideset i treće su takođe korespondentne stazama i sferama Drveta Života. On propoveda na gori, prenoseći svoje znanje, stazom Mem, on čini čuda, stazom Kaf, priče o ribarenju su od staze Nun, i naposljetku ruši tržnicu u Hramu, to je Stub, Samek, njegovog održanja misije koju mora da obavi. On biva suđen, stazom Lamed, i biva kažnjen, nosi Krst svoje patnje, što je od Geburaha. Devet puta posrne na krivudavom putu, a to je zmijska staza Tet čiji je broj devet. Biva razapet na Golgoti koja je Hesed, i trećeg dana biva Uskrsnut na nebo da bude kraj Boga sa njegove desne strane, u Binahu. Nakon toga svi prepoznaju njegovu Božanstvenost i činom žrtvovanja on je kao Logos Reči svoga Doba preneo svoju svetlost, utisnuo pečat na duše ljudi, postavši Jedno sa Ocem, Večnim i Beskrajnim Svetlom koje dopire iz Ketera. On je Sam Svoje Sopstvo, Ipsisimus, koji se nadalje po božanskom nahođenju javlja učenicima da bi usmerio tok svoje Gnoze, da bi upravljao izgradnjom Trećeg Hrama.

U izvesnim okultnim sistemima koji korespondiraju sa ovom šemom stepenovanog razvoja Duše po Drvetu Života inicijant se kao Novajlija, Neofit, prima u Malkut, zatim utvrđuje svoje Temelje, postaje zatim Praktičar i Filozof. Nakon toga se za njega, ako je iskren, pravedan i posvećen, otvaraju portali unutarnjeg Hrama, Unutrašnjeg Reda. Inicijant postaje Manji Adept, u Tifaretu, bivajući iniciran u Solarnu Misteriju Ruže i Krsta i vaskrsenja duše. Kao Veći Adept, u Geburahu, inicijant prihvata na sebe Veliki Rad, kao krst svoje obaveze, a izvršivši to Veliko Delo, on se priznaje za Oslobođenog Adepta, u Hesedu. Majstorstvo je nad tim kao suštinsko duhovno buđenje u Binah, dok, kako se naziva, stepen Magusa emanira iz sebe božanski Zakon i božansku Reč. On postaje Mudrost Hokmaha. Vrhunska transcencija u Svetlost je dosezanje Krune, Ketera Drveta Života. Vidimo tako da je Veliki Neimar

obezbedio raznolikost sistema Inicijacije, koji su pak svi obuhvaćeni simbolikom i znanjem Slobodnog Zidarstva.

Konkretni događaji Isusovog, pa i Budinog života imaju direktne paralele sa filozofskim smislom, simbolima i znanjem koje se prenosi Inicijacijama Slobodnog Zidarstva, a vrhunac iskustva koje se bazira na Celom Drvetu Života su ovih deset stepenova koji su Kulminacija Transcedentnih procesa Spoznaje. Primanje ove Inicijacije je utiskivanje Pečata Luči u Dušu čoveka, Čoveka koji je Vitez Svetlosti Sunca, Probuđen i Prosvetljen.

29° - ŠKOTSKI VITEZ SVETOG ANDREJE

Stepen Viteza Svetog Andreje ujedinjuje sve Religije sveta kroz Jednakost i Toleranciju u Veri u Jednog Boga Velikog Neimara Svemira.

Šta je Istina? Čiji je Bog Veći? Ideja i osećanje o Bogu je posađeno duboko u srž čoveka. Istina po kabalistima je predstavljena rečju "Emet", Alef, Mem i Tau. Kada bi se toj reči oduzelo slovo Alef, ostalo bi "Met" što znači Smrt. Dakle Istina je Život u Duhu, jer Alef je Duh i Dah života koji je održavao Života koji je Istina. Ko je onda i kako mogao stvoriti čoveka i Univerzum, ako to nije Neko ili Nešto toliko fantastično uzvišeno i savršeno da nema Ništa onkraj Njega, koga ljudi nazivaju Bogom. Razni narodi i religije su taj Stvaralački Apsolut nazivali raznim imenima. Imanima koja znače Jedno i Isto. Za sve je To Jedna Kosmička Svest i Sila koja sve stvara, održava i uništava, čiji je početak Jedan, Jedna je njegova postojanost i Jedna je njegova promena. Ko može poreći da u čoveku postoji taj misteriozni Alef, taj Duh, koji kao univerzalni agens svetlosti pretače sebe, kao i kroz Mem, u sve sfere i delove Čoveka, čija je materijalnost i sadržajnost od slova Tau? Kakav nevernik neko može biti, kakav Ateista, da bi porekao taj Duh, da bi porekao samu tu Kosmičku Vrhovnu Silu koja je omogućila postojanje Života. Oni veruju da čovek jeste materija i um sa energijom elemenata, ali da duša ne postoji. Oni veruju u "Met", Smrt. Pošto su to ljudi zaslepljeni svojim ograničenim idejama i konceptima, mi ih ne možemo odbaciti, jer bi to bilo naše ograničavanje od Velike Kreacije koju je Svevišnji stvorio u celini, te ih prihvatamo kao duše koje lutaju u tami.

Mi ne možemo prihvatiti ta ograničenja, jer Život jeste u Nama, mi to osećamo i obdareni smo Vidom i znanjem da ukažemo ljudima, da otvorimo vid drugima, za Delo večnoga. Kada se već ne možemo ograničiti od potpunih nevernika, kako se možemo ograničiti od verujućih? Svi koji veruju imaju shvatanje da postoji takva univerzalna Moć, beskrajni izvor Svetlosti, energije i materije, koji ima jedino apsolutne i neograničene kvalitete. Svi koji veruju poimaju To kao Biće, Jedno Biće, Jednog Večnog Boga. Čak i pagani, mnogobošci imaju shvatanje da je jedan Bog, a nekima Boginja, jeste Vrhovni. Obličje te Kosmičke Sile, bilo da ga ljudi pojme kao muško ili žensko obličje, jeste samo koncept kojim ljudi žele da se približe Bogu i božanski saosećaj koji preuzima otelotvorenje da bi se prikazao ljudima. Svi simboli su delovi veće celine, simboli unutar simbola i principi koji održavaju druge principe. Ta uzvišena celina je Jedinstvo svih simbola, jedinstvo svih polarnosti simbola. Ono nas suočava sa svakom našom idejom kakav je Bog, Svevišnji, kakva su njegova obličja, izgled, pojava. Ova sila je poput ogledala u koje projektujemo zamisli, razmišljanja, nadanja, verovanja, a ipak konačno iskustvo i postignuće je da svaku od tih ideja suprotstavimo njenoj nasuprotnosti, jer ako Boga zamislimo da je Beo, kako možemo reći da on nije i Crn, jer on je preuzvišen u svojoj suštini, Nije li on onkraj toga kao stvoritelj, iznad polarnosti crnog i belog, dobrog i zlog, muškog i ženskog. Svako obličje se susreće sa svojom polarnošću, svako se poništava ujedinjenjem i čovekovo Biće tako stupa u Nepojmljivo i Neopisivo Svetlo koje

je suština svega toga zamislivog i nezamislivog, pojmljivog i nepojmljivog, pojavnog i nepojavnog.

Zar je moguće onda reći da je nečiji Bog veći i vredniji od nečijeg drugog, da je uzvišeniji i važniji, da ima bolje kvalitete? Bog je Jedan.

Stepen Viteza Svetog Andreje potvrđuje jednakost, on predstavlja siromašnog viteza koji je ravan kralju, od obojice se zahteva Viteštvo, zaštita nevinih, ispoljavanje vrlina, strpljenja i postojanost Viteza u izražavanju Istine. Kao i u odnosu spram tolerancije među religijama, izraženo kroz ritualno "pomirenje" islama i hrišćanstva tako i tako i u hijerarhijskom odnosu vrednovanja ljudi - jednakost je osobina koja ne poznaje rasu, klasu, rod, već ljude izjednačava spram njihovih uzvišenih Viteških osobina.

Lekcija koja je ovde predstavljena je lekcija Univerzalne Religije, njen klimaks u samoj teorijskoj suštini.

Nema Boga, osim Boga Živoga i Svesadržatelja. Tvoj Bog je moj Bog, on je svemilostiv. Bog pripada i istoku i zapadu, pa gde god da se okrenemo za molitvu njemu se obraćamo, on je sveprisutan i sveznajući. Mi svi verujemo u Boga koji je preko svojih proroka preneo nama njegovu reč i poruku, preko Avrama i Isaka, Išmaela, Jakova, Mojsija i Isusa, isto kao i preko Muhameda, Bude, Tota, Odina, Dionizija, Lao Cea. Mi ne činimo razliku među njima, oni su Mudraci, velikani Istine, Proroci Večnoga, Jednog Boga.

Svako ko veruje u Boga i utočište u Njemu je istinski vernik i čini time dobro u veri svojoj. Kakva može biti nagrada za to? Spoznaja i to ne nakon smrti već Ovdje i Sada. Jer smrt ograničenja je otvaranje duše i Bića čovekovog za Svetlost Boga.

Naše simbolično pranje ruku i umivanje je predstava krštenja, pročišćenja naših dela u toj Viteškoj vrlini i svesnosti da naše lice jeste lice stvoreno po Liku Božijem. Moramo poštovati svako lice, svaku veru i religiju. Sve je od Boga.

Masonerija je istinska potpora i sluga Univerzalne Religije. Bilo da je neko Hindus, Budista, Musliman, bilo da pripada nekoj od Hrišćanskih konfesija, koje imaju specifične zakone i principe obožavanja Boga, on može biti Mason, može održati i produbiti svoju veru kroz masoneriju, a uz to biti pravi i prihvaćeni Mason.

Masonerija podučava znanje, originalno, primitivno, kao bazu i suštinu na kojoj se zasnivaju sve religije. Masonerija je univerzalna moralnost koju su u stanju prihvatiti svi narodi i ljudi. Ona ne podučava druge doktrine do onih istina koje direktno predstavljaju blagostanje i dobro za čoveka, a oni koji bi pokušali da je svedu na osvetu, politiku, ekonomsku ili društvenu instituciju ili pak na samo određenje Kabalom, Hermetizmom, Alhemijom, Templarizmom, bi bili u grešci, u grehu ograničenja, jer Masonerija u sebi sadrži sve to i mnogo je viša u svojoj sveobuhvatnosti. Ta sveobuhvatnost je upravo jednostavnost moralnih principa na kojima je zasnovana. Ona ne postavlja

dogmu verovanja, tumačenja i prenošenja znanja, već predstavlja polje na kome sve To postoji u svojoj specifičnosti i originalnosti. Ta jednostavnost je vera u Jednoga Boga, a iz toga proističu iskrenost, pravda i tolerancija za sve.

Mnoga su zla učinjena u ime religije, vere, crkve, dogme. Sva ta zla su učinili ljudi opsenjeni lažnim i iskrivljenim idejama koje nisu bile zasnovane na Istini već na nekom od koncepata vladanja i manipulacije iz bilo kakve koristi. U tome je Vera u Boga bila samo maska za sprovođenje terora, utemeljenog na neznanju. Nije li baš zato pala Kula Vavilonska, kula koja je bila uzvišena u promisli i planu, a ipak sačinjena sa pogrešnim stavom da je čovek i njegova veličina sila koja može nadvladati Božansku moć?

Ratovi, kao konstanta u istoriji su uvek vođeni zbog materijalnih dobara sakrivenih u religiozno ruho. Malo je oslobodilačkih pobuna i ratova, koji su onda donosili slobodu od jednog na račun drugog tiranina. Mučenja i torture inkvizicije su neopisive. Na svakom koraku su stradali protivnici jedne religije i dogme sa kojom se neki nisu slagali i povinovali joj se. Ljudi su u svom nesavršenstvu moralnih i samih religioznih nazora težili da nametnu svoju veru drugima, pokrštavajući i porobljavajući "neverne". Istrebljujući neverne. Masonerija u sebi sadrži moralni koncept, dogmu koja prevazilazi ta ograničenja, poziv svim narodima na Ujedinjenje, na prevazilaženje ograničenja, na toleranciju i poštovanje. Masonerija poštuje sve raznolike Vere, koliko zbog duhovnog bogatstva koje one prenose ljude, obogaćujući ih u njihovoj ljudskosti, toliko i zbog osnovne i suštinske vere, vere u Jednoga Boga. Stoga, niko nema pravo da proganja druge zbog vere. Svi su jednaki i ravnopravni pred licem Boga. Mera ove tolerancije je mera istinskog ujedinjenja ljudi u Univerzalnoj Religiji, a Univerzalna Religija nema ni jednu drugu dogmu do verovanja u Jednog Boga, koji je svemoćan, sveprisutan, sveznajući, svestvoritelj.

Ime Svetog Andreje na grčkom znači "čovečan". On je bio brat Svetoga Petra i jedan od prvih učenika kojeg je odabrao Isus. Njegove su uzvišene osobine koje moraju da krase Vitezove, on je uvek bio otvoren za Svetlo, predan veri u Boga, entuzijasta koji je delio svoje znanje i radost vere sa drugima bez razlike. Razapet je na krstu, čije je obličje bilo u formi slova "X" te odatle potiče oblik ordena Setoga Andreje. Specifičnost ovoga krst u odnosu na druga obličja je ta što on ne predstavlja samo Uravnoteženje elemenata i Svetlost, već i poništenje polarnosti, uništenje čak i duhovne aspiracije koja čoveka stalno nagoni da kao ličnost teži Bogu. Da bi se čovek predao Bogu, mora se poništiti kao persona, uništiti svoje osobenosti, sagledati sve osobine, sve polarnosti koje ga krase, odbaciti ih u poništenju i konačno i sam postati Bog. Ovo je jeres koju mistici razumeju, ali zvuči opasno za razum "običnog" čoveka. Postati Bog, ne znači parirati mu, već biti Jedno sa njegovom Veličanstvenošću, a iz toga biti čovek, utemeljen na zemlji kao medijator te Božanstvenosti.

Sveti Andreja je bio razapet na dan Svihsvetih, na drevni praznik Mabon, koji predstavlja specifičan položaj Sunca u odnosu na zemlju, dan kada po legendama mrtvi mogu doći do živih i biti sa njima u Svetkovanju. Ova svetkovina je takođe oblik Ujedinjenja Polarnosti, Života i Smrti,

transcendencije koja otvara Svest čoveka za beskrajni kontinuum inkarnacija i reinkarnacija. Svaki život je rat za Istinu, svaki naredni je Osveta za propuštene prilike i nov uslov za dalji put ka Istini. Otvaranjem svesti ka kontinuumu beskrajnog Života, jeste prevazilaženje Života i Smrti, sama Besmrtnost.

Finalno i konačno suočenje sa Tamnom stranom do nas je došlo u čuvenim pričama o Isusovoj Pustinjskoj Avanturai i njegovim suočenjem sa Satanom, kao i Budinim suočenjem sa Demonom Marom. Izuzetno je da oba ova obličja, zla, mračna i užasna predstavljaju nasuprotnost svim konceptima ljudskom poimanja Boga. Predstavljaju onu ultimativnu nasuprotnost sa kojom su se ovi Velikani morali suočiti kao Ljudi da bi došli do stapanja sa Božanskom Svetlošću koja je sa one strane ideja.

Vitezovi Templari su ovoga Boga zvali Bafomet. Prikazivali su ga sa bradom, rogovima jarca, licem čoveka, grudima žene, sa grivom i šapama lava, krilima orla i papcima bika. To jeste Bog, jer on se prikazuje tako u tom odsudnom času suočenja. Mi moramo biti predati i Tami, materiji i zemlji isto koliko i uzvišenoj Svetlosti.

Bafomet je znanje koje se nadkriljuje nad idolopoklonstvom, samim obličjem koje ne izaziva simpatije lepote već prenosi smisao božanske prirode. Među rogovima mu je buktinja života, na čelu mu je otvoreno, večno budno Treće Oko, svevideće oko koje zuri u Večnost.

Obličje Bafometa je manifestacija božanske sile. Ovo je obličje razine kojom vlada zodijski znak Capricornus, Jarac. Obličje takođe simboliše Silu koja je sastavljena od elemenata koji čine Univerzum. Snažne noge bika su čvrstina zemlje, rogovi jarca su energija vatre, krila orla su nežnost vode, ljudske ruke su vazduh. Telesne karakteristike muškarca i žene su naznake o sveopštoj polarnosti koja postoji u svemu, a plamen i otvoreno Oko su znamenja Duha. Po smislu on jeste oličenje Večnoga Boga. Ali ipak, to je obličje. Uzvišeni Bog je beskrajn i sva obličja i bezobličje je Njegovo.

U čemu je Ograničenje? U čemu je pad u greh ograničenja? Ako se neko veže za ideju o bogu kao snažnome, materijalnome, oblikovnom i vizuelnom, vezuje se za Zemlju, a to nije Potpunost Boga. Ako se vezuje za Osećanja, za Ljubav, vezuje se za Vodu, a to nije Potpunost Boga. Isto je i sa intelektom i vezanošću za Vazduh i božansko Znanje, ako se neko veže za to zanemaruje druge Božanske Aspekte savršenstva. Ako se veže za životnu energiju i krepcost vezuje se samo za Vatru i od nje ne vidi druge osobine. Svaka od ovih vezanosti može da prouzrokuje religioznu netoleranciju i fanatizam iz kojih proističe teror.

Bafomet je Jedinstvo svih Religija. Njegove snažne noge bika, su zemaljsko služenje Budista, njegove ruke su inteligencija i znanje Jevreja, krila su anđeoska krila saosećaja i ljubavi Hrišćanstva, a rogovi snage su vatrenost Islama. Njegovo telo obuhvata i sve ostale energije, životne energije, ideje i smisao svih drugih religija i dogmi u svoj njihovoj jedinstvenosti, originalnosti i izmešanosti.

Čak bi bio greh ograničenja vezati se za sam Duh, odbacujući, materiju, i druge manifestovane elemente sačinitelje božanske materijalizacije. To je sebičnost hermetista i ezoterika, finalna instanca iz koje se sagledava ovo obličje Boga. Biti privržen obličju je takođe ograničenje, bilo da se Bog poima kao Muško ili Žensko. Bafomet je Sve u Jednom. Samo oni koji potpuno pomire svoju dušu sa polarnostima, kroz toleranciju, duboki saživljaj sa smislom svake energije, religije može shvatiti Istinu Bafometa.

Idolopoklonstvo je obožavanje nekog dela Boga, ili čak i obožavanje njega kao celine. Spoznaja je samo u Jedinstvu sa njim. Biti Jedno sa Bogom.

Nije obožavan Bafomet, već Bog. Bog bez lica, koje se transcendentalno krije "iza" ovog obličja. Bafomet nije Bog, on je znak Inicijacije, inicijacije koja je konačno suočenje sa Prazninom, on je hijeroglif Tetragramatona. Njegov smisao je i smisao heruvima i smisao Svetinje nad Svetinjama. On je ključ za ulazak u Hram. On je tamna strana božijeg lica, on je Djavo, iskušenje i iskušavatelj, on suočava inicijata sa njegovom Tamnom stranom, sa svim onime što Bog za njega Jeste. Sve se mora poništiti u sjedinjavanju, sve mora biti prihvaćeno i odbačeno. Ne sme se zadržati ni trunka prašine. Sve se stapa sa onim što Bog Jeste, a ne sa onim sa čim se prikazuje i kako ga pojmimo čulima ili umom.

Izaziva li ovo lice strah? Nesumnjivo za one koji su ograničeni svojom dogmom i koji nisu tolerantni za driga verovanja. U takvima postoji strah. Masoni su oslobođeni od ovog straha. U njima nema straha od Boga. Što je sjajnija svetlost to je jače naziranje senke čoveka i univerzuma. Tama i Svetlo su sjedinjeni u Bafometu. Kroz Bafometa se stupa ka Bogu. Poljubac za Bafometa je prihvatanje Svega, pomirenje sa Svime. Prihvatanje da je Bog, Jedan Bog, stvorio sve u svom beskrajnom mnoštvu, prihvatanje da sve potiče od Svemoći Boga.

Masonerija se uzdiže protiv ograničenja, ona ujedinjuje ljude u veri u Boga. Iz toga proističe jednakost. Iz toga proističe sva materijalna dobrobit. U tome se narodi ujedinjuju, u tome su sve religije Ujedinjene. Obožavanje Bafometa je sveopšte Univerzalno Bratstvo Univerzalne Religije.

30° - VITEZ KADOŠ

I.

Tri viteška stepena Vitezova Kadoša, Komandira Inkvizicije i Princa Kraljevske Tajne su blisko povezani i čine Templarske stepenove Drevnog i Prihvaćenog Škotskog Obreda Slobodnog Zidarstva.

Stepen Svetih Kadoš Vitezova je i sam vrhunac niza stepenova Areopagusa i u sebi nosi energije zodijskog znaka Aquarius-a, kao upotpunjenje kruga od 12 znakova. Vodolija je duhovni znak u kome paralelni tok ovozemaljskog rada i duhovne aspiracije dobija puno ispoljavanje i utemeljenje kroz život Vitezova. Svi prethodni stepenovi su sažeti u njemu i on je njihov sjaj, snaga koja podržava ono Naj više što čovek može da dosegne - Sunce. Aquarius prenosi živo znanje, on je inspirativan i nadasve inteligentan, bistar, elokventan i smislen. On u punini svoje duše jeste predat Bogu.

Postignućem ova tri najviša stepena Inicijati filozofski gradi u sebi Treći Hram, budeći sebe do najviših instanci Duhovnosti, prolazeći kroz punoću ogleđa i izazova koji su raščinitelji i odrednice njegovih domena na zemlji. Primanjem ovih inicijacija Mason stiće puno filozofsko znanje, koliko konceptualno toliko i sistematsko prenošenje suštinskih istina koje upotpunjuju tri simbolična stepena Plave Lože.

Vitez mora uvek da je svestan svog zaveta o veri i pomoći za ljude, njegove sudrugove i Veri u Boga. Iskušenja mogu biti i mala i velika i ni na jednom se ne može pasti. Incidenti rituala inicijacije to prenose u vrlo poučnom svetlu. Vitez bezrezervno i bez razlike mora biti spreman da pomogne ikojem ubogom nesrećniku. Nije li i takvo biće deo i delo Tvorca!? Vitez uvek mora čuvati tajne Reda jer one se stiču vrlinom, a ne silom i silom se ne mogu zadobiti niti koristiti. Laž je krajnja senka istine koju Vitez svesno i potpuno odbacuje. U svom čuvanju Istine i viteških vrлина on ima samo jedan izbor - Pobjeda ili Smrt. Čuvanjem Tajne se Istinsko Univerzalno znanje Slobodnog Zidarstva jedino i očuvalo u vremenima pomračenja opšteg ljudskog uma. Čuvanje tajne je spasilo izgradnju Trećeg Hrama i u onom momentu kada je Veliki Majstor templarskog Reda žrtvovan na lomači. Nikakva obmana nije izmamila tajne niti su one unižene odavanjem profanima.

Pet je odaja ove Inicijacije, jer Vitez mora sve elemente svoga bića da sagleda u svetlu primanja ovog Znanja. To su Odaja Refleksije, Dvorana Sudija, Odaja Posvećenja, Odaja Saveta i Grobnica Majstora Žaka De Moleja. Svaka od njih predstavlja sferu elemenata. Refleksija je ogledalolika mudrost Vode, Posvećenje je oblik Karma Joge Zemlje, Sudije sude mačevima Vazduha, a Savet kao skup je energija Vatre koja sprovodi Volju. Grobnica je sfera Duha, u njoj je materijalno u počivanju da bi oslobodilo sve veze za shvatanje Duha. Ime Majstora je ključ simboličnih inicijacija. U Njegovom imenu je i ime Boga i ime Prenosioca Znanja onog koji se

samožrtvuje za sve ljude Zemlje. To su imena Reči stepenova Plave Lože, imena Tri stuba Hrama. I.B.M. On je Jakobus Burgundus Molensis.

Simbolično putovanje Svetom Zemljom je posebna pouka u Kabali, jer smisao značenja Svete Zemlje jeste regija koju obuhvata celo Drvo Života, To Drvo Znanja jeste Sveto, stoga su i vitezovi koji u sebi nose tu spoznaju Sveti Vitezovi.

Na ovoj razini poimanje istina se sagledava kao sedam ravni postojanja, sedam ravni emanacije Univerzuma, sedam razina manifestacije božanske Volje, kao i sedam stepenika kojima se čovek vraća svome Izvoru - Beskrajnoj Svetlosti.

Sedam stepenika na merdevinama uspenja duše se nazivaju Astronomijom, Muzikom, Geometrijom, Aritmetikom, Logikom, Retorikom i Gramatikom. U ovome su mnogo dublja duhovna značenja i specifične veze sa Razinama Drveta Života.

Astronomija sama po sebi jeste kartografija Neba, Zvezdoznanstvo. Ona prati nebeska tela i zvezde u njihovom odnosu, ona zna njihove karakteristike i simbolična značenja njihovih imena i Legendi kojima su okarakterisani. Ovo je razina koju obuhvata kraljevstvo Malkuta. Muzika nad time uspostavlja smislene odnose harmonija, koje proističu iz svekolikog intelektualnog znanja nadahnutih bujnošću osećanja. Muzika je suptilni temelj, astralni svet, potka materije. Geometrija u svemu tome uvodi preciznost i red, pravilnost odnosa i sklad postojanja. Aritmetika se pripisuje razini Tifareta, ona je suptilna zakonitost na osnovu kojih geometrija i muzika deluju. Aritmetika je usklađenost Volje čoveka sa nadahnućem iz Viših Izvora. Logika se nadvišuje nad svime i sprovodi više zakone koji su korenski za sve manifestacije Univerzuma. Sve je u Redu, Red je harmonija logike. Logika je viši oblik zakonitosti koji ne počiva na moralnim principima već na prirodnim neuslovljenim načelima. Retorika je lestvica koja se nalazi iznad Ponora Razuma. Retorika je Govor koji teče iz Razumevanja i Mudrosti. Retorika je izvor svakog koncepta i ideja na osnovu kojih se manifestuje Svemir. Nad svime je Gramatika, ona je suštinski zakonik koji vlada regionima Uma i iz koga su iznedrene sve Misli i Ideje, koje su sprovedene kanalima, tj. Stubovima Drveta Života, koje su i bočne prečage, oslonci Merdevina. Gramatika je Božanski Naum Velikog Neimara Svih Svetova.

Za svaki stepenik mora se načiniti po jedan korak. Ovih sedam koraka i stepenika jesu Pravda, Čistota, Dobrota, Snaga, Rad, Teret i Dostojanstvo. Pravda je emanacija Svemira, sprovođenje Božanskog plana na delu. Čistota karakteriše svako božansko delo ma kako da spoljašnje shvatanje varira i kako to pojmi običan čovek. Dobrota je smisao namere Tvorca, želja za iskustvom ličnog i sveopšteg blagostanja. Snaga je Volja čoveka u sprezi sa Voljom Boga. Rad je ono što čine i Čovek i Bog. Teret je obaveza i dobročinstvo koji proističu iz Duhovne Spoznaje, a Dostojanstvo je Duhovni sjaj unutarnje spiritualne Tišine.

II.

Po nekim drevnim legendama Enki, Bog neba je preneo ljudima božansko, tajno znanje. Ono je sadržavalo matematiku, graditeljstvo, agrikulturu, znanje o irigaciji, žetvi, astronomiji, medicini, kao i rituale i simbole koji su oni sadržavali, čak i tajno znanje o dugom životu, fizičkoj besmrtnosti. Ovako je začel niz posvećenih u tu tajnu, niz mudrih učitelja, čija su imena izgubljena u vremenu. Ipak, taj neprekinuti niz je održao tajni plamen Inicijacije i starešine koje su bile Glave inicijatskih tela su nosili titularno ime koje je poteklo od prvog inicijatora.

U starom Sumeru ime Enkija je bilo znano kao Uan, Ea, Ia i Ion, dok je u Egiptu to bilo Anu i On. Samo ime Enki u sebi spaja nebo i zemlju, En-Ki. E, je Nebo, božansko, a Ki je zemlja, životna energija. Ovo ime je dalje znano kao grčko Oanes, koje se prevodi kao "poklon Bogova"- Dotus Anu, odatle potiče i ime Dositej. Kod jevreja je postojao izraz Jahu Natan, "Jahu (Bog) je dao", odatle potiče Jonathan, englesko Džonatan, Džon, nemačko Johan, francusko Žan, naše Jovan. Praktično, imena Dositej i Jovan tako znače isto. To je ime onoga koji prenosi tajno znanje putem Inicijacije.

Ova tradicija prenošenja tajne mudrosti je nazivana Johanitskom ili Jovanovskom Tradicijom, a svi veliki Majstori, Patrijarsi te tradicije su bili Jovani. Nije li i čuvena Mirijam iz Izraela rekla da joj se Bog ukazao kao golub u svetlosti, onoga časa kada je začela velikog Učitelja? Golub na hebrejskom je JVNH, a to je Jovan. Po kabalističkoj brojnoj vrednosti to je 71, isto kao i Lam, što znači Put, Lama kod tibetanaca, i isto kao egipatsko Asi, koja je Izis, Boginja Izida.

Ovo je bitno jer svi ovi simboli, značenja i imena skrivaju smisao imena kojim je u gnostičkim učenjima i tajnom prenosu nazivan naj veći učitelj u Jovanovskoj lozi, učitelj koji je poput Enkija izlio tajno znanje na ljude sveta. Ovo ime je Ormus.

Ime Ormus je ustvari glif koji spaja dve stvari, devicu i Orusa, Majku i Dete. U egipatskim mitovima to su Izida i Horus, a u hrišćanskim to su Marija i Isus. "Orus" je vatreni bog Sunca Heru-Ra-Ha, koga često opisuju kao jedinstvo snažnog, ratničkog i osvetničkog aspekta Sunca pod imenom Ra-Hoor-Khuit, sa njegovim blizancem, detetom Tišine, Hoor-Paar-Kraatom (grčki Harpokrat), koje se naj češće prikazuje kako sedi na lotosu savršenstva sa prstom u ustima, poput deteta u njegovoj nevinosti i duhovnoj smirenosti, Tišini. Ova vizija je identična tibetanskom Padmasambavi, rođenom u lotosu. Kod gnostičkih hrišćana ova dva blizanca su Isus i Didimos-Toma.

Ustvari tajno znanje je uvek prenošeno preko Jovana, a Isus je kao pojava, par ekselans, bio incident božanske intervencije. Za masone Isus je Temeljni Kamen trećeg Hrama i cela tajna istorija jovanovske tradicije započinje sa njim. Ono što je specifično u celoj legendi je još jedno ime. Eseni. Oni su bili "Pomazanici", kršteni vodom, suštinski, pravi i istinski "Hrišćani". Svako kršten i pomazan, ko je primio tajnu inicijaciju bio je "Hrist",

Hrišćanin. Biti Hrišćanin nije značilo verovati u Isusa, koji je za gnostike bio Učitelj, Prorok, Avatar, već biti Iniciran. Spasenje je dolazilo kroz lično primanje Gnoze i ličnu spoznaju a ne kroz drugu osobu. Isus je smatran spasiteljem u smislu izuzetnog prenosa Znanja, a ne kao jedini i pravi otelotvoreni Sin Boga. Sin, kao kabalistički aspekt Univerzuma je u svakom Čoveku, to, je Vau Tetragramatona.

Čak je i ime Jehešua analogno Orusu, jer vatreno slovo duha Šin je pečat i obeležje božanske sile koja sa neba prosvetljuje zemlju. Taj Pentekost je božanski poklon sa neba.

Legenda kaže da je Ormus, drevni mudrac, spojio znanja egipta sa kabalističkim znanjima jevreja te je to znanje dalje prenošeno sa Jovana na Jovana. Treći Hram je polagano bio zidan. Ovo tajno znanje konačno počinje da se pomalja iz potpune skrivenosti tek kada je šezdeset šesti Jovan, Teoklet, inicirao Hugo de Pejna, koji je po poznatoj istoriji bio prvi vitez Templar, Hramovnik, prvi Veliki Majstor.

Legenda tajnog jovanovskog znanja je tako sadržavala shvatanje o apsurdnosti bukvalnog shvatanja Starog i Novog Zaveta. U njima se pak spominju Jovani, Jovan Krstitelj, koji je inicirao Ormusa, te Jovan koji je zapisao vizije Apokalipse, čija dvadeset i dva dela odgovaraju vizijama dvadeset i dve staze Drveta Života i smislu dvadeset i dve Arkane Tarota.

Ea, tj. Anu, "ON" je dao dar mudrosti, dugom linijom učitelja i ona je prepoznata kao esenska škola i kao Gnostička Crkva. Krstaši, Vitezovi Hramovnici su primanjem inicijacije, primanjem tajnog znanja pod svodom dvorane Herodovog Hrama stvorili prvi oblik Slobodnog Zidarstva. Masonstvo ima za cilj gradnju velikog Hrama duhovnosti čoveka, a tri simbolična, osnovna i suštinska steoena inicijacije kao sistem se nazivaju Jovanovskom Masonerijom.

Iako se smatra da je potpunost jovanovskog znanja sveobuhvatna dalje inicijacije kojima se Mason upućuje u tajno znanje jesu duhovna nadogradnja i proširenje, ekspanzija uvida, ali one stepen po stepen graduirano prenose alegoriju o izvoru tajnog Znanja. Bilo da je to misterija Ruže i Krsta, bilo da je to Alhemijsko venčanje Kristijana Rozenkrojca, venčanje Orla i Lava, bilo da je to misterija obličja Bafometa (koga su pogrešno tumačili razni neposvećeni kao "Oca Mitru", dok je "on" ustvari Jedinstvo Oca i Majke - Pater et Mater, jedinstvo Hokmaha i Binaha), čak i kada se shvati da i drugi narodi poznaju tu misteriju prikazivanu simbolima isprepletanih trouglova (Davidove zvezde), Jin-Jang (simbola) Taoista, kao i tantričko obožavanje Lingama i Joni, ili tibetanskog prikaza Jab-Jum položaja probuđenih Buda i Bodisatvi sa njihovim Dakinama. Sve to vodi ka korenu i izvoru Jovanovske Tradicije, ka suštinskom Imenu Boga.

To ime je "ON". ON je Sunce, Horus, koji je inicirao sve Inicijatore, koji je Zvezda od čije kosmičke tvari je sve sazdano, ON je sjedinjenje polarnosti (Ajina i Nuna), ON je transcencija svih njegovih simbola. ON je beskrajna Svetlost. ON je Veliki Neimar Svemira, eliki Arhitekta Svih Svetova.

Smisao trostruke inicijacije Učenika, Pomoćnika i Majstora Masona u sebi nosi naznake o velikoj skali Inicijacije koju čine vredni radnici magovi, učeni Adepti i Majstori Mudraci, što su drugačija energetska i vibratorna stanja svesti čoveka nego što je to primanje simboličnih inicijacija Plave Lože. Plava Loža je samo spoljašnje dvorište, portal za ulazak u Hram, a treći Hram večno postoji na Božanskoj Ravni. On ne može biti izgrađen na istovetne načine kako su građena prethodna dva Hrama. Oni su u sebi imali seme propasti. Treći Hram koji je u sferi vrhovne trijade Drveta Života nema ograničenja, niti mane koje ga mogu porušiti. On je večno iznad poroka, zlobe, neznanja i tiranije. Svo znanje koje je brižljivo skriveno i postepeno razotkrivano Inicijacijama ovu kraljevsku tajnu svetim vitezovima je preneo niz učitelja Jovana, Golubova Svetog Duha. Nije li na galskom ime Jovan isto sa imenom Sion? Nije li Sion izvor Razumevanja i kapija ka Mudrosti, Planina Inicijacije? Nije li Sion skup Bogova kao emanacija Jednoga Boga usmerivač snage Hramovnika i održavatelj znanja Slobodnog Zidarstva. Sion jeste Jovan.

Kraljevska sveta umetnost je tako bila skrivena da su simboli mudrih postali i bili idoli profanog mnoštva. Zašto je uopšte postojala ta tajnost? Iz jednostavnog razloga prenošenja učenja o četiri moći Sfinge; Znati, Hteti i Smeti su poluge inicijacije, ali bez Tišine inicijacija nije potpuna. tajnost je bila neophodna jer je zapisana reč izopačena bukvalnim shvatanjem misterija čiji je literarni besmisao iskoristio crkveni sistem organizovane religije da bi manipulirao masom i da bi je kroz neznanje održao u ropstvu u snazi i slavi, veličini svoje tiranije. Svaki istinski inicijant se oduvek suprotstavljao tome. Primajući tajna znanja Sveti Vitezovi su mačem mogli da brane ljude, a time i da održavaju skriveno bujanje Gnoze Svetlosti. Čak i kada je Red Templara satrt sa javne istorijske scene Jovani su nastavili svoju Duhovnu Tradiciju.

31° - VELIKI INSPEKTOR INKVIZITOR VITEZ

Ako oprostimo ljudima njihova dela naš nebeski Otac će nama oprostiti, ako to ne učinimo ni nama ne može biti oprošteno. Ne sudite, da Vama ne bude suđeno. Jer kako sudite tako će Vam se suditi: kakvu meru odmerite, tako će i Vama biti odmereno. Ne sudite po pojavi već pravedno. Blagosloveni su milosrdni jer na njih će se smilovati.

Velika Boginja Pravde i Istine MAAT vaga srca ljudi u Dvorani Istine, na tasovima vage gde se Srce čoveka vaga sa perom Istine. Srce čoveka mora imati istu težinu kao to pero da bi čovek bio primljen u Božanska obitavališta. Drevni egipćani su nam preneli ovaj uzvišeni koncept Pravde koji se među inicijatima neizmenjeno održao od početka dana.

Ozbiljni su zaveti koje sudija mora preuzeti na sebe, pravedno suđenje, istraga i odluka moraju biti čisti. Ljudska nesavršenost u tom domenu je uvek vodila do patnje, torture, obmane i mnoštva nepravdi. Ljudi se tako jedino mogu ugledati na Naj Višeg Sudiju i slediti Njegove zakone u donošenju presuda. Niko nije povlašćen pred Božanskim Sudom, svi su ravnopravni. Bog nema omiljenih niti omraženih već jednako gleda sve bez razlike koje su boje kože, rase, vere, društvenog statusa ili pola. Bog sudi pravedno. To nije pravda, to je prirodni zakon. Finalni ishod uzroka i posledica Karme tj. ljudske Volje koju čovek ispoljava, koju vrši i koju sledi u skladu sa svojim shvatanjem ljudskih i nebeskih zakona.

Sudija mora da ima na umu Velike Uzore koji su sprovodili pravdu među ljudima. Mora da bude poučen znanjem Mojsija, Zoroastera, Minosa, Konfučija, Sokrata i Alfreda Velikoga, a nadasve uveren u Velikog Učitelja sveta Isusa Pomazanika.

Uglomer sudiji određuje odnose među ljudima i odnose kakve ljudi imaju spram društva, spram učinjenih dela. Šestar određuje domete ljudskih sposobnosti, ograničava prava ljudi na prirodni domen, a ne na proizvoljnu meru. Lenjir prati pravilno i paralelno svako delo, za sve ljude, ne čineći poređenja po pravu već paralelnost svojim smislom određuje ravnopravnost i jednakost među ljudima. Peščani sat je mera vremena koja zahteva sprovođenje pravde, čak i svest da sa poslednjim zrnom peska pravda mora biti zadovoljena. Lobanja i kosti su sudiji znamenje doslednosti, nepristrasnosti, neumitnosti sprovođenja pravde. Vaga je oruđe Istine na kojem se meri delo u duši čoveka spram Istine u svetu, Univerzumu. Mač sudije oštro sprovodi odluku, a Knjiga Konstitucije je utvrđena reč, zavet njegove obaveze kao Sudije.

Bog je beskrajan, a ipak harmonija njegova iznedrila je pravdu, jednakost i milosrđe, izmešane sa njegovom beskrajnom veličanstvenošću. Čak i dela ljudi koja nisu osuđena na početku vremena dočekaće svoj trenutak Istine. Bog i ljudi pravednici će prosuditi pravedno. Za Boga sva

ljudska dela i misli su vidljivi beskrajno u prošlosti i beskrajno u budućnosti, za njega je sve Jedno Sada. Za njega beskrajnost prostora i svih smerova je Jedno Ovde. Samo Bog može dati Mudrost da sudimo pravedno, tačno i milostivo, a kada dođe sudnji čas On nama tako može suditi.

Postoji samo Jedan nepogrešivi i najveći sudija. Svaki ljudski sud je u najmanju ruku nesiguran, iz njega proističu ozbiljni ishodi, koji su često proizveli greške, zbog kojih ljudi žale ili zbog kojih ljudi trpe. Nezahvalan je zadatak suditi ljudima, pogotovo bližnjima. Suditi nije privilegija već je stalan oprez i budnost preduslov za odluku.

Moraju se sročiti pravični zakoni, nalozi, odluke, postaviti poštene sudije, koje nezavisno od njihove lične volje, nepristrasno i neodbojno jesu u stanju da donesu brzu i pravednu presudu. Pravda se ne može prodati nikome niti se može uskratiti ikome. Ako to učini čovek, sam Bog će ispraviti tok stvari.

Sudija mora znati da istina proističe iz drevnih misterija i stoga mora poštovati i obožavati Boga u Prirodi, jer Bog je Jedan, a duša čovečija je besmrtna. On ne sme da želi za svoju zemlju ništa drugo do čiste pravde i dobrobit koja proističe iz nje. Pravda znači Jednakost.

Onaj ko je slobodan, shvatajući prava ljudi ne okreće oči ka bogatstvu i ličnoj dobrobiti. On deluje milostivo u svojoj presudi, a zločin ne meri učinjenim delom već namerom počinioca. Sudija ne strepi da pogleda u lice zločinca, već jedino od presude Boga Večnoga.

Pravda i milost su dva nasuprotna lica koja su sjedinjena u harmoniji jednakosti. Odluka sudije je stoga uravnoteženo odmeravanje Istine prirodnog stanja činjenica u vremenu i prostoru. Da bi bio pravedan sudija mora biti potpuno otvoren za sebe, da sam prepozna svoje osobine i da zna sve sfere domena odluke i volje koje sprovodi. Sudija istražuje sve, on spoznaje sve, on vaga i meri, čini alhemijsku Analizu i Sintezu za svaku misao i ideju.

U Knjizi Svetog Zakona postoje velike pouke o Pravdi, o Presudama i o njihovim ishodima, kako u odnosu na narode tako i na pojedince. Sama istorija je prepuna pouka ove prirode. Velikani znanja i istine su često i sami bili žrtve presude, baš zbog svoje privrženosti Istini.

Čuvena je priča, u Knjizi Svetog Zakona, o pravim Sinovima Boga, rasi Benu-Oni, koji su kao jedno od dvanaest plemena primljeni pod okrilje Izrailja. Nakon sukoba među plemenima oni su prokleti i prognani, a narod Izraelski je tek nakon presude shvatio kakvu je odluku doneo. Kao što se tajno Znanje prenosilo preko Tradicije Jovana, tako se kraljevska loza prenosila preko Benjamenita. Izrailj je izgubio tom presudom magičnu kariku sa Božanskim vođstvom. Benjameniti su zatim morali da migriraju do Troje i do Arkadije, odatle preko Panonije do Alemanje i Galije. Tu su postali konačno slobodni, Liberi, Franci, od njih je nastala Francuska, a ono što su kasnije dali svetu je Kraljevska Umetnost, koju su kao svoju ličnu tradiciju prenosili u svojem prognanstvu. Tradicija slobodnih kraljeva je težila izgradnji Hrama

Duhovnosti, takve duhovnosti koja je zasnovana na Mudrosti, Slobodi i Jednakosti. Oni su dali svetu Slobodno Zidarstvo kao vlastito nasleđe koje su primili od Oca, Velikog Neimara Svemira. No, da Suđenje i Presuda nisu u istorijskom momentu bili izvršeni svet možda nikada ne bi imao Veliko Bratstvo koje povezuje narode sveta u svoj zagrljaj. Kroz tu priču takođe vidimo uzvišeni izvor iz koga jeste proisteklo Slobodno Zidarstvo i vidimo da je Veliki Neimar usmeravao razvoj čovečanstva od samog začetka pa sve do danas savršeno preciznim akcijama i reakcijama koje su na mundanom planu delovale nekada kao dobro, nekada kao zlo, ali su u stvari uvek bile promisli i dela Boga koji je Čoveka vodio u njegovom sazrevanju i usavršavanju duše.

Setimo se samo Pravde i suđenja dve ličnosti iz Biblije. Kakav je odnos spram pravde imao Pontije Pilat, a kakav je odnos imao Isus? Kakve su posledice? Odakle ističe dobro, a odakle zlo? Šta je koren Mudrosti, a šta je Greh? Bog sam u svakom trenutku upravlja čovekom i Univerzumom. Vodi ga nepogrešivo ka jednom velikom Cilju. Ka Zvezdanom Nebu Duhovnosti.

Veliki Inspektor Inkvizitor Vitez je uvek na razmeđi između Mudrosti i Ludosti i samo istinska Duhovnost kroz njega sprovodi prave odluke i prave Presude. On jeste otvoren za Božanski Dah i Veliki Alef je njegov pokretač. Koliko god oni pod njim ili sami profani ne shvatali njegove presude on je nepogrešiv. Vitez je sam prošao kroz svoje lično suđenje i sagledavanje svoje Istine. On je sam bio optužen, protiv njega su lažno svedočili, krivo svedočili, na njega su padale slučajne optužbe, nejasne optužbe, njega su branili lažni svedoci, loši svedoci, nepouzdana svedoci, ali samo je njegovo Viteštvo i istinska budnosu u Duhu i njegovoj Duhovnoj Tradiciji dokaz njegovog istinskog Viteštva, njegove Pravdoljubivosti i Istinoljubivosti.

POTPUNA PROJEKCIJA 33 STEPENA

1°	Učenik	10,9,8,7	B.	Malkut
2°	Pomoćnik	6,5,4	J.	Tau
3°	Majstor	3,2,1	M.	Šin
4°	Tajni Majstor	Malkut	Malkut	Jesod
5°	Savršeni Majstor	Jesod	Jesod	Kof
6°	Intimni Sekretar	Hod	Hod	Reš
7°	Predsednik i Sudija	Necah	Necah	Hod
8°	Intendant Zgrada	Tifaret	Tifaret	Peh
9°	Izabranik Devetorice	Geburah	Geburah	Cadi
10°	Slavni Izabranik Petnaestorice	Hesed	Hesed	Oin
11°	Uzvišeni Izabrani Vitez	Binah	Binah	Samek
12°	Veliki Majstor Arhitekta	Hokmah	Hokmah	Necah
13°	Kraljevski Svod Solomona	Keter	Keter	Nun
14°	Veliki Izabranik Potpuni i Svetli Zidar	Malkut	Ain Sof Aur	Tifaret
15°	Vitez Istoka i Mača	Jesod	Vazduh	Mem
16°	Princ Jerusalima	Hod	Zemlja	Lamed
17°	Vitez Istoka i Zapada	Necah	Voda	Geburah
18°	Suvereni Princ Ružinog Krsta	Tifaret	Vatra (Duh)	Kaf
19°	Veliki Sveštenik	Geburah	Ribe	Jod
20°	Časni Veliki Majstor Svih Loža	Hesed	Ovan	Tet
21°	Noahit Pruski Vitez	Binah	Bik	Hesed
22°	Vitez Kraljevske Sekire	Hokmah	Blizanci	Zain
23°	Šef Tabernakla	Keter	Rak	Het
24°	Princ Tabernakla	Malkut	Lav	Binah
25°	Vitez Medene Zmije	Jesod	Devica	He
26°	Princ Zahvalnosti	Hod	Vaga	Vau
27°	Suvereni Zapovednik Hrama	Necah	Škorpija	Dalet
28°	Vitez Sunca , Prosveceni Princ	Tifaret	Strelac	Hokmah
29°	Škotsi Vitez Svetog Andreje	Geburah	Jarac	Gimel
30°	Vitez Kadoš	Hesed	Vodolija	Bet
31°	Veliki Inspektor Inkvizitor Vitez	Binah	O	Alef
32°	Svetli Princ Kraljevske Tajne	Hokmah	A	Keter
33°	Suvereni Veliki Generalni Inspektor	Keter	I	Ain Sof Aur

32° - SVETLI PRINC KRALJEVSKE TAJNE

Nema ni jednog dela Univerzuma koji nije od Boga, Božanski. Nema ni jednog dela čoveka koji nije od Boga. Sve je Jedno sa Njim, Velikim Neimarom Svih Svetova.

"Faal Kol" - "Faraš Kol", odvojeni i ponovo sjedinjeni su Čovek, Univerzum i Bog u Njegovoj Kruni, u Keteru Drveta Života. Kruna je Jedinstvo, ona je Sfera Svetlosti koja sadrži Sve, sve delove, smišljene i predodređene u Božanskoj Svesti.

"Nekam Maka" je "osveta" ustvari plutonska energija Apofisa i Tifona, koji se utapaju u Svemoćnom, u Njegovom epitetu i Imenu "Šadai". Bog je Svemoćni Svesadržatelj, on je Celina, Apsolut, sinteza svih svojih manifestovanih i nemanifestovanih "delova".

Čovek jeste potpuno povezan sa Bogom, a doktrine, vera i znanje opisuju to u izvesnoj meri, dok samo rad i aktivnost na osnovu toga za Princa Kraljevske Tajne nešto znače. Obožavati Boga nije dovoljno rečima i mislima, Rad je Obožavanje, rad je Manifestovanje Božanske Kreativnosti. Bog je Snaga i Slava naših ruku. Naše utočište je u Beskrajnom Prostoru i bezbroj Zvezda u njemu, a naša istinska Svetlost je u Nama. Bog je životna energija u Svemu.

Vitez Kadoš je primljen u Krug sebi ravnih, kao Inspektor Inkvizitor je u sebi osvestio Moć Volje za prosuđivanjem Suštine, ispoljavajući time sposobnost čiste Pravde, a Svetli Princ je izvršitelj Vere u Boga. On dela, on ne misli na sebe, on sprovodi istinske principe Masonerije u potpunosti. Svetli Princ se ne može postati, mora se Biti. Svetli Princ je Ratnik u kome Sudija Istine donosi odluke. To nisu odluke čoveka već Boga, to nije Borba Čoveka već Borba Univerzuma, razvoj i evolucija u Snazi Boga. To je upotpunjenje Božanske Kreacije.

Ratnik Svetlosti traži samo Istinu i Znanje, ne bilo koje intelektualno znanje i ne činjenicu prirodne istine, on se bori za Naj Više, za Direktno Iskustvo Istine, za Jedinstvo sa Bogom. On je i borac za slobodu, bori se za slobodu svih ljudi, ne za pojedinca, pogotovo ne za sebe. U Njemu ego kao ograničenje ne postoji, niti on kao Ego ima ličnih želja i nagona. On živi u Veri u Boga. Vojnik Istinske Univerzalne Religije se bori protiv duhovne tiranije, protiv slepih dogmi i duhovnih principa i zakona koji su ustvari farsa za Duh, njegova senka, njegovo izobličenje u umovima neiniciranih, neiskrenih i izopačenih. Armiju Škotskog Obreda čine Ljudi vredni i istrajni koji ispunjavaju svoje dužnosti spram sveta i spram Boga. Ova Armija je manifestovano Mnoštvo božanske Svemoći, Ona je ustvari Jedno sa njim. Nema odvojenosti, nema razlike. Sve je Jedno.

Misterija ovog stepena je da je čovek ustvari Biće sa Slobodnom Voljom i da je u toj Moći darivan iskonskom snagom Svestvoritelja, snagom da sebe menja i ponovo izgradi, usavrši, pročisti i da tako živi u Slobodi Duha i Materije.

Velika Tajna Univerzuma je Uravnoteženje. Postoji jedan konačni i univerzalni ekvilibrijum u svim stvarima, jer sve su stvari delovi istog Izvora, Izvora Svega. Sve stvari deluju u saglasju, u ravnoteži. Ono što ne izgleda harmonično čini se tako samo na nižim ravnima manifestacije. To je Hijerarhija ispoljavanja. U biti svaka polarnost je uravnotežena, svaki pol, svaka nasuprotnost održavaju Uravnoteženje. Sve je to u Kretanju. Sve je To Svetlost u Širenju.

Postoji nivo savršenstva koji za nas postoji na "drugom" mestu, u drugom stanju svesti. To je stvarna realnost, super-realnost, a Škotski Obred Slobodnog Zidarstva je životni pohod koji u svom ispunjenju otvara večno Prosvetljenje.

Kako se napominje Vitezovima ovog stepena, njihov cilj je ponovno osvajanje Svete Zemlje i postavljanje Barjaka sa Krstom ponovo na razrušene zidine Jerusalima. Sveta Zemlja je kabalistički Acilut, naj viši svet, region svetlosti, božanske čiste telesnosti iz čega su svi ostali materijalni svetovi iznedreni, iz koga je svaka stvar, biće, promisao, i delo sprovedeno i koji je suština svakoga Sveta i u kome delovi svakoga sveta postoje u svojoj suštini.

Niko osim časnog i iskrenog čoveka, nesebičnog i čije čovekoljublje nije samo naziv, ne može stupiti ka ovoj Inicijaciji. Ova Inicijacija se ne može dati, ona se samo može prepoznati u Čoveku od strane već Iniciranih, kroz njihovo Jasno Viđenje. Čovek i Vitez koji stupa na tle ove Inicijacije je zaista mudrac i apostol Slobode, Jednakosti i Bratstva.

Prepoznavanje postignuća posedovanja Kraljevske Tajne se zasniva na prepoznavanju svih prethodnih Inicijacija na kojima se ovaj kvantni skok jedino može zasnovati. Nijedna dogma, niti religija nemaju prečicu do ove Inicijacije, nijedno verovanje nije ispred drugih, nema moralne vrednosti, niti vrline koje se moraju posebno obgrliti da bi se postao Svetli Princ. Svetli Princ nosi Kraljevsku Tajnu u sebi, a nosi je od samoga početka, od prvog koraka koji je načinio na stazi potrage za Svetlom. Svetlo je u Njemu. On je Svetlo.

Priznavanje postignuća je ustvari potvrda da u svakom Čoveku postoji ta Božanska suština i da je svako od nas sazdan od božanske tvari, koja je energija same Svetlosti. Ono što se jedino može preneti Inicijatu je podrška i Bratstvo u jedinstvenoj Budnosti koje sve Vitezove krasi, u Budnosti Vere u Boga, u Veru u Sebe.

Potvrda dolazi od Vitezova Lože Savršenstva koji znaju njegovu Odanost, vrednoću, samo Majstorstvo koje je ispoljio u životu. Njegovo življenje kroz znanje Majstorske Reči je Moć Rada u Gradnji Hrama. Potvrda je njegovo usavršavanje na iskustvima Učenika, Pomoćnika i Majstora.

Prinčevi Jerusalima znaju njegovu Istinu i istinoljubivost, a Vitezovi Ruže i Krsta znaju njegovu Ljubav, Veru na kojoj je uspostavio svoje ponašanje i svoju svrhu. Iz toga je proistekla njegova velikodušnost, vera u sve stvari, nada u sve, istrajnost u duhu. Sveti Kadoš Vitezovi garantuju za njegovu Pravdu i Milost, ne samo za sebe već za ceo Svet. Ova sva priznanja jesu velika Čast, ali Svetlom Princu ne znače mnogo, on je utvrđen u svojoj veri u Boga, u svojoj Budnosti Duha. Njegove osobine su sada oklop i oružje koji ga brane i služe na njegovom putu do konačne Inicijacije. Šlem štiti njegovu glavu, njegov Um, posvećenost Istini, grudni štit čuva njegovo Srce, njegovu veru i Ljubav, štit u ruci čuva njegovo telo koje je nosioc duše, a mač u njegovoj ruci je Mač Duha. Ovo su četiri drevna elementa u njihovim vrhovnim ispoljenjima. Štit u ruci je Disk zemlje, štit na telu je sadržatelj sfere pehara Vode, šlem je sfera Vazduha, a Mač je moć Vatre. Vera u Boga je magička veza, spona sa Božanskim Duhom u Čoveku. Zato je Vitez uvek budan.

Svetli Princ je iskušan elementalnim iskušenjima viteštva, on se ne predaje požudi, niti raskalašnosti, bludu niti prolaznoj strasti. On se ne prepušta veličini značenja njegovog ranga, titule, položaja, niti moćima koji ishoduju iz njegove veličine. Bogatstvo nije cilj niti svrha, uticaj, ambicija, vlast, posedi su za njega sene zemlje. Čak ni ono što je naizgled bilo njegovo tokom života nema prednost nad njegovom budnošću, imanje, porodica, status, vrline, moral, nema prečeg među njima od Vere u Boga. Čak ni likovanje duhovne arogancije i sebičnosti dogme ne utiču na njega. Iako su najteža iskušenja duhovne prirode, sagledavanje filozofije i Univerzalne Religije naposljetku jedino jeste zasnovano na Budnosti i veri u Boga. Čak i kada se prevaziđu ograničenja vlastite religije Svetli Princ niti se raduje, niti tuguje zbog toga. On je Budan. On je pripravan za Boj. Duhovna iskušenja su iskušavanja vatrom, ali ono što Vitez stvarno ima u sebi je jače, on ne samo da sve zna, on sve služi svojim Radom, svojom Borbom.

A ono što je ključ Inicijacije, kapija ka Svetlosti je Smrt. Smrt je Kruna Svega. Dati život za služenje Istini, za služenje Svima je neprikosnoven znak vrhovnog postignuća. Nevezanost čak ni za sebe, ni za svoje telo, um, dušu, za svoje osobine i ego, jesu potvrda Magičke Veze sa Bogom. Potvrda Budnosti. Potvrda Jedinstva sa Bogom.

33° - SUVERENI VELIKI GENERALNI INSPEKTOR

I.

Slobodno zidarstvo izučava drevnu tradiciju, tradiciju koja nije ograničena vremenom i prostorom, niti pojedinačnim verama i religijama niti posebnim obeležjima i specifičnostima svakog doba i kontinenta planete Zemlje. Ono je inicijatski sistem koji i prenosi pouke tog znanja bez prozelitizma, niti ubeđivanja, a samo po sebi nije religija i ne zagovara konačnu dogmu za koju bi se tražila vera i povinovanje, sledbeništvo. Slobodno zidarstvo nije kritički autoritet, ono sabira u sebe i akumulira svo znanje kao sistem koji je otvoren za svakog slobodnog i voljnog, verujućeg čoveka.

Slobodno zidarstvo priznaje duhovne autoritete, ali ne kao potpunu duhovnu vlast već kao inicirane prenosiocce discipline određene vere kroz koju oni deluju i čije znanje prenose. Ono ne priznaje apsolutne dogme jer bi to značilo podređivanje ljudske slobode koja ustvari mora da iz dogme ima slobodu a ne vezanost za crkvu ili religiju.

Slobodno zidarstvo se uzda u Knjigu Svetog Zakona i duhovne zakone koji iz nje proističu. Ti zakoni su Univerzalni i dati su od Boga jednom narodu kao transmisija za ceo svet. Božiji zakoni se kao takvi mogu prepoznati u svakoj veri i učenju. Ne postoji razumna mogućnost odbacivanja vernika ili nevernika jer bilo u domenu crkve ili van nje Božiji zakoni su na snazi. Carstvo nebesko je u nama. Masonerija je zato organizovana na jedan precizan i harmoničan hijerarhijski način koji ne pretpostavlja vladavinu nad drugima već stepen asimilacije Duhovnog Znanja. Samo Znanje pak, ne predstavlja intelektualni domen već saživljaj sa kosmičkim principima.

Slobodno zidarstvo je protiv diskriminacije i protiv religioznog separatizma i ekstremizma koji vode sukobima, ratovima i disharmoniji. Ovakvi uticaji su uvek dolazili od fanatika koji u svom slepilu i ograničenju nisu bili sposobni da uvide Božansko u svemu, pa tako nisu bili u stanju ni da ispolje milosrđe i dobrobit za sve.

Slobodno zidarstvo veruje da je Bog Jedan i da su mnogi učitelji i proroci, bilo da su to Isus, Buda, Muhamed ili Lao Ce, bili nosioci njegove reči. Ono je u saglasju sa svekolikim znanjem i spiritualnošću koja protiče kroz sve reči iniciranih. Kao što je Bog Jedan njegovo znanje je Jedno, ali je rasuto u izobilju svima.

Slobodno zidarstvo ne pravi razlike spram ljudskih osobenosti, kao i vaskoliki Univerzum, tako i svaki čovek je slika Božija. Kako se protiviti tome? Idealizam i polet je u tome da se ima vera u svakoga, bilo da je loš ili dobar po svom ispoljavanju, jer i uvek, iznad svega, u svakoj promisli, reči ili delu u tome se vidi Bog.

Slobodno zidarstvo veruje u večni život i u besmrtnost ljudske duše. Ono se ne plaši smrti, niti za čoveka, niti za njegove bližnje, niti za ceo svet. Slike smrti su različite u shvatanjima različitih naroda i religija, ali se potpuno slažu u jednom smislu, dobro biva nagrađeno, a loše kažnjeno, bilo rajem ili paklom ili reinkarniranjem u dobrim ili lošim okolnostima. U svakom verovanju ipak postoji krajnja instanca, a to je Otkrovenje o Sudnjem danu u kome Svi bivaju uzdignuti bez razlike, kao što kod drugih postoji Oslobođenje iz točka rađanja i umiranja. Sve je od Boga, sve postoji u Njemu i sve se Njemu vraća.

Slobodno zidarstvo veruje u milosrđe Duha i u blagodeti koje donosi Duhovna aspiracija, nasuprot dogmatizmu koji pravi razlike u poimanju prenosa milosti na verujuće. Nije smisao samo u verovanju već u istinskom življenju duhovnog života i u stvarnoj sigurnosti u Duh, koja se jedino stiče Direktnim Iskustvom Istine.

Ego kao nosioc ljudske osobenosti za Slobodne zidare nije vladar nad čovekom već valjano oruđe za ispunjenje života blagodetima. Blagodeti se ne stižu već se daju, a duša biva ispunjena zadovoljstvom kada daje i kada radi. Masonerija shvata, kroz svoje učenje i simbolizam da je ego, jedinstvena celina koja ima u sebi simbole večnoga kao i simbole ovozemaljskog, a da je sam veza između ta dva. Stoga su Slobodni zidari intelektualno i duhovno sebični, jer znajući svoju veličinu ne potpadaju pod laskavo uljuljkavanje u sopstvenu veličinu već iz toga služe Svetu.

Slobodno zidarstvo je uvereno u poučnost i božanstvenost Jevanđelja iako zna da su slova iskrivljena vremenom. Isto tako se veruje i u Kuran, Vede, Talmud, Bagavad Gitu i druge proročke spise te stoga nema osude spram ljudi već spremne otvorenosti za svaki nauk i uticaj Duha. Namera tih knjiga je plemenita, sve one nose u sebi reč Božiju i reči mudraca, a uvek je spram ljudi bilo otvoreno kako će ih shvatati i implementirati u život.

Škotski obred Slobodnog zidarstva je i uspostavljen u veri u Duh Jevanđelja i Isusa Hrista, prenoseći kroz sebe kako nauk vremena i bezvremenosti, nauk istorije, naroda i regija, tako i punu pouku u simbolizam života Velikog Učitelja i Spasitelja čovečanstva. Slobodno zidarstvo ne obožava Boga kao posebnog živog čoveka, već živog Boga, koji je delovao kroz Isusa koji je istinski bio čovek i potpuno ljudski kao i svi mi posvećen, prosvećen i prosvetljen izobiljem božanskog Duha, koji je govorio kroz njega i koji je preneo znanje kroz njegov život i njegova dela.

Slobodno zidarstvo veruje u Duh koji je iznad straha i zla, jer on gazi strah i neizvesnost vodeći čoveka Bogu, a ne služenju iskrivljenog kulta koji je odenut u ruho lažne svetosti. Ono veruje u mudrost saveta i savesti, koji pomažu duši spolja i iznutra uvek se oslanjajući na moralnost i vrlinu duhovnog znanja. Ono veruje u pobožnost, nevinost i iskrenost, u društveno i humano nasuprot nevernom egoizmu i sebičnosti onih koji bi žrtvovali sve za ličnu dobit i svoje napredovanje ili spasenje. Ono veruje i bori se protiv predrasuda i sujeverja, protiv kleveta lažnih vernika. Ono veruje u Duh inteligencije koji razdire sablast praznoverja i gluposti, protivno je svom

neznanju i svakome ko sputava znanje. Ono veruje u duh nauke nasuprot mračnjaštvu plaćenog sveštenstva, rđavih indoktrinatora.

Slobodno zidarstvo veruje u stalno razotkrivanje Boga čoveku, u stalnu mogućnost novih i širih saznanja o beskrajnoj prirodi i suštini koja je u svemu. Ono je uvereno u razvoj inteligencije i širenje ljubavi. Ono veruje u Istinu, a ta Istina je Biće, Jastvo koje je začelo i stvorilo ideje i beskrajni Um svemira, koga ljudi dotiču svojim umovima. Ono je uvereno u stvarnost, jer ona je emanacija koja se raspoznaje naukom i čulima. Ono veruje i stoji čvrsto za Pravdu, jer ona je Biće na delu koje se ispoljava u skladu sa istinskom prirodom i svekolikom harmonijom.

Slobodno zidarstvo raspoznaje u Čoveku i Univerzumu dva suštinska načina postojanja, u ideji i obliku, u inteligenciji i akciji. Ono sagledava da je duhovno znanje dato i da se kroz njega prikazuje polarnost u svetu, sve unutrašnje i sve spoljašnje. Ono veruje u Univerzalno, Apsolutno i Beskrajno Biće, koje sebe manifestuje kao Univerzum.

Slobodno zidarstvo veruje da su Bogovi samo uzvišeni delovi i aspekti Jednoga Boga, da su oni kao mnoštvo vredni obožavanja ali ne i podređivanja, oni kao idoli su ništavni, ali kao delo Boga su Božanski, prisutni i neophodni u svom mnoštvu. Stoga se zalaže za toleranciju među verama i uvereno je da se mudar i religiozan čovek može moliti i u Crkvi i u Džamiji i u Ašramu isto kao i na polju, u šumi, na brdu ili planini. Ono veruje i priznaje Jednog Boga i Jednu Univerzalnu Religiju Boga koji blagosilja sve bogove, sve ljude i ceo svemir i čija religija sadrži, upija i poništava sve različitosti svojom Jedinostenošću.

Masonerija veruje da su najrazumniji ljudi takođe i najstrpljiviji, da oni u svom prosvetljenju i prosvetljenju ne slede lične strasti, želje i nahođenja, već da su svojom veličinom usklađeni sa božanskim tokom te da mirno deluju onda i kako je neophodno i potrebno za ljude i svet. Takvi ljudi su uvek bili proganjani, a njihovi tirani su nemilosrdno želeli da satru njihovu reč i da ukaljaju sećanje na njih, sprovodeći svoje promisli nasiljem i progonom. Uvek su se uzdizali i pojavljivali oni kojima smeta Istina, koji je ne shvataju i čija sebičnost nije dorasla velikoj opštoj ljubavi za sve bez razlike.

Slobodno zidarstvo veruje da u religiji svi inteligentni ljudi prihvataju iste Istine i iste moralne i božanske zakone, a da su greške proistekle samo na osnovu ljudskog neznanja i nesigurnosi u Božansku dobrotu i Milosrđe. Religija je Univerzalna, a Dogma koju Bog daje ljudima se razlikuje samo zbog različitosti u jeziku i ljudskim osobenostima nekog podneblja. Ono veruje da je duh milosrđa nesavitaljiv i neuništiv kada nadahnjuje pobožnost i kada mir obitava među ljudima, a da greške samo sputavaju u punom ispoljenju, odlažući blagodeti milosti, ne i potpuno ih ukidajući. Nerazumevanje Univerzalne Religije je ograničavanje i vraćanje na staro i nesavršeno, sputavanje razvoja i Usavršavanja čoveka i društva.

Masonerija veruje da sam Bog, koga istinski i ne možemo pojmiti celoga, ne može biti niti jeste despot, tiranin, niti sudija i dželat za njegova

stvorenja. On je stvorio sve, obdarivši sve Slobodom, dajući beskrajne mogućnosti ispoljavanja i doživljavanja Slobode, dajući duhovne vodilje ka usavršavanju Kreacije, dajući Reči i inspiraciju za napredak, omogućavajući ljudima i svemu živom da uči u tom stanju Mnoštva o beskrajnom i veličanstvenom Jednom. Spoznajući sve delove Jednoga čovek može da pojmi Sve Jedno, da pojmi Celinu, da se uzdigne u obožavanju Jednoga, koji jeste Beskrajno Svetlo.

Masonerija veruje u Slobodu i potpunu nezavisnost, čak kraljevsku suverenost sopstva, kraljevski put kojim čovek ide u svom životu, duhovnom i ovozemaljskom, u božanstvenost ljudske volje i prirode koju čovek ispoljava i da njome on kreira svoju realnost i svoju sudbinu koju određuje suverenim razumom koji je vođen vrlinom moralnog zakona i verom u Jednoga Boga.

Masonerija zato veruje da čovek mora da daje da bi se razvijao, time se ostvaruje protok životne energije, time se šire kapaciteti i domeni ljudske duše, iz toga proističe zadovoljenje, zadovoljstvo i sreća, koji su emanacija ljubavi u čoveku. Ovo davanje jeste usmereno egom, jer čovek kao jedinka daje bližnjima, a oni koji su više razvijeni, duhovno ili materijalno u svom elitizmu jesu u stanju da daju i šire. Veličina nije osobina sebičnih i nabeđenih grandomana, već sposobnost da se više znanja i ljubavi da i da se izvrši Veće Delo. Merilo ne postoji za to, elitizam je samo etiketa koja može biti određena spram Veličine onoga koji daje, a ne koji ima. Zato je vera u ljubav, apsolutnu ljubav milosrđe i ona nadahnjuje život u izobilju stvarnosti.

Slobodno zidarstvo veruje u apsolutni razum koji vodi pojedinačno umovanje, koji je podrška veri i merilo dogme. Ako bi se verovalo nerazumno čovek bi bio ili slep ili fanatičan, ako bi primao samo što mu se servira čovek se ne bi razvijao, a um bi mu zakrčljao u neznanju, čineći iz toga gluposti i greške. Razum je veliko oruđe ljudskog Duha.

Biće, čovek kao jedinka, ne može doseći prosvetljenje bez vere, bez razuma, bez nauke i duhovnosti. Nijedna od ovih sila sama ne može da prodre kroz konačni veo koji deli čoveka od Boga. Sve mora biti pročišćeno, usavršeno, posvećeno i u harmoniji sa svim ostalim aspektima čoveka. Vera u princip Univerzalnog Života, shvatanje da je ljudski život materijalizacija Velikog Života Vaseljene, da je čovek stvoren da bi manifestovao život, a ne da bi ga odbacivao i bežao od njega. Ono suštastveno u čoveku pak ne može biti definisano, sadržano, obuhvaćeno, ograničeno ni na koji način jer je To onkraj svega pojmljivog i "obitava" jedino u Bogu od koga čovek nije odvojen. Obožavanje nekog imena, ličnosti, ideje, principa jeste idolopoklonstvo i predstavlja ograničenje, greh. Bog je u Svemu i stoga se Sve voli i Obožava. To je Radost Sveta. Ovo neizrecivo, Nerođeno obitava u svakom od nas. Ono je naš Sveti Anđeo Čovar, savest i Genij kroz koga se otvaramo i rastvaramo u Božanskoj Luči.

Masonerija veruje da se veoma temeljno i efikasno može napredovati uz pomoć Reda i da sam Red večno napreduje. Red je nad Haosom, a Bog je naše Pravo! Ona veruje u vrhunsku Lepotu istinski pravične dobrote i saosećajne pravde, koji su poput Majčinske ljubavi za Dete. Ona veruje u

večnu i potpunu vlast Mudrosti, Snage i Lepote nad svim drugim principima i aktivnostima Rada koji čovek čini, a koi su nadahnuti večnom kreativnom inteligencijom Velikog Neimara Svemira.

Ovo je naša Veroispovest, vera u Čoveka i Vera u Jednog Velikog Arhitektu Univerzuma.

Ko je ravan Tebi, O Bože, među velikim gospodarima?

II.

Trideset dve su grančice u gnezdu koje gori. Trideset dva su stepena Drevnog i Prihvaćenog Škotskog Obreda Slobodnog Zidarstva, koji su osnova i telesnost čoveka koji sagoreva u Ognju Usavršavanja, u pročišćujućem Ognju prosvetljenja. Čovekov Duh je Feniks koji se uzdiže Uskrsnut, Preporođen iz tog plamena, Slobodan i Savršen.

Trideset i dva su pera na krilima Velikog Orla Lagaškog, tog dvoglavod orla koji Vidi sve, čija Vizija sagledava ceo Univerzum. On u svojim kandžama nosi svetu Mač Istine, Pravdu Boga, a Kruna njegova je Kruna Drveta Života.

Hiram Abif, De Molej i Fridrih Veliki su Oni koji su svetu preneli Škotski Obred, oni su Pomazani, Posvećeni i Prosvetljeni koje poštujemo kao Učitelje Sveta. Poput Isusa i Bude, Enoha i Muhameda, Kvecalkoatla i Padmasambave oni su se oslobodili i dali svetu Luč.

I zato, u ime Velikog Neimara Svemira, NEKA BUDE SVETLOST !

FIAT LVX!